

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 68 E



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

57. sējums
2014. gada 7. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2012.–2013. GADA SESIJA	
	2012. gada 23. oktobris sēde	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 10 E, 15.1.2013.	
	2012. gada 23. oktobrī pieņemtie teksti par 2009. gada budžeta izpildes apstiprināšanu publicēti OV L 350, 20.12.2012.	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris	
2014/C 68 E/01	Daudzgažu finanšu shēma 2014.–2020. gadam Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija labvēlīga iznākuma panākšanai 2014.–2020. gada daudzgažu finanšu shēmas apstiprināšanas procedūrā (COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))	1
2014/C 68 E/02	Kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšana Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Maņicka lietā Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra ieteikums Padomei par kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšanu Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Maņicka lietā (2012/2142(INI))	13
2014/C 68 E/03	Vienotās gaisa telpas tiesību aktu īstenošana Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Eiropas vienotās gaisa telpas tiesību aktu īstenošanu (2012/2005(INI))	15
2014/C 68 E/04	Pasažieru tiesības visos transporta veidos Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par pasažieru tiesībām visos transporta veidos 2012/2067(INI)	21

LV

2014/C 68 E/05	ES attīstības politikas nākotne Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Pārmaiņu programmu — ES attīstības politikas nākotne (2012/2002(INI))	30
2014/C 68 E/06	MVU — konkurētspēja un uzņēmējdarbības iespējas Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) — konkurētspēju un uzņēmējdarbības iespējām (2012/2042(INI))	40
2014/C 68 E/07	Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar ASV Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Amerikas Savienotajām Valstīm (2012/2149(INI))	53

II *Informācija*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2014/C 68 E/08	Pieprasījums atcelt deputāta <i>Martin Ehrenhauser</i> imunitāti Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra lēmums par pieprasījumu atcelt deputāta <i>Martin Ehrenhauser</i> imunitāti (2012/2152(IMM))	61
2014/C 68 E/09	Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējais budžets — visas iedaļas Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējā budžeta projektu — visas iedaļas (12749/2012 – C7-0233/2012 – 2012/2092(BUD)) ...	63
2014/C 68 E/10	Tiesības tikt ievēlētām komitejas prezidijā (Reglamenta 191. panta 1. punkta interpretācija) Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra lēmums par tiesībām tikt ievēlētām komitejas prezidijā (Reglamenta 191. panta 1. punkta interpretācija)	77

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2014/C 68 E/11	Pašu resursi, kuru pamatā ir pievienotās vērtības nodoklis * Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus pašu resursus, kuru pamatā ir pievienotās vērtības nodoklis (COM(2011)0737 – C7-0504/2011 – 2011/0333(CNS))	78
----------------	--	----



Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Daudzgažu finanšu shēma 2014.–2020. gadam

P7_TA(2012)0360

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija labvēlīga iznākuma panākšanai 2014.–2020. gada daudzgažu finanšu shēmas apstiprināšanas procedūrā (COM(2011)0398 – COM(2012)0388 – 2011/0177(APP))

(2014/C 68 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā LESD 311. un 312. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 29. jūnija priekšlikumu un grozīto Komisijas 2012. gada 6. jūlija priekšlikumu Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgažu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (COM(2011)0398 un COM(2012)0388),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 29. jūnija priekšlikumu par Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par sadarbību budžeta jautājumos un pareizu budžeta pārvaldību (COM(2011)0403),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 29. jūnija paziņojumu budžetu stratēģijai „Eiropa 2020” (COM(2011)0500),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 27. aprīļa ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību darbību (COM(2010)0185),
- ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgažu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai ⁽²⁾
- ņemot vērā 2012. gada 13. jūnija rezolūciju par daudzgažu finanšu shēmu un pašu resursiem ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 214. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0266.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0245.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā kopīgo paziņojumu par jautājumiem saistībā ar DFS, kas pievienots pārskatītajiem finanšu noteikumiem, kuri piemērojami Savienības vispārējam budžetam,
- ņemot vērā Reglamenta 81. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas starpposma ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, Zivsaimniecības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Juridiskās komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0313/2012),
 - A. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 312. panta 2. punktā ir noteikts, ka Padome, saņēmusi Parlamenta piekrišanu, saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru ar vienprātīgu balsojumu pieņem regulu, kas nosaka daudzgadu finanšu shēmu (DFS); tā kā saskaņā ar LESD 312. panta 2. punktu Eiropadome var pieņemt vienprātīgu lēmumu, ar ko Padomei atļauj pieņemt lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pieņemot regulu, kas nosaka DFS;
 - B. tā kā saskaņā ar LESD 310. panta 1. punktu visi Savienības ieņēmumu un izdevumu posteņi ir jānorāda budžetā;
 - C. tā kā saskaņā ar LESD 295. pantu Eiropas Parlaments, Padome un Komisija savstarpēji apspriežas un kopīgi vienojas par sadarbības kārtību un tā kā nolūkā uzlabot ikgadējās budžeta procedūras darbību un iestāžu sadarbību budžeta jautājumos, ir jānoslēdz iestāžu nolīgums;
 - D. tā kā LESD 312. panta 5. punktā paredzēts, ka Eiropas Parlaments, Padome un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai sekmētu finanšu shēmas pieņemšanu;
 - E. tā kā Savienībai saskaņā ar LESD 311. pantu ir jānodrošina līdzekļi, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku, un šie līdzekļi pilnībā jāgūst no pašas resursiem; tā kā Padomei, pirms tā pieņem jaunu lēmumu par pašu resursu reformu, ir jāapspriežas ar Parlamentu, turklāt Padomei ir jāsaņem Parlamenta piekrišana, lai pieņemtu noteikumus par pašu resursu sistēmas īstenošanu;
 - F. tā kā šoreiz DFS regula pirmo reizi tiks pieņemta pēc Lisabonas līguma jaunajiem noteikumiem, tātad paredzot jaunu sadarbības kārtību iestāžu starpā, kuras mērķis ir saskaņot efektīvu lēmumu pieņemšanu ar Līgumā noteikto prerogatīvu ievērošanu;
 - G. tā kā Lisabonas līgums dod Eiropas Savienībai nozīmīgas jaunas prerogatīvas tādās jomās kā ārējā darbība (LESD 27. panta 3. punkts), sports (LESD 165. pants), kosmos (LESD 189. pants), klimata pārmaiņas (LESD 191. pants), enerģētika (LESD 194. pants), tūrisms (LESD 195. pants) un civilā aizsardzība (LESD 196. pants);
 - H. tā kā 2011. gada 8. jūnija rezolūcijā, kas pieņemta ar ievērojamu balsu pārsvaru, ir noteiktas vispārējās politikas prioritātes gan likumdošanas, gan budžeta jomā nākamajai DFS;
 - I. tā kā 2012. gada 13. jūnija rezolūcijā, kas pieņemta ar ievērojamu balsu pārsvaru, Parlaments noteica vispārējās politikas prioritātes nākamajai DFS gan budžeta izdevumu, gan ieņēmumu daļā;
 - J. tā kā attiecīgās Parlamenta komitejas vispusīgi un padziļināti izvērtēja vajadzības, lai noteiktu politikas prioritātes, par ko liecina pievienotie atzinumi;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- K. tā kā Kipra kā pašreizējā prezidentvalsts 2012. gada novembrī grasās iesniegt Eiropadomes ārkārtas sanāksmē „sarunu paketi”, tajā iekļaujot maksimāli pieļaujamās summas (kā arī politiskās alternatīvas parastās likumdošanas procedūras ietvaros);
- L. tā kā ES budžets jau sniedz garantijas EUR 50 miljardu apmērā attiecībā uz dalībvalstīm ārpus eurozonas sniegtās finansiālās palīdzības maksājumu bilanci vidējā termiņā, kā arī garantijas Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismam (EFSM) EUR 60 miljardu apmērā (kopējā vēl neizmaksāto aizdevumu summa);
- M. tā kā ES ir vajadzīgs budžets un budžeta procedūra, kas pilnībā atbilst Parlamenta lēmumu pieņemšanas un uzraudzības procesa būtībai, t. i., pārredzamībai un demokrātijai, ievērojot vispārējos vienotības un vispusīguma principus, kuri paredz, ka visus ieņēmumus un izdevumus iekļauj pilnībā, bez savstarpējas pielāgošanas un rīko debates un balsošanu Parlamentā gan par ieņēmumiem, gan izdevumiem saskaņā ar Līgumā noteikto kompetences sadali,

ES budžets kā galvenais instruments, nodrošinot gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi visā ES

1. pilnībā apzinās, ka sarunas par 2014.–2020. gada DFS noris ļoti grūtos sociālajos, ekonomiskajos un finansiālajos apstākļos, kad dalībvalstis pieliek ievērojamus pūliņus, ieviešot fiskālus pielāgojumus budžetā, lai panāktu valsts finanšu ilgtspēju, kā arī banku sektora un vienotās valūtas stabilitāti; uzstāj — nedrīkst uzskatīt, ka Savienība papildus palielina iedzīvotāju nodokļu nastu; tomēr ir pārliecināts, ka ES budžetā var daļēji rast risinājumu, kas ļaus Eiropai izkļūt no pašreizējās krīzes, veicinot ieguldījumus izaugsmē un darba vietu radīšanā un palīdzot dalībvalstīm kopīgi, saskaņoti un ilgtspējīgā veidā novērst pašreizējās strukturālās problēmas, jo īpaši konkurētspējas samazināšanos, pieaugošo bezdarbu un nabadzību;
2. tomēr uzskata, ka līdzsvarotas strukturālās reformas valsts un ES līmenī ir būtisks priekšnosacījums, lai panāktu ES līdzekļu saprātīgu un efektīvu izlietojumu, vienlaikus atkārtoti uzsverot stabilu valsts finanšu nozīmi;
3. atgādina, ka Eiropadome vairākkārt ir uzsvērusi vajadzību stiprināt ekonomikas pārvaldību Eiropā un piekritusi mērķiem, kas izklāstīti stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei „Eiropa 2020”, proti, veicināt nodarbinātību, uzlabot nosacījumus un valsts finansējumu inovācijām, pētniecībai un izstrādei, sasniegt mērķus klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, uzlabot izglītības līmeni un sekmēt sociālo integrāciju, jo īpaši mazinot nabadzību;
4. atgādina, ka Eiropadome 2012. gada jūnijā pati pieņēma „Izaugsmes un nodarbinātības paktu”, kurā ir atzīta ES budžeta pozitīva ietekme uz izaugsmi un nodarbinātību, lielu uzvaru liekot uz tā ieguldījumu pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanā visā Savienībā;
5. uzskata, ka pēdējo četru gadu laikā Savienība ir īpaši cietusi no vairākām finanšu krīzēm, kas daļēji izskaidrojams ar to, ka finanšu tirgus dalībnieki, starptautiskie partneri un sabiedriskā doma ir paudusi šaubas par ES iekšējās solidaritātes līmeni; uzskata, ka ES budžetam ir jābūt šādas solidaritātes pamatā; tādēļ ir pārliecināts, ka lēmumam par nākamo DFS būs vai nu ļoti labvēlīga ietekme uz dalībvalstu valdību centieniem pārvarēt krīzi vai tieši otrādi — tas izraisīs vēl lielāku recesiju Eiropas Savienībā;
6. atgādina, ka visi makroekonomiskās finanšu stabilizācijas pasākumi, kas īstenoti kopš 2008. gada, nav spējuši novērst ekonomikas un finanšu krīzi; tādēļ uzskata — lai atjaunotu izaugsmi un radītu darba vietas Eiropā, dalībvalstīm arī turpmāk ir jāpieliek pūliņi, atraisot savu ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu, un ir vajadzīgs mērķtiecīgi veidots, stabils un pietiekams budžets, kas palīdzētu turpmāk koordinēt un atbalstīt valstu centienus;
7. norāda, ka ES budžets veido tikai ap 2 % valstu kopējo izdevumu Savienībā un tātad ir 45 reizes mazāks par to summu, ko valdības tērē dalībvalstīs;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

8. atgādina, ka saskaņā ar LESD 310. pantu budžetā ietvertajiem ieņēmumiem un izdevumiem ir jābūt līdzsvarotiem, tātad budžetā nedrīkst pieļaut deficīta un valsts parāda pieaugumu;

9. uzsver, ka ES budžets pirmām kārtām ir investīciju budžets un ka 94 % kopējo ieņēmumu tiek ieguldīti pašās dalībvalstīs vai izmantoti Savienības ārējo prioritāšu vajadzībām; uzsver, ka bez iemaksām no ES budžeta valsts investīcijas dalībvalstu reģionos būtu minimālas vai neiespējamās; uzskata, ka ikviens ES budžeta samazinājums jebkurā gadījumā izjauks līdzsvaru un negatīvi ietekmēs ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju visā Savienībā, kā arī tā saliedētību un vājinās solidaritātes principu, kas ir viena no ES pamatvērtībām;

10. uzsver to, ka Lisabonas stratēģija nav sasniegusi savus mērķus, cita starpā nepietiekamās koordinācijas un apņēmības dēļ, kas vērojama visos līmeņos budžeta un likumdošanas jomā; pauž stingru pārliecību — lai panāktu efektivitāti, tūlīt pat un bez vilcināšanās ir jāīsteno stratēģija „Eiropa 2020”;

11. atgādina, ka stratēģijas „Eiropa 2020” septiņu pamatiniciatīvu īstenošanai būs vajadzīgi ievērojami uz nākotni vērsti ieguldījumi, kas līdz 2020. gadam varētu sasniegt ne mazāk kā EUR 1 800 miljardus⁽¹⁾; uzsver, ka viens no stratēģijas „Eiropa 2020” galvenajiem mērķiem — proti, sekmēt izaugsmi un augstas kvalitātes nodarbinātību visiem Eiropas iedzīvotājiem — tiks sasniegts tikai tad, ja tagad, nevis atliekot uz vēlāku laiku, tiks veikti vajadzīgie ieguldījumi izglītībā, zināšanu sabiedrības labā, pētniecībā un inovācijās, MVU, kā arī zaļajās un jaunajās tehnoloģijās, vienlaikus sekmējot sociālo integrāciju; atbalsta divpusēju pieeju, kad tiek īstenoti izaugsmi veicinoši fiskālās konsolidācijas pasākumi, lai mazinātu deficītu un valsts parādu, vienlaikus veicinot šādus ieguldījumus;

12. uzskata — ņemot vērā to, cik satraucošs ir jauniesu stāvoklis visā ES, cita starpā nepieredzēti augsts bezdarba līmenis, pieaugoša nabadzība un izglītības problēmas, ir jāpieliek īpaši pūliņi, veicot pasākumus, kas ļautu jaunajās paaudzēs saglabāt ticību tādām ES vērtībām kā miers, demokrātija un cilvēktiesības, ekonomiskā labklājība un sociālais taisnīgums, un īstenojot ES programmas, kas saņem pienācīgu atbalstu no budžeta;

13. uzsver, ka spēcīga, daudzveidīga un konkurētspējīga rūpniecība ir pamatu pamats, lai izveidotu gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu Eiropas ekonomiku; uzsver rūpniecības nozares nozīmi, sniedzot atbalstu konkurētspējas un nodarbinātības jomā Eiropas Savienībā, un no tās izrietošo rūpniecības izšķirošo lomu ekonomikas krīzes pārvarēšanā;

14. stingri atbalsta Komisijas priekšlikumu ietvert pasākumus cīņai pret klimata pārmaiņām, ar klimata pārmaiņām saistītām jomām atvēlot vismaz 20 % no kopējiem līdzekļiem; uzskata, ka ir ļoti svarīgi ES budžetā piesaistīt ieguldījumus ilgtspējīgai un plaukstošai ekonomikai ar zemu CO₂ emisijas līmeni, sniegt pienācīgu atbalstu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanā klimata, enerģētikas, resursu efektīvas izmantošanas un bioloģiskās daudzveidības jomā un dot labumu ES iedzīvotājiem, nodrošinot viņiem veselīgāku vidi;

15. tādēļ aicina dalībvalstis apsvērt sinerģijas iespējas, dalībvalstīm veicot budžeta konsolidāciju un ņemot vērā ar skaidri noteiktām prioritātēm sagatavota ES budžeta pievienoto vērtību, kas ļauj īstenot jau iepriekš visaugstākajā līmenī noteiktās saistības;

Izdevumu līmenis

16. uzsver, ka kopš 1988. gada dalībvalstīs budžets ir vidēji audzis straujāk nekā ES budžets; norāda, ka kopš krīzes iestāšanās 2008. gadā kopējie valsts izdevumi dalībvalstīs ir auguši, sasniedzot 2 % nominālo likmi gadā; secina, ka šāds ES budžeta sarukums salīdzinājumā ar dalībvalstu budžetu ir kļedzošā pretrunā arvien plašākajām kompetences jomām un uzdevumiem, kas noteikti Savienībai Līgumā, kā arī svarīgiem politiskajiem lēmumiem, kurus pieņēma pati Eiropadome, proti, pilnveidot Eiropas ekonomikas pārvaldību;

⁽¹⁾ (COM(2010)0700)

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

17. uzsver, ka kopš 2000. gada ir krasi palielinājusies plaša starp ES pašu resursu maksimālo robežu (1,29 % no NKI saistību apropriācijās un 1,23 % maksājumu apropriācijās) un DFS maksimālo robežu; turklāt norāda, ka daudzgadu finanšu shēmā ir noteikts tikai maksimālais izdevumu līmenis, tikmēr ES budžetā šis līmenis vienmēr bijis krietni zemāks;

18. uzskata, ka Komisijas priekšlikums, kurā paredzēts iesaldēt 2014.–2020. gada DFS asignējumu maksimālo robežu 2013. gada līmenī, būs nepietiekams, lai finansētu pašreizējās politikas prioritātes saistībā ar Eiropas stratēģiju gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, Lisabonas līgumā noteiktos jaunus uzdevumus vai vajadzības, kas rodas neparedzētos gadījumos, nemaz nerunājot par politiskajiem mērķiem un saistībām, kuras noteikusi pati Eiropadome;

19. atsaucas uz savu 2011. gada 8. jūnijā pausto nostāju, ka bez atbilstoša budžeta līdzekļu palielinājuma virs 2013. gada maksimālo robežu līmeņa, vairākām ES prioritātēm un politikas jomām būs jāsamazina asignējumi vai pat jāatsakās no tām;

20. mudina Padomi atteikties no jebkādiem mēģinājumiem vēl vairāk samazināt Komisijas priekšlikumā norādīto ES izdevumu apjomu; stingri iebilst pret jebkādiem aicinājumiem nešķirojot veikt vispārējus samazinājumus, kas var apdraudēt visu ES politikas nostādņu īstenošanu un efektivitāti neatkarīgi no to Eiropas pievienotās vērtības, nozīmīguma vai darbības rezultātiem; tā vietā prasa Padomei, ja tā ierosina samazināt budžeta līdzekļus, skaidri norādīt, no kurām tās politikas prioritātēm vai projektiem būtu iespējams pilnībā atteikties;

21. uzsver ES budžeta svarīgo nozīmi, īstenojot kopīgi noteiktos stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus; pauž stingru pārliecību — ja budžets ir pienācīgi izstrādāts, ES finansējums var faktiski radīt stimulu un veicināt tādu pasākumu, kam piemīt skaidra ES pievienotā vērtība, īstenošanu, kurus dalībvalstis nespēj īstenot tikai pašu spēkiem, kā arī nodrošināt sinerģiju un papildināmību ar citiem dalībvalstu pasākumiem, palīdzot tām koncentrēties uz svarīgiem un uz nākotni vērstiem ieguldījumiem;

22. šajā sakarībā atkārtoti pauž savu nostāju, ka ir ievērojami jāpalielina pieejamais Savienības programmu finansējums konkurētspējas, MVU, uzņēmējdarbības un ilgtspējīgas infrastruktūras jomā, kas ir stratēģijas „Eiropa 2020” pamatu pamats; ir pārliecināts, ka Komisijas priekšlikumā norādīto līdzekļu turpmākais samazinājums nopietni apdraudēs ES uzticamību un politisko apņemšanos atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību;

23. ļoti atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (CEF) un tajā pragmatiski aprēķināto līdzekļu piešķirumu ar mērķi uzlabot Eiropas transporta tīklus, energotīklus un digitālos tīklus; šajā sakarībā pieprasa no Kohēzijas fonda CEF vajadzībām pārvietoto summu pirmajos gados izmantot, pilnīgā saskaņā ar valsts piešķirumiem no šā fonda;

24. uzsver pētniecības un inovāciju nozīmi, paātrinot pāreju uz ilgtspējīgu un pasaulē vadošu ekonomiku, kas balstīta uz zināšanām un lietderīgi un atbildīgi izmanto dabas resursus; aicina ES iestādes un dalībvalstis vienoties par īpašu plānu, kā sasniegt mērķi — 3 % no IKP ieguldīt pētniecībā; norāda uz milzīgām saistībām ekonomikas jomā, lai varētu sasniegt šo mērķi, ņemot vērā ikgadējus papildu izdevumus EUR 130 miljardu apmērā, kurus segs no visiem finanšu avotiem; tālab uzsver, ka ir jāatbalsta, jāveicina un jānodrošina pētniecības un inovāciju finansēšana Savienībā, ievērojami palielinot izdevumus, un ES pētniecības un inovāciju finansējums, jo īpaši īstenojot pamatprogrammu „Apvārsnis 2020”;

25. atgādina, ka mazie un vidējie uzņēmumi ir viens no faktoriem, kas veicina ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju, inovācijas un nodarbinātību, un atzīst to svarīgo lomu, nodrošinot ES ekonomikas atveseļošanu un ilgtspējīgu uzplaukumu; tādēļ atzinīgi vērtē inovāciju un rūpniecības politikas īpašo nozīmi stratēģijā „Eiropa 2020”; kategoriski noraida jebkādas mēģinājumus vēl vairāk samazināt līdzekļus, kas piešķirti tādām programmām kā COSME, kurai ir būtiska nozīme Eiropas konkurētspējas un nodarbinātības veicināšanā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

26. uzskata, ka ES kohēzijas politika (strukturārfondi un Kohēzijas fonds) ir stratēģisks instruments ar neapstrīdamu ES pievienoto vērtību, kas nodrošina investīcijas, izaugsmi un konkurētspēju, un ir viens no galvenajiem Eiropas solidaritātes pilāriem; norāda arī uz kohēzijas finansējuma ievērojamo labvēlīgo papildu ietekmi uz ES dalībvalstīm; uzstāj, ka, lai efektīvi samazinātu makroekonomikas nelīdzsvarotību Eiropas Savienībā un atbalstītu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, ir jāizveido stabila, noturīga un ilgtspējīga finanšu shēma; atkārtoti pauž savu nostāju, ka kohēzijas politikas finansēšana, ņemot vērā to, ka steidzami jāiegulda valsts līdzekļi izaugsmē un darba vietu radīšanā, ir jāsauglabā vismaz 2007–2013. gada līmenī un tai jāaptver visi ES reģioni, īpašu uzmanību piešķirot mazāk attīstītiem reģioniem; atbalsta Komisijas ierosinājumu atvēlēt 25 % no līdzekļiem, kas piešķirti kohēzijas politikai, ESF vajadzībām;

27. atsaucas uz savu nostāju, ka, ņemot vērā KLP plašo uzdevumu, problēmu un mērķu loku, 2013. budžeta gadā KLP piešķirtie līdzekļi būtu jāsauglabā vismaz tādā pašā apmērā arī nākamajā finanšu plānošanas periodā; uzskata, ka jaunajai KLP ir jābūt vērstai uz efektīvāku un lietderīgāku budžeta līdzekļu piešķiršanu, cita starpā nodrošinot tiešo maksājumu un lauku attīstībai piešķirto līdzekļu taisnīgu sadali starp dalībvalstīm, reģioniem un lauksaimniekiem, lai mazinātu radušos plaisu; šajā sakarībā uzsver KLP otrā pilāra nozīmīgo lomu, jo tas ievērojami palīdz veicināt investīcijas un darba vietu radīšanu lauku reģionos, uzlabot lauksaimniecības nozares efektivitāti un konkurētspēju, it īpaši ņemot vērā jaunus uzdevumus, kas minēti stratēģijā „Eiropa 2020”, kā arī racionāli izmantot vidi un saglabāt bioloģisko daudzveidību;

28. uzsver nepieciešamību pilnveidot mērķtiecīgu un efektīvu Savienības programmu vides un klimata jomā, kā arī to, ka ir aktīvi jāatbalsta integrētie izdevumi klimata un vides jomā, izmantojot attiecīgos Savienības fondus;

29. atzīst, ka, iestājoties ekonomikas krīzei, jaunieši Eiropas Savienībā saskaras ar nopietnām grūtībām; uzskata, ka gados jaunu Eiropas iedzīvotāju līdzdalībai, nodarbinātībai, izglītībai, neformālajai izglītībai, apmācībai, mobilitātei un sociālajai integrācijai ir stratēģiska nozīme ES un Eiropas sabiedrības attīstībā; uzstājīgi prasa minētos jautājumus ievērt kā prioritāti visās attiecīgajās politikas jomās un programmās, ko finansē no ES budžeta, un vienlaikus nodrošināt vajadzīgo finansējuma palielinājumu konkrētiem Komisijas piedāvātajiem instrumentiem, kas īpaši domāti jauniešiem, piemēram, piedāvājot jauniešiem garantiju shēmu, kura nodrošina ikvienam Eiropas jauniešiem, kas nespēj atrast darbu, iespēju iegūt papildu izglītību un apmācību;

30. uzsver nepieciešamību turpināt programmu, kas paredzēta vismazāk nodrošinātām personām; atgādina Komisijai par tās apņemšanos laikus iesniegt attiecīgu tiesību akta priekšlikumu, lai nodrošinātu nepārtrauktu atbalsta sniegšanu šādai programmai pēc 2013. gada, izmantojot jaunu juridisko pamatu un neatkarīgu finansējumu;

31. pauž uzskatu, ka brīvības, drošības un tiesiskuma jomā Komisijas noteiktā kopējā līdzekļu summa pienācīgi neatspoguļo šīs jomas pieaugušo lomu, kā tas noteikts Lisabonas līgumā, un tās uzdevumu un mērķu paplašināšanu; uzsver, ka finansētajām darbībām ir jārada Eiropas pievienotā vērtība un ka ir jānodrošina taisnīgs, līdzsvarots un pārredzams finansējuma sadalījums minētajās programmās noteiktajiem daudzajiem mērķiem;

32. atgādina, ka ES izglītības, jaunatnes, plašsaziņas līdzekļu un kultūras programmas ir iedzīvotājiem tuvas, tām ir ārkārtīgi augsti īstenošanas rādītāji, vērā ņemama atdeve un papildu ietekme, tostarp nozīmīgi ekonomiskie rezultāti, un tām ir skaidra un pārliecinoša Eiropas pievienotā vērtība, kas rodas, apvienojot resursus, sekmējot mobilitāti un aktīvu pilsoniskumu, kā arī veicinot dažādu nozaru un ieinteresēto personu sadarbību;

33. atkārtoti pauž nostāju, ka jauno pienākumu pildīšanai, kuri ES uzticēti Līgumos, būs vajadzīgs atbilstošs papildu finansējums salīdzinājumā ar 2007.–2013. gada DFS, lai Savienība varētu aktīvi darboties starptautiskā mērogā, vienlaikus pildot saistības, kuras tā jau bija uzņēmusies iepriekš, proti, panākt, lai dalībvalstis 2015. gadā 0,7 % NKI atvēlētu oficiālajai attīstības palīdzībai īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus; uzsver Savienības lomu demokrātijas, miera, solidaritātes un stabilitātes veicināšanā, kā arī nabadzības mazināšanā kaimiņvalstīs un partnervalstīs; uzsver, ka ES atbalsts papildina dalībvalstu nodrošināto

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

finansējumu un tam ir arī paātrināšanas efekts, sniedzot palīdzību reģionos, kuros nav pieejama divpusējā palīdzība; pauž īpašu atbalstu dalībvalstu un ES darbību kopīgai plānošanai; tādēļ uzsver, ka ir nopietni jāuztver Komisijas priekšlikumi attiecībā uz paziņojumu „Globālā Eiropa” un Eiropas Attīstības fondu, kas ir uzskatāmi par absolūtu minimumu, lai sasniegtu Eiropas mērķus pasaulē; jo īpaši norāda uz nepieciešamību nodrošināt atbilstošus budžeta līdzekļus Eiropas Ārējās darbības dienestam tā pienākumu pildīšanai;

Lieli projekti

34. uzsver lielu infrastruktūras projektu, piemēram, *ITER*, *Galileo* un *GMES*, stratēģisko nozīmi ES konkurētspējas nodrošināšanā nākotnē; tālab noraida mēģinājumus pārveidot *GMES* par valdību programmu;

35. pauž stingru pārliecību, ka ES budžetā ir jāparedz šo lielo projektu finansēšana, bet vienlaikus šie līdzekļi arī jānosšķir, lai varētu nodrošināties, ka visas iespējamās papildu izmaksas neapdraudēs citu Savienības politikas virzienu finansēšanu un sekmīgu īstenošanu;

36. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu DFS regulā noteikt maksimālo asinējumu projektam *Galileo*, tādējādi nošķirot budžeta līdzekļu piešķirumu šim projektam; tāpat uzskata, ka maksimālos asinējumus *ITER* un *GMES* vajadzībām vajadzētu noteikt regulā; uzskata, ka šiem trim projektiem vajadzētu piešķirt finansējumu, kas pārsniedz DFS noteiktās maksimālās robežas, lai vajadzības gadījumā dalībvalstis varētu vieglāk nodrošināt papildu finansējumu;

Labāks līdzekļu izlietojums

37. atkārtoti uzsver, ka pašlaik vēl vairāk nekā jebkad ir jāpanāk, lai ES budžeta galvenie principi būtu Eiropas pievienotās vērtības un pareizas finanšu pārvaldības — lietderības, efektivitātes un ekonomijas — nodrošināšana; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas sagatavotos likumdošanas priekšlikumus par jaunas paaudzes daudzgadu programmām, kuras paredzēts pieņemt saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru; uzstāj, ka ir maksimāli jāpalielina ES atbalsta programmu un dalībvalstu ieguldījumu sinerģija;

38. uzskata, ka pašreizējā dalībvalstu budžeta ierobežojumu kontekstā citu finansējuma avotu nodrošināts līdzsvars ir absolūti nepieciešams, lai veiktu ilgtermiņa ieguldījumus, kas ir vajadzīgi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai; pauž stingru pārliecību, ka Savienības pievienoto vērtību jo īpaši rada ilgtermiņa ieguldījumi, kas nav pieejami atsevišķām dalībvalstīm; šajā sakarā uzsver secinājumus un ieteikumus, kas ietverti Parlamenta rezolūcijā par novatoriskiem finansēšanas instrumentiem saistībā ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu (1);

39. uzsver nepieciešamību saskaņot konkrētu nozaru noteikumus ar Finanšu regulas vispārējo regulējumu un rast līdzsvaru starp vienkāršošanu un pareizu finanšu pārvaldību; pieņem zināšanai Komisijas sagatavoto vienkāršošanas progresa ziņojumu un apliecina apņēmību atbalstīt vienkāršošanas programmu; pauž pārliecību, ka ir jāturpina mazināt atbalsta saņēmēju administratīvo slogu, un prasa veikt rūpīgas „birokrātijas pārbaudes” saistībā ar jaunās paaudzes daudzgadu programmām, lai novērstu papildu administratīvo slogu gan ES, gan dalībvalstu līmenī;

40. uzskata, ka ES izdevumu efektivitāte ir atkarīga no pārdomāta politikas, tiesiskā un institucionālā regulējuma visos līmeņos; uzstāj, ka saskaņā ar LESD 310. panta 5. punktu un 317. pantu dalībvalstīm budžets ir jāīsteno saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu; atgādina, ka dalībvalstis ir juridiski atbildīgas par to, lai budžetā iekļautās apropriācijas tiktu izlietas saskaņā ar šo principu, un tām ir jāuzņemas sava atbildības daļa, lai padarītu ES finansējumu efektīvāku; atgādina, ka 90 % Eiropas Revīzijas palātas konstatēto kļūdu ir radušās dalībvalstīs un ka lielāko daļu šo kļūdu bija iespējams novērst; aicina visas dalībvalstis izdot attiecīgā politiskā līmenī parakstītas valsts ticamības deklarācijas;

(1) Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0404

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

41. atbalsta *ex ante* nosacījumu izpildes noteikumu ieviešanu, lai panāktu ES finansējuma labāku pielāgošanu stratēģijas „Eiropa 2010” mērķiem, jo īpaši attiecībā uz Kohēzijas fondu, struktūrfondu un lauku un zivsaimniecības fondu; uzskata — ja to īstenošana balstās, no vienas puses, uz ciešākas partnerības principu, aktīvāk piesaistot vietējās un reģionālās iestādes, un, no otras puses, uz nosacījumiem, kas ir atkarīgas no konkrētu fondu mērķiem, šādi nosacījumu izpildes noteikumi varētu uzlabot ES atbalsta leģitimitāti un efektivitāti;

42. prasa partnerattiecību nolīgumos noteikto finansējumu saistīt ar konkrētiem nosacījumiem, par kuriem Komisijas un dalībvalstu dialoga laikā jau iepriekš panākta vienošanās; uzskata, ka ir taisnīgi to saistīt ar jau pieņemto ES tiesību aktu (piemēram, cenu regulējuma, konkursa procedūru, transporta, vides un veselības jomā) pilnīgu ievērošanu, lai novērstu pārkāpumus un panāktu efektivitāti; tomēr noraida prasību dalībvalstīm īstenot fundamentālas reformas sociālajā jomā un ekonomikā; neatkarīgi no nosacījumiem ir jābūt pilnībā ievērotam subsidiaritātes un partnerības principam;

43. tomēr uzsver, ka reģionālās politikas panākumi nav tieši saistīti ar attiecīgās dalībvalsts makroekonomikas rādītājiem un reģionus nedrīkst sodīt par to, ka valsts neievēro ekonomikas pārvaldības procedūras uzskata, ka papildu sankciju uzlikšana var tādējādi saasināt problēmas dalībvalstīs, kurās jau pastāv makroekonomiskās grūtības, un tāpēc šādi makroekonomiskie nosacījumi nav pieņemami;

44. uzsver decentralizēto ES aģentūru nozīmīgo darbu, atbalstot Savienības mērķus, un nepieciešamību nodrošināt to pienākumiem atbilstīgus budžeta līdzekļus;

45. vienlaikus uzskata, ka decentralizēto ES aģentūru darbā vajadzētu panākt lielākus ietaupījumus valsts līmenī; mudina dalībvalstis izvērtēt produktivitātes uzlabojumus, ko minētās aģentūras sasniegušas valsts līmenī, un pilnībā tos izmantot, tādējādi racionalizējot valsts izdevumus; arīdzan aicina dalībvalstis noskaidrot iespējamās jomas, kurās novēro aģentūru darba dublēšanos vai zemāku pievienoto vērtību, lai optimizētu to darbību;

46. ir pārliecināts, ka, izveidojot Eiropas Ārējās darbības dienestu (*EEAS*), tiks panākta liela ekonomija ES līmenī un ievērojami ietaupījumi dalībvalstīs, jo īpaši tas attiecas uz dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem trešās valstīs;

47. ierosina veikt publisko izdevumu efektivitātes neatkarīgu novērtēšanu trijos līmeņos — valstu, reģionu un Eiropas līmenī —, padziļināti analizējot pievienoto vērtību, kā arī iespējas apvienot resursus un samazināt izmaksas tādās jomās kā aizsardzība, attīstības politika, decentralizētās aģentūras, Eiropas Ārējās darbības dienests un zinātniskā pētniecība, tādējādi mudinot ne tikai panākt lielu ekonomiju ES līmenī, bet arī ievērot subsidiaritātes principu; uzskata, ka šāds novērtējums ļaus samazināt izmaksas; atgādina, ka, novērtējot decentralizēto aģentūru darbu, ir jāņem vērā attiecīgās normas kopīgajā pieejā, kas pievienota Eiropas Parlamenta, ES Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gada 19. jūlija Kopīgajam paziņojumam par decentralizētajām aģentūrām;

48. piekrīt Komisijas viedoklim, ka ir jāracionalizē administratīvie izdevumi; tomēr uzsver, ka ir ļoti svarīgi atrast līdzsvaru starp līdzekļu papildu taupīšanu un nepieciešamību panākt, ka iestādes veic savus uzdevumus un pienākumus saskaņā ar Līgumos noteiktajām saistībām un pilnvarām, ņemot vērā sarežģītās problēmas, ko radījusi pašreizējā ekonomikas krīze;

49. kategoriski iebilst pret vienādu personāla samazinājumu visās iestādēs, struktūrās un aģentūrās, jo tām Līgumos noteiktā loma un pienākumi ļoti atšķiras; uzsver, ka, nodrošinot individuālu attieksmi pret katru iestādi, ir jāļauj tām pašām lemt par to, kur un kādus samazinājumus tās īsteno, lai netraucētu to pienācīgu darbību;

50. norāda, ka būtiskus ietaupījumus būtu iespējams panākt, ja Eiropas Parlamentam būtu viena darba vieta; mudina budžeta lēmējinstānci nākt klajā ar ierosinājumu izskatīt šo jautājumu sarunās par nākamo DFS 2014.–2020. gadam;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Ilgums

51. pauž viedokli, ka nākamā DFS, kas aptver 7 gadu laiku līdz 2020. gadam, ir jāuzskata pārejas risinājums, ņemot vērā to, ka tai ir nepārprotama saikne ar stratēģiju „Eiropa 2020”; tomēr uzskata, ka DFS, kas aptver 5 vai 5+5 gadus, būtu vieglāk pielāgojama iestāžu pilnvaru laikam, tādējādi sekmējot demokrātisko pārskatatbildību un kontroli; atgādina, ka 7 gadu periods prasa vislielāko elastīgumu, lai DFS būtu dzīvot spējīga un efektīva;

Starpposma pārskatīšana

52. uzsver, ka DFS regulā ir jāietver prasība veikt starpposma pārskatīšanu, paredzot konkrētu procedūru un stingru grafiku, kas nodrošina nākamā sasaukuma Parlamenta pilnīgu līdzdalību; uzskata, ka Komisijai ir jāiesniedz likumdošanas priekšlikums, kas nodrošinātu pārskatītas DFS pieņemšanu laikā līdz 2018. gada budžeta procedūrai; uzsver, ka starpposma pārskatīšana nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt iespējamo investīciju stabilitāti un tai jāaizsargā atbalsta saņēmēji un ilgtermiņa plānošanas un investīciju stabilitāte;

Vajadzīga elastīgāka DFS

53. pauž principiālu pārliecību, ka mainīgo politisko un ekonomisko apstākļu, kā arī neparedzētu notikumu dēļ septiņu gadu laikā DFS būs jāpielāgo; uzstājīgi prasa — lai pieejamos budžeta resursus būtu iespējams pilnībā izlietot, nākamajā daudzgadu finanšu shēmā budžetam ir jābūt elastīgākam gan atsevišķu izdevumu kategoriju robežās, to starpā, gan DFS finanšu gadu starpā;

54. uzskata, ka ir nepieciešams 5 % elastīgums attiecībā uz izdevumu (apakš)kategoriju maksimālo robežu, lai būtu iespējams pielāgoties jauniem apstākļiem, nepalielinot kopējo summu un nepārskatot DFS;

55. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu paaugstināt tiesību aktos noteikto elastīguma līmeni (iespejamību atkāpties no noteiktas summas visā attiecīgās programmas garumā) no 5 % līdz 10 %;

56. uzsver, ka ir jāpanāk vislabākie rezultāti DFS noteikto maksimālo summu izmantošanā; šim nolūkam ierosina atļaut pārņemt vienā finanšu gadā atlikušās saistību apropriācijas rezerves uz nākamo gadu un uzskatīt, ka tās veido kopējo DFS rezervi, ko nākamajos gados var atvēlēt dažādām izdevumu kategorijām, ņemot vērā paredzētās vajadzības, un izmantot saskaņā ar ikgadējo budžeta procedūru;

57. arī uzsver vajadzību ieviest kopējo DFS rezervi attiecībā uz maksājumu apropriācijām, kas ļauj pārņemt atlikušās maksājumu apropriācijas rezerves uz nākamo gadu un izmantot tās saskaņā ar ikgadējo budžeta procedūru;

58. pauž īpašas bažas par aizvien pieaugošo nenokārtoto saistību līmeni; prasa izstrādāt iestāžu kopīgu stratēģiju, kā samazināt nenokārtoto saistību līmeni 2014.–2020. gada DFS, un veikt attiecīgus pasākumus šajā nolūkā; šajā sakarā aicina rīkot diskusiju par to, kā vienmērīgāk sadalīt maksājumu apropriācijas visā DFS periodā, lai finanšu shēmas beigu posmā pēc iespējas novērstu ES programmu īstenošanas kavējuma risku nepietiekamu maksājumu apropriāciju dēļ;

59. norāda, ka ES budžets katru gadu uzrāda pārpalikumu un par šo summu tiek samazinātas dalībvalstu iemaksas ES budžetā; pauž nožēlu par Padomes sistemātiski veiktajiem nediferencētiem samazinājumiem, kas skar Komisijas aprēķinātās maksājumu apropriācijas, kuras iekļautas budžeta projektā, kā arī par Padomes vairākkārtējo atteikšanos pēdējo gadu laikā piekrist papildu maksājumiem ES budžetā, kuri vajadzīgi Komisijai, lai ES budžeta gada beigās spētu izpildīt savas finanšu saistības; uzskata, ka šāda pieeja neatbilst labai budžeta plānošanai un, lai gan pārpalikums neietekmē dalībvalstu kopējo budžeta deficīta apjomu, šī summa noteikti būtu nozīmīga ES gada budžetam; atgādina, ka iestādes ir apņēmušās pārskatīt Finanšu regulu, lai atļautu pārņemt neizlietotas apropriācijas un budžeta atlikumu;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

60. stingri atbalsta rezervi ārkārtas gadījumiem, bet uzsver, ka efektivitātes labad tās izmantošana nav obligāti jāsaista ar maksimālo robežu izmaiņām, to apstiprinot ar kvalificētu balsu vairākumu Padomē;

61. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu palielināt elastības instrumenta finansējumu un izmantot ikgadējos līdzekļus līdz n+3 gadam;

62. uzsver savu stingru atbalstu Komisijas priekšlikumam iekļaut budžetā ārkārtas palīdzības rezervi, Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu un rezervi krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē, kaut arī tie pārsniedz attiecīgo izdevumu kategoriju maksimālo robežu, jo tos grūti plānot;

63. norāda uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) pievienoto vērtību — tas ir intervences instruments krīzes gadījumā, kas paredzēts, lai palīdzētu darbu zaudējušām personām atgriezties darba tirgū; prasa arī pēc 2013. gada turpināt EGF izmantošanu un uzlabošanu, nodrošinot šā instrumenta pieejamību visu kategoriju darba ņēmējiem ar vienādiem noteikumiem; arī dzan uzsver vienkāršotas un paātrinātas procedūras nepieciešamību saistībā ar dotāciju izmaksu, lai uzlabotu tās efektivitāti;

Budžeta vienotība

64. atgādina, ka ES budžets aptver visus ieņēmumus un izdevumus, kas pamatojas uz ES iestāžu savu pilnvaru ietvaros pieņemtajiem lēmumiem, un ka tajā atsevišķi izdala Savienības finanšu operācijas saistībā ar aizdevumu izsniegšanu, aizņēmumiem un galvojumiem;

65. mudina Komisiju un Padomi atsevišķā pielikumā norādīt budžeta un finanšu saistības un garantijas, ko Savienība vai dažas dalībvalstis ir uzņēmušās, izmantojot Eiropas stabilizācijas mehānismus (EFSM, EFSI, ESM) saskaņā ar LESD 122. panta 2. punktu, 136. panta 3. punktu un 143. pantu, kā arī tiešo divpusējo finanšu palīdzību citām dalībvalstīm vai citiem projektiem saistībā ar „banku savienību”;

66. uzsver, ka visus lēmumus, kas saistīti ar ekonomiskās un monetārās savienības stiprināšanu, vajadzētu pieņemt, pamatojoties uz Līgumiem un iesaistot attiecīgās iestādes; uzsver, ka jebkura atkāpe no Kopienas metodes un starpvaldību līgumu plašāka izmantošana tikai sadalīs un vājinās Eiropas Savienību un euro zonu;

67. ir cieši pārliecināts, ka ikviena tāda jauna eurozonas dalībvalstu fiskālā kapacitāte, kuras fiskālās funkcijas neietilpst DFS darbības jomā un kuras nolūks ir koriģēt katrai valstij raksturīgos asimetriskos triecienus un strukturālās reformas, ir jāizveido Savienības struktūrā un jānodrošina pienācīga demokrātiskā pārskatbildība, ko īsteno pašreizējās institūcijas; atgādina, ka saskaņā ar Līgumiem ikviena jauna budžeta kapacitāte ir jāiekļauj ES budžetā, tādējādi nodrošinot tā vienotību; turklāt uzskata, ka nolūkā uzlabot šādas jaunas budžeta kapacitātes redzamību un nodrošināt papildināmību ir jāizveido jauna izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmai; lai šai jaunajai kapacitātei būtu pietiekami līdzekļi, kategoriski noraida ikvienu mēģinājumu samazināt Komisijas priekšlikumā par DFS noteiktās maksimālās summas;

68. uzstājīgi pieprasa, lai dalībvalstis, sākot ar 2021. gadu, stingri apņemas iekļaut Eiropas Attīstības fondu ES budžetā; norāda, ka, īstenojot šo reformu, būs attiecīgi jāpalielina DFS maksimālās robežas;

69. apstiprina savu nodomu, izskatot gada budžeta projektu, nākotnē rīkot īpašas publiskas debātes un balsošanu par budžeta ieņēmumu daļu; pauž pārliecību, ka šādā veidā tiks uzturētas pastāvīgas debātes par Savienības finansēšanas sistēmu, vienlaikus pilnībā apzinoties, ka budžeta lēmēj institūcijai patlaban nav pilnvaru ierosināt izmaiņas šajā budžeta daļā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Pašu resursi

70. uzskata, ka sarunas par nākamo DFS, kas iesākās vairāk nekā pirms gada, ir acīmredzami nonākušas strupceļā tāpēc, ka nav izveidota īsta pašu resursu sistēma; šajās sarunās Padomē ir iesaistītas divas pretējas nometnes, kuru priekšgalā ir valstis, kas ir lielākās maksātājas ES budžetā, no vienas puses, un valstis, kuras saņem visvairāk līdzekļu no ES budžeta, no otras puses, un šīs sarunas noris, balstoties uz „taisnīgas peļņas” pieeju, kuras pamatā ir tikai aprēķini, kas gala rezultātā padara jebkādu vienošanos par DFS atkarīgu no tā, vai izdosies vienoties par daudzajiem izņēmumiem un kompensācijām, turklāt šīs sarunas notiek aiz slēgtām durvīm un ir grūti saprotamas Eiropas iedzīvotājiem;

71. ir stingri pārliecināts, ka Savienības budžeta finansēšanā vajadzētu atgriezties pie īstas pašu resursu sistēmas, kā tas paredzēts Romas līgumā un visos turpmākajos ES līgumos; pauž dziļu nožēlu, ka pašreizējā sistēma, kad finansējumu lielākoties veido valstu iemaksas, ir nepārredzama un netaisnīga un tai nav nodrošināta parlamentāra kontrole nedz Eiropas, nedz valstu līmenī; uzsver, ka šāda sistēma īstenībā ir pretrunā Līguma burtam un garam;

72. norāda, ka pašu resursu sistēmas pārstrukturēšana pati par sevi neskar ES budžeta lielumu, bet ir vērsta uz to, lai atrastu efektīvāku resursu savienojumu saskaņotās ES politikas un mērķu finansēšanai; uzsver, ka jaunas sistēmas ieviešana būtiski nepalielinās vispārējo nodokļu slogu iedzīvotājiem, toties tā samazinās slogu valstu budžetam;

73. atkārtoti apstiprina savu pamatnostāju, kas pausta 2012. gada 13. jūnija rezolūcijā, ka Parlaments nav gatavs sniegt piekrišanu attiecībā uz nākamo DFS, kamēr nav panākta politiska vienošanās par pašu resursu sistēmas reformu saskaņā ar Komisijas 2011. gada 29. jūnija priekšlikumu, cita starpā par Parlamenta likumdošanas priekšlikumiem izveidot patiesi jaunus pašu resursus; uzskata, ka šādi reformai ir jābūt vērstai uz to, lai līdz 2020. gadam samazinātu dalībvalstu iemaksu daļu ES budžetā, kas ir atkarīga no NKI, u lai tā nepārsniegtu 40 %, tādējādi atbalstot dalībvalstu budžeta konsolidācijas centienus;

74. pauž stingru pārliecību, ka vajadzīgo politisko vienošanos veidos šādi elementi:

- 1) ES budžeta finansēšanas padziļināta reforma, atgriežoties pie īstas, skaidras, vienkāršas un taisnīgas pašu resursu sistēmas, kas nodrošina lēmumu pieņemšanas un demokrātiskas kontroles garantijas, kuras raksturo jebkuru publisko budžetu;
- 2) šai reformai jāstājas spēkā 2014.–2020. gada DFS laikā, kā to piedāvā Komisija;
- 3) Komisijai nekavējoties ir jāreaģē uz atsevišķu dalībvalstu oficiālu pieprasījumu (ja ir sasniegts nepieciešamais sliekšnis) ieviest finanšu darījumu nodokli, nodrošinot pastiprinātu sadarbību; prasa, lai ikviens šāds Komisijas likumdošanas priekšlikums tiktu publicēts kopā ar pārskatītiem priekšlikumiem par pašu resursu paketi, lai nodrošinātu, ka ieņēmumi, uzliekot šo nodokli, tiks pilnībā vai daļēji ieskaitīti ES budžetā kā īsti pašu resursi, tādējādi samazinot to dalībvalstu iemaksas, kuras ievieš šo nodokli;
- 4) vienlaikus ar nolīgumu par DFS ir jānoslēdz nolīgums par PVN, kā pašu resursu, reformu, kā arī jāpieņem īstenošanas nosacījumi;
- 5) ieviešot jauno sistēmu, tiks atceltas pašreizējās atlaides un citi korekcijas mehānismi; kompensācijas būs iespējamas, tikai pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, tām būs pagaidu raksturs, un kā attaisnojumu izmantos neapstrīdamus un objektīvus ekonomiskos kritērijus;
- 6) ja, ieviešot jauno pašu resursu sistēmu, netiks panākts vērā ņemams dalībvalstu no NKI atkarīgo iemaksu ES budžetā samazinājums, Komisija nāks klajā ar papildu priekšlikumiem ieviest jaunus pašu resursus;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Starptautiskās sarunas

75. uzsver, ka, pieņemot DFS, Parlamentā un Padomē ir stingri jānodrošina vairākums, un norāda, ka svarīgi pilnībā izmantot 312. panta 5. punkta noteikumus, kurā iestādēm ir noteikts pienākums vest sarunas, lai panāktu vienošanos par dokumentu, attiecībā uz kuru Parlaments var sniegt savu piekrišanu;

76. uzsver, ka DFS regula pirmo reizi tiks pieņemta pēc Lisabonas līguma jaunajiem noteikumiem, kas paredz jaunu sadarbības kārtību iestāžu starpā, kura vienlaikus ir vērsta uz efektīvu lēmumu pieņemšanu un attiecīgo prerogatīvu ievērošanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Ungārijas, Polijas, Dānijas un Kipras prezidentūras veiktos pasākumus, veidojot strukturētu dialogu un regulāru informācijas apmaiņu ar Parlamentu;

77. pauž gatavību sākt nozīmīgas sarunas ar Padomi gan par DFS regulu, gan Iestāžu nolīgumu un prasa Padomei nodibināt ciešākus kontaktus visos līmeņos, ņemot vērā 2012. gada 22. un 23. novembrī gaidāmo Eiropadomes sanākumi; uzsver nepieciešamību iespējami drīz panākt galīgo vienošanos par DFS;

78. norāda, ka jebkura politiska vienošanās Eiropadomes līmenī ir tikai sarunu mandāts Padomei; uzstāj, ka tad, kad Eiropadomē būs panākta politiska vienošanās, Parlaments un Padome sāks pilnvērtīgas sarunas, pēc kurām Padomei būs oficiāli jāiesniedz priekšlikumi par DFS regulu, lai saņemtu Parlamenta piekrišanu;

79. atkārtoti uzsver, ka saskaņā ar LESD Parlaments un Padome ir likumdevējas iestādes, turpretim Eiropadomei nav paredzētas likumdevēja pilnvaras; uzsver, ka sarunas par likumdošanas priekšlikumiem saistībā ar daudzgadu programmām notiks, ievērojot parasto likumdošanas procedūru;

80. prasa nodrošināt kvalitatīvas sarunas par DFS regulu un attiecīgām daudzgadu programmām; uzsver, ka šie jautājumi ir uzskatāmi par vienotu kopumu, un vēlreiz apstiprina principu „vienošanās nepastāv, kamēr puses nav vienojušās par visu”;

81. uzsver, ka liela nozīme ir EP komiteju atzinumiem, kas pievienoti starpposma ziņojumam, jo tie papildina ziņojumu un sniedz vērtīgas vadlīnijas un papildu informāciju attiecībā uz DFS/Iestāžu nolīguma norādījumiem, kuri minēti šajā rezolūcijā; uzstāj, ka šajos atzinumos iekļautie ieteikumi, kas skar konkrēto politikas jomu, ir izmantojami sarunās par attiecīgajām daudzgadu programmām; šajā sakarā atkārtoti pauž savu stingro nostāju par to, ka DFS īpašajā likumdošanas procedūrā nevajadzētu iekļaut jautājumus, uz kuriem attiecas parastā likumdošanas procedūra;

82. pievērš Padomes uzmanību pievienotajam darba dokumentam, kurā aplūkotas izmaiņas priekšlikumā Padomes regulai, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, un priekšlikumam Iestāžu nolīgumam par sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību; informē, ka atkarībā no progresa, kas tiks panākts sarunās par DFS, tajā, iespējams, būs vēl jāizdara citas izmaiņas; norāda, ka galīgo Iestāžu nolīgumu varēs sagatavot tikai pēc DFS procedūras pabeigšanas;

83. nobeigumā norāda, ka, ja līdz 2013. gada beigām DFS netiks pieņemta, līdz jaunas DFS pieņemšanai tiks pagarināti 2013. gadam atbilstošie noteikumi par izdevumu maksimālo robežu un citi noteikumi; paziņo, ka šajā gadījumā Parlaments būs gatavs panākt ātru vienošanos ar Padomi un Komisiju, lai pielāgotu DFS iekšējo struktūru jaunajām politikas prioritātēm;

*

* *

84. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī pārējām iesaistītajām iestādēm un struktūrām.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšana Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Maņņicka lietā

P7_TA(2012)0369

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra ieteikums Padomei par kopēju vīzas saņemšanas ierobežojumu noteikšanu Krievijas amatpersonām, kuras iesaistītas Sergeja Maņņicka lietā (2012/2142(INI))

(2014/C 68 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā LESD 215. pantu,
 - ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei, ko ALDE grupas vārdā iesnieguši *Guy Verhofstadt* un *Kristiina Ojula* (B7-0196/2012),
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūciju par tiesiskumu Krievijā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 16. decembra rezolūciju par 2009. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku cilvēktiesību jomā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 14. decembra rezolūcija par gaidāmo ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi 2011. gada 15. decembrī un par 2011. gada 4. decembra Valsts domes vēlēšanu rezultātiem ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2012. gada 2. februāra ieteikumu Padomei par konsekventu politiku attiecībā uz režīmiem, pret kuriem ES piemēro ierobežojošus pasākumus ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā to, ka ASV Senāta Ārējo attiecību komiteja 2012. gada 26. jūnijā pieņēma Sergeja Maņņicka Tiesiskuma un atbildības aktu ar mērķi noteikt vīzas saņemšanas aizliegumu un iesaldēt līdzekļus Krievijas amatpersonām, kuras, iespējams, ir iesaistītas Sergeja Maņņicka aizturēšanā, vardarbībā pret viņu un viņa nāvē,
 - ņemot vērā rezolūcijas projektu "Tiesiskums Krievijā — Sergeja Maņņicka lieta", kas tika iesniegts EDSO Parlamentārās asamblejas 2012. gada sesijā, aicinot valsts parlamentus rīkoties, lai noteiktu vīzu sankcijas un iesaldētu līdzekļus,
 - ņemot vērā Reglamenta 121. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0285/2012),
- A. tā kā Sergeja Maņņicka aizturēšana, apstākļi apcietinājumā un vēlāk nāve ieslodzījuma vietā ir labi dokumentēta lieta, kas liecina par nopietnu cilvēka pamattiesību neievērošanas gadījumu Krievijā;
- B. tā kā Sergeja Maņņicka kriminālvajāšana pēc viņa nāves ir starptautisko un valsts likumu pārkāpums, un tas skaidri parāda to, cik nepareizi darbojas Krievijas krimināltiesību sistēma;

⁽¹⁾ OV C 188 E, 28.6.2012., 37. lpp.⁽²⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 81. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0575.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0018.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- C. tā kā Krievijas Federācija kā Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas dalībvalsts ir uzņēmusies saistības pilnībā ievērot pamattiesības un tiesiskumu un tā kā Eiropas Savienība ir vairākkārt piedāvājusi papildu palīdzību un zināšanas, lai Krievijas Federācija spētu modernizēt un ievērot savu konstitucionālo un tiesisko kārtību;
- D. tā kā, neskatoties uz Krievijas prezidenta Cilvēktiesību padomes 2011. gadā veiktās izmeklēšanas secinājumiem, ka Sergeja Maņicka aizturēšana un apcietināšana ir bijusi nelikumīga un ka viņam ir tikusi liegta iespēja vērsties tiesu iestādēs, izmeklēšana ir apstājusies un iesaistītās amatpersonas ir atbrīvotas no atbildības un pat norīkotas pēcnāves lietas izskatīšanā; tā kā šāda varas iestāžu rīcība parāda, ka Maņicka kriminālvajāšana ir politiski motivēta;
- E. tā kā Eiropas Savienība jau vairākkārt dažādos veidos — sākot no regulārām apspriedēm par cilvēktiesībām līdz pat augstākā līmeņa sanāksmēm — ir mudinājusi Krievijas varas iestādes veikt rūpīgu un neatkarīgu izmeklēšanu šajā īpašajā un labi dokumentētajā lietā un izbeigt valdošo nesodāmības gaisotni;
- F. tā kā Sergeja Maņicka lieta ir tikai viens, bet visredzamākais un labi dokumentēts gadījums, kad Krievijas tiesībsardzības iestādes ir ļaunprātīgi izmantojušas savas pilnvaras, smagi pārkāpjot tiesiskumu; tā kā ir ļoti daudz citu juridisko lietu, kur sistemātiski notiek aizbildināšanās ar ekonomiskiem noziegumiem un iespējama korupcija, lai atbrīvotos no konkurentiem biznesā vai politiskajiem konkurentiem;
- G. tā kā vīzu ierobežojumi un citi ierobežojoši pasākumi paši par sevi nav tradicionālas tiesiskas sankcijas, bet gan ES bažu politisks signāls plašākai mērķauditorijai, un tādējādi tie ir vajadzīgs un likumīgs ārpolitikas instruments;
- H. tā kā ES sankcijas saistībā ar Maņicka lietu varētu mudināt Krievijas varas iestādes veikt patiesus un jaunus centienus, lai konkrētāk un pārliecinošāk pievērstos jautājumam par tiesiskumu Krievijā un valdošajai nesodāmības gaisotnei;
- I. tā kā vairāku ES dalībvalstu parlamenti, tostarp Nīderlandē, Apvienotajā Karalistē, Zviedrijā un Polijā, jau ir pieņēmuši rezolūcijas, aicinot valdības ieviest sankcijas saistībā ar Maņicka lietu, un vairāku citu dalībvalstu parlamenti, piemēram, Portugālē, Francijā, Spānijā un Latvijā, ir sākuši gatavot šādas rezolūcijas,
1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:
 - a) izveidot kopēju ES sarakstu ar amatpersonām, kuras ir atbildīgas par Sergeja Maņicka nāvi, faktu slēpšanu tiesībsardzības iestādēs un nepārtraukto un pastāvīgo viņa mātes un atraitnes iebiedēšanu;
 - b) noteikt un īstenot visā ES vīzu izsniegšanas aizliegumu šīm amatpersonām un iesaldēt viņu vai viņu tuvāko ģimenes locekļu finanšu aktīvus, kuri viņiem var būt Eiropas Savienībā;
 - c) aicināt Krieviju veikt ticamu un neatkarīgu izmeklēšanu, kurā tiktu izskatīti visi šīs traģiskās lietas aspekti, un saukt visus vainīgos pie atbildības;
 - d) mudināt Krievijas varas iestādes likvidēt plaši izplatīto korupciju, reformēt tiesu sistēmu un pielāgot to starptautiskiem standartiem, izveidojot neatkarīgu, taisnīgu un pārredzamu sistēmu, ko nekādā gadījumā nevarētu izmantot politiskos nolūkos;
 - e) noteiktākā, apņēmīgākā un vairāk uz rezultātu orientētā veidā skatīt šo jautājumu divpusējās sanāksmēs ar Krievijas varas iestādēm, kā arī skatīt jautājumu par iebiedēšanu un nesodāmību saistībā ar lietām, kurās iesaistīti cilvēktiesību aizstāvji, žurnālisti un juristi;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2. mudina Padomi ieņemt saskaņotu un proaktīvu nostāju attiecībā uz citiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Krievijā, pamatojoties uz labi dokumentētiem, koncentrētiem un neatkarīgiem avotiem un pārliecinošiem pierādījumiem, un kā pēdējo līdzekļi ieviest līdzīgus ierobežojošus pasākumus pret nodarījumu izdarītājiem;
3. uzsver, ka Krievijas varas iestāžu apņemšanās ievērot pamatvērtības, piemēram, tiesiskumu, kā arī cilvēktiesības un pamatbrīvības, joprojām ir galvenais priekšnoteikums ES un Krievijas attiecībām un stabilas un uzticamas partnerības izveidei abu pušu starpā;
4. uzdod priekšsēdētājam šo ieteikumu nosūtīt Padomei un informēšanas nolūkā Komisijai, dalībvalstīm, Krievijas Valsts domei un Krievijas Federācijas valdībai.

Vienotās gaisa telpas tiesību aktu īstenošana

P7_TA(2012)0370

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Eiropas vienotās gaisa telpas tiesību aktu īstenošanu (2012/2005(INI))

(2014/C 68 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Vienotās gaisa telpas tiesību aktu īstenošana: laiks rīkoties” (COM(2011)0731),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Pārvaldības un stimulu mehānismi Eiropas vienotās gaisa telpas tehnoloģiskā pilāra SESAR izvēšanai” (COM(2011)0923),
 - ņemot vērā Balto grāmatu „Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu” (COM (2011)0144),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0254/2012),
- A. tā kā virzībā uz Vienotās gaisa telpas (*Single European Sky* — SES) īstenošanu jau ir veikti daudzi atzinīgi vērtējami pasākumi;
 - B. tā kā sagaidāms, ka SES īstenošanā 2012. gads būs pagrieziena gads;
 - C. tā kā SES izveide, veidojot ilgtspējīgāku aviācijas nozari un efektīvāku gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu Eiropas līmenī, radīs ievērojamus ietaupījumus ekonomikas, drošības un vides jomā;
 - D. tā kā gaisa satiksmes apjoms pastāvīgi palielinās, radot ar nepietiekamu kapacitāti saistītas problēmas un biežāku lidojumu kavēšanos, kas skar pasažierus, bet vienlaikus tas ietekmē arī aviosabiedrību attīstības plānus; tā kā Eiropas gaisa telpa ir viena no noslogotākajām gaisa telpām pasaulē, vairāk nekā 750 miljoni pasažieru izmanto ES lidostas, un tiek prognozēts, ka šis skaits līdz 2030. gadam varētu divkārtoties;
 - E. tā kā SES rezultāti ir atkarīgas no saskaņotas pieejas, nepieļaujot, ka atsevišķas dalībvalstis rada apdraudējumu tās īstenošanai kopumā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- F. tā kā 2012. gada 4. decembrī ir jāpabeidz funkcionālo gaisa telpas bloku (*Functional Airspace Blocks — FAB*) īstenošana, taču jaunākie norāda liecina, ka situācija noteikti neatbilst šim SES tiesību akta noteikumam;
- G. tā kā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 691/2010 13. panta 3. punktu četrus mēnešus pēc darbības plānu saņemšanas no dalībvalstīm Komisijai būtu jādod ieteikumi par pārskatītu darbības mērķu pieņemšanu tiem mērķiem, kas neatbilst ES mēroga mērķiem;
- H. tā kā pašlaik valstu aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji (*Air Navigation Service Providers — ANSP*), kuri nodrošina gaisa satiksmes kontroles pakalpojumus, atspoguļo kontinenta sadrumstaloto politiski ģeogrāfisko situāciju, tādējādi diemžēl radot neefektīvus apstākļus un pārslodzi;
- I. tā kā, lai pabeigtu SES īstenošanu, ir jāveic pasākumi ES lidojumu drošības mērķu īstenošanai, lai uzlabotu spēkā esošos standartus un nodrošinātu viendabīgi augstu drošības līmeni visiem iedzīvotājiem;
- J. tā kā strauji attīstās citas programmas, piemēram, Galileo un Globālā satelītu navigācijas sistēma (*GNSS*);
- K. tā kā pēc iespējas drīzāk būtu jāpanāk vienošanās par vajadzīgo finansējumu un finanšu shēmām,

Termiņi

1. atzīst ierobežojumus, kas pastāv saistībā ar SES tiesību aktu īstenošanu; tomēr uzskata, ka līdz šim gūtās sekmes ir būtiski jāuzlabo, paredzot saistošus termiņus SES īstenošanai, kā arī ņemot vērā uzņēmumu apsvērumus;
2. uzsver vajadzību rīkoties ātri un nešaubīgi īstenot ar SES saistītos tiesību aktus, kā arī darbības shēmu aeronavigācijas pakalpojumiem, bet jo īpaši tīkla funkcijas;
3. norāda, ka izvēšanas kritiskais posms sāksies jau drīz un tas jāīsteno laicīgi, sinhronizēti un saskaņoti;
4. brīdina, ka gaisa satiksmes intensitātes pieaugums nozīmē to, ka Eiropas gaisa telpas maksimālās kapacitātes robeža drīz vien tiks sasniegta un ka šī problēma ir steidzami jārisina, lai garantētu augstas kvalitātes gaisa pārvadājumu pakalpojumus Eiropas iedzīvotājiem un nodrošinātu, ka nepalielinās ietekme uz vidi un klimatu;
5. uzsver lidostu nozīmi, jo tās ir Eiropas tīkla iebraukšanas un izbraukšanas punkti; aicina, ieviešot SES, pilnībā ņemt vērā lidostas, tostarp reģionālās lidostas, kas arī palīdz mazināt tīkla pārslotību un palielināt kapacitāti;
6. vērš uzmanību uz steidzamo vajadzību sekmīgi īstenot SES tiesību aktus, lai izvairītos no lielākas pārslotības aizvien intensīvāko satiksmes plūsmu un novecojušo tehnoloģiju dēļ un nodrošinātu lielāku atbilstību Eiropas lidojumu drošības noteikumiem;
7. norāda, ka Eiropā arvien grūtāk kļūst nodrošināt pastāvīgi augstu drošības un ekspluatācijas apstākļu līmeni; mudina dalībvalstis un Komisiju precizēt atbilstīgo Eiropas struktūrvienību lomu, lai nodrošinātu, ka tiek saglabāti uzticami un pārredzami starptautiskie lidojumu drošības standarti;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

8. atgādina par vajadzību nodrošināt pēc iespējas lielāku Eiropas gaisa telpas efektivitāti — ne tikai ekonomisku, bet arī ar vidi un enerģētiku saistītu un sociālu ieguvumu (arī aviopasažieriem) dēļ;
9. uzsver, ka Komisijas jaunākajā paziņojumā par šo jautājumu ir sniegtas prognozes, ka savlaicīgas un pilnīgas Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības izpētes (SESAR) tehnoloģijas ieviešanas gadījumā kumulatīvā ietekme ES 27 dalībvalstīs laika posmā no 2013. līdz 2030. gadam uz ES IKP būs EUR 419 miljardi, tiks radīti 328 tūkstoši darbavietu un ietaupīti apmēram 50 miljoni tonnu CO₂ emisijas;
10. norāda, ka saskaņā ar Komisijas datiem, savlaicīga SESAR ieviešana dos praktiskus ieguvumus pasažieriem, lidojumu laiku samazinot apmēram par 10 % (vai deviņām minūtēm), par 50 % samazinot atcelto vai aizturēto lidojumu skaitu un, iespējams, samazinot arī biļešu cenas; tomēr uzsver, ka gadījumā, ja SESAR ieviešana kavēsies par 10 gadiem, vispārējā ietekme būs katastrofāla — samazinoties kumulatīvajai ietekmei uz ES IKP tiks zaudēti apmēram EUR 268 miljardi, netiks radīti apmēram 190 000 jaunu darbavietu un netiks ietaupīti apmēram 55 miljoni tonnu CO₂ emisijas;
11. norāda, ka citas ietekmīgas valstis un reģioni gūst lielākus panākumus pētniecības un inovatīvu tehnoloģiju izstrādes jomā, un tāpēc pauž nožēlu par to, ka gadījumā, ja netiks paātrināta SES tiesību aktu ieviešana, ES var zaudēt savu vadošo pozīciju, to pārņemot citiem starptautiskajiem dalībniekiem;
12. pauž viedokli, ka pienācīgu SES darbību var nodrošināt tikai tad, ja visas iesaistītās puses stingri ievēros dažādos ieviešanas termiņus;
13. uzsver, ka ir veiktas izmēģinājuma programmas un ka to rezultāti bija pozitīvi;
14. pieprasa, lai Komisija līdz 2012. gada decembrim ziņotu Transporta un tūrisma komitejai par gūtajiem panākumiem saistībā ar to, kā visi aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji īsteno šo darbības shēmu;
15. aicina Komisiju līdz 2013. gada martam ziņot Transporta un tūrisma komitejai par gūtajiem panākumiem saistībā ar SES tiesību aktu īstenošanu, iekļaujot FAB īstenošanas kavējumu seku novērtējumu;

Politiskais ieguldījums

16. atgādina dalībvalstīm par to publiski pausto apņemšanos īstenot Eiropas vienotās gaisa telpas mērķi, paužot pārliecinošu atbalstu attiecīgajiem tiesību aktiem, un uzstāj, ka dalībvalstīm jāturpina proaktīva darbība un jāiesaistās šo tiesību aktu īstenošanā; šajā sakarībā aicina dalībvalstis iesniegt valsts darbības plānus, kas atbilst ES darbības mērķiem, un pieņemt Komisijas ierosinātos pārskatītos darbības plānus; aicina Komisiju sākt īstenot atbilstīgus pasākumus, ja dalībvalsts neievēro šo tiesību aktu īstenošanas termiņu,
17. atgādina par aviācijas nozares mērķiem, kas ir izklāstīti gan Baltajā grāmatā par transporta politiku, gan augsta līmeņa grupas aviācijas pētījumu jautājumos ziņojumā „*Flightpath 2050* — Eiropas vīzija aviācijas jomā”;
18. uzstāj, ka būtu jānostiprina šā jautājuma prioritārā nozīme un ka SES pilnīgai un savlaicīgai īstenošanai ir vajadzīgs proaktīvs atbalsts un politiskā griba no dalībvalstu un visu iesaistīto personu puses;
19. uzsver, ka SES tiesību aktu sekmīga īstenošana pozitīvi un stimulējoši ietekmēs konkurenci ES un pasaulē, veicinot izaugsmi un nodarbinātību, jo īpaši aeronautikas un aviācijas nozarēs;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

20. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz SES projekta ievērojamiem sociālajiem un vides ieguvumiem, sabiedrība nav pietiekami labi par to informēta vai neizprot to, un aicina Komisiju, dalībvalstis un ieinteresētās personas palielināt savus centienus saistībā ar sabiedrības informēšanu;

21. atzīst ar Eiropas gaisa satiksmes pārvaldību (ATM) saistītās problēmas un cilvēciskā faktora un efektīva sociālā dialoga izšķirošo nozīmi SES īstenošanā; atzīst, ka jāturpina koncentrēt uzmanību uz atvērtām ziņošanas procedūrām; uzsver, ka SES īstenošana radīs būtisku pieprasījumu pēc augsta tehniskā līmeņa un augsti kvalificētām darbvietām;

22. pilnībā respektē dalībvalstu suverenitāti un valstu prerogatīvas ATM jomā attiecībā uz militārajām un citām valsts gaisa kuģu operācijām un apmācību; norāda uz dalībvalstu saistībām nodrošināt, ka gaisa telpas elastīgas izmantošanas koncepcija⁽¹⁾ tiek piemērota pilnībā un vienādi, un atzīst, ka jāatbalsta to centieni šajā saistībā; uzsver, ka valstu gaisa flotē līdzās militārās aviācijas lidaparātiem ietilpst policijas, ugunsdzēsēju, krasta apsardzes, muitas, civilās aizsardzības un citu misiju gaisa kuģi, tādējādi to darbības skar plašu klāstu drošības un krīžu pārvarēšanas pasākumu;

23. uzskata, ka veiksmīga SES īstenošana nodrošinās ieguvumus visai piegādes ķēdei, tostarp ražotājiem, lidsabiedrībām, MVU, visai tūrisma nozarei utt.;

24. vēl aizvien ir ļoti nobažījies par to, ka FAB izveide Eiropā norit ne tikai ar kavēšanos, bet tai trūkst arī satura, tāpēc noteikti atbalsta koordinators centienus; uzsver dalībvalstu savstarpējās sadarbības, koordinācijas un politiskas rīcības nozīmi, lai līdz 2012. gada 4. decembrim īstenotu izvirzīto mērķi — izveidot FAB; aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt notikumu gaitu un, ja vajadzīgs, veikt tiesiskas darbības, tostarp nosakot sankcijas, pret katru no dalībvalstīm, kas nepilda savus pienākumus, ko paredz SES tiesību akti;

25. uzsver, ka FAB izveide jāuzskata nevis par savrupu prasību, bet par veidu, kā virzīties uz Eiropas gaisa telpas sadrumstalotības novēršanas un darbības uzlabošanas mērķu īstenošanu, un ka bez tiem SES nevar tikt pilnībā īstenota; aicina Komisiju ierosināt stratēģiju, kā paātrināt FAB ieviešanu, kas sevī ietver centralizēto modeļu (piemēram, tīkla pārvaldnieka, kopuzņēmuma SESAR un izvēšanas pārvaldītāja) pilnu īstenošanu; aicina Komisiju vairāk izmantot drošības naudas metodes, bet ja tām nav gaidīto rezultātu, sākt pārkāpumu tiesvedību pret dalībvalstīm, kas vēl nav parakstījušas nolīgumus par FAB izveidi;

26. uzskata, ka efektīvākais un lietderīgākais veids, kā izveidot SES, ir leņķu pieeja, tādēļ prasa Komisijai, pamatojoties uz 15. punktā minēto ziņojumu, ierosināt pasākumus, lai novērstu FAB īstenošanas kavējumu sekas un lai no augšupējas pieejas ātri pārietu uz leņķu pieeju nolūkā nodrošināt, ka tiek sasniegti SES II tiesību aktu paketes mērķi;

27. aicina dalībvalstis valsts politiskajā līmenī bez kavēšanās risināt līdzekļu trūkuma jautājumu, jo īpaši attiecībā uz valsts uzraudzības iestādi;

28. uzsver, ka, lai atbilstīgi īstenotu savu uzdevumu SES izveidē, valsts uzraudzības iestāžu funkcijām ir jābūt nošķirtām no aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēju funkcijām un ka tām savas pilnvaras ir jāīsteno objektīvi, neatkarīgi un pārredzami;

29. norāda, ka ir svarīgi aicināt valstu ANSP aktīvi īstenot SES tiesību aktus;

30. atkāroti pauž pārliecību, ka drošu, efektīvu un elastīgu gaisa telpas izmantošanu var panākt tikai ar ciešu sadarbību un koordināciju gaisa telpas civilo un militāro lietotāju starpā;

⁽¹⁾ Dalībvalstu 2004. gada 10. marta paziņojums par militārajiem jautājumiem saistībā ar Eiropas vienoto gaisa telpu (OV L 96, 31.3.2004., 9. lpp.).

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

31. aicina dalībvalstis ar atbilstīgo Eiropas aģentūru atbalstu koncentrēties uz civilās un militārās sadarbības uzlabošanu un saskaņošanu ar kaimiņvalstīm;

32. uzstāj, ka dalībvalstīm pēc iespējas drīzāk jānodrošina nepieciešamais finansējums, kas vajadzīgs, lai pabeigtu SES izveidi; atzinīgi vērtē to, ka Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentā Komisija ir SES un SESAR ierosinājusi kā horizontālu prioritāti finansējumam;

SESAR ieviešanas stratēģija

33. atzīst, ka nozares pārstāvji un Eiropas Savienība ir veikusi būtiskus finanšu ieguldījumus ar SESAR tehnoloģiju saistītā pētniecībā un izstrādē, un uzskata, ka tagad ir laiks veikt pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai gūtu labumu no šiem ieguldījumiem, īstenojot SES tiesību aktus;

34. atgādina par nepieciešamību nodrošināt koordināciju starp SES īstenošanas grafiku un SESAR kā vienas no SES sastāvdaļas izstrādes un ieviešanas posmu, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1070/2009;

35. uzsver, ka, neskatoties uz šiem nepieciešamajiem ievērojamajiem ieguldījumiem, saskaņošana rada daudzus svarīgus un reālus ieguvumus, tostarp lidojumu optimizāciju, degvielas efektīvu izmantošanu, trokšņa, gaisa piesārņojuma un klimata pārmaiņu samazināšanu un mazāk sadrumstalotas gaisa telpas elastīgu un drošu izmantošanu; uzsver, ka ar labāku civilo un militāro koordināciju tiks panākta lielāka efektivitāte, jo kopīgas infrastruktūras izmantošana samazinās izmaksas; uzsver, ka uzlabota sadarbība starp dalībvalstīm un FAB ieviešana arī sniegs labumu pārrobežu darbībām;

36. saprot, ka SESAR tehnoloģija un SES ieviešana ir savstarpēji saistītas politiskās darbības, kas ir jāizstrādā, lai pilnībā varētu izmantot to sniegtos rezultātus, tāpēc mudina nozares pārstāvjus nopietni izturēties pret SESAR projekta izstrādes posmu;

37. norāda, ka ražotāji jau ir izstrādājuši tehnoloģijas un pašlaik tās ir pieejamas, tādējādi SESAR sekmīga īstenošana ir sasniedzams mērķis;

38. atzīst, ka uzņēmējdarbības apsvērumi saistībā ar ieguldījumiem SESAR tehnoloģijās ir spēcīgāks lielākos un noslogotākos savienojumu centros nekā mazākās reģionālās lidostās vai lidostās, kas apkalpo sezonālus maršrūtus; tomēr uzskata, ka visa tīkla darbība tiktu uzlabota, plašāk ieviešot SESAR sistēmas ar valsts finansējuma atbalstu;

39. uzskata, ka ir nepieciešama pasaules mērogā saskaņota pieeja attiecībā uz centieniem panākt standartizāciju, ko veic Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (ICAO), lai nodrošinātu, ka esošās un jaunās tehnoloģijas visā pasaulē ir savietojamas, un mudina parakstīt protokolus par sadarbību pētniecības un izstrādes jomā;

40. uzskata, ka, lai aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēji un citas ieinteresētās personas varētu optimāli attīstīt savas stratēģiskās partnerības un saņemt stimulus savu mērķu sasniegšanai, ir jāturpina veicināt darbības pilārs;

41. uzsver, ka SES kontekstā militārie spēki ir viens no galvenajiem dalībniekiem un tie pilnībā jāiesaista visos līmeņos jau no šā projekta izstrādes sākuma; atzīst sasniegumus, kas gūti SES tiesību aktu īstenošanā, un mudina dalībvalstis paātrināt savus centienus panākt koordināciju militārajā jomā; atzīstot valstu civilo un militāro attiecību specifiku, aicina dalībvalstis pievērsties civilās un militārās sadarbības un savietojamības uzlabošanai un šajā jomā lietot paraugpraksi;

42. uzskata, ka ir jāveicina sadarbība ar kaimiņvalstīm, lai paplašinātu SES ārpus ES robežām;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

43. uzsver vajadzību mazināt Eiropas gaisa telpas sadrumstalotību, īstenojot tehnoloģiju inovācijas, nostiprinot aeronavigācijas pakalpojumu darbības shēmu un savlaicīgi ieviešot FAB, lai radītu iespēju izmantot SES pozitīvos rezultātus;

44. atzinīgi vērtē pastāvīgo atbalstu, ko sniedz dalībvalstis un ieinteresētās puses, kuras palīdz vienādot SES tiesību aktu interpretāciju un īstenošanu;

45. atbalsta publiskā un privātā sektora partnerības pieeju, jo tā var būt izdevīga visiem iesaistītajiem, ja to atbilstīgi un efektīvi strukturē un īsteno un ja visas iesaistītās puses ir motivētas un apņēmības pilnas sasniegt izvirzīto mērķi;

46. uzstāj, ka SES tiesību aktu īstenošana sniegs lielus ieguvumus visām iesaistītajām pusēm, tostarp samazinot lietotāju maksas, kas tālāk tiek piemērotas gala patērētājam, t. i., pasažierim;

47. uzskata, ka par SES īstenošanu atbildīgajām struktūrām ir pastāvīgi jāsadarbojas un jāizvairās no domstarpībām;

48. aicina laikus pabeigt tiesību akta priekšlikumu par kopuzņēmuma SESAR turpmāko uzdevumu, lai tas var arī turpmāk pildīt tam uzticēto uzdevumu, jo tam ir būtiska nozīme SES sekmīgā īstenošanā; uzsver šā kopuzņēmuma līdzšinējos centienus, lai parādītu savu efektivitāti;

49. mudina Komisiju nekavējoties izstrādāt pienācīgus pārvaldības un stimulu mehānismus, tostarp valsts finansējumu, kas nodrošinās savlaicīgu un efektīvu SESAR tehnoloģiju ieviešanu, iesaistot attiecīgās iestādes un ieinteresētās puses, un īpašu uzmanību pievēršot inovatīvu finanšu instrumentu īstenošanai;

50. norāda, ka, lai arī militārā un civili–militārā ekspertīze ir klātesoša dažādos līmeņos tādās dažādās ieinteresēto pušu iestādēs kā Vienotās gaisa telpas komiteja, Eirokontrolē un kopuzņēmums SESAR, joprojām ir nepieciešama koordinēta un visaptveroša SES/SESAR ietekmes uz militāro jomu analīze; norāda uz nepieciešamību šajā procesā iesaistīt Eiropas Savienības Militāro komiteju (ESMK), jo tādējādi tiks nodrošināta aizsardzības nozares vadītāju atbilstoša informētība;

51. šajā sakarībā atzīst, ka Eiropas Aizsardzības aģentūra (EAA) ir gan saiknes veidotāja starp aizsardzības kopieni un Komisiju, gan militāro ieinteresēto aprindu sadarbības veicinātāja; atbalsta EAA lomas nostiprināšanu politiskās izpratnes veidošanā, sakaru dibināšanā, palīdzības sniegšanā SESAR izvēšanas posmā un atbalsta sniegšanā, dalībvalstīm veicot finanšu un darbības risku analīzi; norāda, ka EAA ir izdevīgā stāvoklī, lai sniegtu ieguldījumu SES turpmāko problēmu risināšanā, piemēram, aprīkojuma un apmācības jomā; atzinīgi vērtē dalībvalstu lēmumu iesaistīt ES Militāro štābu (ESMŠ) EAA atbalstīšanā saistībā ar SESAR; atzinīgi vērtē SES/SESAR Militārās īstenošanas foruma izveidi, ko atbalsta EAA, un mudina turpināt tā efektīvu darbību, jo tam ir ievērojami nopelni visu aizsardzības kopienas iesaistīto pušu sapulcināšanā; uzsver, ka ir nepieciešama sadarbība ar NATO, un atzinīgi vērtē veikto darbu šajā jomā;

*

* * *

52. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Pasažieru tiesības visos transporta veidos

P7_TA(2012)0371

**Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par pasažieru tiesībām visos transporta veidos
2012/2067(INI)**

(2014/C 68 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3. nodaļas IV sadaļu par personu brīvu apriti,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Eiropas redzējums pasažieriem: paziņojums par pasažieru tiesībām visos transporta veidos” (COM(2011)0898),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 23. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par kompensācijām pasažieriem aviosabiedrību bankrota gadījumā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par personu ar invaliditāti integrāciju un mobilitāti un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 29. marta rezolūciju par gaisa transporta pasažieru tiesību ievērošanu un piemērošanu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumu (A7-0287/2012),
- A. tā kā kopš laika, kad Komisijas 2001. gada Baltajā grāmatā tika izvirzīti attiecīgie mērķi, ir izveidots visaptverošs ES pasažieru tiesību noteikumu kopums visiem transporta veidiem, proti, attiecībā uz gaisa, dzelzceļa, ūdens transportu un autotransportu, ar ko paredz pasažieru aizsardzības pamatnoteikumus, vienlaikus nodrošinot līdzvērtīgus konkurences apstākļus pārvadātājiem;
- B. tā kā tomēr visi pārvadātāji vēl pilnībā un pareizi nepiemēro daļu no šīm patērētāju tiesībām un visas dalībvalstu iestādes neveic to saskaņotu uzraudzību vai pareizu piemērošanu; tā kā daži no pašreizējiem noteikumiem nenodrošina skaidrību par pasažieru tiesībām un pakalpojumu sniedzēju atbildību un tāpēc ir jāpārskata; tā kā turklāt pasažieriem trūkst informācijas par savām tiesībām un par sagaidāmo pakalpojuma kvalitāti un viņu likumīgo prasību iesniegšana un īstenošana nereti ir sarežģīta;
- C. tā kā šo novērtējumu apstiprina arī referenta veiktā EP deputātu un ierēdņu aptauja;

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 122. lpp.⁽²⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 42. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0453.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0099.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- D. tā kā Komisija ar savu jaunāko paziņojumu un citām jaunām iniciatīvām (pārskatīt Regulu (EK) Nr. 261/2004 par gaisa pārvadājumu pasažieru tiesībām un Direktīvu 90/314/EEK par kompleksajiem ceļojumiem) cenšas precizēt un nostiprināt pasažieru tiesības visos transporta veidos;
- E. tā kā būtu jāgādā, lai pārāk daudz birokrātijas neattiektos uz nelieliem autobusu satiksmes pārvadātājiem lauku apvidos, kuri bieži nodrošina sabiedrībai svarīgu pakalpojumu izolētos apgabalos;
- F. tā kā ir svarīgi līdzsvarot vajadzību nodrošināt pasažieru tiesības uz lauku autobusu pakalpojumiem un vienlaikus panākt, lai to sniegšana nebūtu pārāk smags slogs un neizveidotos situācija, ka šādi pakalpojumi nākotnē vairs nav pieejami;
- G. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 169. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pantā ir paredzēts nodrošināt augstu patērētāju aizsardzības līmeni;
- H. tā kā aktuāla problēma vēl arvien ir cenu pārredzamība tiem patērētājiem, kuri iegādājas biļetes internetā,

Vispārējā sistēma

1. atbalsta Komisijas nodomu stingrāk īstenot pašreizējos noteikumus par pasažieru tiesībām un vajadzības gadījumā tos uzlabot un atzinīgi vērtē tās paziņojumu kā noderīgu pārskatu par līdz šim paveikto;
2. uzsver, ka pasažieriem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākumi, un ar to ievērošanu pasažieri gan attiecībā uz sevi, gan citiem pasažieriem palīdz nodrošināt, ka pirms un pēc lidojuma, kā arī tā laikā viss norisinās droši un netraucēti;
3. uzskata, ka kopīgie kritēriji (nediskriminācija, vienlīdzīga attieksme, fiziska un IKT pieejamība, prasības attiecībā uz pieejamību visiem lietotājiem, pārvadājuma līguma izpilde, precīza un pieejama informācija, ko savlaicīgi sniedz pirms un pēc pārvadājuma un tā laikā, un tūlītēja un pienācīga palīdzība brauciena traucējumu gadījumā un iespējama kompensācija) kopā ar 10 konkrētajām pasažieru tiesībām, ko Komisija norādījusi savā paziņojumā, atbilst galvenajām tiesībām dažādos transporta veidos un veido stabilu pamatu tiesiski izpildāmas hartas par pasažieru tiesībām izstrādei;
4. norāda, ka arī turpmāk par prioritāti ir jāuzskata priekšnoteikumu radīšana drošumam un drošībai, attiecinot to gan uz transporta tehniskā aprīkojuma drošumu, gan pasažieru fizisko drošību;
5. iesaka Komisijai iekļaut pasažieru tiesību sarakstā tiesības uz pakalpojumu kvalitātes obligāto standartu, kas jāievēro pārvadātājiem, un precīzi definēt šādu standartu;
6. norāda uz to, ka nepieciešamas jaunas Komisijas iniciatīvas par pasažieru tiesībām, lai risinātu to, kā pietrūkst pašlaik spēkā esošajos sadrumstalotajos noteikumos, proti, savstarpēji saistītu transporta ķēdi visiem pasažieriem visos transporta veidos; nākotnē veicot ES pasažieru tiesību noteikumu (gaisa, dzelzceļa, ūdens un sauszemes transportā) pārskatīšanu, par svarīgāko uzskatāma dažādo tiesību aktu šajās četrās jomās konverģences uzlabošana un atbilstīgi veicami grozījumi;
7. aicina Komisiju rūpīgi pārskatīt un pārraudzīt visaptverošu noteikumu īstenošanu, ar kuriem novērš neskaidrības un pārpratumus attiecībā uz pasažieru tiesībām un pakalpojumu sniedzēju pienākumiem;
8. jo īpaši uzskata, ka kavēšanās un atcelšanas definīciju dēļ nedrīkst rasties nekādas atšķirības dažādiem pārvadājumu veidiem piemērojamās tiesībās;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

9. apzinās, ka atsevišķās transporta nozarēs pastāv strukturālas atšķirības un ka tas jāņem vērā, izstrādājot ikvienu vienotu regulējumu pasažieru tiesību jomā; atzīst, ka patlaban vēl nav iespējams izstrādāt šādu vienotu regulējumu, jo nav vēl stājušies spēkā noteikumi par pasažieru tiesībām ūdens un autobusu transportā, kaut arī šāda vienota regulējuma izstrādei jābūt vidēja termiņa mērķim; tomēr uzskata, ka ir vajadzīga holistiska pieeja, lai visas pasažieru tiesības, tostarp tiesības uz kompensāciju, naudas atmaksu un informāciju, iekļautu vienā tiesiskā regulējumā, ar ko paredzētu nosacījumus dažādu transporta veidu godīgai konkurencei;
10. tāpēc aicina Komisiju šobrīd izstrādāt pamatnostādnes tiesību piemērošanai un īstenošanai visos transporta veidos tā, lai no tā neizrietētu ne tiesību aktu standartizācija, ne arī pasažieru tiesību vājināšana, šajās pamatnostādnēs atzīstot katra transporta veida atšķirīgās prasības un kopīgos aspektus;
11. iesaka Komisijai sagatavot vienoto modeli (CFR) pasažieru tiesībām, kurā iekļautu principus, definīcijas un paraugnoteikumus pasažieru tiesībām visos transporta veidos, lai tādējādi veidotu pamatu turpmākai pasažieru tiesību konsolidācijai; pasažieru tiesību vienotais modelis būtu jāizstrādā, par paraugu ņemot vienoto modeli Eiropas līgumtiesību jomā;
12. uzskata, ka pasažieru tiesības un pasažieru apkalpošana ir jāpielāgo ceļošanas ieradumu izmaiņām, un šajā sakarībā vērš īpašu uzmanību uz jaunajiem uzdevumiem, kurus pasažieriem un ceļojumu nodrošinātājiem rada ceļošana ar vairākiem transporta veidiem un ar to saistītās informācijas un rezervēšanas sistēmas; uzsver, ka ir jāpielāgo ceļotāju tiesības un pārvadātāju pienākumi, cita starpā kompleksu ceļojumu jomā⁽¹⁾, lai atspoguļotu pašreizējo stāvokli, un aicina Komisiju steidzami nākt klajā ar pārskatītu priekšlikumu, lai drīzumā novērstu pašreizējos trūkumus attiecībā uz noteikumu darbības jomu, kompleksu ceļojumu pārdošanu tiešsaistē un ceļotājiem nelabvēlīgiem noteikumiem līgumos;
13. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāturpina risināt pasažieru tiesību jautājumi divpusējos un starptautiskos nolīgumos attiecībā uz visiem transporta veidiem, lai uzlabotu pasažieru aizsardzību ārpus ES robežām;

Informācija

14. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu turpināt tās informēšanas kampaņu par pasažieru tiesībām līdz 2014. gadam; ierosina iesaistīt kampaņā dalībvalstu patērētāju aizsardzības iestādes un ceļojumu aģentūras, jo tās var sniegt vērtīgu ieguldījumu pasažieru izglītošanas darbā par viņu tiesībām (piemēram, sagatavojot informatīvus materiālus ceļojumu aģentūrām un tīmekļa vietnēm); vienlaikus uzsver, ka svarīgākajai informācijai, tajā skaitā par pasažieru tiesībām un, iespējams, pārvadātāju darbības pārskatiem, ir jābūt pieejamai no viena avota, lai pasažieriem atvieglotu informācijas iegūšanu; aicina līdzīgas kampaņas uzsākt arī valsts iestādes, valstu patērētāju aizsardzības centrus un organizācijas, kas pārstāv visus pasažierus;
15. aicina visiem transporta veidiem kopīgo tiesību sarakstu plaši izplatīt, sniedzot to saprotamā veidā un visās ES oficiālajās valodās;
16. norāda, ka brauciens ir līgums starp pakalpojuma sniedzēju un patērētāju, kas var izpausties dažādos veidos, un ka patērētājam jāzina visa informācija par šo līgumu brīdī, kad tas tiek sastādīts, bet visas turpmākās izmaiņas visām iesaistītajām personām jāpaziņo savlaicīgi; uzskata, ka šajā līgumā būtu jāietver informācija par svarīgākajiem brauciena aspektiem un pasažieru tiesībām problēmu gadījumā;
17. aicina pārvadātājus un citus attiecīgos pakalpojumu sniedzējus veltīt lielākas pūles, lai labāk informētu pasažierus, jo īpaši par pārrobežu pārvadājumiem; uzskata, ka informācijai jābūt viegli saprotamai, precīzai, pilnīgai, vienkārši pieejamai visiem un pieejamai dažādos formātos un attiecīgajā valsts valodā(-s), kā arī angļu valodā, un tajā jāiekļauj dati par attiecīgajām tīmekļa vietnēm un viedtālrunu lietojumprogrammām, kā arī pasta adresēm sūdzību un sūdzību veidlapu nosūtīšanai;

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīva 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp).

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

18. turklāt aicina pasažierus informēt par viņu tiesībām tādā pašā veidā, kā viņus informē par pienākumiem;
19. uzsver, ka pasažieru un citu ieinteresēto personu (piemēram, pārvadātāju, infrastruktūras pārvaldītāju, personu, kuras pavadā pasažierus ar invaliditāti) tiesības un pienākumi, kā arī visa pirms brauciena sniedzamā ceļojuma informācija (tostarp tīmekļa vietnes), rezervēšanas sistēmas, reālā laika ceļojumu informācija un tiešsaistes pakalpojumi ir pasažieriem jānodrošina tādos formātos, kas pieejami cilvēkiem ar invaliditāti vai ierobežotām pārvietošanās spējām;
20. aicina pārvadātājus sniegt informāciju par pasažieru tiesībām uz brauciena biļetes, jo īpaši norādot kontaktus, kur vērsties pēc palīdzības;
21. uzsver, ka kombinētu biļešu gadījumā ir jāsniedz precīza informācija par pārvadātāju atbildību bagāžas bojājuma gadījumā brauciena laikā, par dažādiem atļautajiem bagāžas apjomiem, par kompensāciju un noteikumiem starp pārvadātājiem kavējumu gadījumā, kā arī par atbilstošu brauciena turpinājumu kavējumu un nokavētas pārsēšanās gadījumā, ieskaitot bruacienu turpinājumu ar citu transporta veidu;
22. atzinīgi vērtē Komisijas piedāvāto jauno viedtālrunu lietojumprogrammu, kas sniedz informāciju par pasažieru tiesībām vairākās valodās un pasažieriem pieejamā veidā; aicina dalībvalstis un transporta uzņēmumus veicināt līdzīgu modernu tehnoloģiju izstrādi un izmantošanu (tostarp SMS un sociālo tīklu, video formātā sniegtu zīmju valodas pakalpojumu un teksta pakalpojumu izmantošanu, lai nodrošinātu tādu lietotāju integrāciju, kuri ir nedzirdīgi, ar dzirdes un runas traucējumiem); aicina līdzīgas iniciatīvas uzsākt arī valsts iestādes, patērētāju aizsardzības organizācijas un organizācijas, kas pārstāv visu pasažieru intereses; turklāt aicina Komisiju vienmēr ņemt vērā vecāka gadagājuma cilvēku situāciju, kuri ceļojumu laikā ne vienmēr izmanto mūsdienu tehnoloģijas; turklāt uzskata, ka būtu jāapsver iespēja nodrošināt bezmaksas interneta pieejamību lidostās, stacijās un citās lielākajās vietās, no kurienes cilvēki dodas ceļā, lai šos pakalpojumus varētu izmantot pilnīgāk;
23. mudina Komisiju visos transporta veidos veicināt tādu jaunu tehnoloģiju lietošanu, kuras var piemērot atkārtoti izmantojamu iekāpšanas karšu izsniegšanai, apstiprināšanai un uzrādīšanai ar elektroniskām ierīcēm, lai paātrinātu iekāpšanas procedūru un padarītu ceļošanu videi draudzīgāku;
24. ierosina izbraukšanas un iebraukšanas vietās (lidostās, stacijās, autoostās un ostās) izveidot ar pienācīgu darbinieku skaitu apgādātus informācijas centrus un palīdzības dienestus, kuri ir pieejami fiziski un caur IKT un kuru darbinieki ir pienācīgi apmācīti, lai spētu atbildēt personām ar invaliditāti vai ierobežotām pārvietošanās spējām, šādi nodrošinot daudzveidīgāku palīdzību pasažieriem individuālu vai kolektīvu ceļojumu traucējumu gadījumā, īpašu uzmanību pievēršot pasažieriem ar bērniem un personām ar invaliditāti vai ierobežotām pārvietošanās spējām; iesaka nodrošināt tāda pienācīgi apmācīta personāla pieejamību, kas spēj ātri pieņemt lēmumus par maršruta maiņu un atkārtotu rezervēšanu, palīdzēt gadījumos, kad ir nozaudēta, aizkavēta vai bojāta bagāža, un izskatīt kompensācijas vai atmaksas pieprasījumus; mazās dzelzceļa stacijās un autoostās, kā arī tādās izbraukšanas vietās, kur darbinieku nav, jānodrošina alternatīvi risinājumi, piemēram, jānorāda informācijas tālruna numurs vai tīmekļa vietne;
25. uzskata, ka visiem transporta uzņēmumiem ir jānodrošina pieejama un efektīva palīdzība pa tālruni visiem pasažieriem pēc brauciena rezervēšanas; šādi palīdzībai jāparedz informācijas un alternatīvu priekšlikumu sniegšana traucējumu gadījumā, un maksa par to attiecībā uz gaisa, jūras un dzelzceļa transportu nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt maksu par vietējo zvanu;
26. uzskata, ka pasažieri pienācīgi jāinformē, kad tie iegādājas biļetes virsrezervējuma gadījumā;
27. aicina Komisiju atjaunināt visus informācijas avotus (Komisijas tīmekļa vietni, dokumentus un brošūras) par pasažieru tiesībām dažādos transporta veidos, ņemot vērā jaunākos juridiskos lēmumus, jo īpaši Eiropas Savienības Tiesas nolēmumus;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Pārredzamība

28. aicina Komisiju attiecināt pienākumu ziņot par pakalpojuma standartu, kas jau ir noteikts attiecībā uz dzelzceļa uzņēmumiem, arī uz citu transporta veidu pārvadājumiem, ņemot vērā to attiecīgo specifiku; uzskata, ka salīdzināmo datu publicēšana var būt noderīga gan patērētāju informētības, gan pārvadātāju reklāmas mērķiem;

29. aicina Komisiju uzdot dalībvalstīm apkopot statistikas datus par pasažieru tiesību pārkāpumiem un visu sūdzību risināšanu, kā arī par kavējumu skaitu un ilgumu un pazaudēto, aizkavēto vai bojāto bagāžu; aicina Komisiju analizēt šos dalībvalstu sniegtos statistikas datus, publicēt rezultātus un izveidot datu bāzi informācijas apmaiņai; turklāt aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm un valstu kontroles iestādēm veikt nepieciešamos pasākumus šajā jomā;

30. uzskata, ka daudzu transporta uzņēmumu tīmekļa vietnes vēl arvien ir diezgan neskaidras un var maldināt patērētājus bilešu iegādes procesā; lūdz Komisiju panākt, lai tiek nodrošināta spēkā esošo tiesību aktu par cenu pārredzamību un negodīgu komercpraksi efektīva īstenošana atbilstīgi Direktīvām 2011/83/ES un 2005/29/EK, kā arī apsvērt sankciju sistēmas ieviešanu, kas būtu jāpiemēro, ja tiek konstatēti ES tiesību aktu par cenu pārredzamību pārkāpumi;

31. aicina Komisiju nodrošināt, ka jo īpaši datorizētājās rezervācijas sistēmās, kurām piemēro Regulu (EK) Nr. 80/2009, obligātās darbības izmaksas ir iekļautas cenā un patiesās izvēles iespējas ir rezervējamās un tiek publicētas kopā ar visu nepieciešamo informāciju un maksām par papildu pakalpojumiem (piemēram, maksāšanas ar kredītkarti vai bagāžas apstrādes maksas), lai nodrošinātu to, ka īsi pirms maksāšanas netiek pievienotas papildu izmaksas un ka pasažieri var skaidri nošķirt obligātās darbības izmaksas, kas iekļautas cenā, un rezervējamās izvēles iespējas;

32. aicina Komisiju nodrošināt stingrāku tīmekļa vietņu uzraudzību un ziņot dalībvalstu izpildiestādēm par spēkā esošo noteikumu nepareizu piemērošanu, lai panāktu to īstenošanu;

33. aicina Komisiju sadarbībā ar valsts iestādēm apsvērt iespēju īstenot redzējumu par saskaņota vairākveidu pasažieru transporta pakalpojumu saturu, turklāt tā, lai visos transporta veidos braukšanas pamatmaksā būtu iekļauti visi cenas elementi;

34. uzskata, ka pakalpojumu pamatkopumam, kas jāietver pamatcenā, būtu jāsedz vismaz visas darbības izmaksas, kuras obligāti nepieciešamas pasažieru pārvadāšanai (tostarp izmaksas, kas saistītas ar pārvadātāja juridiskajām saistībām, piemēram, drošību, drošumu un pasažieru tiesībām), un visus aspektus, kuri ir būtiski ceļošanai no pasažiera viedokļa (piemēram, bilešu un iekāpšanas karšu nodrošināšana vai bagāžas minimuma un personīgo mantu pārvadāšana), kā arī visas ar maksāšanu saistītās izmaksas (piemēram, kredītkaršu komisijas maksas);

35. aicina Komisiju risināt jautājumus saistībā ar netaisnīgu noteikumu izplatīšanos aviācijas uzņēmumu līgumos, piemēram, prasību par to, ka pasažieriem, kuri iegādājušies biļetes abos virzienos, jāizmanto turpceļa biļete, lai varētu izmantot arī atpakaļceļa biļeti, un ka viņiem jāizmanto visas ceļojuma biļetes secīgā kārtībā;

36. aicina Komisiju nodrošināt, lai biļetes un pārredzama cena būtu pieejama visiem bez diskriminācijas un neatkarīgi no patērētāja valstspiederības vai ceļojumu aģentūras atrašanās vietas un lai tiktu detalizētāk izmeklēta cenu diskriminācija pret pasažieriem, pamatojoties uz viņu mītnes valsti, un, ja to konstatē, tā tiktu pilnībā novērsta;

37. aicina Komisiju risināt pārredzamības un neitralitātes jautājumus arī attiecībā uz tiem izplatīšanas kanāliem, kuri attīstījušies no jauna un uz kuriem neattiecas Regula (EK) Nr. 80/2009 par datorizētām rezervēšanas sistēmām;

38. atkārtoti aicina Komisiju ierosināt pasākumus, lai ieviestu vienotus standartus attiecībā uz rokas bagāžu, tādējādi aizsargājot pasažierus pret pārmērīgiem ierobežojumiem un ļaujot viņiem ņemt līdzi gaisa kuģa salonā saprātīgu rokas bagāžas daudzumu, ieskaitot lidostu veikalos veiktos pirkumus;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

39. mudina Komisiju ātrāk iesniegt likumdošanas priekšlikumu, kurā pārskatīta Direktīva 90/314/EEK par kompleksajiem ceļojumiem, lai nodrošinātu, ka patērētājiem un uzņēmumiem šajā nozarē ir skaidrs tiesiskais regulējums gan standarta, gan ārkārtas situācijā; tomēr uzsver, ka šīs pārskatīšanas gaitā Komisijai jāapsver iespēja paredzēt, ka viens tiesību akts attiecas uz visām personām, kas piedāvā tūrisma pakalpojumus, jo patērētājam sniegto pakalpojumu kvalitāte un godīga konkurence ir vissvarīgākais faktors;

40. sagaida, ka Komisija, pārskatot direktīvu par kompleksajiem ceļojumiem, pilnībā izvērtēs e-komercijas un digitālo tirgu ietekmi uz patērētāju uzvedību Eiropas tūrisma nozarē; uzskata, ka Komisijai jāpastiprina centieni uzlabot tūristiem sniegtās informācijas kvalitāti un saturu un ka tai jābūt patērētājiem viegli pieejamai un uzticamai;

Piemērošana un īstenošana

41. konstatē, ka Eiropas Savienībā visos transporta veidos vēl joprojām nepiemēro vai dažādi piemēro ES tiesību aktus par pasažieru tiesībām un tas kavē brīvu apriti iekšējā tirgū, jo ietekmē iedzīvotāju uzticēšanos ceļojumu laikā, kā arī traucē godīgu konkurenci starp pārvadātājiem;

42. mudina Komisiju sniegt skaidru noteikumu kopumu valstu kontroles iestāžu izveidei, lai veicinātu pārredzamāku un vieglāku pasažieru piekļuvi šīm iestādēm;

43. uzskata par nepieciešamu dažādu transporta veidu valstu kontroles iestāžu apvienošanu, lai panāktu pasažieru tiesību konsekventu īstenošanu;

44. aicina Komisiju nodrošināt dalībvalstu kontroles iestāžu ciešāku sadarbību, vienveidīgāku darba metožu izmantošanu un intensīvāku informācijas apmaiņu valstu un ES mērogā, lai attīstītu sadarbības tīklu un panāktu īstenošanu, un izmantot visas savas pilnvaras, tostarp nepieciešamības gadījumā pārskatīt procedūru, lai mudinātu vienveidīgāk īstenot attiecīgos ES tiesību aktus;

45. atgādina, ka visu dalībvalstu kontroles iestāžu vienota darba metode nodrošinās saskaņotu pasažieru tiesību īstenošanu visās dalībvalstīs;

46. aicina dalībvalstis izmantot pienācīgus līdzekļus, lai nodrošinātu tiesību efektīvu īstenošanu un sadarbību ar citu dalībvalstu izpildstrukturām; uzsver vienotu, efektīvu, preventīvu un samērīgu sankciju un kompensācijas shēmu nozīmību līdzvērtīgu konkurences apstākļu izveidē un spēcīgu ekonomisko stimulu radīšanā, lai visas iesaistītās personas ievērotu pasažieru tiesību jomā paredzētos noteikumus;

47. aicina Komisiju izmantot tās ietekmi, lai dalībvalstu izpildstrukturām izveidotu vienotu sūdzību izskatīšanas mehānismu, kas darbotos kā centrāla elektroniskas sūdzību izskatīšanas starpniekiestāde; uzskata, ka šai centrālajai iestādei būtu jākonsultē pasažieri, kas iesniedz sūdzības, un laika taupīšanas un izmaksu samazināšanas nolūkā jāpārsūta iesniegtās sūdzības attiecīgajai dalībvalsts izpildiestādei; iesaka minētajai centrālajai iestādei informēšanas un konsultēšanas vajadzībām izveidot standartizētu e-pasta adresi un uzziņu dienestu, kas būtu bez maksas pieejams visā ES;

48. aicina Komisiju popularizēt pamanostādnēs ātrai sūdzību izskatīšanai, izmantojot vienkāršotas procedūras;

49. aicina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm un apspriežoties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, izstrādāt īpašu standartizētu ES mēroga sūdzību veidlapu katram transporta veidam, kurai jābūt tulkotai visās ES dalībvalstu oficiālajās valodās un pieejamai visiem pasažieriem, tostarp akliem cilvēkiem, un pieejamai dažādos veidos, rezervešanas posmā, visos terminālos un tiešsaistē; aicina Komisiju ierosināt noteikt maksimālo termiņu attiecībā uz visiem transporta veidiem, kas attiektos gan uz pasažieriem, kuri iesniedz sūdzības, un pārvadātājiem, gan arī dalībvalstu izpildiestādēm, kuras izskata sūdzības;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

50. aicina Komisiju nodrošināt, lai visiem pasažieriem par nepaaugstinātu samaksu, izmantojot visus saziņas veidus, ko var izmantot rezervēšanas veikšanai, būtu iespēja sazināties ar pārvadātāju, jo īpaši lai saņemtu informāciju vai iesniegtu sūdzību;

51. uzskata, ka kontaktinformācijai par garantijas pakalpojumiem, ko sniedz pārvadātāji, piemēram, informācijai par pasažieri un sūdzību izskatīšanas dienestiem, vajadzētu būt skaidri norādītai uz biļetes tādā pašā veidā kā visai obligātajai informācijai par transporta pakalpojumu, piemēram, cenai un ceļojuma noteikumu un nosacījumu kopsavilkumam;

52. mudina Komisiju kopā ar dalībvalstīm apzināt un novērst strukturālos un procesuālos trūkumus dalībvalstu sūdzību izskatīšanas iestāžu darbā un nodrošināt, ka tiesību aktus īsteno saistībā ar plānotajiem ES pasākumiem alternatīvas strīdu izšķiršanas jomā un ka ir izveidots efektīvs kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānisms, lai nodrošinātu, ka pasažieri var izmantot savas tiesības uz fiziski un finansiāli pieejamu un noderīgu Eiropas mēroga sistēmu, ar nosacījumu, ka strīda pusēm arī turpmāk ir iespējama vērsties tiesā; mudina dalībvalstis ar Komisijas atbalstu izveidot un pilnveidot labi reglamentētus starpniecības instrumentus, ko izpildestādes un citas neatkarīgas struktūras izmantotu, lai risinātu konfliktus, kas radušies starp pasažieriem un pakalpojumu sniedzējiem visās transporta jomās;

53. atzinīgi vērtē arvien plašāku mobilo lietojumprogrammu izmantošanu pamatpakalpojumos, jo īpaši gaisa transportā, piemēram, iegādājoties biļetes un reģistrējoties, un mudina nozari ātrāk izstrādāt līdzīgus instrumentus sūdzību izskatīšanai un trūkstošās bagāžas pārvaldībai;

Ar atbildību saistītie jautājumi

54. uzsver nepieciešamību skaidrāk definēt atbilstīgos jēdzienus, jo īpaši jēdzienu „ārkārtas apstākļi”, attiecībā uz visiem transporta veidiem, jo tas ļautu pārvadātājiem konsekventāk piemērot noteikumus, nodrošinātu pasažieriem izmantojamu instrumentu viņu tiesību aizstāvībai un mazinātu atšķirības, kas patlaban pastāv saistībā ar attiecīgo normu piemērošanu dažādās dalībvalstīs, kā arī ar kompensēšanas noteikumu juridisku apstrīdēšanu; aicina Komisiju izstrādāt vajadzīgos tiesību aktu priekšlikumus, iesaistot ieinteresētās personas transporta nozarē un ņemot vērā atbilstīgos Eiropas Savienības Tiesas nolēmumus; uzsver, ka norāda, ka tehnisku kļūdu nevar uzskatīt par ārkārtas apstākli un ka par to ir atbildīgs pārvadātājs; uzsver, ka pārvadātājiem nav jāatbild par traucējumu, kas nav radies viņu vainas dēļ, ja viņi ir veikuši visus pienācīgos pasākumus šādas iespējamības novēršanai;

55. uzskata, ka pašreizējais patērētāju aizsardzības līmenis aviosabiedrības bankrota vai maksātnespējas gadījumā ir nepietiekams un ka brīvprātīgās apdrošināšanas polises nevar aizstāt ar likumu noteiktas tiesības; aicina Komisiju iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kurā būtu ietverti piemēroti pasākumi pasažieru aizsardzībai aviosabiedrības maksātnespējas vai bankrota gadījumā vai aviosabiedrības darbības licences anulēšanas gadījumā, un tie attiektos uz tādām jomām kā pasažieru repatriāciju pārvadātāja darbības pārtraukšanas gadījumā, obligātu aviosabiedrību apdrošināšanu vai garantiju fonda izveidi; šajā sakarībā vērš uzmanību uz Parlamenta 2009. gada 25. novembra rezolūciju par kompensācijām pasažieriem aviosabiedrību bankrota gadījumā; prasa, lai Komisija strādātu starptautiska nolīguma noslēgšanas, ar kuru noteikumus par šādu rīcību attiecinātu arī uz trešo valstu aviosabiedrībām;

56. atgādina dalībvalstīm par to saistībām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1008/2008 regulāri novērtēt aviosabiedrību finansiālo stāvokli un veikt pasākumus, kas paredzēti gadījumiem, ja aviosabiedrības neievēro minētos nosacījumus, tostarp vajadzības gadījumā anulēt aviosabiedrības darbības licenci; mudina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstu iestādes ievēro šīs saistības;

57. mudina Komisiju ierosināt saistības pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas dažādos transporta veidos, paredzēt galīgo garantiju, kas aptvers pakalpojumu sniedzēju atbildību maksātnespējas, bankrota vai darbības licences anulēšanas gadījumā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

58. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pārskatīt Regulu (EK) Nr. 261/2004. šajā sakarībā aicina Komisiju, izvērtējot likumdošanas priekšlikuma ietekmi, pārbaudīt arī to, kāda ietekme būs spriedumam *Sturgeon* lietā ⁽¹⁾;

59. lūdz Komisiju noskaidrot jautājumu par atbildību saistībā ar bagāžas bojājumiem, jo īpaši attiecībā uz pārvietošanās palīgīdzekļiem vai palīgierīcēm, kuru aizstāšanas izmaksas bieži pārsniedz starptautiskajos tiesību aktos paredzēto maksimālo atlīdzības summu; uzstāj, ka pilnībā ir jākompensē jebkādi bojājumi, ko personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām un personu ar invaliditāti pārvietošanās palīgīdzekļiem radījuši pārvadātāji/ pakalpojumu sniedzēji, jo minētie palīgīdzekļi ir ļoti nozīmīgi šo personu integritātes, cieņas un neatkarības nodrošināšanai, un tādēļ nekādā ziņā nav pielīdzināmi bagāžai;

60. aicina dalībvalstis precizēt to izpildiestāžu kompetenci attiecībā uz tādu sūdzību izskatīšanu, kas ir saistītas ar noklīdušu bagāžu jūras un gaisa pārvadājumos.

61. uzskata, ka gadījumā, ja bagāža ir nozaudēta, nav laicīgi piegādāta vai bojāta, aviosabiedrībām jābūt pirmajai instancē, kas kompensē zaudējumus pasažieriem, ar kuriem tās noslēgušas līgumu, bet vēlākā posmā aviosabiedrībām jābūt tiesībām pieprasīt izmaksu atlīdzību no lidostām vai pakalpojumu sniedzējiem, ja tās nav atbildīgas par nodarīto kaitējumu;

Pasažieri ar invaliditāti un ar ierobežotām pārvietošanās spējām

62. aicina pārvadātājus pievērst īpašu vērību pasažieru drošuma un drošības aspektam, tostarp gan transportlīdzekļu tehniskajai drošībai, gan pasažieru fiziskajai drošībai un pienācīgi apmācīt savu personālu, lai tas spētu rīkoties ārkārtas situācijās, tostarp sazināties ar personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un personām ar invaliditāti; uzsver, ka šāda apmācība jāveic sadarbībā ar organizācijām, kas pārstāv personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām un cilvēkus ar invaliditāti;

63. aicina Komisiju sadarbībā ar pārvadātājiem pārskatīt drošības standartus attiecībā uz personām ar invaliditāti un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām; lai paredzētu konkrētus standartus, kas būtu piemērojami dažādām transporta nozarēm, galvenokārt gaisa transportam ⁽²⁾;

64. aicina pārvadātājus kopā ar nozares pārstāvjiem, pakalpojumu sniedzējiem un organizācijām, kas pārstāv cilvēkus ar invaliditāti, izstrādāt saprotamas un standartizētas paziņošanas procedūras un, ja iespējams, izveidot saskaņotas paziņošanas sistēmas, lai atvieglotu ceļošanu, jo īpaši ceļošanu ar vairākiem transporta veidiem, personām ar invaliditāti un ar ierobežotām pārvietošanās spējām un novērstu ierobežojumus, ar kuriem šīs personas var saskarties, un dotu šīm personām iespēju iepriekš pieteikties palīdzības saņemšanai, nemaksājot par to papildus, lai tādā veidā pārvadātāji varētu pielāgoties konkrētām prasībām un līdz ar to pildīt savu pienākumu sniegt palīdzību;

65. uzskata, ka ir būtiski noteikt obligātos standartus palīdzības sniegšanai cilvēkiem ar invaliditāti un ar ierobežotām pārvietošanās spējām visos transporta veidos, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju visā ES;

66. aicina Komisiju izstrādāt saskaņotus obligātos noteikumus visiem transporta veidiem par obligāto aprūpes līmeni, kas jānodrošina ilgstošas kavēšanās laikā transporta galastacijā/stacijās vai transportlīdzeklī/vilcienā/kuģī/lidmašīnā; cilvēkiem ar invaliditāti jābūt pieejamai izmitināšanas vai alternatīva transporta sistēmai, un viņiem jāsniedz atbilstīga palīdzība;

67. norāda, ka pieejamībai ir tieša ietekme uz gados vecāku cilvēku veselību un sociālās dzīves kvalitāti, jo viņi bieži saskaras ar mobilitātes, jušanas vai garīga rakstura traucējumiem, kas ietekmē viņu spēju ceļot un turpināt būt aktīviem sabiedrības locekļiem;

⁽¹⁾ Spriedumā *Sturgeon* lietā noteica, ka kompensēšana ir obligāta, ja kavēšanās pārsniedz trīs stundas. Tam ir ievērojama finansiālā ietekme uz aviosabiedrībām, un tas rada sekas pasažieriem (tiek atcelti reisi, samazināts pieejamo maršrutu skaits utt.). Tādēļ šā sprieduma sekas ir ļoti rūpīgi jāizvērtē.

⁽²⁾ Pēdējā laika pieredze liecina, piemēram, par neatbilstību attiecībā uz maksimālo skaitu nedzirdīgu cilvēku, ko pieļauj dažādi aviopārvadātāji, bet šā skaita pamatojums ir neskaidrs. Sk. attiecīgo rakstisko jautājumu Komisijai E-005530/12.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

68. aicina Komisiju izstrādāt vispārēju standartu kopumu attiecībā uz transporta infrastruktūras un pakalpojumu pieejamību, tostarp attiecībā uz tādiem aspektiem kā biļešu izsniegšana, reālā laika ceļošanas informācija un tiešsaistes pakalpojumi, lai nodrošinātu personām ar invaliditāti vienlīdzīgu un neierobežotu piekļuvi produktiem un pakalpojumiem transporta nozarē;

69. uzsver, ka transporta infrastruktūrai jābūt tādai, lai nodrošinātu pasažieriem ar invaliditāti un ar ierobežotām pārvietošanās spējām nediskriminējošu piekļuvi, nodrošinot pieejamus formātus (piemēram, Braila rakstā, viegli lasāmu), visiem transporta veidiem un saistītajiem pakalpojumiem, šādi nodrošinot atbilstību prasībai par pieejamību visiem, tostarp, mainot vienu transporta veidu uz citu, un visos ceļojuma posmos, sākot no iespējas rezervēt biļeti, piekļūt platformai, iekļūt transportlīdzeklī un vajadzības gadījumā iesniegt sūdzību;

70. uzskata — lai gan palīdzības kvalitāte ir ļoti uzlabojusies, vēl joprojām pastāv pārāk daudz arhitektonisko šķēršļu, kas cilvēkiem ar ierobežotām pārvietošanās spējām liedz pilnībā izmantot pakalpojumus, jo īpaši attiecībā uz transportlīdzekļu (lidmašīnu, vilcienu, tālsatiksmes autobusu utt.) pieejamību; uzskata, ka pārvadātājiem ir jāuzlabo cilvēkiem ar invaliditāti un ar ierobežotām pārvietošanās spējām sniegtās palīdzības kvalitāte un jāapmāca to personāls, lai tas apzinātos minēto personu grupu vajadzības un spētu tās apmierināt; uzsver, ka šāda apmācība jāveic sadarbībā ar organizācijām, kas pārstāv personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām un personas ar invaliditāti;

71. mudina pārvadātājus ņemt vērā personu ar invaliditāti vai ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzības, izstrādājot ikvienu jaunu pakalpojumu, jo īpaši jaunos maksājumu veidus, piemēram, izamntojot viedtālrunus un viedkartes;

72. vēlas izskaust aizskarošo un/vai diskriminējošo praksi, ko piekļūst daži pārvadātāji, kuri pieprasa, lai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām brauktu līdzī pavadonis; uzsver, ka pārvadātājs nedrīkst regulāri pieprasīt, lai šādus pasažierus pavadītu vēl kāda persona; attiecībā uz gadījumiem, kad pasažieriem ar invaliditāti, kuriem nav pavadītāja, ir liegta iekāpšana, pamatojoties uz drošības noteikumiem, vērs uzmanību uz Bobiņi Augstākās tiesas 2012. gada 13. janvāra spriedumu;

73. uzskata, ka gadījumos, kad personai ar invaliditāti ir jāceļo cita cilvēka pavadībā, šim pavadonim vajadzētu ceļot bez maksas, jo pasažierim pavadonis ir nepieciešams, lai viņš varētu ceļot;

74. uzsver, ka šajā sakarībā visos apstākļos šiem cilvēkiem ir jāgarantē tiesības izmantot pārvietošanās ierīces, kā arī pārvietoties kopā ar kvalificētu suni-pavadoni vai speciāli apmācītu suni;

75. uzskata, ka ceļojuma pārtraukšanas gadījumā cilvēkiem ar invaliditāti vai ar ierobežotām pārvietošanās spējām informācija par kavēšanos vai reisa atcelšanu, viesnīcu, alternatīviem transporta veidiem, atlidzības shēmām, ceļojuma turpināšanas vai maršruta pārplānošanas iespējām jādara zināma viņiem pieejamos veidos;

76. pieprasa, lai visās ES lidostās, kas gadā apkalpo vairāk par vienu miljonu pasažieru, cilvēkiem ar smagu invaliditāti, kuriem nepieciešama telpa pārgērbšanai un tualete (tā sauktās „pārgērbšanās vietas”), tās tiktu nodrošinātas bez maksas;

Vairākveidu pārvadājumu sistēma

77. atzīst, ka, stājoties spēkā ūdens⁽¹⁾ un autobusu⁽²⁾ pārvadājumu regulām, attiecīgi 2012. gada decembrī un 2013. gada martā, ES būs izveidojusi pasaulē pirmo integrēto pasažieru tiesību zonu attiecībā uz visiem pārvadājumu veidiem; norāda, ka tagad visām dalībvalstīm būs saskaņoti un pilnībā jāīsteno attiecīgie ES tiesību akti, lai pārveidotu Savienības pasažieru pārvadājumu politikas stratēģiju no atsevišķu transporta veidu stratēģijas uz vairākveidu pārvadājumu stratēģiju;

⁽¹⁾ OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

78. aicina Komisiju izstrādāt jaunus saziņas veidus, kas aptvertu pasažierus pārstāvošās struktūras, pārvadātājus un ieinteresētās personas transporta jomā, lai praksē sekmētu vairākveidu pārvadājumu stratēģiju;

79. aicina dalībvalstis, piemērojot regulas par dzelzceļa un autobusu satiksmi, visiem līdzekļiem atturēties no atbrīvojumu piešķiršanas, jo tikai tā var mazināt problēmas, kuras vairākveidu pārvadājumos rodas no pasažieru tiesību aizsardzības viedokļa;

80. uzsver, ka vairākveidu pārvadājumu sistēma būtu jāveicina, paredzot iespēju pārvadāt velosipēdus, riteņkrēslus un bērnu ratiņus visos transporta veidos un pakalpojumos, tostarp pārrobežu un tālsatiksmes maršrutos, kā arī ātrvilcienos;

81. aicina Komisiju izveidot dažādus transporta veidus pārstāvošu ieinteresēto personu grupu, lai tā sniegtu padomus jautājumos, kas saistīti ar attiecīgo regulu piemērošanu;

82. aicina nozari izveidot skaidru infrastruktūru, kurai ikviens var piekļūt ar IKT palīdzību, lai iegādātos „tranzīta biļetes” (t. i., viens pārvadājuma līgums vairākiem viena transporta veida posmiem) un integrētās biļetes (t. i., pārvadājuma līgums vairākveidu pārvadājumu ķēdei), īpašu uzmanību pievēršot viedkartēm; šajā saistībā norāda uz Dzelzceļa regulu, kurai atbilstīgi datorizētā informācija par braucieniem un rezervēšanas sistēmas ir jāpielāgo kopējiem standartiem, lai ar ceļošanu saistītu informāciju un biļešu pārdošanas pakalpojumus varētu organizēt visas ES mērogā;

83. mudina Komisiju turpināt centienus izveidot Eiropas vairākveidu satiksmes plānošanas sistēmu, ko uzskata par būtisku elementu intelektuālu transporta sistēmu (ITS) ieviešanā, lai sniegtu pasažieriem informāciju par nokļūšanu no viena galapunkta uz citu, tostarp gan par izmaksām, gan par ceļojuma ilgumu, un aicina dalībvalstis kopā ar Komisiju novērst pašreizējos šķēršļus saistībā ar sabiedriskā transporta datu pieejamību un datu pārsūtīšanu, neskarot attiecīgos datu aizsardzības pasākumus;

*

* *

84. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

ES attīstības politikas nākotne

P7_TA(2012)0386

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Pārmaiņu programmu — ES attīstības politikas nākotne (2012/2002(INI))

(2014/C 68 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu „ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma” (COM(2011)0637 – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),

— ņemot vērā Padomes secinājumus par paziņojumu „ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: Pārmaiņu programma” ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu „Turpmākā pieeja saistībā ar ES budžeta atbalstu trešām valstīm” (COM(2011)0638),

⁽¹⁾ Ārlietu padomes 3166. sanāksme, Brisele, 2012. gada 14. maijs.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Padomes secinājumus par paziņojumu „Turpmākā pieeja saistībā ar ES budžeta atbalstu trešām valstīm” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes secinājumu par paziņojumu „Attīstības politikas saskaņotība” ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 12. decembra kopīgo paziņojumu „Cilvēktiesības un demokrātija – ES ārējās darbības svarīgākais elements” (COM(2011)0886),
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā, 2005. gada 20. decembra kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku „Eiropas Konsenss” ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 2. marta „Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti, īpašumtiesībām, saskaņošanu, pielīdzināšanu, rezultātiem un savstarpēju pārskatatbildību” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 4. septembra „Akras rīcības programmu” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 1. decembra „Pusanas partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 28. februāra paziņojumu „ES rīcības kodekss attiecībā uz darbu dalīšanu attīstības politikas jomā” (COM(2007)0072),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai par kopīgu finanšu darījuma nodokļa sistēmu un grozījumiem Direktīvā 2008/7/EK (COM(2011)0594),
- ņemot vērā saistības, ko ANO un citu kompetento starptautisko organizāciju ietvaros attīstības un sadarbības jomā ir uzņēmusies starptautiskā sabiedrība un kam ir piekritusi ES un dalībvalstis,
- ņemot vērā tā 2010. gada 15. jūnija rezolūciju par sasniegto Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanā: vidusposma pārskats, gatavojoties ANO augsta līmeņa sanāksmei 2010. gada septembrī ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā: gūtā pieredze un nākotnes perspektīvas ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju ES politikas programmu jaunattīstības valstu atbalstīšanai, risinot ar pārtikas nodrošinājumu saistītās problēmas ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Ārlietu padomes 3166. sanāksme, Brisele, 2012. gada 14. maijs.

⁽²⁾ Ārlietu padomes 3166. sanāksme, Brisele, 2012. gada 14. maijs.

⁽³⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

⁽⁶⁾ Ceturtā augsta līmeņa foruma par palīdzības lietderīgumu noslēguma deklarācija, Pusana, Dienvidkorejas Republika, 2011. gada 29. novembris – 1. decembris.

⁽⁷⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 48. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0261.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0320.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0410.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā tā 2011. gada 25. oktobra rezolūciju pa ceturto Augsta līmeņa forumu par palīdzības efektivitāti ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Attīstības palīdzības komitejas (APK) veikto salīdzinošo izvērtējumu par politiku un programmām Eiropas Savienības attīstības sadarbības jomā, ko 2012. gada 24. aprīlī publicēja ESAO APK ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par jaunattīstības valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotni ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 16. februāra atzinumu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A7-0234/2012),
- A. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu Eiropas Savienības attīstības politikas galvenais mērķis ir nabadzības mazināšana un ilgākā laika posmā — tās izskaušana;
- B. tā kā Eiropas Konsenss attīstības jomā, ko parakstīja Komisija, Padome un Eiropas Parlaments, ir *acquis*; atgādinot, cik nozīmīgs un visaptverošs ir šis dokuments, ar kuru tika nostiprināts Eiropas ceļvedis attīstības jomā, kā arī no tā izrietošie *acquis* un vadlīnijas;
- C. tā kā 2015. gads ir Tūkstošgades attīstības mērķu izpildes termiņš;
- D. tā kā Pārmaiņu programmai būtu jāsniedz atbildes pasaulei, kas ir būtiski mainījusies un kurā plaša starp bagātīgiem un nabadzīgiem visās valstīs, bet jo īpaši jaunattīstības valstīs, turpina palielināties;
- E. tā kā globalizācija, lai gan tā ir svarīgs bagātības avots, jo īpaši valstīs ar vidējiem ienākumiem, tomēr nav palīdzējusi pietiekami samazināt nedrošību, pat nabadzību, ko pilnībā pierāda izsalkušo un nepietiekama uztura novārdzināto personu skaita pieaugums absolūtos skaitļos pasaulē, tostarp daudzās valstīs ar vidējiem ienākumiem;
- F. tā kā Komisijas paziņojumā teikts, ka cilvēktiesības un laba pārvaldība vēl arvien ir obligāti attīstības priekšnosacījumi; tā kā tas ietver nepieciešamību rast pasākumus un nosacījumus, kas būtu atbilstoši situācijai katrā valstī, un attīstības sadarbības veidu un līmeni izstrādā piemērotu katras partnervalsts konkrētajai situācijai, ietverot tās spēju veikt reformas;
- G. tā kā attīstības sadarbība ir cilvēces attīstības veicināšana un cilvēku attīstīšana visos viņu aspektos, tostarp kultūras aspektā;
- H. tā kā sinerģiju stiprināšana un stratēģiska sasaiste starp humāno palīdzību un attīstības palīdzību ir priekšnoteikums izturības attīstīšanai un ilgtspējīgas attīstības procesa sākšanai valstīs, kuru stāvoklis ir nestabils, vai kas ir pārejas posmā, kurās iedzīvotāji ir visnabadzīgākie un visneaizsargātākie;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0460.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/61/46/50155818.pdf>

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0317.

⁽⁴⁾ OV C 113, 18.4.2012., 52. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- I. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 2. panta 3. punktu viens no Savienības mērķiem ir veicināt ilgtspējīgu sociālo tirgus ekonomiku un piemērot šo pieeju arī attīstības politikai un kaimiņattiecību politikai;
- J. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu attīstības politikas īstenošanai jābūt saskaņotai un pasākumiem, kas paredzēti ekonomikas izaugsmes veicināšanai jaunattīstības valstīs, pirmkārt, jākalpo cīņai pret nabadzību un atstumtību, jo īpaši nodrošinot piekļuvi izglītībai un veselības aprūpei;
- K. tā kā ir jāpretojas ikvienam mēģinājumam paplašināt OAP definīciju, tajā iekļaujot arī „visas Savienības” pieeju un Komisijas nesnen piedāvāto „OAP plus” koncepciju, kā arī ar palīdzību nesaistītus elementus, piemēram, finanšu plūsmas, militāros izdevumus, parāda dzēšanu un jo īpaši eksporta kredīta radīto parādu dzēšanu, un līdzekļus, kas Eiropā ir iztērēti studentiem un bēgļiem;
- L. atgādinot Komisijas vēlmi pārtraukt oficiālo attīstības palīdzību valstīm ar vidējiem ienākumiem saistībā ar Pārmaiņu programmā paredzēto diferenciaciju;
- M. tā kā Komisijas ierosinātās Pārmaiņu programmas mērķis ir pašreizējās attīstības politikas ietekmes palielināšana, stratēģijas „Eiropa 2020” un citu Eiropas Savienības interešu īstenošana Savienības ārējās darbības jomā jāplāno saskaņā ar tās attīstības politikas mērķiem;
- N. tā kā ir vērojams demokrātijas trūkumu starptautiska līmeņa lēmumu pieņemšanas struktūrās — jo īpaši G20 —, kuru pamatā ir pārvaldības veids, kas izslēdz visnabadzīgākās jaunattīstības valstis;
- O. ņemot vērā Komisijas veikto analīzi par attīstības politikas pašreizējiem trūkumiem (palīdzības sadrumstalotība un dublēšanās, jo darbu sadale starp līdzekļu devējiem joprojām ir ļoti vāja);
- P. tā kā jaunajā programmā ir paredzēts ierobežots prioritāšu skaits, ļaujot efektīvāk reaģēt uz jaunajām problēmām, tostarp finanšu krīzes ietekmi, klimata pārmaiņām, energoapgādes grūtībām un atkārtotajām pārtikas krīzēm,
1. uzskata, ka Pārmaiņu programma ir inovatīva, dodot priekšroku, cita starpā, budžeta atbalstam, dotāciju un aizdevumu apvienojumam, kā arī privātā sektora attīstības veicināšanai; uzskata, ka šo mehānismu izmantojumam jāpalīdz jaunattīstības valstu pilsoņiem izkļūt no galējas nabadzības un atkarības no palīdzības, kā arī jāpalīdz izplatīt un piemērot labas administratīvās un fiskālās pārvaldības principus;
 2. atzinīgi vērtē to, ka Padome 2012. gada 14. maija secinājumos ir ņēmusi vērā gan ES attīstības sadarbības pamatprincipus, gan vairākos jautājumos — Eiropas Parlamenta nostāju, ko tas paudis savās jaunākajās rezolūcijās par attīstības sadarbību;
 3. pauž nožēlu par politiskā dialoga trūkumu starp institucionālajiem dalībniekiem, kas jo īpaši kaitē attīstības politikas saskaņotībai (APS); šajā sakarībā pauž nožēlu par to, ka Komisijas paziņojumā netika ierosināti priekšlikumi par attīstības politikas saskaņotības ieviešanu praksē, sasaistot attīstības atbalstu ar citām ES politikas jomām, jo īpaši Savienības tirdzniecības, lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku; šajā saistībā pievienojas Padomes novērojumam, ka „lai nodrošinātu lielāku saskaņotību starp ES ārējo darbību un APS, ir nepieciešama cieša sadarbība starp Eiropas Ārējās darbības dienestu un Eiropas Komisiju”;
 4. konstatē, ka apvienošanas mehānisms tā pašreizējā formā ir ierosināts, lai finanšu krīzes laikā, kad attīstībai paredzētais budžets ir ierobežots, apvienotu valsts dotācijas, finanšu iestāžu aizdevumus un citus riska sadales mehānismus; tādēļ lūdz Komisiju sniegt skaidru informāciju par to, kā šis mehānisms sekmē attīstības politikas mērķa sasniegšanu, pamatojoties uz APS kritērijiem, un kā tiks izmantotas EP kontroles pilnvaras;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

5. ņem vērā Komisijas nodomu sekmēt „ieklājušu un ilgtspējīgu izaugsmi humānai attīstībai”, tomēr pauž nožēlu, ka dokumentā nav iekļautas neviena atsaucē uz nepieciešamību veicināt vienlīdzīgāku sadali; uzsver, ka no attīstības viedokļa šā jaunā instrumenta vienīgajiem mērķim vajadzētu būt nabadzības samazināšanai un cīņai pret nevienlīdzību; brīdina, ka uzmanības koncentrēšana vienīgi uz ekonomisko izaugsmi un pārlika paļaušanās uz privātā sektora attīstības automātiskās pārdales ietekmi rada nelīdzsvarotas un neieklājušas izaugsmes risku un būtiski neveicina nabadzības samazināšanu; lūdz ES pārskatīt šo politiku, atbalstot ilgtspējīgas attīstības politiku, kas ietver tirdzniecību, bagātības pārdali un sociālo tiesiskumu, lai uzlabotu dzīves un darba apstākļus visiem iedzīvotājiem — gan pilsētu, gan lauku teritorijās;
6. uzskata, ka no finansiālā, reglamentējošā, administratīvā un sociālā viedokļa mikrouzņēmumu un MVU izveide jaunattīstības valstīs, lai privātajā sektorā veicinātu uzņēmējdarbību un attīstību, ir būtiska labvēlīgas uzņēmējdarbības vides radīšanai jaunattīstības valstīs; uzskata, ka ES jāpievēršas pārmērīgā regulējošā sloga atvieglošanai MVU un mikrouzņēmumiem un šajā kontekstā jāveicina un tālāk jāstiprina piekļuve mikrokrēdītiem un mikrofinansējumam;
7. uzskata, ka Pārmaiņu programmai jārada reālas izmaiņas politikā, pievēršoties politikas pieejai, kura atbilst jaunattīstības valstu iedzīvotāju individuālajām un kolektīvajām tiesībām, kas noteiktas Vispārējo cilvēktiesību deklarācijā, Starptautiskajā paktā par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Deklarācijā par tiesībām uz attīstību un līgumiem par vides aizsardzību;
8. uzskata, ka efektīvas zemes tiesību sistēmas jaunattīstības valstīs ir būtiskas nabadzības izskaušanai un godīgas un integrējošas sabiedrības izveidei; šajā nolūkā jāparedz, ka viens no Pārmaiņu programmas mērķiem ir nodrošināt, ka jaunattīstības valstīs darbojas droša zemes tiesību sistēma un ka šīs tiesības tiek atbilstīgi kontrolētas;
9. šajā kontekstā atkārtoti apstiprina apņemšanos veicināt sociālo integrāciju, kā arī lēmumu vismaz 20 % no Savienības palīdzības piešķirt sociālajiem pamatpakalpojumiem, kurus ANO noteikusi Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) deklarācijā;
10. konstatē, ka jaunattīstības valstīs aptuveni 82 % personu ar invaliditāti dzīvo zem nabadzības robežas; tādēļ uzskata, ka ir svarīgi Pārmaiņu programmā īstenot 32. pantu ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCRPD), kuru jau ir parakstījusi ES un kurā atzīst nepieciešamību nodrošināt personām ar invaliditāti piekļuves starptautiskai sadarbībai un iekļaut tās šajā sadarbībā;
11. aicina ES dalībvalstu parlamentu pārstāvjus organizēt strukturētas ikgadējas sanāksmes ar Eiropas Parlamentu, lai nodrošinātu saskaņotību attīstības atbalsta izlietošanā un uzlabotu attīstības politikas saskaņotību;
12. ņem vērā, ka Komisija savas jaunās „diferenciācijas” politikas centrā izvirza nabadzību; tomēr konstatē, ka 70 % personu, kuru ienākumi ir zem nabadzības sliekšņa, dzīvo valstīs ar vidējiem ienākumiem, daudzās no kurām stāvoklis joprojām ir nestabils un jutīgs, jo īpaši mazo salu jaunattīstības valstīs (SIDS), un tāpēc pauž nožēlu, ka šo valstu nabadzīgie iedzīvotāji vēl joprojām nevar piekļūt izglītībai un veselības aprūpei un gūt labumu no valsts ekonomikas izaugsmes, un par situāciju ir atbildīgas konkrētās valstis; aicina Komisiju diferenciācijas koncepcijas īstenošanai jaunā ASI un 11. EAF kopējās plānošanas vadlīnijās izmantot neaizsargātības kritēriju, kuru pašlaik izskata, un ņemt vērā valstī pastāvošo nabadzību, cilvēku dažādo attīstību un nevienlīdzību, nevis tikai valsts NKI;
13. aicina Komisiju un EĀDD pildīt savus „uz cilvēktiesībām balstītas pieejas” solījumus visā attīstības sadarbības procesā;
14. uzsver, kas visi valstiskie un nevalstiskie dalībnieki ir atbildīgi par to, lai viņu stratēģijas būtu vērstas uz nabadzības izskaušanu; uzsver, ka, no vienas puses, ES ir atbildīga par tās mērķa — 0,7 % līdz 2015. gadam — izpildi un, no otras puses, ir nepieciešams cīnīties pret nabadzību jaunietekmes valstīs, izmantojot to iekšējās solidaritātes līdzekļus; šajā saistībā atzinīgi vērtē Padomes secinājumus, kuros Savienība ir aicināta „turpināt politisko dialogu ar attīstītākajām valstīm par nabadzības samazināšanu un nevienlīdzības apkarošanu”;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

15. uzsver, cik nozīmīga ir solidaritāte starp paaudzēm; šajā sakarībā aicina Komisiju izvirzīt ģimenes jautājumu par vispārēju vadošo principu ES attīstības mērķu sasniegšanā;
16. aicina tālāk attīstīt skaidru atbalsta, rehabilitācijas un attīstības sasaisti, īpaši ņemot vērā ielgušo uztura krīzi, un uzsver efektīvas un ilgstošas palīdzības nepieciešamību ar valsts un privātām partnerībām un uzņēmumu sociālo atbildību; atkārtoti pauž Eiropas Parlamenta un Padomes aicinājumu Komisijai nodrošināt skaidrāku un precīzāku uztura stratēģiju, risinot nodrošinātības ar pārtiku jautājumus un līdz 2012. gada beigām samazinot pārtikas cenu nepastāvību;
17. uzskata, ka nepietiekama uztura jautājuma risināšanai ir kritiska nozīme, jo tas turpina būt nopietns slogs veselībai jaunattīstības valstīs; šim nolūkam aicina veidot konkrētus ieguldījumus pārtikā, veselībā un uzturā, atzīstot, ka māšu un bērnu uztura uzlabošana ir nabadzības izskausanas un ilgtspējīgas izaugsmes sasniegšanas pamatā;
18. uzskata, ka ir nepieciešams, lai valstis ar vidējiem ienākumiem arvien lielāku daļu no saviem ienākumiem velītu sociāliem mērķiem, jo īpaši attīstot nodokļu sistēmas un citas iekšējās pārdales un sociālās aizsardzības sistēmas, kas ES ļautu pakāpeniski samazināt pašreizējās attīstības programmas par labu visnabadzīgākajām valstīm, vienlaikus saglabājot ciešu partnerību ar valstīm ar vidējiem ienākumiem, jo īpaši sociālajās politikas jomās;
19. atbalsta diferenciācijas ideju; tomēr aicina Komisiju apspriest ceļvedi oficiālās attīstības palīdzības (OAP) pakāpeniskai samazināšanai attiecībā uz valstīm ar vidējiem ienākumiem un pakāpeniski iesaistīt tās trīspusējās sadarbības ziemeļi–dienvidi–dienvidi pasākumos; aicina arī veikt šo pakāpenisko samazināšanu, vienmēr ņemot vērā atbalsta paredzamības principu; turklāt aicina ES izvērtēt līdzekļus sadarbībai tieši ar reģionālajām nabadzības grupām valstīs ar vidējiem ienākumiem;
20. uzskata, ka atbilstīgi būtu novērtēt nepieciešamību organizēt starptautisku konferenci, piedaloties BRICS valstīm, pirmkārt, par turpmāko finansējumu TAM un, otrkārt, par trīspusējās sadarbības pasākumu veicināšanu, iesaistot vienu donorvalsti ziemeļos, vienu jaunietekmes valsti un vienu jaunattīstības valsti; norāda, ka attīstības efektivitātes koncepcija ir ne tikai noderīga attīstības politikas saskaņotības (APS) noteikšanai, bet arī nodrošina iespēju padziļināt dialogu ar BRICS valstīm, jo attīstības sadarbībā jaunie līdzekļu devēji dod šai priekšroku koncepcijai;
21. atzinīgi vērtē īpašo nozīmi, kas Pārmaiņu programmā piešķirta cilvēktiesībām, demokrātijai un tiesiskumam; mudina ES pielikt papildu centienus, lai attīstības sadarbībā efektīvāk integrētu cilvēktiesības un demokrātiju un nodrošinātu, ka ES attīstības programmas palīdz partnervalstīm izpildīt to saistības starptautisko cilvēktiesību jomā;
22. atbalsta Komisijas vēlmi piešķirt budžeta palīdzību partnervalstīm, līdzko tās politiskā dialogā apņemas pārorientēt savas budžeta prioritātes uz sociālo pamatjomu attīstības mērķiem; uzskata, ka budžeta atbalstam jābūt ciešāk piesaistītam cilvēktiesību un pārvaldības situācijai saņēmējvalstīs; šajā saistībā atkārtoti aicina izstrādāt sīkākus budžeta atbalsta piešķiršanas kritērijus;
23. kaut arī atzīst saikni starp attīstību un drošību, tomēr ir pārliecināts, ka ES attīstības budžetam jāpaliek nošķirtam no tādu jautājumu finansēšanas, kas saistīti ar militāro drošību, jo tā ir iekšlietu kompetence;
24. lūdz Komisiju paskaidrot saikni starp attīstību un migrāciju un pieprasa, lai no attīstības budžeta šajā jomā tiktu atbalstīts tikai integrēta reģionālās attīstības plāna mērķis galvenajās ar imigrāciju saistītajās jomās, piemēram, darba vietu radīšana, dzeramā ūdens un elektroenerģijas infrastruktūru ierīkošana, veselības aprūpes centru, skolu utt. izveidošana;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

25. uzskata, ka jaunajai stratēģijai cilvēktiesību jomā, kas veltīta ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, kā arī tiesībām, kas jau kodificētas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, vajadzētu ietekmēt budžeta palīdzības nosacījumus; rosina uz tādu pozitīvu un līdzsvarotu nosacītību šajā jomā, kuras pamatā būtu dinamiska pieeja — rūpes par partnerības gados panākto rezultātu saglabāšanu — un kas jāīsteno partnerībā, kuras pamatā ir politiskais dialogs par dažādo ES finanšu atbalsta īstenošanas metožu pielietošanu;

26. aicina Komisiju, Eiropadomi un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst minoritāšu tiesībām un pieprasa, lai attīstības programmās tiktu iekļauta neapstrīdama cilvēktiesību un nediskriminācijas klauzula, tostarp attiecībā uz diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ un uz to cilvēku diskrimināciju, kuriem ir HIV/AIDS;

27. piekrīt Padomes aicinājumam pieņemt attīstības pieeju, kuras pamatā būtu tiesības un ar kuru ES jo īpaši atzītu tiesības uz vispārēju un nediskriminējošu piekļuvi pamatpakalpojumiem, līdzdalību demokrātiskajos politikas procesos, pārredzamību un pārskatatbildību, taisnīgumu un tiesiskumu, īpašu uzmanību pievēršot nabadzīgāko un neaizsargātāko personu grupām;

28. tomēr pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojumos cilvēktiesības galvenokārt tiek minētas kā daļa no plašākas labas pārvaldības nosacītības, kam, šķiet, ir tikai instrumentāla vērtība attiecībā uz attīstību; norāda, ka attīstības pieeja, kuras pamatā ir cilvēktiesības, nedrīkst aprobežoties tikai ar nosacītību un ir nepieciešama integrēta izpratne par cilvēktiesībām, kā rezultātā vienlīdz liela uzmanība tiek pievērsta pilsoniskajām, kultūras, ekonomiskajām, politiskajām un sociālajām tiesībām un attīstība pirmkārt tiek interpretēta kā cilvēku attīstība;

29. šajā saistībā atgādina, cik svarīgi ir, lai ES atzītu šo partnervalstu tiesības uz attīstību, kā arī līdzekļu devēju valstu pienākumus, kas izriet no šīm tiesībām;

30. saskaņā ar 1994. gadā Kairā notikušās Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību (ICPD) Rīcības programmu aicina Komisiju turpināt atbalstīt tādu pieeju iedzīvotāju un attīstības programmai, kuras pamatā ir tiesības, jo īpaši sadarbojoties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām un tādām ANO aģentūrām kā Iedzīvotāju fondu (UNFPA);

31. mudina Padomi rīkoties saistībā ar Komisijas priekšlikumu par pareizi izstrādātu un efektīvu finanšu darījumu nodokli, kam vajadzētu palielināt ienākumus, lai varētu īstenot visus skarošās globālās attīstības prioritātes;

32. stingri atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka OAP jāpaliek tādas attīstības jomā īstenotās Eiropas sadarbības politikas galvenajam elementam, kuras mērķis ir izskaust nabadzību; tāpēc uzsver, ka, plaši veicinot inovatīvus finansējuma avotus attīstības jomā, ar tiem OAP ir jāpapildina un tie jāizmanto, īstenojot pieeju, kas vērsta uz nabadzīgajiem iedzīvotājiem, bet ar tiem nekādā gadījumā nedrīkst šo palīdzību aizstāt;

33. uzskata, ka nosacījumu piemērošana attiecībā uz dažu OAP izmaksāšanas nosacījumu izmantošanu ir jāveic kopā ar parlamentu, revīzijas palātu, pilsoniskās sabiedrības, kā arī saņēmējvalstu reģionālo un vietējo iestāžu veiktu demokrātisku budžeta kontroli, kā arī ES garantējot Savienības sniegtās palīdzības nepātrauktību un paredzamību; atzinīgi vērtē to, ka Padome šos ieteikumus ir iekļāvusi savos secinājumos; uzsver, ka ir nepieciešams turpināt, kā arī vispārināt „TAM līgumu” sistēmu;

34. uzskata, ka oficiālajā publikācijā par OAP nav pietiekami atspoguļoti šajā jomā faktiski pieejamie līdzekļi;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

35. uzsver nepieciešamību uzlabot politisko dialogu, jo īpaši starp trijām ES institūcijām, lai nostiprinātu konsensa un iesaistīšanās līmeni, kas pastāv kopš „Eiropas Konsensa attīstības jomā” pieņemšanas 2005. gadā, un šis konsensam arī turpmāk jābūt par attīstības politikas saskaņotībai (APS) doktrināro pamatu; tāpēc uzskata, ka jaunā programma var būt tikai tāds instruments, kas ir saderīgs ar „Konsensu”, palielinot attīstības politikas efektivitāti, jo šī politika palīdz īstenot ES attīstības sadarbības galveno mērķi — nabadzības izskaušanu, jo īpaši pieliekot pūles, lai ilgtspējīgas attīstības kontekstā īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķus un nostiprinātu veselības aprūpes un izglītības nozīmi;

36. vēlas, lai tiktu saglabāta visu ES iestāžu vienprātība attiecībā uz attīstības sadarbību, kā noteikts 2005. gada 20. decembrī, un šajā saistībā aicina Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos pievienoties Eiropas Konsensa attīstības jomā parakstītājiem, jo Eiropas Ārējās darbības dienestam, ko viņa vada, ir būtiski pienākumi plānošanas jomā;

37. uzskata, ka Savienībai kā galvenajai attīstības palīdzības sniedzējai pasaulē ir jāuzņemas pilna atbildība, jāizmanto savs politiskais potenciāls labāku rezultātu sasniegšanai, vēl vairāk palielinot savu vadošo lomu starptautiskā līmenī attiecībā uz attīstības jautājumiem, jo īpaši labas pārvaldības principu izplatīšanas un vietējo dalībnieku apmācības ceļā, un mērķtiecīgi jāizmanto pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 210. pantu, īstenojot visas atbilstīgās iniciatīvas, lai veicinātu ES un dalībvalstu attīstības sadarbības politikas koordinēšanu un saskaņotu savas palīdzības programmas;

38. pauž nožēlu, ka Komisija apstiprināt tās pārmaiņu programmu aicina vienīgi Padomi, lai gan, demokrātiskā kontrole, kā paredzēts Lisabonas līgumā, attīstības politikas īstenošanas jomā ir jāpiemēro pilnībā; uzsver, ka, lai programma sāktu darboties, par jebkurām izmaiņām Savienības sadarbības ģeogrāfiskajās, tematiskajās un nozaru prioritātēs ir jālemj Parlamentam un Padomei, izmantojot koplēmuma procedūru, atbilstoši attīstības sadarbības finanšu instrumentiem, uz kuriem attiecas parastā likumdošanas procedūra;

39. atzinīgi vērtē centienus panākt lielāku koordināciju starp dalībvalstīm, veicot kopīgu plānošanu un izstrādājot vienotus ES līgumus par budžeta atbalstu un kopīgu ES satvaru rezultātu novērtēšanai un paziņošanai un nosacījumiem cilvēktiesību jomā;

40. uzskata, ka ārkārtīgi svarīgi ir saglabāt finansējumu izglītībai attīstības jomā augstā līmenī, jo tas veicina vajadzīgo sabiedrības informētību par attīstības jautājumiem;

41. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu, ka „ES jātiecas palīdzēt valstīm, kurās ir nestabila situācija”; tomēr atzīmē, ka, ņemot vērā jauno budžeta shēmu un to, ka valstīs, kurās ir šāda situācija, bieži vien nav funkcionējošas valdības vai tiesību sistēmas, ar divpusejām attiecībām šā nodoma īstenošanai var nepietikt; tāpēc aicina ES darboties ar trešām valstīm šajā reģionā, lai partnervalstī atbalstītu iestāžu izveidi un darbību, tiesiskumu un tiesu sistēmu;

42. prasa Komisijai izstrādāt nepieciešamos instrumentus, lai garantētu stratēģisku sasaisti starp humāno un attīstības palīdzību nestabilās, krīzes un pēckrīzes situācijās ar mērķi stiprināt attiecīgo iedzīvotāju un valstu izturību;

43. atgādina, ka attiecībā uz priekšlikumu 11. EAF ikvienai jaunai politiskai ievirzei pēc Pārmaiņu programmas pieņemšanas jāatbilst Kotonū nolīguma formai un saturam;

44. uzskata, ka ir nepieciešams uzsvērt ES attīstības sadarbības politikas salīdzinošās priekšrocības, un šajā saistībā aicina Komisiju ar ESAO palīdzību noteikt metodiku, kas ļautu Komisijai novērtēt tās politikas ietekmi un salīdzināt to ar citu dalībnieku, jo īpaši ar t. s. „jaunietekmes” ekonomiku, politikas ietekmi;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

45. atgādina par nepieciešamību 28 dalībniekiem, kas ir pievienojušies konsensam, ievērot konsekventu pieeju un uzsver, ka ir nepieciešama vienota izpratne par situāciju un vienota stratēģisko uzdevumu izpratne;
46. aicina izveidot neatkarīgu ideju laboratoriju, kas administratīvi būtu piesaistīta Komisijai un kuras mērķis būtu pilnveidot visu Eiropas sadarbības jomas dalībnieku analīzes un padomdošanas spējas, lai nodrošinātu labi koordinētas un saskaņotas politikas pievienoto vērtību;
47. atbalsta Komisijas nodomu koncentrēt ES darbības, ko tā veic katrā partnervalstī, uz nelielu skaitu prioritāro nozaru, tomēr atgādina, ka, lai sasniegtu vislabākos rezultātus, šīs prioritātes vajadzētu noteikt partnerībā un pilnībā ievērot partnervalsts atbildību un prioritātes;
48. atbalsta Padomes atgādinājumu par Līgumā iekļauto apņemšanos, proti, politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstīs, ievērot mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā, un minētos mērķus īstenot visā Savienības ārējā darbībā;
49. uzsver, ka labas pārvaldības veicināšana un aizstāvēšana ir būtiska; šajā saistībā prasa, lai Komisija atbalsta juridisko speciālistu apmācības programmas un tiesību aktu modernizācijas programmas, jo īpaši to tiesību aktu, kas attiecas uz zemes izmantošanu;
50. uzskata, ka ilgtspējīga attīstība ietver vietējo nodokļu efektīvu iekasēšanu, automatisku informācijas izpaušanu par transnacionālo korporāciju peļņu un nodokļu maksājumiem ikvienā jaunattīstības valstī, kurā tās darbojas, cīņu pret nodokļu oāžu ļaunprātīgu izmantošanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgu kapitāla aizplūšanu; šajā saistībā atzinīgi vērtē ES tiesību akta projektu attiecībā uz ziņošanu par katru valsti un katru projektu atsevišķi, kas būtu jāietver ES Pārmaiņu programmas politikā;
51. uzskata, ka ES palīdzība tirdzniecībai un tirdzniecības veicināšanas instrumenti, kuru darbība patlaban vērsta tikai uz eksporta nozarēm, ir jāmaina, lai veicinātu tirdzniecību vietējos un reģionālajos tirgos;
52. atgādina, ka aktīva un integrējoša pilsoniskā sabiedrība — gan ziemeļu, gan dienvidu valstīs — ir labākā garantija labai demokrātiskai pārvaldībai, mazāk aizsargāto grupu (jo īpaši invalīdu un minoritāšu) aizsardzībai, privātā sektora atbildīgumam, kā arī labākam ekonomikas izaugsmes labumu sadalījumam;
53. pauž nožēlu, ka Komisija nav pietiekami uzsvērusi nabadzības dzimuma dimensiju; uzskata, ka ES jādod ieguldījums sieviešu īpašo vajadzību apmierināšanā un jāizstrādā tiesību aktu kopumi sociālās aizsardzības jomā, lai risinātu sievietes skarošās problēmas; uzsver, ka, lai sasniegtu starptautiskos attīstības mērķus, ir jānodrošina dzimumu līdztiesība un sieviešu emancipācija; uzsver, ka sieviešu ekonomisko un politisko tiesību nostiprināšana nav tikai dzimumu līdztiesības dzinējspēks, bet arī būtisks priekšnosacījums vispārējās ekonomiskās izaugsmes nodrošināšanai jaunattīstības valstīs un nabadzības samazināšanai; mudina Komisiju nodrošināt dzimumu līdztiesības un sieviešu emancipācijas aspekta iekļaušanu visās ES attīstības politikas jomās un programmās, īstenojot 2010. gada rīcības plānu dzimumu līdztiesībai;
54. vēlas, lai Pārmaiņu programmā tiktu precizēta pilsoniskās sabiedrības un reģionālo un vietējo iestāžu kā svarīgu un neatkarīgu dalībnieku loma — jo tie ir ne tikai attīstības programmu vai projektu izpildītāji, bet arī pamatdalībnieki attīstības politikas izstrādes procesā; uzsver, cik svarīgi ir uzlabot sadarbību ar tiem un aicina politikas izstrādes procesa gaitā ar tiem regulāri tikties un apsprieties; šajā saistībā uzsver, cik svarīgi ir veidot dialogu starp ES un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un reģionālajām un vietējām iestādēm;
55. aicina jaunajās dalībvalstīs palielināt informētību par attīstības palīdzības nozīmi;
56. izsaka cerību, ka attīstības sadarbība 2015. gadā, kas būs pagrieziena gads, kurā būs jāveic rūpīgs pārdomu darbs, tiks vairāk tematizēta, jo īpaši attiecībā uz TAM īstenošanas kontroli; vēlētos, lai Komisija 2015. gadu nominē par „Eiropas Attīstības gadu”;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

57. norāda, ka, veidojot un uzraugot efektīvas attīstības pamatnostādnes, vēlams labāka izpratne par tādas politikas ietekmi uz attīstību, kas nav attīstības politika; tāpēc uzskata, ka Pārmaiņu programmā jāveicina uz pierādījumiem balstīta attīstības politikas saskaņotība (APS);
58. pieprasa, lai visu veidu atbalsts privātajam sektoram, kas piešķirts kā OAP, tiktu iekļauts partnervalstu nacionālajos plānos un/vai partnervalstu stratēģijās un šādā veidā piešķirtās summas tiktu novirzītas cilvēkresursu attīstībai, pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, dabas resursu ilgtspējīgai apsaimniekošanai un iekļaujošu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu attīstībai iedzīvotāju interesēs; uzskata, ka jāveic piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka privātie uzņēmumi ievēro cilvēktiesības, piedāvā pienācīgas kvalitātes darbu un maksā nodokļus valstīs, kurās tie darbojas;
59. atzinīgi vērtē Pārmaiņu programmā iekļautos priekšlikumus attiecībā uz palīdzības efektivitāti, ņemot vērā to, cik nozīmīga tā ir dzīves kvalitātes uzlabošanai, nabadzības mazināšanai saņēmējvalstīs un TAM sasniegšanai, un šajā saistībā mudina ES rīkoties apņēmīgāk; uzsver, cik svarīgi ir ātrāk īstenot Pusanas partnerību efektīvai sadarbībai attīstības jomā; uzskata, ka veiksmīgai pārejai no efektīvas palīdzības koncepcijas uz sadarbību efektīvai attīstībai nepieciešama stingra ES un tās starptautisko partneru apņemšanās; cer, ka drīzumā tiks panākts starptautisks konsenss par globālās partnerības sadarbības noteikumiem;
60. uzskata, ka dažas jaunās problēmas, jo īpaši klimata pārmaiņas un vispārējā piekļuve enerģijai, nav pietiekami iekļautas izraudzītajās intervences jomās, kas minētas Komisijas priekšlikumā;
61. atkārtoti pieprasa Pārmaiņu programmā ietvert jaunattīstības valstīs strādājošo ārvalstu ieguldītāju saistības un pienākumus ievērot cilvēktiesības, vides un SDO darba tiesību pamatstandartus; uzskata, ka ES uzņēmumiem savā mītnes zemē jābūt juridiski atbildīgiem par šo saistību un pienākumu pārkāpšanu to ārvalstu filiālēs un par to kontrolētajām struktūrām;
62. aicina ES atzīt jaunattīstības valstu tiesības regulēt ieguldījumus, atbalstīt ieguldītājus, kas veicina partnervalsts attīstības stratēģiju, un piemērot preferenciālu režīmu vietējiem un reģionālajiem ieguldītājiem, lai veicinātu reģionālo integrāciju;
63. pauž nožēlu, ka Pārmaiņu programmā nav aplūkots jautājums par zemes nomu jaunattīstības valstīs, kas apdraud vietējo nodrošinātību ar pārtiku; pauž nopietnas bažas par pašreiz notiekošo lauksaimniecības zemju iegādi, ko ar valdības atbalstu veic ārvalstu ieguldītāji, tostarp no ES, riskējot mazināt ES politikas ietekmi nabadzības apkarošanas jomā;
64. uzsver nepieciešamību ņemt vērā kultūras daudzpusējo būtību un nepieciešamību ņemt to vērā visās ES ārējās politikas jomās kopumā un jo īpaši attīstības politikā;
65. uzskata, ka Komisijai ir jāsauglabā monopolstāvoklis attīstības un sadarbības politikas plānošanas jomā;
66. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

MVU — konkurētspēja un uzņēmējdarbības iespējas

P7_TA(2012)0387

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) — konkurētspēju un uzņēmējdarbības iespējām (2012/2042(INI))

(2014/C 68 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Mazo un vidējo uzņēmumu hartu, ko Eiropadome pieņēma 2000. gada 19. un 20. jūnijā sanāksmē Feirā,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikumu 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 14. oktobra paziņojumu „Rūpniecības politika — konkurētspējas uzlabošana” (COM(2011) 0642),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 9. novembra paziņojumu „Mazi uzņēmumi, liela pasaule — jaunas partnerattiecības, lai palīdzētu MVU izmantot globālās iespējas” (COM(2011) 0702),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. novembra ziņojumu „Regulatīvā sloga mazināšana MVU — ES regulējuma pielāgošana mikrouzņēmumu vajadzībām” (COM(2011) 0803),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. februāra paziņojumu „Pārskats par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu” ” (COM(2011) 0078),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. aprīļa paziņojumu „Akts par vienoto tirgu — Divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairogt uzticēšanos — Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi” (COM(2011) 0206),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010) 2020),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 30. novembra priekšlikumu Regulai, ar ko izveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (2014.–2020. gadam) COM(2011)0834,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada ziņojumu par konkurences politiku (COM(2011) 0642),
- ņemot vērā 2011. gada 16. februāra rezolūciju par nākamajā plānošanas periodā mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) finansiālajam atbalstam paredzēto ES instrumentu pārskatīšanas praktiskajiem aspektiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 12. maija rezolūciju par Mazās uzņēmējdarbības akta pārskatīšanu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

⁽²⁾ OV C 188 E, 28.6.2012., 7. lpp.

⁽³⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 131. lpp.

⁽⁴⁾ P7_TA(2011)0235.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0293/2012),
- A. tā kā ekonomiskās krīzes laikā mikrouzņēmumu un MVU piekļuve finansējumam, jo īpaši nelieliem kredītiem, to attīstības atbalstam ir apgrūtināta;
- B. tā kā 25 % ES MVU ir bijuši starptautiski aktīvi vienotajā tirgū, bet tikai 13 % ir bijuši starptautiski aktīvi ārpus ES robežām; tā kā tikai 24 % mikrouzņēmumu eksportē preces un pakalpojumus salīdzinājumā ar 38 % mazo uzņēmumu un 53 % vidējo uzņēmumu;
- C. tā kā gandrīz trešdaļa administratīvā sloga, ko rada ES tiesību akti, galvenokārt izriet no nesamērīgas un neefektīvas īstenošanas valsts līmenī, kas nozīmē — ja dalībvalstis efektīvāk transponētu ES tiesību aktus, būtu iespējams ietaupīt līdz EUR 40 miljardiem ⁽¹⁾;
- D. tā kā nodarbināto skaits vairāk nekā 96 % Eiropas Savienības MVU ir mazāks par 50 un šo uzņēmumu gada apgrozījums nesasniedz EUR 10 miljonus; tā kā to spēja eksportēt preces un pakalpojumus ārpus savas valsts robežām ir ierobežota galvenokārt augsto ar starptautisko tirdzniecību saistīto pastāvīgo izmaksu, tiesiskās nedrošības un regulējuma sadrumstalotības dēļ;
- E. tā kā laikā no 2002. līdz 2010. gadam 85 % no visām jaunajām darbavietām ES radīja MVU, jo īpaši jaunie uzņēmumi; tā kā 32,5 miljoni cilvēku ES ir pašnodarbināti;
- F. tā kā rūpniecībai Eiropas ekonomikā ir liela nozīme un ražojošā rūpniecība ES privātajā sektorā rada 25 % tiešo darbavietu, kā arī nodrošina 80 % privātās pētniecības un izstrādes,
- G. tā kā darbavietu izveide ekoloģiskās ražošanas nozarēs salīdzinājumā ar daudzām citām nozarēm ir bijusi pozitīva visā lejupslīdes laikā un tiek prognozēta tās stabilitāte turpmākajos gados ⁽²⁾;
- H. tā kā internets un informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT) veicina MVU iespējas pārdot pakalpojumus visā pasaulē un būtiski palīdz stiprināt MVU ieguldījumu ekonomiskajā izaugsmē un darbavietu radīšanā;
- I. tā kā Komisija ir aplēsusi, ka ar politikas virzieniem, kas veicina pāreju uz videi draudzīgu ekonomiku, piemēram, resursu efektivitātes, energoefektivitātes un klimata pārmaiņu politiku, līdz 2020. gadam varētu radīt vairāk nekā 9 miljonus darbavietu, jo īpaši MVU sektorā;

1. „Mazi uzņēmumi, liela pasaule”

1. konstatē kopējās strukturālās un normatīvās problēmas, ar ko saskaras MVU, piemēram, piekļuve finansējumam, cilvēkkapitālam, kā arī organizatoriskajiem resursiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija cenšas veicināt un atbalstīt MVU ekonomisko darbību vienotajā tirgū un trešo valstu tirgos; norāda, ka kopumā MVU starptautiskās darbības attīstība būtu jāuzlūko kā process; norāda — lai MVU varētu sekmīgi paplašināt uzņēmējdarbību ārpus ES, tiem ir vajadzīgi konsultāciju pakalpojumi jau vietējā līmenī, ne tikai trešo valstu tirgos; uzsver, ka šī vajadzība ir jāatspoguļo ES atbalsta politikā;

⁽¹⁾ „Situāciju Eiropā var uzlabot” — ziņojums par labāko praksi dalībvalstīs, lai īstenotu ES tiesību aktus, radot iespējami mazāku birokrātisku slogu; ziņojumu sagatavoja Augsta līmeņa neatkarīgu ieinteresēto personu grupa ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem 2011. gada 15. novembrī.

⁽²⁾ Pēc Eurostat aplēsēm kopējais nodarbināto skaits ir audzis no 2,4 miljoniem 2000. gadā līdz 3,0 miljoniem 2008. gadā un prognozes paredz 2012. gadā sasniegt 3,4 miljonus (2012. gada aprīlis).

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2. norāda, ka MVU ir ārkārtīgi dažādi; tādēļ uzsver, ka Komisijai, izstrādājot jaunu MVU politiku, būtu jāņem vērā dažādās problēmas, ar ko uzņēmumi saskaras atkarībā no to lieluma un nozares;
3. atgādina, ka MVU no starptautiskas darbības gūst lielāku labumu nekā lielie uzņēmumi, jo saskaras ar paraugpraksi, labāku pārprodukcijas izmantošanu un izejvielu piegādi ar importa starpniecību, kā arī labāku konkurētspēju, kā rezultātā MVU, kas nodarbojas ar eksportu, pastāvīgi ir labāki rādītāji nekā tiem uzņēmumiem, kuri ar eksportu nenodarbojas, radot lielākus ieguvumus visai ekonomikai un patērētāju labklājībai;
4. noraida viedokli, ka ES MVU pasargāšana no starptautiskās konkurences palīdzētu šiem uzņēmumiem augt un sekmīgi darboties starptautiskā mērogā; drīzāk uzskata, ka ES starptautiskās sarunās būtu jāatbalsta pozitīva darba kārtība, kas sniegtu labumu MVU, lai abpusēji mazinātu šķēršļus MVU interesēs pasaulē;
5. uzskata, ka ir vienlīdz svarīgi gan nodrošināt efektīvu MVU aizsardzību pret ES partnervalstu negodīgu tirdzniecības praksi, gan palīdzēt MVU, kuri vēlas darboties starptautiskā mērogā; uzskata, ka starptautiskā darbība un aizsardzība ir vienlīdz svarīgi globalizācijas procesa aspekti;
6. uzsver, ka paziņojumā būtu jānorāda nozaru atšķirības, jo tādu MVU starptautiskā darbība, kuri sniedz pakalpojumus, būtiski atšķiras no tādu MVU starptautiskās darbības, kuri nodarbojas ar ražošanu; norāda, ka daudzjiem MVU, kas sniedz pakalpojumus un kuri turklāt ir lielākā daļa no MVU, bieži vien nav jāsasniedz noteikts apmērs eksporta sākšanai, turklāt šādi uzņēmumi galvenokārt gūtu labumu no atklātākiem noteikumiem un piekļuves IKT mērķa valstīs, turpretī MVU, kas nodarbojas ar ražošanu, gūtu labumu no labākiem apstākļiem pārvadājumu loģistikā un tirdzniecības veicināšanā;
7. atzīmē, ka lielākā daļa valsts politikas virzienu ES MVU starptautiskās darbības atbalstam ir vērsti uz ražošanu, un tādēļ ierosina pielāgot tos, lai ņemtu vērā to MVU atšķirīgās vajadzības, kuri sniedz pakalpojumus; jo īpaši ierosina vēlreiz apsvērt MVU tirdzniecības atbalsta programmu minimālā apmēra prasības, jo tās parasti bijušas balstītas uz to MVU eksporta modeli, kuri nodarbojas ar rūpniecību, jo šajā modeli uzņēmums var paplašināt darbību starptautiskā līmenī, ja tas sasniedz kritisko apmēru;
8. uzskata – lai gan ar šo paziņojumu ir mēģināts novērst grūtības, ar ko saskaras MVU, nosakot uzņēmējdarbības iespējas ārvalstīs, tajā netiek pietiekami uzsvērts, ka valstij būtu vēlams nodrošināt MVU ar pamatnostādņiem, ierosinājumiem un stimuliem starptautiskas darbības jomā; uzskata arī, ka ES saskaņoti ar dalībvalstīm būtu jāatbalsta un jāveicina centieni stratēģiski svarīgās nozarēs attīstīt MVU proaktīvā veidā, pievienojot vērtību pašreizējām iniciatīvām, īpaši attiecībā uz tehnoloģiski attīstītām ražošanas darbībām ar augstu pievienoto vērtību, kas sniedz konkurētspējas priekšrocības salīdzinājumā ar jaunajām tirgus ekonomikas valstīm; tādēļ uzsver vajadzību noteikt perspektīvus nišas tirgus, kā iestrāde citos ES politikas dokumentos, piemēram, Svarīgu pamattehnoloģiju jautājumu augsta līmeņa grupas ziņojumā, ir jau sāka;

Informācija MVU

9. mudina Komisiju, tiklīdz iespējams, sākt paziņojumā paredzētā daudzvalodu portāla darbību un vēlākais līdz 2013. gada beigām panākt tā pilnīgu funkcionēšanu; uzskata, ka, atzīstot MVU un ar to saistīto jautājumu lielo daudzveidību, portālam būtu jābūt viegli pieejamam un lietotājiem draudzīgam, turklāt tā saturam nevajadzētu ne pārklāties ar jau pastāvošo portālu saturu, ne arī radīt papildu meklēšanas izmaksas MVU; uzsver, ka portālam vajadzētu palielināt to ES MVU skaitu, kuri darbojas starptautiskā līmenī;
10. aicina ES, valstu un reģionālā līmenī palielināt un padarīt efektīvāku atbalstu MVU piekļuvei vienotajam tirgum un trešo valstu tirgiem, jo īpaši attiecībā uz tās popularizēšanas pasākumiem un piekļuvi informācijai, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, līdzdalību publiskā iepirkuma konkursos, IKT, standartizācijas un normatīvajiem jautājumiem; uzskata, ka Eiropas Biznesa atbalsta tīkls ir efektīvs instruments, lai sasniegtu šos mērķus; piekrīt, ka, pamatojoties uz rūpīgu novērtējumu, būtu jāiesteno jauns Eiropas Biznesa atbalsta tīkla modelis, lai palielinātu efektivitāti, samazinātu administratīvo un pārvaldes slogu un palīdzētu nodrošināt vajadzībām pielāgotu atbalstu; uzskata, ka šim atbalstam būtu jāpalīdz uzņēmumiem iegūt vajadzīgās iemaņas un noteikt stratēģiju, lai paplašinātos ārvalstu tirgos, kā arī būtu jāveicina uzņēmumu sadarbība, sekmējot piedāvājuma atbilstību pieprasījumam;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

11. pauž pārliecību, ka Eiropas Biznesa atbalsta tīkls palielinās tā vērtīgumu MVU tikai tad, ja tiks nostiprināta to veidojošo organizāciju darbība un pārvaldība un uzlabota informētība par tā sniegtajiem atbalsta pakalpojumiem;

12. prasa dalībvalstīm vietējā un reģionālā līmenī izveidot vienotu eksporta palīdzības dienestu tīklu, kur darbotos uzņēmumi, tirdzniecības palātas, augstskolas un citas ieinteresētās personas, lai MVU būtu tikai viena viegli atpazīstama kontaktpersona un savā valodā un tūlītējai izmantošanai saņemtu personalizētas konsultācijas un ekonomisko analīzi par ārvalstu tirgiem, informāciju par atbalstu, eksporta iespējām, pastāvošajiem tirdzniecības šķēršļiem (gan tarifu šķēršļiem, gan šķēršļiem ar tarifiem nesaistītu iemeslu dēļ), ieguldījumu aizsardzību un spēkā esošajiem strīdu risināšanas noteikumiem, kā arī konkurentiem trešo valstu tirgos; uzskata, ka šiem palīdzības dienestiem būtu jāsniedz ieguldījums labas prakses apmaiņā saskaņā ar Eiropas Mazo uzņēmumu hartu;

13. ierosina vairāk informācijas novirzīt uz mazajiem un mikrouzņēmumiem — MVU grupu, kura starptautiskā mērogā ir visneaktīvākā un ir vismazāk informētā par savām eksporta iespējām un par ieguvumiem, ko MVU sniegtu starptautiskā darbība;

Atbalsta pakalpojumu noteikšana

14. piekrīt, ka atbalsta programmas, kuras finansē ar valsts līdzekļiem, būtu jāsteno pēc iespējas rentablāk, jo īpaši laikā, kad ES ekonomika vēl aizvien atgūstas no smagākās krīzes, ar ko tā ir saskārusies desmitgažu laikā; šajā sakarībā norāda, ka programmu kvalitātei būtu jāsiglabājas vismaz tajā pašā līmenī;

15. atzinīgi vērtē priekšlikumu, ka daudzām vietējām, reģionālajām, valsts un ES atbalsta shēmām būtu jāpiemēro „noteikšanas uzdevums”; uzskata, ka šajā uzdevumā būtu jāiekļauj privātā sektora un vietējās iniciatīvas, lai palīdzētu MVU piekļūt finansējumam, jo īpaši iniciatīvām, kas atvieglo piekļuvi mikrouzņēmumu piekļuvi nelieliem kredītiem, kā arī pastāvošo ES atbalsta shēmu efektivitātes novērtējums; uzskata, ka uzskaitījums būtu jāveic, ievērojot regulārus starplaikus, un jāizmanto kā pamats kritēriju un rezultātu apkopojuma sistēmā; uzskata, ka sākotnējais noteikšanas uzdevums ir jāizmanto kā pamats pašreizējo ES atbalsta shēmu novērtējumam; norāda, ka noteikšanas uzdevums var neapvert visas iniciatīvas, jo īpaši tad, ja tās ir nelielas vai neoficiālas vai ja šāda rīcība nav iespējama izmaksu un/vai praktiskā ziņā;

16. sagaida, ka līdz 2012. gada beigām tiks iesniegti pirmie konkrētie priekšlikumi pašreizējo ES atbalsta shēmu pilnveidošanai un saskaņošanai, lai panāktu to efektivitāti un atbilstību ES MVU vajadzībām; uzskata, ka ar ES darbību ir jāizvairās no dublēšanās un paralēlu struktūru izveides un jārāda skaidra pievienotā Eiropas vērtība; uzskata, ka būtu jāņem vērā pašreizējās valsts atbalsta struktūras, ievērojot subsidiaritātes principu; uzskata, ka vienotās ES MVU apkalpošana ir jāveic organizācijai, kas noteikta kā tuvākā to individuālajām uzņēmējdarbības vajadzībām; aicina Komisiju regulāri informēt atbildīgas Parlamenta komitejas par šā pastāvīgā uzdevuma virzību;

17. norāda, ka, lai ieviestu jaunus ES pasākumus, piemēram, šo, jāpārliecinās, ka tie sniedz lielāku pievienoto vērtību nekā pašreizējie instrumenti; uzskata, ka šāda pievienotā vērtība ir rodama ģeogrāfiskas vai būtiskas tirgus neveiksmes gadījumos („tukšās vietas”) vai gadījumos, kad ir jāveicina ES tirdzniecības politikas interešu ievērošana vai centieni iegūt informāciju datu bāzei par piekļuvi tirgum;

18. uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka MVU ir pašreizējās atbalsta sistēmas pārskatīšanas līdzdalībnieki; aicina MVU kopā ar Eiropas uzņēmējdarbības atbalsta tīklu (EEN) un ES uzņēmējdarbības organizācijām cieši iesaistīties pārskata īstenošanā;

19. uzstāj, ka instrumenti, kas tagad ir pieejami visiem ES uzņēmumiem, kad tie veic eksportu, piemēram, tirgus pieejamības datubāze un eksporta palīdzības dienests, būtu jāpielāgo MVU vajadzībām; atzinīgi vērtē MVU paredzēta palīdzības dienesta ieviešanu, lai risinātu jautājumus attiecībā uz tirdzniecības aizsardzības instrumentiem (MVU TAI palīdzības dienests); iesaka panākt lielāku saskaņotību starp dažādām Eiropas MVU atbalsta struktūrām trešās valstīs;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

20. uzskata, ka ar ES kopējo tirdzniecības politiku vai citiem piemērotiem ES instrumentiem, ja samērošana paredz, ka tas ir vajadzīgs un iespējams, būtu jāizstrādā un jāievieš praktiski un izmaksu ziņā lietderīgi risinājumi, lai palīdzētu MVU pārvarēt apgrozāmā kapitāla trūkuma problēmu, jo īpaši attiecībā uz kapitālu, kas vajadzīgs, lai veiktu sākotnējo vajadzīgo ieguldījumu un sāktu finansēt eksportu;

21. uzskata, ka, efektīvi izmantojot pašreizējās valstu struktūras, ES iniciatīvas ir vajadzīgas trešo valstu tirgos, ja ir pierādīta pievienotā vērtība; mudina īstenot ekspertu sadarbību gan valsts, gan privātajā jomā, tostarp ES tirgus pieejamības nodrošināšanas grupu vidū; piekrīt, ka dažu mazāko un jaunāko dalībvalstu MVU atrodas nelabvēlīgākā situācijā, jo dažos trešo valstu tirgos tie var izjust pietiekamas diplomātiskās pārstāvības vai pieredzējušu partneru, vai abu šo elementu trūkumu; tomēr uzsver, ka ES iniciatīvām nevajadzētu iejaukties konkurencē starp atsevišķiem uzņēmumiem no dažādām dalībvalstīm trešo valstu tirgos;

22. uzsver, ka MVU starptautiskā darbība ir process, un, lai MVU darbība būtu sekmīga, jau patlaban ir nepieciešami atbalsta pasākumi vietējā līmenī, nevis tikai trešo valstu tirgos; atzīst, ka trešo valstu tirgos būtisku vērtību šim procesam var pievienot, piemēram, ES centieni attiecībā uz lobēšanu, tirdzniecības politiku un tirgus piekļuvi, kā arī papildu programmas tirgus nepilnību novēršanai;

23. aicina Komisiju, lai izvairītos no funkciju dublēšanās, veidot jaunas struktūras tikai pēc finansējuma pārskatīšanas un pieejamo konsultatīvo pakalpojumu apjoma pārbaudes dalībvalstīs, un pamatīgas šo pakalpojumu lietderības analīzes, kā arī tikai tad, ja tā ir pārlicinājusies par šādu jaunu struktūru izveides nepieciešamību;

Atbalsts ES kopām un tīkliem

24. atbalsta Komisijas ierosinājumu pastiprināt sadarbību starp dažādām uzņēmumu apvienībām, tirdzniecības palātām un citiem privātiem dalībniekiem, kuri ir aktīvi vienotajā tirgū un trešās valstīs, lai atvieglotu uzņēmumu partnerību veidošanu un sekmētu kopas un piekļuvi jauniem tirgiem, veicinot starptautiskās darbības attīstīšanas procesu mērogā no individuāla uzņēmuma līdz tīklam vai vairāku vietņu tīkliem, lai atbalstītu sarežģītākus un ilgspējīgākus starptautiskās darbības sekmēšanas projektus, kuros piedalās dažādi uzņēmumi un citas organizācijas un citas publiskā sektora iestādes, kas sniedz atbalstu;

25. uzsver, ka svarīga ir teritorija, kurā darbojas mazie un vidējie uzņēmumi, un aicina Komisiju un dalībvalstis pastāvīgi sadarboties ar vietējiem uzņēmumiem, lai attīstītu darbu tīklā;

26. uzskata, ka būtu jāveicina kopuzņēmumu izveide un citi partnerības nolīgumi MVU vidū vai ar MVU līdzdalību kā stratēģija, lai iekļūtu jaunos tirgos, attīstītu tiešo ieguldījumu projektus vienotajā tirgū un trešās valstīs un piedalītos konkursos; aicina Komisiju mobilizēt resursus, lai veicinātu šādu starptautisku sadarbību;

27. norāda, ka kopas un tīklus bieži var radīt tīklab virtuālā, cik fiziskā veidā; mudina dalībvalstis sekmēt nepieciešamos instrumentus un resursus, lai veicinātu virtuālās kopas un tīklus;

28. mudina dalībvalstis aktīvi atbalstīt Komisijas uzdevumu starptautiskos forumos un konferencēs veicināt MVU piekļuvi trešo valstu tirgiem;

Turpmākie pasākumi

29. iesaka Komisijai apsvērt visas ar starptautiskas darbības veicināšanu saistītās dimensijas, proti, eksportēšanu un importēšanu, tostarp dažādus ekonomiskās partnerības un sadarbības veidus; norāda, ka paziņojumā šī otrā dimensija nav pietiekami uzsvērta;

30. prasa vairāk integrēt Savienības politikas jomas MVU atbalstam, jo īpaši attiecībā uz inovāciju, izaugsmi, starptautiskās darbības attīstīšanu, ražīgumu, izmaksu kontroli un birokrātijas mazināšanu, cilvēkkapitāla kvalitāti un sociālo atbildību;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

31. atzinīgi vērtē jauno programmu, kas paredzēta MVU konkurētspējas nodrošināšanai (COSME); norāda uz Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas (CIP) sekmīgajiem pasākumiem; uzskata, ka jaunajā programmā būtu jāturpina un jāpaplašina, piemēram, Neatkarīgo ieinteresēto personu augsta līmeņa grupas administratīvā sloga mazināšanas jautājumos un Eiropas Uzņēmējdarbības atbalsta tīklu, darbība; uzsver nepieciešamību uzlabot MVU piekļuvi finansējumam un stiprināt privātā sektora iespējamo lomu; aicina vienkāršot un racionalizēt dažādos Savienības instrumentus, kas attiecas uz piekļuvi kredītam, galvojumiem vai riska kapitālam, jo īpaši saistībā ar MVU, kuriem ir starptautiskas darbības plāni; prasa pārskatīt pamata banku pakalpojumu izmaksas un pieejamību MVU, kas ir iesaistīti pārrobežu tirdzniecībā, jo īpaši ar dažādām valūtām, tostarp ārpus ES; mudina dalībvalstis izskatīt iespēju daļu no to valsts uzņēmumu nodokļa ienākumiem izmantot, lai vienkāršotu aizdevumu garantiju pieejamību MVU; uzsver, ka visi instrumenti, jo īpaši ar finansējumu nesaistītie, būtu jāpieņem, balstoties uz Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas kritisku novērtējumu, un ciešā sadarbībā ar MVU organizācijām;

32. uzsver, ka daudzgadu finanšu shēmā (DFS) ir jāparedz programmai COSME iedalīt ievērojami vairāk budžeta līdzekļu, jo īpaši ņemot vērā nozīmīgās tirgus nepilnības attiecībā uz MVU finansējumu un nepieciešamību palielināt ES atbalstu uzņēmumu pārņemšanai; šajā sakarībā uzskata, ka turpmāk būtu apsverama programma COSME un „Apvāršnis 2020” nosākšana darbību un budžeta ziņā, lai atvieglotu MVU orientāciju;

33. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai MVU būtu pieejamas pietiekamas eksporta garantiju iespējas;

34. norāda uz kvalificētu un izglītotu uzņēmēju nozīmi starptautiskās uzņēmējdarbības problēmu pienācīgai risināšanai; aicina Komisiju atbalstīt programmu „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem” un izskatīt iespēju izveidot programmu „Erasmus Mundus uzņēmējiem”, lai sniegtu iespēju talantīgiem uzņēmējiem iegūt pieredzi un veidot tīklus ar izcilības centriem ārpus ES, arī ar padziļinātu apmācību uzņēmējdarbības kultūras jomā, kas ļauj izstrādāt uzņēmuma redzējumu starptautiskā līmenī, lai nodrošinātos ar instrumentiem, kuri ir būtiski nepieciešami konkurētspējai pasaules tirgū; aicina Komisiju un dalībvalstis iekļaut jaunus uzņēmējus un rūpniecības politiku ar programmu „Erasmus visiem” saistītajās Eiropas politikas jomās;

35. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par Eiropas standartizācijas sistēmas pārskatīšanu; uzsver vajadzību izveidot visaptverošāku starptautisko standartu sistēmu, lai nodrošinātu savstarpēju izmantojamību un samazinātu šķēršļus, kas kavē MVU attīstīšanos starptautiskā mērogā;

36. atbalsta Eiropas standartizācijas sistēmu, kurā MVU ir sistemātiskāk iekļauti lēmumu pieņemšanas procesos, vienlaikus arī piemērojot pārbaudīto „valstu delegāciju principu”; aicina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai padarītu Eiropas standartizācijas struktūru izveidotos standartus pieejamākus MVU un to izmaksas — mazākas ar mērķi veicināt savstarpēju izmantojamību un samazināt dažus būtiskus šķēršļus, ar ko saskaras MVU, darbojoties starptautiskā mērogā; uzsver, ka ES standartizācijas politikas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) jomā pielāgošana tirgus un politikas attīstībai ir būtisks instruments MVU iesaistīšanai e-uzņēmējdarbībā, e-komercijā, e-kravas pārvadājumos, inteliģentajās transporta sistēmās (ITS) utt.;

37. uzsver, ka vienkāršs, efektīvs un par pieņemamu cenu pieejams intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) un autortiesību režīms ir svarīgs, lai veicinātu MVU attīstīšanos starptautiskā mērogā; uzskata, ka MVU ir vajadzīga efektīva IĪT aizsardzība, lai veicinātu jaunu tehnoloģiju attīstību kā pamatu to starptautiskā mēroga darbībai;

38. uzsver, ka MVU trūkst līdzekļu, lai cīnītos pret intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) pārkāpumiem, kuri tos skar trešo valstu tirgos; aicina ES īstenot konkrētas iniciatīvas, lai uzlabotu MVU intelektuālo īpašuma tiesību (IĪT) aizsardzību šajās trešās valstīs, kā tas, piemēram, ar MVU IĪT palīdzības dienesta starpniecību ir īstenots Ķīnā; atzīmē, ka šis palīdzības dienesta modelis pašlaik kā izmēģinājuma iniciatīva tiek paplašināts un ieviests vairākās ASEAN un Dienvidamerikas valstīs; uzsver nepieciešamību pienācīgi novērtēt pašreizējos palīdzības dienestus, lai optimizētu šā modeļa darbību, pirms tā tiek turpmāk paplašināta; prasa Komisijai pēc tam, kad ir izdarīti secinājumi par šo novērtējumu, ieviest līdzīgus palīdzības dienestus prioritāros tirgos, kur intelektuālā īpašuma tiesības ir būtiska problēma; aicina Komisiju un dalībvalstis paplašināt muitas sadarbību ES un ar trešām valstīm attiecībā uz viltotu preču konfiscēšanu, kā arī vienkāršot muitas procedūras;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

39. norāda, ka ir svarīgi izveidot vienkāršotu un pārredzamu ES regulējumu publiskā iepirkuma jomā, lai MVU gūtu labāku piekļuvi publiskajiem līgumiem gan ES, gan trešās valstīs, piemērojot "tikai vienreiz" principu un izmantojot elektroniskās pārraides sistēmas, kā arī piemērojot Eiropas Paraugprakses kodeksu publiskā iepirkuma līgumu pieejamības veicināšanai MVU; uzskata, ka valsts iepirkums ir efektīvs valsts politikas instruments, ko var izmantot, lai veicinātu vietējo MVU tehnisko inovāciju spējas un izaugsmi līdz tādām līmenim, kas tiem ļautu iesaistīties starptautiskā darbībā; aicina labāk noteikt piedāvājumus, kā arī nodrošināt publiskā iepirkuma pakalpojumu atklātību;

40. sagaida, ka Komisija uzņemsies iniciatīvu, lai nodrošinātu, ka ES MVU var izmantot piekļuvi valsts iepirkumam trešo valstu tirgū vienlīdzīgos apstākļos ar citiem uzņēmumiem; pauž cerību, ka nesen publicētais priekšlikums regulai par ES valsts iepirkuma tirgu veicinās savstarpīgumu atklātībā, kas labvēlīgi ietekmētu ES MVU; pieprasa, lai ES attīstītu vienotu un vērīgu rūpniecības politiku, kas pamatojas uz pētniecības un inovāciju veicināšanu, saņemot tādu inovatīvu finansējumu kā projektu obligācijas un atbalstot MVU attīstību, īpaši, izmantojot piekļuvi valsts iepirkumiem, lai saglabātu savu konkurētspēju attiecībā pret jauniem rūpniecības un pētniecības galvenajiem dalībniekiem; aicina ES palielināt Eiropas ražojumu vērtību, labāk informējot patērētājus, jo īpaši pieņemot „izcelsmes vietas zīmes” (made in) regulu par ES importēto produktu izcelsmes valsts norādi;

41. stingri mudina dalībvalstis cik vien drīz iespējams un ne vēlāk kā līdz 2012. gada beigām noslēgt nolīgumu par kopēju patentu sistēmu, jo ES ir būtiski nodrošināt uzņēmumiem vienkāršu un lētu piekļuvi patentu aizsardzībai vienotajā tirgū, kas līdzinās aizsardzībai, kuru bauda to sāncenši ASV, Ķīnā un Japānā;

42. ierosina paplašināt pašreizējos ES MVU centrus, tikai pienācīgi ņemot vērā secinājumus, kas gūti, novērtējot pašreizējo centru efektivitāti un vispārējos pamatprincipus; norāda, ka šie centri labāk darbojas kopā ar vajadzībām pielāgotiem apvienotiem palīdzības dienestiem un kā vienas pieturas aģentūras ar vienotiem kontaktpunktiem ES MVU vajadzībām trešās valstīs; uzskata, ka ES iniciatīvām būtu jākoncentrējas uz jomām, kurās MVU pašlaik darbojas;

43. aicina precīzāk definēt MVU prioritāros tirgus, balstoties uz ES tirdzniecības sarunu plānu; atgādina, ka prioritārajos tirgos, protams, jāiekļauj tirgi ar augstu izaugsmi, piemēram, BRIC valstis, tomēr jāņem vērā arī MVU izpratne par starptautiskās darbības iespējām attīstītajās valstīs un kaimiņu reģionos; tādēļ uzskata, ka galvenie kritēriji prioritāro tirgu saraksta sagatavošanai ir mērķa tirgu izaugsme un trūkumi pastāvošajās atbalsta struktūrās; ierosina sarakstā iekļaut vairākas ES kaimiņvalstis, it īpaši Rietumbalkānu un Vidusjūras reģiona valstis vai valstis, kurām ir robeža ar ES, jo lielākā daļa MVU sākotnēji eksporta darbības paredz ar tirdzniecības partneriem kaimiņvalstīs, un ES tirdzniecībai ar šīm valstīm ir liela nozīme to izaugsmē un stabilitātē;

44. mudina Komisiju nodrošināt, lai tirdzniecības sarunās tiktu atspoguļotas MVU konkrētās vajadzības un intereses; konstatē, ka tas ietvertu arī to sarunu jomu noteikšanu, kurās problēmas MVU skar vairāk nekā citas uzņēmumu kategorijas, un tās būtu jārisina arī vedot sarunas par tirdzniecības nolīgumiem ar trešām valstīm; atbalsta daudzpusējās sistēmas reformu, lai MVU iesaistītu PTO un nodrošinātu MVU ātrāku strīdu arbitrāžu un izšķiršanu;

45. uzsver, ka sarežģītākā starptautiskās darbības forma MVU ir ieguldījumi ārvalstīs; iesaka turpmāk, kad ES vedīs sarunas par divpusējiem ieguldījumu līgumiem, ņemt vērā to, ka MVU ir nepieciešama lielāka savu ārvalstu tiešo ieguldījumu drošība;

46. uzskata, ka labāka, lētāka un ātrāka MVU piekļuve antidempinga procedūrām ir īpaši būtiska, lai nodrošinātu to efektīvāku aizsardzību pret tirdzniecības partneru negodīgu tirdzniecības praksi; aicina Komisiju, veicot ES tirdzniecības aizsardzības instrumentu reformu, ņemt vērā iepriekš minētās bažas;

47. atzinīgi vērtē iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt divpusējos brīvās tirdzniecības nolīgumos paredzēto uzņēmumu sadarbību; atgādina, ka problēmas saistībā ar iespējamo klientu atrašanu ārvalstīs un sazināšanos ar tiem, kā arī uzticamu piegāžu ķēžu izveidošanu rada lielus šķēršļus tiem MVU, kuri vēlas iekļūt eksporta tirgos, kā arī atgādina, ka mazie uzņēmumi un mikrouzņēmumi īpaši paļaujas uz starpnieku darbību attiecībā uz preču tirdzniecību ārvalstīs.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2. Administratīvais slogs

Reglamentējoša pieeja

48. atzinīgi vērtē 2012. gada mērķa sasniegšanu saistībā ar administratīvā sloga samazināšanu, bet uzskata, ka vēl ir daudz jāsasniedz; mudina Komisiju pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus un iesniegt jaunu un vērienīgu samazinājuma mērķi saskaņā ar Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu Eiropai un principu „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”; uzskata, ka šādam jaunam mērķim būtu jābūt galamērķim, aptverot jaunus tiesību aktus, kas ir pieņemti pēc šā mērķa noteikšanas; ierosina nodrošināt, lai jaunais mērķis būs izmērāms un pārbaudāms, un ar to panākt kvalitatīvus uzlabojumus, piemēram, samazinot tās dokumentācijas apjomu, ko pieprasa no MVU, un garantējot, ka MVU nesaskaras ar nereāliem dokumentācijas iesniegšanas termiņiem; uzskata, ka Neatkarīgo ieinteresēto personu augsta līmeņa grupai būtu jābūt ievērojamai un nepārtrauktai ietekmei uz šāda samazināšanas mērķa izpildes uzraudzību;

49. aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt nolīgumus, kas ļautu MVU darboties visā Eiropā un laist tirgū savas idejas, piešķirot tiem labāku piekļuvi tirgiem un mazinot birokrātiju;

50. uzsver vilšanos saistībā ar Komisijas virspusēji un nekonsekventi piemēroto MVU testu; pieprasa, lai MVU tests kā ietekmes novērtējuma pastāvīgs elements tiktu veikts sistemātiski; aicina Komisiju noskaidrot, kāpēc attiecībā uz datu aizsardzības paketi nav veikts pienācīgs MVU tests, un ātri un konkrēti rīkoties, lai labotu šo nolaidību;

51. stingri atbalsta koncentrēšanos uz mikrouzņēmumiem, stiprinot MVU testa piemērošanu, un norāda uz koncepciju, kas paredz pēc noklusējuma izslēgt mikrouzņēmumus no visiem ierosinātajiem tiesību aktiem; tomēr uzskata, ka izslēgšanu var piemērot vienīgi tad, ja nav iespējams apmierināt mikrouzņēmumu īpašās vajadzības ar pielāgotiem risinājumiem vai atvieglotu kārtību, kā to apliecina MVU tests; tādēļ prasa kā neatņemamu MVU testa daļu izveidot mikrodimensiju, lai sistemātiski izvērtētu visas pieejamās iespējas; atgādina, ka nevienai izslēgšanai vai pielāgotam risinājumam nevajadzētu iejaukties ES veselības un drošības darbavietā pamatprasībās, ES darba ņēmēju pamattiesībās vai ES vides tiesību aktu pamatprincipos; uzsver — ja mikrouzņēmumi ir pilnīgā ietverti noteikuma darbības jomā, to iekļaušanas iemesli būtu attiecīgi jāapliecina ar MVU testa rezultātiem;

52. uzsver, ka ir jāuzlabo ES tiesību aktu transponēšanas efektivitāte valsts tiesību aktos; aicina Komisiju vairāk saskaņot tiesību aktus, lai mazinātu „uzlabošanas” apjomu, un sistemātiskāk izmantot MVU testu; aicina Komisiju novērtēt, ciktāl „kontROLSarakstu par pienācīgu ES tiesību aktu īstenošanu”⁽¹⁾ iespējams ieviest kā prasību dalībvalstīm vienotā tirgus labā;

53. mudina valdības piemērot pieeju „izpildi vai paskaidro” līdzīgi, kā tas tiek darīts attiecībā uz korporatīvās vadības noteikumiem; uzsver, ka atbilstīgi šai pieejai valdībām būtu pienācīgi jāpamato tādu noteikumu ieviešana, kas papildina ES tiesību aktos paredzētos noteikumus;

54. pauž nožēlu, ka tikai dažas dalībvalstis savos valsts lēmumu pieņemšanas procesos sistemātiski piemēro MVU testu; aicina Komisiju iesniegt un Padomi atbalstīt priekšlikumu par obligātajām prasībām, tostarp pamatnostādnēm MVU testu izpildei valsts līmenī, pamatojoties uz Komisijas piemēroto MVU testu, kā arī uz valstu paraugpraksi;

55. aicina veikt pašreizējo ES tiesību aktu „veselīguma pārbaudi”, lai novērstu pretrunas un novecojušus vai neefektīvus noteikumus;

56. aicina saistībā ar atbilstības pārbaudes testiem noteikt tās jomas, kurās ir pārmērīgs slogs, nepilnības vai neefektīvi tiesību akti, kuri negatīvi ietekmē MVU; aicina Komisiju nodrošināt veselības aizsardzības, drošības, līdztiesīguma un sociālo noteikumu ievērošanu;

⁽¹⁾ Atbilstoši Augsta līmeņa grupas ar administratīvo slogu saistītiem jautājumiem ieteikumam.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

57. stingri atbalsta „viens iekšā, viens ārā” ideju kā ES vienotā tirgus tiesību aktu pamatprincipu, lai nodrošinātu, ka nevar ierosināt jaunu tiesību aktu, kas paredzētu izmaksas MVU, neidentificējot tādas pašreizējos noteikumus attiecīgajā jomā un ar ekvivalentu vērtību, kurus varētu atcelt;

58. aicina nostiprināt MVU sūtņu tīkla nozīmi, jo tas sniedz patiesu pievienoto vērtību saziņai un koordinēšanai starp dalībvalstīm un starp valstu un Eiropas līmeni no politikas nostādņēm līdz tiesību aktu īstenošanai; aicina Komisiju un valsts pārvaldi nodrošināt, lai MVU sūtņi varētu darboties neatkarīgi un ievērot starpnozaru pieeju nolūkā garantēt, ka visās tiesību aktu un politikas izstrādāšanas jomās tiek ņemtas vērā MVU intereses; uzstāj uz MVU sūtņu aktīvu līdzdalību MVU testa procedūrās; turklāt mudina, lai pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas darbojas ES MVU apvienošanas jomā, tiktu stiprinātas, un prasa izskatīt pilsoniskās sabiedrības organizāciju vajadzības administratīvajās un likumdošanas procedūrās;

59. uzsver, ka, valsts līmenī plānojot MVU stiprināšanas un atbalstīšanas pasākumus, ir svarīgi apspriesties ar sociālajiem partneriem;

MVU definīcija

60. ņem vērā pašreizējo novērtējumu MVU definīcijai, kura jau aptver vairāk nekā 99 % Eiropas uzņēmumu; aicina Komisiju pārbaudīt ietekmi, kas ir: a) elastības palielināšanai un izaugsmes šķēršļu ierobežošanai (piemēram, pagarinot pārejas periodus līdz 3 gadiem), b) apgrozījuma un bilances robežvērtību pielāgošanai ekonomiskajai izaugsmei, kā arī c) katras apakš kategorijas diferencētākas novērtēšanas atļaušanai;

61. aicina Komisiju un dalībvalstis Šengenas līguma ietvaros izveidot īpaša vīzu režīma reģionu saistībā ar importa/eksporta darbībām;

Turpmākie pasākumi

62. uzsver vienoto tirgu kā galveno instrumentu iespējami labākas vides radīšanai MVU; pauž nožēlu par to, ka daudzās jomās tas vēl joprojām nepastāv, jo īpaši attiecībā uz tā digitālo dimensiju; tādēļ aicina Komisiju veicināt digitālā vienotā tirgus īstenošanu līdz 2015. gadam, tostarp veicinot platjoslas infrastruktūras un tehnoloģiju attīstību, lai liktu dalībvalstīm īstenot un piemērot spēkā esošos tiesību aktus un iesniegt jaunus priekšlikumus jomās, kurās iekšējā tirgus tiesību akti vēl nav pieņemti, jo īpaši nolūkā ierobežot izdevumus un birokrātiju uzņēmējdarbības veīšanā;

63. aicina Komisiju veicināt ātrdarbīgus platjoslas savienojumus ES reģionos, lai nodrošinātu MVU maksimālu līdzdalību digitalizētā iekšējā tirgū;

64. atzīst, ka mākoņdatošana var nozīmīgi palielināt MVU efektivitāti un ražīgumu; tādēļ aicina Komisiju izveidot Eiropas mēroga mākoņdatošanas sistēmu, kas būtu atvērta citiem globāliem mākoņiem;

65. pauž nožēlu, ka ES atpaliek no citiem globāliem dalībniekiem, piemēram, Japānas un Dienvidkorejas, tikai 2 % no interneta savienojumiem izmantojot optisko šķiedru; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt īpaši ātrdarbīgas platjoslas izplatību un ieviešanu;

66. atzīst, ka e-komercija ir piemērots instruments MVU, kas vēlas iekļūt jaunos tirgos un paplašināt savu klientu loku; tādēļ aicina Komisiju veicināt pārrobežu e-komerciju, piemēram, izveidojot uzticamu, drošu un efektīvu sistēmu maksājumiem tiešsaistē;

67. uzsver, ka ES ir steidzami jānodrošina MVU un uzņēmēju palāvība un līdzekļi tiešsaistes tirdzniecībai, lai intensificētu pārrobežu tirdzniecību; tādēļ aicina vienkāršot licencēšanas sistēmas un izveidot efektīvu regulējumu attiecībā uz autortiesībām;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

68. aicina Komisiju atbalstīt brīvu pakalpojumu apriti, paplašinot un pilnībā īstenojot Pakalpojumu direktīvu, lai MVU un uzņēmējiem sniegtu reālu iespēju izvērst darbību un pārdot pakalpojumus un produktus 500 miljoniem ES patērētāju;

69. aicina dalībvalstis izmantot iespējas, ko sniedz elektroniskā pārvalde, un ieviest e-pārvaldības risinājumus;

70. mudina Komisijas ģenerālsekretariātu sadarbībā ar uzņēmējdarbības apvienībām un citām ieinteresētajām pusēm Komisāru kolēģijā izveidot ikgadēju apbalvojumu, lai Eiropas pusgadā godinātu Komisijas locekli vai dalībvalsti, kas visefektīvāk ir piemērojuši principu „vispirms domāt par mazākajiem”;

71. aicina vienkāršot ES instrumentus, kas paredzēti MVU, un uzlabot to pieejamību; norāda, ka pārāk bieži ES programmas mēdz būt pārlietu birokrātiskas, lai MVU tās varētu izmantot;

72. uzsver, ka ir nepieciešams īstenot un piemērot plaša mēroga vienkāršošanas pasākumus, tostarp vienkāršot atmaksas metodes, lai veicinātu MVU dalību ES finansētajās programmās;

3. **Rūpniecības un MVU konkurētspējas uzlabošana**

73. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu „Rūpniecības politika — konkurētspējas uzlabošana” (COM(2011)0642), kā arī Komisijas darba dokumentu par „konkurētspējas pārbaudi”(SEC(2012)0091);

74. atzīst, ka Komisija ir sākusi īstenot konkurētspējas pārbaudes koncepciju un tiesību aktu *ex-post* novērtēšanu; uzstāj, lai Komisija šo koncepciju piemērotu saskaņīgi un padziļināti, tostarp gadījumos, kad to noteikumu grozījumi, ar kuriem nosaka ES tiesību aktu piemērošanu, ietekmē rūpniecības konkurētspēju (piemēram, grozījumi noteikumiem par emisiju kvotu izsoli); aicina Komisiju regulāri ziņot par šajā jomā gūtajiem panākumiem;

75. uzskata, ka ir jāriko reģionāla mēroga popularizēšanas kampaņas ar mērķi veicināt uzņēmējdarbību un līdzdarbojoties vietējām uzņēmēju organizācijām, šajās kampaņās iepazīstinot ar nozares paraugpraksi un rīkojot apspriedes ar sekmīgiem uzņēmumu vadītājiem, tādējādi ļaujot iepazīt uzņēmējdarbības kultūru reģionos;

76. uzsver, ka brīvā tirdzniecība un piekļuve pasaules tirgiem ir svarīgs darbavietu un izaugsmes rosinātājs un izšķirīgais faktors, kas ļautu ES MVU kļūt par vadošajiem pasaules tirgū; tādēļ uzsver, cik nozīmīga ir tirdzniecības sarunu virzība, kas turpinās mazināt normatīvos tirdzniecības šķēršļus, kuri nesamērīgi ietekmē MVU;

77. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisija dažādās stratēģijās un paziņojumos ir atzinusi ražošanas nozares nozīmi ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības nodrošināšanā ES; atkārto, ka ir vajadzīga integrēta rūpniecības politika, kuras pamatā ir sociālās tirgus ekonomikas principi un kura atbalsta pāreju uz ilgtspējīgu, resursu ziņā efektīvu un elastīgu ekonomiku;

78. norāda, ka ir svarīgi vietējā un reģionālā līmenī atbalstīt MVU iesaistīšanos energoefektivitātes un vides aizsardzības plānos, jo to līdzdalība šajās nozarēs ievērojami palielinās uzņēmējdarbības iespējas;

79. atzīst, ka dalībvalstīm, cenšoties sasniegt stratēģijas „ES 2020” mērķus, lai izveidotu inovatīvu, spēcīgu un iekļaujošu Eiropu, ir nepieciešams ņemt vērā un veicināt MVU un mikrouzņēmumu veidošanu, jo šiem uzņēmumiem ir milzīgs potenciāls darba vietu, jo īpaši jauniešiem paredzētu darba vietu, radīšanai, tādējādi samazinot nabadzību un sociālo atstumtību; norāda, ka pašnodarbinātība un mikrouzņēmumu izveide var būt laba un elastīga iespēja īpaši attiecībā uz sievietēm;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

80. konstatē, ka MVU ir svarīga nozīme sociālā līdzsvara, sociālās kohēzijas un integrācijas īstenošanā, jo īpaši tādos reģionos, kurus ietekmē negatīva demogrāfiskā attīstība; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt MVU, lai šie uzņēmumi varētu izveidot darba ņēmējiem piemērotu darba vidi, ievērot darba tiesību normas un darba un veselības aizsardzības noteikumus, tā palīdzot izskaust nabadzību un paaugstināt sociālās labklājības līmeni;

81. uzsver, ka ar Eiropas mikrofinansēšanas instrumenta starpniecību ir jāatvieglo piekļuve mikrokrēdītiem un jāturpina attīstīt šo instrumentu saistībā ar programmu sociālām un inovatīvām pārmaiņām 2014.–2020. gadam un Eiropas Sociālā fonda (ESF) nākotni, lai īpaši mikrouzņēmumu dibinātāji no sociāli atstumtām iedzīvotāju grupām varētu iegūt piekļuvi attiecīgiem finanšu instrumentiem; tādēļ aicina Komisiju finanšu instrumentos, ko pārvalda Eiropas Investīciju fonds, iekļaut īpašas atsauces uz kooperatīviem;

82. norāda, ka pārrobežu pakalpojumu gadījumos vienotie kontaktpunkti var kopā ar sociālajiem partneriem arī sniegt visaptverošu informāciju par darba apstākļiem galamērķa valstī, kurā ir paredzēts sniegt pakalpojumus;

83. uzskata, ka uzņēmējdarbība un pareizie pamatnosacījumi MVU konkurētspējai un izaugsmei, tostarp ieguldījumi infrastruktūrā, piemēram, videi draudzīgā infrastruktūrā, var ievērojami veicināt izeju no ekonomikas krīzes; uzsver, ka ir jāveicina uzņēmējdarbības iespējas tajos sabiedrības sektoros, kur jaundibināto MVU skaits ir mazāks par vidējo rādītāju, kā arī tad, ja uzņēmējdarbība ir vajadzīga īpašām mērķgrupām, proti, jauniešiem un sievietēm;

84. uzskata, ka jebkādam finanšu tirgu regulējuma pārskatīšanai būtu jāuzlabo MVU spējas palielināt finansējumu ar kapitāla tirgu starpniecību, lai samazinātu atkarību no banku aizdevumiem;

85. uzskata, ka pašreizējā struktūrfondu reformā attiecīgos gadījumos būtu nopietni jāņem vērā MVU, ja tādējādi tiek uzlaboti reģionālā regulējuma nosacījumi izaugsmei un ja tas rada sinerģijas ar citām ES programmām un iniciatīvām; uzskata, ka ir jāsamazina birokrātija, piemēram, pieņemot samērīgus uzņēmumu pārbaudes un ziņojumu sniegšanas standartus un ar Finanšu regulas pārskatīšanu ieviešot visiem fondiem un programmām kopējus noteikumus;

86. aicina dalībvalstis pēc iespējas drīzāk transponēt valsts tiesību aktos Direktīvu par maksājumu kavējumiem, lai palīdzētu nodrošināt MVU papildu likviditāti pašreizējā ekonomikas krīzē;

87. aicina ieviest efektīvākus, vienkāršākus un labāk saskaņotus ES instrumentus attiecībā uz piekļuvi kredītam vai riska kapitālam, jo īpaši saistībā ar MVU, kam ir starptautiskas darbības plāni;

88. aicina ieviest efektīvas garantijas MVU portfeļiem, ņemot vērā prasības attiecībā uz banku kapitāla palielināšanu kā daļu no „Bāzeles III” uzdevumu uzraudzības īstenošanas un parādsaistību samazināšanas procesa, ko šobrīd veic vairākas bankas, vienlaikus ņemot vērā tiesību aktu finanšu pakalpojumu jomā kumulatīvo ietekmi;

89. uzsver, ka ES MVU pasākumi neaizvieto dalībvalstu un reģionu pasākumus, bet tos papildina, un šā principa stiprināšanas nolūkā, kā arī pamatojoties uz principu „lielāks atbalsts lielākām reformām, mazāk atbalsta par mazākiem sasniegumiem”, dalībvalstīm, kas vairāk atbalsta MVU, būtu jāsaņem vairāk ES atbalsta; tādēļ mudina dalībvalstis īstenot vērienīgas, uz stimuliem balstītas programmas, lai turpinātu veicināt uzņēmējdarbību; aicina nodrošināt to, lai šādās programmās tiktu iekļauti pasākumi, kas uzlabo piekļuvi finansējumam un tirgiem, nolūkā atvieglot administratīvās prasības un visu līmeņu skolu programmās veiksmīgāk iekļaut ar uzņēmējdarbību saistītas mācības; uzskata, ka ar šiem pasākumiem ir jāatbalsta privātā sektora iniciatīvas, kas ļauj saīsināt neliela apjoma finansējuma saņemšanai nepieciešamo laiku, piemēram, banku un grāmatvedības speciālistu partnerības; ierosina rīkot atklātus reģionāla līmeņa un praktiskas ievirzes konkursus studentiem, lai novērtētu to leksiskās zināšanas un uzņēmējdarbības prasmes;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

90. atbalsta privātā sektora iniciatīvas nolūkā sekmēt MVU un jo īpaši mikrouzņēmumu piekļuvi finansējumam, piemēram, partnerības starp bankām un grāmatvedības speciālistiem ar mērķi līdz 15 dienām saīsināt laiku, kāds vajadzīgs, lai saņemtu neliela apjoma finansējumu (līdz 25 000 euro); uzskata, ka šādas partnerības ir lietderīgas mikrouzņēmumiem, jo, no vienas puses, grāmatvedības speciālisti sagatavo un tiešsaistē iesniedz baņķieriem visus nepieciešamos finanšu dokumentus un sniedz mērenu nodrošinājumu mikrouzņēmumu iesniegtajām prognozēm, un, no otras puses, bankas tiešsaistē publisko standarta pieprasījumus pēc finansējuma un pamato atteikumus finansējuma pieprasījumiem;
91. aicina Komisiju izskatīt jaunas iniciatīvas līdzekļu iegūšanai uzņēmējiem un jaundibinātiem uzņēmumiem, piemēram, kolektīvo finansēšanu, lai novērtētu, kādu labumu tās sniegtu MVU un vai tās būtu jāveicina; turklāt norāda, ka būtu jānovērtē, vai ir vajadzīgs tiesiskais regulējums, kas aptvertu šādu ES praksi;
92. prasa Komisijai un dalībvalstīm nākamajā daudzgadu finanšu shēmā MVU nodrošināt vienkāršāku piekļuvi Eiropas finansējumam, kam vajadzētu uzlabot šo uzņēmumu piekļuvi iekšējam tirgum;
93. aicina dalībvalstis un Komisiju atvieglot ieguldījumu veikšanu novatoriskiem jaundibinātiem uzņēmumiem, likvidējot šķēršļus, kas kavē ES mēroga riska kapitāla tirgus rašanos;
94. norāda, ka nepieciešams apzināt un novērst šķēršļus mikrouzņēmumu izaugsmei par MVU un MVU tālākai izaugsmei;
95. mudina Komisiju novērst trūkumus MVU zināšanās un prasmēs attiecībā uz videi draudzīgām tehnoloģijām, praksi un uzņēmējdarbības modeļiem; norāda, ka ir jārikojas, lai noteiktu nepieciešamās prasmes un novērstu trūkumus darba tirgū, izmantojot izglītības un profesionālās apmācības stratēģijas un MVU paredzētas apmācības un prasmju attīstības programmas;
96. uzskata, ka turpmākajās programmās COSME un „Apvārsnis 2020”, kā arī struktūrfondu programmās nākamajā DFS būtu jārezervē pietiekamas summas MVU centienu atbalstam, lai tie varētu ieviest jauninājumus un radīt darbavietas resursefektīvā un ilgtspējīgā veidā;
97. prasa, lai MVU atbalsta programmās, piemēram, COSME, paredzētajos jaunajos finanšu instrumentos ņemtu vērā ne vien MVU finanšu stāvokli, bet arī „nemateriālos pamatlīdzekļus”, tādējādi attiecībā uz piekļuvi kredītam paredzot veidu, kā atzīt MVU intelektuālo kapitālu;
98. prasa piešķirt vērienīgu budžetu saskaņā ar „Apvārsnis 2020” izveidotajam MVU instrumentam, kas nodrošinās mērķtiecīgu atbalstu tiem MVU, kas ir inovatīvi un ar augstu izaugsmes potenciālu; uzskata, ka šis instruments būtu jāīsteno ar vienas īpašas struktūras starpniecību, kas pielāgota MVU vajadzībām;
99. uzsver, ka jāizveido papildu finansēšanas instrumenti, kas ļautu gan izstrādāt kvalitatīvus stratēģiskos projektus, gan piesaistīt privātos dalībniekus, jo īpaši MVU, un kapitālu Eiropas projektiem; vērš uzmanību uz to, ka pārmērīgās sarežģītības dēļ papildu finansēšanas instrumenti pašlaik netiek pietiekami izmantoti, un tādēļ ir nepieciešams steidzami debatēt par to pārvaldību;
100. uzsver, ka no struktūrfondu, izmantojot finanšu instrumentus, arī turpmāk būtu jāpiešķir finansējums MVU kapitāla, garantiju un aizdevumu veidā, un uzsver, ka sarežģītas administratīvās procedūras, īpaši dalībvalstu līmenī, vajadzētu vienkāršot un vajadzētu izvairīties no būtiskām atšķirībām starp noteikumiem, kurus attiecīgi piemēro vadības iestādes un starpnieciskās iestādes;
101. aicina Komisiju sagatavot plānu par konkurētspējīgu MVU aplikšanu ar nodokļiem, mudinot dalībvalstis pielāgot savas nodokļu sistēmas, lai samazinātu ar darbaspēka algu nesaistītus izdevumus jaunajiem uzņēmumiem un ļautu šādiem uzņēmumiem paturēt lielāku savas peļņas daļu atkārtotu ieguldījumu veikšanai; iesaka plānu balstīt uz paraugpraksi un tajā iekļaut izmēģinājuma projektus;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

102. aicina pastiprināt centienus savstarpējas atzišanas īstenošanā, lai sekmētu MVU pārrobežu darbības; prasa izveidot „vienas pieturas aģentūras” saistībā ar PVN, lai uzņēmējiem būtu iespējams izpildīt savas uzņēmējdarbības saistības izcelsmes valstī;

103. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem finansējuma veidiem; norāda, ka ir nepieciešami steidzami pasākumi, lai uzņēmumi nebūtu tik atkarīgi no parāda; atbalsta nodokļu neitralitātes noteikšanu starp pašu kapitālu un parādu;

104. prasa Komisijai un dalībvalstīm veicināt MVU darbības nepārtrauktību ar tādu normatīvo vidi, kas atvieglo uzņēmumu pārņemšanu; iesaka novērst nodokļu šķēršļus (mantojuma nodokli, dāvinājuma nodokli utt.), kas varētu apdraudēt ģimenes uzņēmumu nepārtrauktību;

105. uzsver, ka ir vajadzīgi zemāki darbaspēka un ieguldījumu nodokļi;

106. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt konkrētus pasākumus, lai Eiropā atbalstītu sociālo uzņēmējdarbību, jo īpaši uzlabojot piekļuvi valsts un privātajam finansējumam, samazinot diskrimināciju darba samaksas atšķirību ziņā atkarībā no dzimuma, veicinot pasākumus darba un ģimenes dzīves līdzsvarošanai un pilnveidojot kvalificētā darbaspēka mobilitāti un atzišanu, kā arī uzlabojot kvalitāti konsultācijām par korporatīvo sociālo atbildību un to pieejamību MVU; aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt konkrētus pasākumus, lai Eiropā atbalstītu sociālo uzņēmējdarbību, jo īpaši uzlabojot piekļuvi valsts un privātajam finansējumam un pilnveidojot kvalificēto darbinieku un mācekļu mobilitāti un atzišanu; tomēr norāda, ka tam nevajadzētu radīt iedalījumu „labajos” un „sliktajos” uzņēmējos;

107. uzsver funkcionējošas izejvielu piegādes nozīmi, tostarp attiecībā uz rūpniecības nozares MVU; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai ilgtspējīgi nodrošinātu izejvielu piegādi un uzlabotu to izmantošanas efektivitāti, tostarp garantējot brīvu un taisnīgu piekļuvi izejvielām starptautiskajos tirgos, kā arī tādu izmantošanas efektivitātes un resursu pārstrādes attīstību, kurā ņemtu vērā izmaksu/ieguvumu attiecību;

108. aicina Eiropadomi saglabāt nemainīgu kohēzijas politikas budžetu nākamajam plānošanas periodam, jo struktūrfondi un Kohēzijas fonds ir vieni no ES visefektīvākajiem instrumentiem izaugsmes un jaunu darba vietu radīšanai, Eiropas ekonomikas konkurētspējas paaugstināšanai un MVU atbalstam;

109. aicina dalībvalstis veicināt dažādu veidu MVU attīstību un konkurētspēju un ar tiem piemērotiem pasākumiem apmierināt to īpašās vajadzības; uzsver Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Kohēzijas fonda ieguldījumu transporta, enerģētikas, vides un platjoslas infrastruktūras attīstībā un uzlabošanā un tādējādi arī labvēlīgas uzņēmējdarbības vides radīšanā, kas veicina ieguldījumus un nostiprina konkurētspēju; uzsver nepieciešamību veicināt uzņēmējdarbību un palielināt MVU piešķiramo atbalstu, ņemot vērā to īpašo nozīmi ekonomikas konkurētspējas stiprināšanā;

110. uzsver nepieciešamību pēc labākas koordinācijas un sinerģijas starp dažādām ES, valstu, reģionālajām un vietējām politikas jomām, kas tieši attiecas uz MVU; norāda, ka pašreizējai politikai un finanšu instrumentiem MVU atbalstam vajadzētu būt saskaņotākiem un papildināt vienam otru; uzsver nepieciešamību samazināt fragmentāciju un konsolidēt un veicināt finansiālas atbalsta shēmas MVU, lai nodrošinātu labāku resursu apkopošanu un koordināciju ES, dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī; uzsver, ka konkurētspēja palielinātos arī tādā gadījumā, ja MVU paredzētās investīcijas un palīdzība būtu pielāgota reģionālajai specifikai;

111. uzskata, ka MVU finansēšanas mērķis, izmantojot ERAF, ir stimulēt visu Savienības reģionu konkurētspēju, lai panāktu ekonomikas, sociālo un teritoriālo attīstību atbilstoši kohēzijas politikas mērķiem;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

112. uzsver, ka struktūrfondi un jo īpaši ERAF, ir svarīgs atbalsta instruments inovatīviem MVU, kas veicina konkurētspēju un jo īpaši to internacionalizācijas procesu, un uzsver, ka tādēļ atbilstīgums šāda atbalsta saņemšanai ir jāinterpretē pēc iespējas plašāk; aicina reģionus izmantot iespējas, kuras nodrošina to darbības programmās paredzētie noteikumi;

113. uzsver nepieciešamību izmantot finansiālus stimulus, lai veicinātu jaunu darbavietu radīšanu MVU;

114. norāda, ka Eiropas teritoriālās sadarbības programmas sniedz atbalstu speciālistu tīkla izveides, zināšanu un zinātnības apmaiņas pasākumiem starp dažādu Eiropas reģionu organizācijām un ka tās varētu būt noderīgs instruments jaunu uzņēmējdarbības iespēju radīšanā;

115. uzskata, ka struktūrfondi un jo īpaši ESF ir svarīga nozīme zināšanu un prasmju apguvē, speciālistu tīkla izveidē un labās prakses apmaiņā; pauž pārliecību, ka ieguldījumi cilvēkkapitālā un sadarbības projektos ir būtisks ieguldījums Eiropas MVU konkurētspējas stiprināšanā;

*

* *

116. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar ASV

P7_TA(2012)0388

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Amerikas Savienotajām Valstīm (2012/2149(INI))

(2014/C 68 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augstākā līmeņa sanāksmes 2011. gada 28. novembrī publicēto kopīgo paziņojumu ⁽¹⁾ un Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu Transatlantiskās ekonomikas padomes (TEP) 2011. gada 29. novembrī publicēto kopīgo paziņojumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā divpartiju vēstules ASV prezidentam *Barack Obama*, kuras parakstījuši 20 ASV senatori (2012. gada 22. februārī) un 51 ASV Pārstāvju palātas loceklis (2012. gada 14. maijā),
- ņemot vērā četru Eiropas Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas deputātu 2012. gada 19. marta vēstuli Komisijas priekšsēdētājam *José Manuel Barroso* un Eiropadomes priekšsēdētājam *Herman Van Rompuy* par atbalstu Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu augsta līmeņa darba grupai nodarbinātības un izaugsmes jomā (ALDG),
- ņemot vērā 2012. gada 18. un 19. maijā *Camp David*, Amerikas Savienotajās Valstīs, notikušās G8 augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju ⁽³⁾ un 2012. gada 18. un 19. jūnijā *Los Cabos*, Meksikā, notikušās G20 augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ALDG 2012. gada 19. jūnija „Starpposma ziņojumu līderiem” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/126389.pdf

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/november/tradoc_148385.pdf

⁽³⁾ <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/05/19/camp-david-declaration>

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/ec/131069.pdf

⁽⁵⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2012/june/tradoc_149557.pdf

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā ASV prezidenta *Barack Obama*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja *José Manuel Barroso* un Eiropadomes priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy* 2012. gada 19. jūnija kopīgo paziņojumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2012. gada 28. un 29. jūnija sanāksmes secinājumus, kā arī tiem pievienoto „Izaugsmes un nodarbinātības paktu” ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu transatlantiskajām ekonomiskajām attiecībām ⁽³⁾, 2007. gada 22. maija rezolūciju „Eiropa globalizācijas kontekstā — konkurētspējas ārējie aspekti” ⁽⁴⁾, 2008. gada 19. februāra rezolūciju par ES stratēģiju, lai Eiropas uzņēmējiem nodrošinātu piekļuvi tirgum ⁽⁵⁾, 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par efektīviem importa un eksporta noteikumiem un procedūrām tirgus politikā ⁽⁶⁾, 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par strīdiem Pasaules Tirdzniecības organizācijā starp Eiropas Savienību un Amerikas Savienotajām Valstīm attiecībā uz apstrīdamām subsīdijām uzņēmumiem „Airbus” un „Boeing” ⁽⁷⁾, 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Eiropas MVU lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā ⁽⁸⁾, 2010. gada 11. novembra rezolūciju par gaidāmo ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmi un Transatlantiskās ekonomikas padomes sanāksmi ⁽⁹⁾, 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par turpmāko Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku ⁽¹⁰⁾, 2011. gada 27. septembra rezolūciju par Eiropas jauno tirdzniecības politiku saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020” ⁽¹¹⁾, 2011. gada 17. novembra rezolūciju par ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmi 2011. gada 28. novembrī ⁽¹²⁾ un 2011. gada 13. decembra rezolūciju par šķēršļiem tirdzniecībai un ieguldījumiem ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā Transatlantiskā likumdevēju dialoga (TLD) 72. parlamentu sanāksmes, kas notika 2012. gada 9. un 10. jūnijā Kopenhāgenā un 2012. gada 11. jūnijā — Strasbūrā, kopīgo paziņojumu,
 - ņemot vērā 2009. gada 11. decembra pētījumu „Ar tarifiem nesaistītie pasākumi ES-ASV tirdzniecības un ieguldījumu jomā — ekonomikas analīze” ⁽¹⁴⁾, ko Komisijas uzdevumā izstrādāja *ECORYS Nederland*,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punktu un 218. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0321/2012),
- A. tā kā ES un ASV ir savstarpēji vissvarīgākās tirdzniecības partneres, kuru ekonomikas kopā nodrošina aptuveni pusi pasaules kopprodukta un gandrīz trešdaļu no pasaules tirdzniecības plūsmām, tādējādi tās ir vērienīgākās ekonomiskās attiecības pasaulē;
- B. tā kā, lai gan ES un ASV ekonomiskās attiecības ir vienas no atvērtākajām pasaulē un lai gan transatlantiskie tirgi, pateicoties lielām tirdzniecības un ieguldījumu plūsmām (2011. gadā divpusējās tirdzniecības apmēram veidojot EUR 702,6 miljardus un aplēstajam savstarpējo ieguldījumu apjomam sasniedzot EUR 2,394 triljonus), ir dziļi integrēti, pastāv vispārēja vienprātība, ka transatlantisko attiecību iespējas netiek pilnībā izmantotas, tā kā ES un ASV ir kopīgas vērtības, līdzīgas tiesiskās sistēmas un augsti darba drošības un vides aizsardzības standarti un tām būtu jāizmanto šīs sinerģijas, lai nodrošinātu abām partnerēm vajadzīgo izaugsmi un nodarbinātību, un tā kā 2009. gadā Komisijas uzdevumā veiktā pētījumā tika noteikti svarīgākie ar tarifiem nesaistītie pasākumi, kas ietekmē tirdzniecību starp ASV un ES, kā arī aplēsta to ekonomiskā ietekme, secinot, ka, likvidējot pusi no šiem spēkā esošajiem pasākumiem un regulējuma atšķirībām, laikā līdz 2018. gadam IKP abās Atlantijas okeāna pusēs palielinātos par EUR 163 miljardiem;

⁽¹⁾ <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/12/462>

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf

⁽³⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 235. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 128. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 285 E, 26.11.2009., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 294 E, 3.12.2009., 33. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 101. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 74 E, 13.3.2012., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 34. lpp.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0412.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0510.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0565.

⁽¹⁴⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/december/tradoc_145613.pdf

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- C. tā kā, turpinoties ekonomikas krīzei, pasaules ekonomika joprojām ir nestabila, nopietni ietekmējot nodarbinātību, tirdzniecību, attīstību un vidi; tā kā pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes gan ES, gan ASV apdraud mūsu ekonomiku stabilitāti un iedzīvotāju labklājību un finansiālās regulēšanas koordinācijas trūkums rada nevajadzīgus šķēršļus tirdzniecībai, radot vajadzību veidot ciešāku ES un ASV sadarbību, lai šo krīzi pārvarēšanā izmantotu ieguvumus, ko sniedz starptautiskā tirdzniecība;
- D. tā kā vispasaules tirdzniecības darījumu mērenais pieaugums pēdējo trīs gadu laikā ir sniedzis būtisku ieguldījumu ekonomikas krīzes negatīvo seku mazināšanā, jo īpaši Eiropas Savienībā un Amerikas Savienotajās Valstīs, apliecinot, ka tirdzniecībai ir svarīga nozīme, nosakot izaugsmi un nodarbinātību;
- E. tā kā pēc ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes 2011. gada novembrī TEP izveidoja ALDG un uzdeva tai noteikt tirdzniecības un ieguldījumu palielināšanas iespējas, lai atbalstītu savstarpēji izdevīgu darbvietu radīšanu, ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju;
- F. tā kā ASV prezidentam adresētajās divpartiju vēstulēs no ASV senatoriem un ASV Pārstāvju palātas locekļiem, kā arī četru Eiropas Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas locekļu vēstulē ALDG tika mudināta bez kavēšanās sagatavot vērienīgus ierosinājumus, lai stimulētu tirdzniecību un ieguldījumus starp ES un ASV un lai likvidētu liekos šķēršļus transatlantiskajai tirdzniecībai un ieguldījumiem; tā kā abās vēstulēs uzsvērtā vajadzība tirdzniecības un ieguldījumu ar ES palielināšanu izvirzīt par prioritāti un it īpaši atbalstīt centienus novērst regulatīvos šķēršļus (un panākt ciešāku sadarbību starp regulatoriem attiecībā uz beztarifu barjerām), ja iespējams, samazināt tarifus līdz nullei, atbalstīt tirdzniecību ar pakalpojumiem, ieguldījumus un turpmāku savstarpēju publiskā iepirkuma tirgu atvēršanu;
- G. tā kā Parlaments 2011. gada 27. septembra rezolūcijā par Eiropas jauno tirdzniecības politiku saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020” prasīja turpināt izstrādāt vērienīgo un izvērsto Transatlantisko izaugsmes un nodarbinātības iniciatīvu;
- H. tā kā Eiropas izvirzīšanu par prioritāti ASV tirdzniecības politikā ir atbalstījuši arī ASV privātā sektora pārstāvji un tā kā privātās ieinteresētās puses gan ES, gan ASV ir paidušas atbalstu mērķtiecīgam un visaptverošam nolīgumam, uzskatot, ka ciešākas ES un ASV ekonomiskās sadarbības veicināšana būtu spēcīgs, izaugsmi apliecinošs signāls ieguldītājiem un uzņēmējiem gan ES un ASV, gan starptautiskā mērogā;
- I. tā kā kopēju ES un ASV standartu izstrāde automātiski nodrošinātu tūlītēju pozitīvu ietekmi uz Ziemeļamerikas Brīvās tirdzniecības nolīguma (NAFTA) valstīm, saskaņotāka ES un ASV regulatīvā vide sniegtu pozitīvu ietekmi kopumā, un tā kā pasaulē ciešāk integrētā preču tirgus turpmāka integrācija būtu vēl nepieredzēts gadījums vēsturē;
- J. tā kā ASV ir ES otrā lielākā lauksaimniecības produktu tirdzniecības partnere, turpretī ES uz ASV eksportē galvenokārt augstas kvalitātes produktus, un tas nozīmē, ka beztarifu tirdzniecības šķēršļi un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir vissvarīgākās ES lauksaimniecības nozarei;
- K. tā kā ALDG ir kopīgi veikusi daudzu transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu paplašināšanas iespēju analīzi un savā 2012. gada starpposma ziņojumā ir nonākusi pie provizorisksa secinājuma, ka vislielāko labumu sniegtu visaptverošs nolīgums (ja tādu būtu iespējams noslēgt), kurā būtu iekļautas dažādas divpusējas tirdzniecības un ieguldījumu politikas jomas, kā arī kopīgi risināmi jautājumi saistībā ar trešām valstīm;
- L. tā kā prezidenta *Barack Obama*, priekšsēdētāja *José Manuel Barroso* un priekšsēdētāja *Herman Van Rompuy* kopīgajā paziņojumā ALDG starpposma ziņojums ir vērtēts atzinīgi, norādot, ka drosmīga iniciatīva saistībā ar tirdzniecības un ieguldījumu paplašināšanu varētu sniegt būtisku ieguldījumu transatlantiskajā stratēģijā izaugsmes nostiprināšanai un darbavietu radīšanai;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- M. tā kā ES ir apņēmusies sekmēt brīvu, godīgu un atklātu tirdzniecību, vienlaikus aizsargājot savas intereses savstarpējības un abpusēja izdevīguma gaisotnē, — īpaši attiecībā uz pasaules lielākajām ekonomikām;
- N. tā kā ALDG ir sākusi pēdējo plānošanas posmu saistībā ar to, kā risināt iespējamās sarunas, lai veicinātu izaugsmi un nodarbinātību, izmantojot ES un ASV tirdzniecības partnerību, un sagaidāms, ka līdz 2012. gada beigām tā iepazīstinās ar savu noslēguma ziņojumu;
- O. tā kā Komisija ir paudusi cerību par iespējamu sarunu sākšanu jau 2013. gada sākumā un to pabeigšanu pirms pašreizējās Komisijas pilnvaru termiņa beigām;
- P. tā kā atklātā, prognozējamā, uz noteikumiem pamatotā un pārredzamā daudzpusējā tirdzniecības sistēma, kas ir izveidota ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) starpniecību, vēl joprojām ir piemērotākais satvars brīvas, godīgas un vienlīdzīgas tirdzniecības nodrošināšanai pasaules mērogā, tā kā līdz šim nav izdevies noslēgt sarunas par Dohas Attīstības programmu un tā kā, lai gan daudzpusējās sistēmas nostiprināšana vēl joprojām ir svarīgs mērķis, tas neizslēdz iespēju noslēgt divpusējus nolīgumus, kuros paredzētās saistības attiecas ne tikai uz PTO noteikumiem un kuri papildina daudzpusējos noteikumus,
1. uzskata, ka tirdzniecība un ārvalstu ieguldījumi būtu prasmīgāk jāizmanto, lai veicinātu gudru, stabilu, ilgtspējīgu, līdzsvarotu, iekļaujošu un resursu izmantojuma ziņā efektīvu izaugsmi, kas radītu plašāku nodarbinātību un uzlabotu cilvēku labklājību visā pasaulē; atzinīgi vērtē G8 un G20 valstu vadītāju apņemšanos veicināt atklātību tirdzniecības un ieguldījumu jomā, paplašināt tirgus un iestāties pret protekcionismu visās tā formās, jo tie ir priekšnosacījumi stabilai pasaules ekonomikas atlabšanai, nodarbinātībai un attīstībai;
 2. atzinīgi vērtē notiekošo ES un ASV kopīgo diskusiju par kolektīvās rīcības iespējām nolūkā uzlabot izaugsmes potenciālu un veicināt finanšu stabilitāti, lai radītu augstas kvalitātes darbavietas; uzsver, ka, lai nodrošinātu ilgtermiņa labklājību un nodarbinātību, ir jāuzņemas kopīgas saistības un jāveic kopīgs darbs ar mērķi radīt lieliem un maziem uzņēmumiem jaunas iespējas, veicināt uzņēmējdarbību un izmantot priekšrocības, ko sniedz unikāli integrēts transatlantiskais tirgus; prasa rīkot sarunas starp ES, ASV un citiem partneriem par kopīgu sadarbību krīzes novēršanai vides un klimata pārmaiņu jomā; turklāt aicina uz lielāku kopīgu apņemšanos stabilizēt finanšu tirgu;
 3. atzinīgi vērtē ALDG starpposma ziņojumu un tajā iekļautos provizoriskos ieteikumus un piekrit, ka visaptverošā nolīgumā būtu jāiekļauj mērķtiecīga un savstarpēja tirgus atvēršana precēm, pakalpojumiem un ieguldījumiem un tajā būtu jārisina tirdzniecības noteikumu modernizēšanas un regulējumu savietojamības uzlabošanas jautājumi; mudina ALDG turpināt darbu, lai sagatavotu vērienīgu, bet īstenojamu mērķu kopas un konkrētus uzdevumus sarunām par šādu visaptverošu divpusēju tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu, kas būtu saskanīgs ar PTO regulējumu (un to papildinātu); uzsver, ka, lai process būtu produktīvs un veiksmīgs, ir būtiski savstarpēji cienīt un atzīt vienam otra normatīvos aktus un jurisdikcijas autonomiju;
 4. uzsver, ka ir svarīgi turpināt transatlantisko ekonomisko attiecību nostiprināšanu, vienlaikus atbalstot ES intereses citstarp tādās jomās kā vide, veselība un dzīvnieku aizsardzības standarti, pārtikas nekaitīgums, kultūru daudzveidība, darba tiesības, patērētāju tiesības, finanšu pakalpojumi, publiskie pakalpojumi vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes;
 5. uzsver, ka, lai gan ir jānodrošina, ka līdzsvarotā veidā tiek ņemtas vērā abu partneru īpašās intereses un jutīgie jautājumi, ir daudzas jomas, kurās progress būtu ļoti vēlams, jo īpaši saistībā ar tirdzniecības šķēršļu likvidēšanu, pasākumu ieviešanu nolūkā nodrošināt labāku piekļuvi tirgum, tostarp ieguldījumiem, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, publiskā iepirkuma tirgu atvēršanu, lai nodrošinātu pilnīgu savstarpību, izcelsmes noteikumu precizēšanu, vienkāršošanu un saskaņošanu, konvergenci abpusējas reglamentējošo standartu atzīšanas jomā, un nevis tikai vienkāršu obligātā standartu minimuma ievērošanu, ko paredz PTO Nolīgums par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu (SFS nolīgums), bet gan ar kopīgiem centieniem uzlabot kvalitāti un sadarbību, risinot jautājumus par atšķirīgiem ES un ASV standartiem; uzskata, ka šāda ekonomisko attiecību pastiprināšana arī sniegtu iespēju plašāk saskaņot ES un ASV pieejas globālo ekonomikas problēmu risināšanai;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

6. uzsver, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība abpusējā lauksaimniecības produktu tirdzniecībā ir galvenā joma, kurā ir iespējams panākt ievērojamu progresu, ja abas puses šo jautājumu risinās konstruktīva kompromisa gaisotnē; un uzskata, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzība ir būtisks elements, kas ir tieši saistīts ar mērķtiecīgu rezultātu sasniegšanu attiecībā uz piekļuvi lauksaimniecības produktu tirgum; atbalsta eksporta kompensāciju pilnīgu atcelšanu ES un ASV savstarpējā lauksaimniecības produktu tirdzniecībā;
7. atzīst, ka, lai arī vidējie transatlantiskajai preču tirdzniecībai piemērotie tarifi ir samērā zemi, ES un ASV komerciālo attiecību plašais apjoms norāda, ka iespējamie ekonomiskie ieguvumi varētu būt daudz lielāki nekā ieguvumi no visiem iepriekšējiem tirdzniecības nolīgumiem, un ka ES un ASV uzņēmēji ir īpaši ieinteresēti šo tarifu atcelšanā;
8. tomēr uzskata, ka brīvās tirdzniecības nolīgums tikai par tarifiem nebūtu pietiekami plašs, ņemot vērā, ka lielākos ekonomiskos ieguvumus radīs beztarifu šķēršļu apjoma samazināšana; atbalsta ALDG ierosināto mērķi par visu divpusējai tirdzniecībai piemēroto nodevu atcelšanu, lai, nolīgumam stājoties spēkā, nodrošinātu faktisku tarifu atcelšanu un pakāpenisku visu tarifu (izņemot sensitīvākos no tiem) likvidēšanu īsā laika posmā, kas nodrošinātu ievērojamus ieguvumus (ņemot vērā apstākli, ka ES un ASV divpusējo tirdzniecību lielā mērā veido uzņēmumu savstarpējā tirdzniecība) un uzlabotu ES un ASV uzņēmumu globālo konkurētspēju pasaules mērogā;
9. atbalsta uzskatu, ka, ņemot vērā pašreizējos, jau tā zemos vidējos tarifus, svarīgākais pasākums, kas sniegtu iespēju pilnībā izmantot transatlantisko attiecību potenciālu, ir ar tarifiem nesaistītu šķēršļu — galvenokārt muitas procedūru un pārrobežu regulējuma ierobežojumu — novēršana; atbalsta ALDG ierosināto mērķi pamazām virzīties uz vēl integrētāku transatlantisko tirgu;
10. atzīst, ka, lai gan nolīgums nevar nekavējoties novērst visus ar regulējumu saistītos jautājumus, ES un ASV regulējumu savstarpējā savietojamība ievērojami veicinātu transatlantisko tirdzniecību, vienlaikus nosakot augstu vispasaules standartu; turklāt atkārtoti uzsver nepieciešamību pilnībā ievērot abu pušu tiesības pieņemt tiesību aktus, kuri nodrošina veselības, produktu drošuma un vides aizsardzību tādā līmenī, kādu puses uzskata par pienācīgu, kā arī ņemt vērā vēsturiskās transatlantiskās atšķirības tādos jautājumos kā ģenētiski modificēto organismu stādīšana un atsevišķos dzīvnieku labturības jautājumos;
11. atzīst, ka pārmērīgi apgrūtināši regulējuma standarti rada būtiskus šķēršļus tirdzniecībai un ka šādu šķēršļu novēršana varētu radīt lielāku izaugsmi; uzsver, ka ES un ASV regulatīvo standartu pielāgošana būtu jāvirza augstākā kopīgā standarta sasniegšanu un tādējādi jāuzlabo produktu drošums patērētājiem; uzsver vajadzību novērst jaunu tirdzniecības un ieguldījumu šķēršļu radīšanu (pat tad, ja tie ir nejauši), jo īpaši svarīgās jaunāko tehnoloģiju un inovāciju nozarēs;
12. atbalsta centienus īstenot maksimāli augšupēju sadarbību regulējuma jomā attiecībā uz standartiem, regulējuma saskaņību un labāku standartu pielīdzināšanu, lai turpinātu atbalstīt tirdzniecību un izaugsmi, kas varētu uzlabot efektivitāti un iedarbīgi novērst ar tarifiem nesaistītos šķēršļus; atbalsta ALDG apgalvojumu, ka jebkāda sarunās panāktā vienošanās, kura izslēdz sadarbību un reformu regulējuma jomā, būs ekonomiski maznozīmīga un politiski nekorekta abām pusēm; uzsver, ka regulējumu savietojamība ir galvenais vērienīga transatlantiskā nolīguma uzdevums un šajā sakarā atgādina, ka regulējuma atšķirības un iekšējie pasākumi it īpaši rada šķēršļus MVU tirdzniecībai;
13. norāda, ka ir svarīgi izveidot datu apmaiņas protokolus starp ASV Patēriņa preču drošuma komisiju un Eiropas Komisiju, lai ātri un efektīvi rīkotos gadījumā, ja nedroši produkti tiek laisti tirgū kādā no reģioniem;
14. atzinīgi vērtē TLD ietvaros uzsāktās iniciatīvas izstrādāt kopīgus standartus nozīmīgās tehnoloģijas attīstības jomās, tostarp attiecībā uz nanotehnoloģijām, elektriskajiem transportlīdzekļiem, viedtīkliem un veselību;
15. aicina ieinteresētās puses atsaukties uz ALDG aicinājumu līdz 2012. gada beigām iesniegt konkrētus priekšlikumus par tādu regulējuma atšķirību, kuras rada nevajadzīgus šķēršļus tirdzniecībai, novēršanu; mudina ieinteresētās personas abās Atlantijas okeāna pusēs sadarboties, lai pieņemtu kopīgu nostāju, ja iespējams;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

16. uzskata, ka, ņemot vērā e-komercijas pieaugošo nozīmi, datu aizsardzības standartiem ir būtiska nozīme patērētāju aizsardzībā gan ES, gan ASV; uzsver, ka pieaugošie kibernetikas draudējumi gan ES, gan ASV ir jārisina saskaņotā veidā un starptautiskā kontekstā; norāda, ka e-komercijas jomas savietojamība un standarti, kas atzīti pasaules mērogā, var palīdzēt veicināt ātrāku inovāciju, samazinot riskus un izmaksas jaunajām tehnoloģijām;

17. atzīst, ka pakalpojumu tirdzniecības paplašināšana un pasākumi ieguldījumu un iepirkumu veicināšanai jānosaka kā būtisks aspekts jebkura turpmākā transatlantiskā nolīguma noslēgšanai, lai sniegtu papildu ieguvumus gan ES, gan ASV ekonomikai, kā arī radītu sadarbības iespējas kopīgu risināmu tirdzniecības jautājumu jomā;

18. norāda, ka pakalpojumu nozare gan ES, gan ASV ir galvenais nodarbinātības un IKP avots; atbalsta ALDG mērķi pārsniegt spēkā esošajos ES un ASV brīvās tirdzniecības nolīgumos panākto pakalpojumu liberalizācijas līmeni, novēršot pastāvošos ilgtermiņa šķēršļus, tostarp pakalpojumu sniegšanas veidus, vienlaikus arī atzīstot zināmu jomu sensitīvo raksturu;

19. uzsver, ka ES un ASV joprojām izmanto īpaši atšķirīgas publisko pakalpojumu un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu definīcijas, un iesaka precizēt šo terminu definīcijas; uzskata, ka šie noteikumi būtu jāsaista ar Vispārējo nolīgumu par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) un būtu jānodrošina to atbilstība daudzpusējā sistēmā; uzskata, ka labāka regulējuma saskaņība pakalpojumu jomā var arī uzlabot ES un ASV iekšējā vienotā pakalpojumu tirgus integrāciju; prasa ciešāk sadarboties paraugprakses apmaiņas jomā, lai uzlabotu transatlantiskā publiskā sektora efektivitāti; iesaka uzlabot abpusējo dialogu par mākoņdatošanu nākotnē, kā arī par elektrisko transportlīdzekļu attīstību un ražošanu;

20. īpaši prasa darīt visu iespējamo, lai izveidotu patiesi atvērtu un integrētu transatlantisko finanšu pakalpojumu un digitālo pakalpojumu tirgu, ņemot vērā, ka pietiekami īsā laikā tas radītu pozitīvu ietekmi abās Atlantijas okeāna pusēs; mudina apspriest finanšu pakalpojumu nodaļas iekļaušanu, ņemot vērā, ka mūsu tirgi ir savstarpēji saistīti; uzsver, ka ir svarīgi pastiprināt apmaiņas un sadarbību starp finanšu pakalpojumu regulatoriem abās Atlantijas okeāna pusēs, lai varētu dalīties ar labāko praksi un identificēt normatīvās nepilnības;

21. pauž stingru pārliecību, ka ir nepieciešams risināt jautājumus par līdzvērtību, konvergenci un eksteritorialitāti, jo tie ir būtiski, lai saprastu, kā ES un ASV var gan tikt galā ar pašreizējo ekonomikas un finanšu problēmu nenoteiktību savās teritorijās, gan arī risināt jautājumus saistībā ar globālu standartizāciju un konkurējošiem finanšu regulēšanas un uzraudzības modeļiem;

22. prasa reformēt ASV aviosabiedrību ārvalstu īpašumtiesību ierobežojumus un apgalvo, ka savstarpīguma trūkums starp ES un ASV noteikumiem gan jūras, gan gaisa transportā, kā arī pastāvīgā nelīdzsvarotība starp ES uzņēmumu iespējām veikt kabotāžu ASV tirgū un ASV uzņēmumu iespējām to darīt šeit, ir šķērslis, kas jāpārvar, lai atraisītu transatlantisko ekonomisko attiecību patieso potenciālu;

23. aicina abas puses nodrošināt lielāku savstarpēju publiskā iepirkuma tirgu pieejamību nolūkā panākt pilnīgu savstarpējību un pārredzamību, un atbalsta ALDG ierosināto mērķi paplašināt uzņēmējdarbības iespējas, ievērojami uzlabojot piekļuvi publiskā iepirkuma jomai visos valdības līmeņos, pamatojoties uz valsts režīma principu;

24. uzskata, ka iepirkuma nodaļā ir jārisina ne tikai pašreizējie jautājumi saistībā ar tirgus piekļuvi, bet jāiekļauj arī mehānisms, kas ļautu novērst jaunu šķēršļu rašanos; apzinās, ka ASV publiskais iepirkums ietilpst arī atsevišķo štatu jurisdikcijā; atgādina atvērtu iepirkuma tirgu nozīmi transatlantiskajā tirdzniecībā, kas nodrošina piegādātāju — jo īpaši MVU — vienlīdzīgu piekļuvi; atkārtoti pauž uzskatu, ka ES mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ASV publiskā iepirkuma jomā vajadzētu nodrošināt tāda līmeņa priekšrocības un iespējas, kādas tiem ir ES, un atgādina, ka ALDG ir noteicis konkrētus MVU paredzētus horizontālos noteikumus, jo šajā jomā ir liela iespējamība saņemt transatlantisko atbalstu; uzsver, ka ir svarīgi, lai abas puses ievērotu Nolīgumu par valdības iepirkumu (GPA);

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

25. apstiprina intelektuālā īpašuma tiesību nozīmi nodarbinātības un ekonomiskās izaugsmes veicināšanā un vajadzību saglabāt augsta līmeņa intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības un ievērošanas standartus, tajā pašā laikā atbalstot brīvu informācijas apriti un piekļuvi internetam;
26. norāda uz ALDG novērtējumu, ka, lai arī ASV un ES ir apliecinājušas apņēmību nodrošināt augsta līmeņa intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības un ievērošanas standartus, pārrobežu atšķirības, kas skar intelektuālā īpašuma tiesību saistības, kuras parasti tiek iekļautas ES un ASV tirdzniecības nolīgumos, gaidāmajās sarunās, iespējams, nevarēs novērst; tomēr uzsver, ka ierosinātajai pieejai attiecībā uz sarunām būtu jābūt mērķtiecīgai un vērstai uz atšķirību novēršanu, tajā pašā laikā nodrošinot abpusēji pieņemamu intelektuālā īpašuma tiesību jautājumu risinājumu, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību visiem ekonomikas dalībniekiem; atkārtoti uzsver, ka ES un ASV centieni panākt izaugsmi un nodarbinātību ir atkarīgi no spējas radīt inovācijas un attīstīt radošu ražošanu, un tādēļ transatlantisko ekonomiku apdraud viltošana un pirātisms; uzskata, ka jaunie ES un ASV informācijas un komunikācijas tehnoloģiju principi iedrošina sasniegt lielāku sinerģiju;
27. kopumā atbalsta ALDG ierosināto mērķi vairākās jomās izstrādāt jaunus tirdzniecības noteikumus, jo tas varētu būt svarīgi divpusējas tirdzniecības kontekstā, kā arī veicināt noteikumu izstrādi gan saistībā ar trešo valstu politikas jomām un tirdzniecības nolīgumiem, gan daudzpusējā līmenī;
28. norāda, ka ES ir noslēgusi vai risina sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar pārējām divām NAFTA valstīm — Meksiku un Kanādu; tādēļ aicina Komisiju un tās kolēģus ASV apsvērt iespēju paredzēt noteikuma iekļaušanu iespējamajā ES un ASV brīvās tirdzniecības nolīgumā, kas ļautu turpmāk saskaņot šos nolīgumus, lai izstrādātu vienotu ES un NAFTA reģionu sadarbības nolīgumu;
29. uzsver pilnīgu uzticēšanos daudzpusējai tirdzniecības sistēmai, kuru pārstāv PTO, kas joprojām ir vislabākā struktūra brīvas un taisnīgas tirdzniecības sasniegšanai pasaules līmenī un kam arī turpmāk jābūt par pamatu apmaiņai 21. gadsimtā, neraugoties uz daudzpolāras pasaules attīstību;
30. tomēr uzskata, ka, ņemot vērā ilgstošo nespēju rast risinājumu saistībā ar Dohas Attīstības programmas sākotnējo plānu un mērķiem, pēc iespējas drīzāk ir jāatsāk debātes par PTO nostiprināšanas iespējām, lai tā kļūtu efektīvāka, un to, kā sagatavoties gaidāmajām problēmām; tomēr uzskata, ka stipras abpusējās attiecības, kas ir vērstas uz izaugsmes un nodarbinātības sekmēšanu, sastopoties ar pašreizējām ekonomiskām grūtībām, saskan ar un veicina pašreizējās daudzpusējās apspriedes un sarunas, jo arī tās ir balstītas uz noteikumiem, kā arī atbilstoši savai būtībai ir atvērtas un pārredzamas;
31. piekrīt, ka ir jāveic rūpīga sagatavošanās, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja šādas sarunas par visaptverošu divpusēju tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumu tiks sāktas, tās sniegtu konkrētus rezultātus un tiktu pabeigtas savlaicīgi; gaida ALDG sagatavoto noslēguma ziņojumu (tostarp ieteikumu par lēmumu saistībā ar sarunām); aicina Komisiju un ASV administrāciju TLD 73. sanāksmē laikā līdz 2012. gada beigām iepazīstināt ar galīgajiem ALDG darba rezultātiem;
32. aicina ALDG balstīties uz TEP pieredzi un sasniegumiem un uzsver nepieciešamību cieši iesaistīt attiecīgās parlamentārās komitejas; uzskata, ka, lai nodrošinātu sekmīgu transatlantisko dialogu, tas ir jāpastiprina visos līmeņos un regulārāk jāorganizē augsta līmeņa sanāksmes, tiekoties ne tikai Komisijas un ASV administrācijas pārstāvjiem, bet arī atbilstīgu Parlamenta komiteju un ASV Kongresa locekļiem; uzskata, ka būtu tikai atzinīgi vērtējams, ja ASV Kongress izlemtu sekot Parlamenta piemēram, kuru Vašingtonā jau kopš 2010. gada janvāra pārstāv tā Koordinācijas birojs;
33. aicina pēc rūpīgas un vispusīgas sagatavošanās un apspriešanās sākt sarunas 2013. gada pirmajā pusgadā, lai izmantotu pašreizējās politiskās iespējas un rūpniecības atbalstu, kas ļautu šīs sarunas ātri un veiksmīgi pabeigt;
34. pieprasa, lai tad, kad šīs sarunas būs uzsāktas, visas ieinteresētās personas, kas pārstāv uzņēmējdarbības vidi, apvienotos tādā veidā, kas ļautu nodrošināt maksimāli saskaņotu un plašu atbalstu atklātam un pārredzamam dialogam, lai panāktu progresu saistībā ar šo iniciatīvu; ir pārliecināts, ka īpaši svarīgs būs dialogs ar patērētājiem, kā arī dialogs ar MVU, un tas ir nekavējoties jāatsāk un jākoordinē, lai tas uzņemtu apgriezienus visos sarunās pārstāvētajos līmeņos;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

35. pauž apņēmību cieši sadarboties ar Padomi, Komisiju, ASV Kongresu, ASV administrāciju un ieinteresētajām pusēm, lai pilnībā izmantotu transatlantisko ekonomisko attiecību potenciālu ar mērķi radīt jaunas iespējas uzņēmējiem un darba ņēmējiem abās Atlantijas okeāna pusēs, kā arī nostiprināt ASV un ES vadošo lomu pasaules ekonomikā;

36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ASV Kongresam un ASV tirdzniecības pārstāvim.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums atcelt deputāta *Martin Ehrenhauser* imunitāti

P7_TA(2012)0358

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra lēmums par pieprasījumu atcelt deputāta *Martin Ehrenhauser* imunitāti (2012/2152(IMM))

(2014/C 68 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Martin Ehrenhauser* imunitātes atcelšanas pieprasījumu, ko saistībā ar tiesvedību Vīnes prokuratūra nosūtīja 2012. gada 21. martā un ko paziņoja 2012. gada 2. jūlija plenārsēdē,
 - pēc *Martin Ehrenhauser* uzklaušanās saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 7. Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Austrijas Konstitūcijas 57. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta un 2011. gada 6. septembra spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0332/2012),
- A. tā kā Vīnes prokuratūra ir pieprasījusi atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Martin Ehrenhauser* imunitāti, lai Austrijas iestādes saistībā ar minēto personu varētu veikt nepieciešamo izmeklēšanu un tiesvedību;

⁽¹⁾ Lieta 101/63, *Wagner/Fohrmann und Krier*, 1964, Krājums 195; lieta 149/85 *Wybot/Faure* un citi, 1986, Krājums 2391; lieta T-345/05, *Mote/Parlaments*, 2008, Krājums II-2849; apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra/De Gregorio und Clemente*, 2008, Krājums I-7929; lieta T-42/06 *Gollnisch/Parlament*, 2010, Krājums II-01135 un lieta C-163/10 *Patriciello* (Krājumā vēl nav publicēts).

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- B. tā kā *Martin Ehrenhauser* imunitātes atcelšana ir saistīta ar tādiem iespējamiem pārkāpumiem kā neatļauta piekļuve datorsistēmai saskaņā ar Austrijas Kriminālkodeksa 118.a pantu, telekomunikāciju konfidencialitātes neievērošana saskaņā ar Austrijas Kriminālkodeksa 119. pantu, nelikumīga datu iegūšana saskaņā ar Austrijas Kriminālkodeksa 119.a pantu un ierakstu vai noklausīšanās ierīču neatļauta izmantošana saskaņā ar Austrijas Kriminālkodeksa 120. panta 2. punktu, kā arī 2000. gada datu aizsardzības likuma 51. panta pārkāpumu;
- C. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta deputātiem savas valsts teritorijā ir viņu valsts parlamenta deputātiem atzīta imunitāte;
- D. tā kā saskaņā ar Austrijas Konstitūcijas 57. panta 2. punktu Austrijas Nacionālās padomes locekļus drīkst aizturēt tikai krimināli sodāmas rīcības gadījumā, izņemot, ja aizturēšana notiek nozieguma izdarīšanas brīdī — tikai ar Nacionālā padomes atļauju, un tas pats attiecas arī uz ierašanos Nacionālās padomes deputātu dzīves vietā izmeklēšanas nolūkā — tikai ar Nacionālā padomes atļauju; tā kā Kriminālprocesu par noziedzīgiem nodarījumiem drīkst ierosināt bez Nacionālās padomes piekrišanas tikai tad, ja tie acīmredzami nav saistīti ar konkrētā deputāta politisko darbību un tā kā attiecīgajai iestādei tomēr ir pienākums prasīt Nacionālās padomes lēmumu par šādas saiknes esamību, ja to pieprasa konkrētais deputāts vai viena trešā daļa deputātu, kas ir par šo jautājumu atbildīgās pastāvīgās komitejas locekļi;
- E. tā kā *Martin Ehrenhauser* imunitāte tiks atcelta tikai tad, kad tiks veikta izmeklēšana viņa lietā;
- F. tā kā Eiropas Parlamenta Juridiskā komiteja ir uzklauzījusi *Martin Ehrenhauser*, un viņš tai ir paudis nostāju par to, ka viņa imunitāti vajadzētu atcelt;
- G. tā kā Eiropas Savienības Tiesa ir konstatējusi, ka privilēģijas un imunitāte „lai gan [tās] tika piešķirtas vienīgi Kopienas interesēs, tomēr tika skaidri piešķirtas Kopienas iestāžu ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, kā arī Parlamenta deputātiem” un ka „tādēļ ar protokolu attiecīgajām personām ir radītas subjektīvas tiesības”⁽¹⁾;
- H. tā kā Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pants un Austrijas konstitūcijas 57. pants neaizliedz atcelt *Martin Ehrenhauser* imunitāti;
1. nolemj atcelt *Martin Ehrenhauser* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu attiecīgajai Austrijas Republikas iestādēm un *Martin Ehrenhauser*.

⁽¹⁾ Lieta 345/05, *Mote/* Parlaments, 2008, ERP II-2849, 28. punkts.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējais budžets — visas iedaļas

P7_TA(2012)0359

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējā budžeta projektu — visas iedaļas (12749/2012 – C7-0233/2012 – 2012/2092(BUD))

(2014/C 68 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas izveidošanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 14. marta rezolūciju par vispārējām pamatnostādnēm attiecībā uz 2013. finanšu gada budžeta izstrādi – III iedaļa – Komisija ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Parlamenta ieņēmumu un izdevumu tāmi 2013. finanšu gadam ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Komisija pieņēma 2012. gada 25. aprīlī (COM(2012)0300),
- ņemot vērā 2012. gada 4. jūlija rezolūciju par piešķirtajām pilnvarām saistībā ar dialogu par 2013. finanšu gada budžeta projektu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2012. gada 28. jūnija lēmumu izstrādāt Izaugsmes un nodarbinātības paktu,
- ņemot vērā nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Padome pieņēma 2012. gada 24. jūlijā un iesniedza Eiropas Parlamentam 2012. gada 14. septembrī (12749/2012 – C7-0233/2012),
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2013. finanšu gada vispārējā budžeta grozījumu vēstuli Nr. 1/2013, kuru Komisija iesniedza 2012. gada 19. oktobrī,
- ņemot vērā Reglamenta 75.b pantu,

⁽¹⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0077.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0109.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0289.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

— ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un citu attiecīgo komiteju atzinumus (A7-0311/2012),

A. tā kā šajā rezolūcijā un Parlamenta balsojumā par budžeta grozījumiem cik vien iespējams ir ņemtas vērā prioritātes, kas paustas Parlamenta specializēto komiteju atzinumos, un arī tās prioritātes, kuras izkristalizējās, tiekoties ar referentiem, kas specializējas budžeta jautājumos,

III iedaļa

1. atgādina, ka Parlamenta prioritātes 2013. gada budžetam ir atbalsts ilgtspējīgai izaugsmei, konkurētspējai un nodarbinātībai, jo īpaši attiecībā uz MVU un jaunatni, kā izklāstīts iepriekš minētajā 2012. gada 4. jūlija rezolūcijā par pilnvarojumu dialogam; vēlreiz norāda, ka Komisijas iesniegtais budžeta projekts (BP) atspoguļo Parlamenta prioritātes attiecībā uz programmām un iniciatīvām, kuras būtu vairāk jāatbalsta šo mērķu sasniegšanai;

2. pilnībā apzinās nopietnās grūtības, kas radušas saistībā ar valstu tautsaimniecības stāvokli un nepieciešamību pēc atbildīga un reālistiska lasījuma; tomēr nevar pieņemt pieeju, ar kuru saskaņā ES budžets tiek padarīts par iespējumu ietaupījumu avotu, piemērojot tādu pašu proporciju un loģiku kā valstu budžetiem, jo to raksturs, mērķis un struktūra būtiski atšķiras; norāda, ka ES līdzekļu samazināšana noteikti izraisīs investīciju un likviditātes trūkumu dalībvalstīs, tādējādi vēl vairāk saasinot problēmas, ar kurām tās saskaras;

3. uzsver, ka ES budžets jāuztver kā papildu atbalsta instruments dalībvalstu tautsaimniecībām, jo tas var koncentrēt iniciatīvas un investīcijas jomās, kurām ir stratēģiska nozīme izaugsmei un darba vietu radīšanai, kā arī tam, lai panāktu sviras efektu nozarēs, kas sniedzas pāri valstu robežām; norāda, ka pašas dalībvalstis, kas kopā ar Parlamentu ir atbildīgas par lēmumiem, no kuriem izriet lielākā daļa ES tiesību aktu, šādu lomu ir oficiāli atzinušas;

4. uzsver, ka ES budžetam ir spēcīga sinerģētiska ietekme un ka tādējādi tas nepārtraukti palīdz radīt izmaksu ietaupījumus; uzskata, ka ar pietiekamu politisko gribu no dalībvalstu puses varētu panākt par vēl lielākus ietaupījumus;

5. atgādina, ka 2013. gads ir pēdējais pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas (DFS) gads, kas nozīmē, ka ir ārkārtīgi svarīgi sasniegt līdzsvaru starp līdz šim uzņemtajām saistībām un no tā izrietošajiem maksājumiem, kuri ir jāveic, jo uz spēles ir likta ES institucionālā uzticamība, turklāt Komisijai var rasties juridiskas sekas, ja tā nebūs atmaksājusi likumīgus maksājumu pieprasījumus;

6. tādēļ pauž nožēlu par Padomes lēmumu šogad atkal ieņemt ierasto nostāju, veicot horizontālus samazinājumus BP, kuru mērķis ir 2013. gadam mākslīgi samazināt ES līdzekļu apjomu kopumā par EUR 1 155 miljoniem (- 0,8 %) saistību apropriācijās (SA) un par EUR 5 228 miljoniem (- 3,8 %) maksājumu apropriācijās (MA), salīdzinot ar BP; līdz ar to palielinājums salīdzinājumā ar 2012. gada budžetu ir ļoti neliels gan attiecībā uz saistībām (+ 1,27 % salīdzinājumā ar 2 % BP), gan maksājumiem (+ 2,79 % salīdzinājumā ar 6,8 % BP);

7. ir pārsteigts, ka šā gada procedūrā Padome nav ņēmusi vērā jaunākās Komisijas prognozes par programmu īstenošanu, kuras pamatojas uz pašu dalībvalstu aplēsēm un kurās, no vienas puses, skaidri iezīmējas jomas, kur izpildes rādītāji ir pārsniegti un jau 2012. gadā ir vajadzīgi papildu līdzekļi, un, no otras puses, brīdina par nopietnu risku, ka nepietiks līdzekļu maksājumu veikšanai, jo īpaši 1.a, 1.b un 2. izdevumu kategorijā; šajā sakarībā atgādina par priekšsēdētāja Barrozu vēstuli, ko viņš 2012. gada jūlijā nosūtīja 27 dalībvalstīm, paužot bažas par Padomes lasījumā veiktajiem samazinājumiem BP, kas rada risku, ka nebūs pieejami pietiekami daudz līdzekļu, lai ES varētu segt savas parādsaistības;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

8. uzsver, ka pašreizējās procedūras, lai novērtētu faktiskās maksājumu apropriāciju vajadzības, dalībvalstu attiecīgo pārvalžu un Komisijas kompetento dienestu starpā notiek pilnīgi nepārredzami; pauž stingru pārliecību, ka šādas procedūras nelabvēlīgi ietekmē galīgā rezultāta kvalitāti, informācijas apjomu, kas sasniedz ne tikai pašas valdības, bet arī dalībvalstu parlamentus un Eiropas Parlamentu, kā arī abu budžeta lēmējinstāžu sarunas;
9. konstatē, ka Padome ir veikusi samazinājumus visās izdevumu kategorijās, bet attiecībā uz maksājumiem visvairāk ir skarta 1.a un 1.b kategorija (attiecīgi -EUR 1,9 miljardi un -EUR 1,6 miljardi salīdzinājumā ar BP), kas ir izdevumu kategorijas, kur ir lielākā daļa no programmām un iniciatīvām, ar kurām var sasniegt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus; brīdina, ka šāda pieeja apdraud iepriekš uzņemto saistību izpildi un tādējādi to ES prioritāšu sasniegšanu, par kurām ir pieņemti kopīgi lēmumi;
10. uzsver, ka šie samazinājumi ir pilnībā pretrunā Eiropadomes 2012. gada jūnija sanāksmes secinājumiem, kuros ES budžets ir nodēvēts par „katalizatoru izaugsmei un nodarbinātībai visā Eiropā” un nolemts līdzekļus, tostarp EUR 55 miljardus no struktūrfondiem, galvenokārt novirzīt izaugsmei veicinošiem pasākumiem; uzskata, ka saskaņā ar minēto lēmumu, kurš pieņemts augstākajā ES politiskajā līmenī, 2013. gadam ir jānodrošina pietiekams maksājumu līmenis programmām un pasākumiem, kas ir šīs prioritātes pamatā;
11. noraida Padomes argumentu, ka šie samazinājumi atbilst nepietiekami īstenotām programmām vai programmām ar sliktiem izpildes rādītājiem, jo tie skar arī programmas, kurām ir lieliski izpildes rādītāji (piem., Mūžizglītības programma un Konkurētspējas un inovācijas pamatprogramma (CIP) 1.a izdevumu kategorijā un konkurētspējas un nodarbinātības mērķis 1.b izdevumu kategorijā), bet neskar jomas, kurās ir vērojama nepietiekama izpilde; norāda, ka šādos kritērijos pilnībā nav ņemts vērā ES politikas jomu, jo īpaši kohēzijas politikas, daudzgadu raksturs, kam raksturīgs lielāks maksājumu apjoms DFS beigās;
12. norāda, ka maksājumu līmeņa ievērojama samazināšana salīdzinājumā ar Padomes noteiktajām saistībām loģiski nozīmētu tālāku RAL (nesamaksāto saistību) palielinājumu gada beigās, palielinot plaisu starp SA un MA par EUR 4,1 miljardu, īpaši ņemot vērā to, ka lielākā RAL daļa ir saistīta ar kohēzijas politikas (65,6 %) un pētniecības un izstrādes (10,5 %) nozarēm, kas ir divas jomas, kuras visvairāk cieš no samazinājumiem;
13. pamatojoties uz datiem, ko Komisijas iesniedza iestāžu 2012. gada 26. septembra sanāksmē par maksājumiem, pauž šaubas, ka BP ierosinātais maksājumu palielinājums par 6,8 % būs pietiekams, lai varētu atmaksāt maksājumu pieprasījumus, ko paredzēts saņemt no dalībvalstīm, dažādās izdevumu kategorijās, jo īpaši 1.a un 1.b kategorijā, ņemot vērā to, ka nav budžeta grozījuma, kas aptvertu maksājumu vajadzības par 2012. gadu; tādēļ noraidīs jebkādu mēģinājumu samazināt BP iekļauto maksājumu apropriāciju līmeni;
14. ņemot vērā pēdējo gadu pieredzi, neuzskata Padomes lasījumā ierosināto maksājumu deklarāciju par pietiekamu garantiju tam, ka visām izdevumu kategorijām beigās būs pieejams atbilstīgs maksājumu līmenis; tādēļ kopumā ir paredzējis visās izdevumu kategorijās atjaunot Padomes veiktos maksājumus BP paredzētajā līmenī un palielināt apropriācijas salīdzinājumā ar BP vairākās pozīcijās, kurās ir augsts izpildes līmenis katrā izdevumu kategorijā, jo īpaši 1.a un 4. kategorijā, lai segtu attiecīgo programmu faktiskās vajadzības, kuras Komisija norādījusi;
15. pilnvaro savu delegāciju 2013. gada budžeta saskaņošanas sanāksmē attiecībā uz budžeta grozījumu Nr. 6/2012 un 2013. gada budžetu pieņemt tikai tādu maksājumu līmeni, kas pilnībā aptver maksājumu vajadzības par 2012. un 2013. gadu, kā Komisija tās ir aplēsusi;
16. prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka aplēses, kuras tās nosūta Komisijai un uz kuru pamata Komisija sagatavo priekšlikumu par maksājumiem, ir pārbaudītas un apstiprinātas attiecīgajā politiskajā līmenī katrā dalībvalstī;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

17. pauz nožēlu par to, ka Padome saistību ziņā ir ievērojami atkāpusies (kopumā par EUR 2,15 miljardiem) no finanšu plānojuma summām, par kurām plānošanas perioda sākumā tika pieņemts ar Parlamentu kopīgs lēmums, kā arī par to, ka Padome ir pilnībā ignorējusi Parlamenta prioritātes, kas izklāstītas Parlamentā pilnvarojumā dialogam; atgādina, ka Parlamenta lasījums turpretim bija pilnībā balstīts uz robežvērtībām, kas izriet no minētā pilnvarojuma;

18. uzsver, ka krīzes risinājumam vajadzētu būt vairāk, nevis mazāk Eiropas, lai atsāktos investīcijas, dotu stimulu darba vietu radīšanai un palīdzētu atjaunot ticību ekonomikai; jau ir paudis kritiku par saistību apropriāciju iesaldēšanu Komisijas pieņemtajā BP, kā uzsvērts iepriekšminētajā 2012. gada 4. jūlija rezolūcijā par pilnvarojumu dialogam, tādēļ nevar pieņemt Padomes lēmumu tās vēl samazināt līdz 1,27 % salīdzinājumā ar 2012. gada budžetu; atgādina, ka saistības atspoguļo ES politiskās prioritātes un tās būtu jānosaka, ņemot vērā ilgtermiņa perspektīvu, kad ekonomiskā lejupslīde varētu būt beigusies; ir iecerējis saistību apropriācijas palielināt virs BP paredzētā dažās budžeta pozīcijās, kas ir tieši saistītas ar stratēģijas „Eiropa 2020” prioritāšu sasniegšanu un atbilst Parlamenta tradicionālajām prioritātēm;

19. līdz ar to apropriāciju vispārējo līmeni 2013. gadam nosaka EUR 151 151,84 miljonu un EUR 137 898,15 miljonu apmērā attiecīgi saistību un maksājumu apropriācijās;

1.a izdevumu kategorija

20. pauz nožēlu par to, ka, kaut arī tā ir ļoti svarīga izdevumu kategorija stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai, gandrīz visi Padomes 1. izdevumu kategorijā veiktie saistību samazinājumi ir 1.a apakškategorijā (- 2,9 % salīdzinājumā ar BP) un to visvairāk skārusi maksājumu samazināšana (- EUR 1,9 miljardi jeb - 14 % salīdzinājumā ar BP); nolemj atjaunot gandrīz visus Padomes veiktos samazinājumus un saistību un maksājumu apropriācijas palielināt, pārsniedzot BP paredzēto, tikai dažās pozīcijās, kuras ir tieši saistītas ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem un kurās ir augsti izpildes līmeņi un liela apguves spēja;

21. pauz lielu nožēlu par to, ka Padome ir nevis palielinājusi apropriācijas 7. pamatprogrammai (FP7) un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas (CIP) programmām, bet nolēmusi samazināt Komisijas priekšlikumu attiecīgajām budžeta pozīcijām, kas nepārprotami ir pretrunā nesenajam Eiropadomes lēmumam izveidot Izaugsmes un nodarbinātības paktu, kurā cita starpā paredzēts atbalsts pētniecībai un izstrādei, inovācijām un nodarbinātībai; uzsver, ka šo programmu izpilde ir ļoti laba un Komisija ziņo, ka 2012. gada izpilde ir daudz ātrāka nekā iepriekšējā gadā;

22. uzskata, ka programma CIP ir viens no galvenajiem stratēģijas „Eiropa 2020” virzītājspēkiem un nozīmīgs instruments, lai uzlabotu finansējuma pieejamību, jo īpaši inovatīviem MVU; tādēļ nolemj palielināt saistību un maksājumu apropriācijas CIP Uzņēmējdarbības un inovāciju programmai un CIP programmai „Saprātīga enerģija Eiropai”, kā arī, ņemot vērā arvien biežākus MVU pieprasījumus, palielināt gan SA, gan MA šīs programmas finanšu instrumentiem;

23. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu papildu izmaksas saistībā ar ITER segt, veicot uz izpildi balstītus ietaupījumus, galvenokārt no FP7 kopuzņēmumiem un administratīvajiem izdevumiem; atgādina ES finansētas pētniecības pievienoto vērtību un izšķirošo nozīmi stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto izaugsmes, konkurētspējas un nodarbinātības mērķu sasniegšanā; tādēļ saskaņā ar 2011. gada decembra iestāžu deklarāciju nolemj šos samazinājumus daļēji kompensēt, vairākās FP7 darbības pozīcijās, uz kurām tieši pamatojas stratēģija „Eiropa 2020” un kurās ir ļoti labi izpildes līmeņi un liela apguves spēja, nosakot saistības, kas pārsniedz BP paredzēto; ierosina šo daļējo kompensēšanu, kas pārsniedz pieejamo rezervi, finansēt, izmantojot elastības instrumentu EUR 50 miljonu apmērā;

24. uzsver lielo pievienoto vērtību, ko rada Mūzizglītības programma un programma „Erasmus Mundus”, kas, saņemot pieticīgu finansējumu, sniegušas lielus rezultātus attiecībā uz efektīvu īstenošanu un pozitīva Savienības tēla veidošanu pilsoņu vidū; saskaņā ar iepriekšējās budžeta procedūrās noteikto nostāju nolemj šīm programmām palielināt SA un MA virs BP paredzētā, ņemot vērā to lielo apguves spēju;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

25. pauž nožēlu par maksājumu samazinājumiem (-EUR 23 miljoni salīdzinājumā ar BP), ko Padome ir veikusi attiecībā uz finansiālu atbalstu kopīgu interešu projektiem Eiropas transporta tīklā; uzsver, ka šī programma nodrošina ieguldījumus infrastruktūrās ar augstu Eiropas pievienoto vērtību un tādēļ tā ir ārkārtīgi svarīga, lai kopumā paaugstinātu ES konkurētspēju, un tā tieši ietekmē izaugsmi un nodarbinātību; uzsver, ka programmas izpilde ir laba un 2013. gads būs ļoti svarīgs, jo tas ir paredzēts, lai sagatavotos tam, ka stāsies spēkā Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments; tādēļ nolemj saglabāt BP ierosināto saistību un maksājumu līmeni;

26. ir nolēmis atjaunot BP maksājumiem Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondam (EGF); norāda, ka, atjaunojot maksājumu apropriācijas, nevajadzēs veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām un ka piešķirtā summa ir minimālā EGF patērētā summa gada pirmajos mēnešos;

1.b izdevumu kategorija

27. pauž dziļu nožēlu par lielajiem Padomes veiktajiem maksājumu samazinājumiem (- EUR 1,6 miljardi jeb - 3,3 % salīdzinājumā ar BP), kas skar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķi (- 12,9 %), Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi (- 18,7 %) un Kohēzijas fondu (- 4,7 %), un kuru pieņemšanas gadījumā noteikti tiks traucēta pareiza projektu īstenošana plānošanas perioda pēdējā gadā, radot postošas sekas tieši tām dalībvalstīm, kuras jau izjūt sociālus, ekonomiskus un finansiālus ierobežojumus, tādējādi ievērojami palielinot RAL (nesamaksātās saistības); norāda, ka konverģences mērķis turpretim ir palicis praktiski neskarš;

28. atgādina, ka augstais maksājumu līmenis BP šai izdevumu kategorijai (+ 8,1 %) ir radies sakarā ar iepriekš uzņemtajām saistībām, kuras ir jāizpilda līdz plānošanas perioda beigām saskaņā ar struktūrfondu dabisko dzīves ciklu; uzsver — ja iepriekšējo gadu budžeta procedūrās Padomei būtu bijusi reālistiskāka pieeja faktiskajām maksājumu vajadzībām šajā izdevumu kategorijā, maksājumu procentuālais palielinājums būtu bijis daudz mazāks;

29. atgādina par šaubām, kas paustas pilnvarojumā dialogā, par to, vai BP ierosinātais maksājumu līmenis būs pietiekams, lai atmaksātu visus paredzamos maksājumu pieprasījumus, ja netiks veikti šā gada budžeta grozījumi; uzsver, ka tas pats Komisijas priekšlikums ir balstīts uz pieņēmumu, ka visas maksājumu vajadzības no iepriekšējiem gadiem līdz 2012. gadam ir nosegtas;

30. noraida samazinājumus, ko Padome ir veikusi 1.b izdevumu kategorijā, jo tas radītu vēl nopietnāku maksājumu iztrūkuma risku, nekā jau bija paredzēts, un kavētu jau iztērēto līdzekļu atmaksu saņēmējām dalībvalstīm un reģioniem, īpaši nopietnas sekas radot tām dalībvalstīm, kurās jau ir sociālas, ekonomiskas un finansiālas problēmas; vēlreiz norāda, ka šajā izdevumu kategorijā ir divas trešdaļas pašreizējo nenokārtoto saistību un ka maksājumu līmeņa samazināšana 2013. gadam arī izraisītu lielu RAL līmeņa palielināšanos līdz nākamā gada beigām; tādēļ prasa, lai Komisija iesniedz analīzi par situāciju saistībā ar RAL un atbilstošu stratēģiju par to, kā RAL līmenis būtu jāsamazina; aicina, lai Komisija Parlamentam katru mēnesi nosūta informāciju par to dalībvalstu pieprasījumu sadalījumu pa dalībvalstīm un fondiem, kuri iesniegti atmaksas saņemšanai;

31. neuzskata Padomes deklarāciju, kurā tā lūdz Komisijai gadījumā, ja 1.b kategorijā nepietiek maksājumu apropriāciju, iesniegt budžeta grozījuma projektu, par pietiekamu garantiju tam, ka 2013. gadā būs pieejams atbilstīgs maksājumu līmenis, ņemot vērā to, ka iepriekšējos divos gados Padome jau ir izteikusi līdzīgus solījumus un tos nav pildījusi; prasa, lai Padomes prezidentūra sniegtu publisku paziņojumu un paskaidrotu Padomes lasījumā pieņemto maksājumu neatbilstību dalībvalstu faktiskajām vajadzībām, kas norādītas to aplēsēs;

32. tādēļ nolemj atjaunot BP saistību un maksājumu apropriācijas visām šīs izdevumu kategorijas budžeta pozīcijām, kurās Padome ir veikusi samazinājumus, un palielināt saistību un maksājumu apropriācijas, pārsniedzot BP paredzēto, tehniskajai palīdzībai saistībā ar Baltijas jūras reģiona stratēģiju;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

33. mudina Padomi piekrist Komisijas iesniegtajam budžeta grozījuma Nr. 6/2012 projektam, lai šogad kompensētu maksājumu apropriāciju trūkumu un nebloķētu notiekošo projektu izpildi plānošanas perioda beigās; pilnvaro savu delegāciju sarunām ar Padomi — ja Padome nebūs gatava pilnībā apstiprināt BGP, iespējams, palielināt maksājumu apropriācijas par Padomes noraidīto summu, to sadalot *pro rata* visām 1.b kategorijas darbības pozīcijām;

2. izdevumu kategorija

34. uzskata, ka Komisijas aplēses par budžeta vajadzībām ir reālistiskākas nekā Padomes aplēšu summas, jo īpaši ņemot vērā gaidāmos maksājumus; tādēļ atjauno samazinājumus, ko Padome ir veikusi šajā izdevumu kategorijā, līdz EUR 60 307,51 miljonom, kas par 0,6 % pārsniedz 2012. gada budžetu;

35. norāda, ka tradicionālā lauksaimniecības jomas budžeta grozījumu vēstule, ko plānots iesniegt 2012. gada oktobrī, pielāgos pašreizējos aprēķinus reālo vajadzību precīzākam novērtējumam; vērš uzmanību uz galīgo 2013. gadā pieejamo piešķirto ieņēmumu (atbilstības pārbaudes korekcijas, pārkāpumi un piena papildu nodeva) līmeni, kas beigās 2013. gada budžetā noteiks jaunu apropriāciju līmeni, kas jāpieņem; prognozē, ka pašreiz atlikušajai rezervei (EUR 981,5 miljoni) vajadzētu būt pietiekamai, lai segtu šīs izdevumu kategorijas aptvertās vajadzības, ja vien neradīsies nekādi neparedzēti apstākļi;

36. aicina Komisiju palielināt centienus noteikt skaidrākas prioritātes šajā izdevumu kategorijā, kuras atbalstītu ilgtspējīgas lauksaimniecības sistēmas, kas saglabā bioloģisko daudzveidību, aizsargā ūdens resursus un augsnes auglību, ņem vērā dzīvnieku labturību un atbalstītu nodarbinātību;

37. noraida tā sauktās negatīvās izdevumu pozīcijas (grāmatojumu noskaidrošana) palielinājumu, jo šķiet, ka tā ir noteikta nedabiski daudz salīdzinājumā ar 2. izdevumu kategorijas apropriācijām, un daļēji atjauno Komisijas priekšlikumu, ļaujot ieņemt reālistiskāku pieeju;

38. apstiprina apņemšanos rīkoties, lai novērstu krīzes augļu un dārzeņu nozarē un reaģētu uz tām, un tādēļ piekrit atbilstoša atbalsta sniegšanai ražotāju grupām saistībā ar to pagaidu atzīšanu; atbalsta to, ka tiek pietiekami lielā apmērā palielināta Savienības iemaksa krīzes fondā saistībā ar darbības fondiem ražotāju organizācijām;

39. paredz lielāku atbalstu skolu apgādei ar pienu un turpina atbalstīt programmu skolu apgādei ar augļiem;

40. saglabā budžeta piešķirumu Pārtikas izdalīšanas programmai ES vistrūcīgākajām personām, kas sniedz atbalstu 18 miljoniem Savienības iedzīvotāju, kuri saskaras ar nepietiekama uztura problēmām; atzinīgi vērtē Komisijas centienus rast politisku un juridisku risinājumu, lai 2013. gadā programmu varētu turpināt; cer, ka tiks rasts risinājums, kas ļaus programmu turpināt arī nākamajā DFS periodā;

41. pauž atbalstu atsevišķu kompensāciju pozīciju krasai samazināšanai, atsevišķos gadījumos pat līdz nullei, jo šis instruments ir politiski pretrunīgs un atsevišķiem produktiem tas nav izmantots tādā pašā līmenī kā 2012. budžeta gadā; norāda, ka dažas kompensāciju pozīcijas ir iezīmētas kā negatīvas prioritātes; rūpīgi apsver, cik lielā mērā šīs pozīcijas būtu jāsamazina, lai vajadzības gadījumā šo instrumentu varētu izmantot saskaņā ar spēkā esošo regulējumu par atmaksājumiem;

42. turpina sniegt atbilstošu atbalstu programmai *LIFE+*, kurā prioritāte piešķirta tikai ar vidi un darbību klimata jomā saistītiem projektiem, atbalstot tādas ekonomikas izveidi, kas ir noturīga un nodrošina resursu lietderīgāku izmantojumu, kā arī ekosistēmu aizsardzību, saglabāšanu un atjaunošanu; atkārtoti atgādina, ka vides problēmas un to risinājumi pārsniedz valstu robežas un tādēļ ir pašsaprotami šos jautājumus risināt ES līmenī; šajā sakarībā aicina dalībvalstis būtiski uzlabot ES tiesību aktu īstenošanu vides jomā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

43. uzsver, ka kopējā zivsaimniecības politika joprojām ir svarīga ES politiskā prioritāte, un saglabā tās finansējumu BP ierosinātajā apmērā, ņemot vērā tās gaidāmo reformu; uzskata, ka integrētās jūrlietu politikas finansējums nedrīkstētu apdraudēt citu 2. izdevumu kategorijā paredzēto zivsaimniecības pasākumu un programmu finansējumu; uzskata, ka efektīvai zivsaimniecības pārvaldībai ir izšķiroša nozīme, lai saglabātu zivju krājumus un novērstu pārzveju;

3.a izdevumu kategorija

44. pieņem zināšanai, ka kopējais Padomes ierosinātais finansējuma samazinājuma apmērs salīdzinājumā ar 2013. gada BP ir -EUR 15 miljoni saistību apropriācijās un -EUR 51 miljons maksājumu apropriācijās; norāda, ka šie samazinājumi atbilst - 1,07 % salīdzinājumā ar BP un - 15,5 % salīdzinājumā ar sākotnējo Komisijas finanšu plānojumu;

45. noraida maksājumu apropriāciju samazinājumus, ko Padome ir veikusi šādās jomās: Eiropas Atgriešanās fonds (-EUR 18 miljoni), Eiropas Bēgļu fonds (-EUR 1,8 miljoni), Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds (-EUR 3,2 miljoni) un programma „Pamattiesības un pilsoniskums” (-EUR 1 miljons); tādēļ nolemj attiecīgajās pozīcijās atjaunot BP paredzēto līmeni;

46. noraida Padomes vienpusējo lēmumu mainīt Šengenas novērtēšanas mehānisma priekšlikuma juridisko pamatu no parastās likumdošanas procedūras uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 70. pantu; atbalsta Priekšsēdētāju konferences lēmumu bloķēt sadarbību ar Padomi par 2013. gada budžetu attiecībā uz iekšējās drošības aspektiem; tādēļ atbalsta Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas nostāju iekļaut rezervē atsevišķas 18. sadaļas budžeta pozīcijas, kas saistītas ar iekšējo drošību (saistību un maksājumu apropriācijās), līdz būs panākts apmierinošs iznākums saistībā ar Šengenas pārvaldības tiesību aktu paketi; norāda, ka šī rezerve nebūtu jāpiemēro aģentūrām, kas darbojas, izmantojot 3.a izdevumu kategorijas līdzekļus, lai neapdraudētu to darbu;

47. uzsver, ka programma profilaksei un cīņai pret visiem vardarbības veidiem („Daphne”) ir nozīmīga, izskaužot vardarbību pret sievietēm, jauniešiem un bērniem ES, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo krīzi; norāda uz programmas „Daphne” izmērāmiem rezultātiem, kā arī tā ietekmi uz politikas maiņu dalībvalstīs; tādēļ palielina programmas maksājumu apropriācijas, pārsniedzot BP paredzēto līmeni;

3.b izdevumu kategorija

48. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz BP jau ierosinātajiem samazinājumiem, Padome ir veikusi turpmākus samazinājumus 3.b izdevumu kategorijā gan saistību, gan maksājumu apropriācijās par aptuveni EUR 9,5 miljoniem; kopumā ir paredzējis atjaunot visus Padomes samazinājumus, lai nodrošinātu šīs izdevumu kategorijas notiekošo programmu un pasākumu pienācīgu īstenošanu;

49. atkārtoti, ka ir svarīgi sekmēt aktīva pilsoniskuma sajūtu, solidaritāti un toleranci gados jaunu eiropiešu vidū, lai Eiropas varētu izmantot līdz šim vislabāk izglītotās paaudzes talantus; uzsver, ka nākamajā paaudzē ir jāveicina dažādu kultūru savstarpējā saziņa un ES pilsoniskums; tādēļ ir nolēmis palielināt finansējumu programmai „Jaunatne darbībā” salīdzinājumā ar BP, jo īpaši ņemot vērā to, ka daudzus gadus pēc kārtas programmas izpilde ir bijusi laba;

50. uzskata, ka informācijas un komunikācijas kampaņai par Eiropas Pilsoņu gadu (2013. gads) un komunikācijas darbībām ir vajadzīgas atbilstīgas apropriācijas, lai pilsoņus pienācīgi iesaistītu Eiropas projektā un veicinātu dialogu par ES jautājumiem; pauž nožēlu, ka Komisijas budžetā ierosinātie līdzekļi ir vismazākais apmērs, kāds jebkad ticis piešķirts Eiropas gadam, un nolemj attiecīgajai budžeta pozīcijai apropriācijas palielināt;

51. atbalsta to, ka tiek turpināta veiksmīgā sagatavošanas darbība „Eiropas partnerības sportā”, ņemot vērā to, ka ar Lisabonas līgumu Savienībai ir piešķirtas jaunas kompetences sporta jomā, īpašu uzmanību pievēršot tautas un masu sportam, veicinot taisnīgumu sporta sacensībās, vēršoties pret maču rezultātu fiksēšanu un aizsargājot sportistu godprātīgumu fiziskās sagatavotības un morālā ziņā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

4. izdevumu kategorija

52. norāda, ka 4. izdevumu kategorijā Padomes veikti maksājumu samazinājumi (-EUR 1 miljards jeb - 14,1 % salīdzinājumā ar BP) ir aptuveni 20 % no kopējā samazinājuma visās kategorijās; uzskata, ka šāds milzīgs samazinājums neļaus Savienībai ievērot solījumus, kurus tā ir izteikusi pasaules mērogā; norāda, ka Komisijas priekšlikums bija tikai nedaudz virs 2012. gada budžeta līmeņa un tas jau bija ievērojami samazināts salīdzinājumā ar finanšu plānojumu; nolemj atjaunot saistību un maksājumu apropriāciju līmeni lielākajā daļā budžeta pozīciju līdz BP ierosinātajiem līmeņiem;

53. tomēr uzskata, ka daži samazinājumi salīdzinājumā ar BP varētu būt pieņemami atsevišķās budžeta pozīcijās, piemēram, makrofinansāla palīdzība, dalība starptautiskās organizācijas muitas un nodokļu jomā un sadarbība ar Grenlandi;

54. ierosina nedaudz palielināt saistību un maksājumu apropriācijas, pārsniedzot BP paredzēto, budžeta pozīcijām saistībā ar ģeogrāfiskajām attīstības sadarbības jomām, kā arī vēlēšanu novērošanas misijai un Vispasaules fondam AIDS, tuberkulozes un malārijas apkarošanai; uzsver, ka tādējādi vajadzētu panākt, ka ES vēl vairāk novirzās no kursa attiecībā uz tās stingrajiem solījumiem par finansējumu attīstības sadarbībai;

55. norāda, ka saskaņā ar Komisijas un UNRWA parakstīto deklarāciju par ES atbalstu UNRWA (2011–2013) ES ikgadējā iemaksa ir balstīta uz Palestīnas iedzīvotājiem 2011. gadā paredzēto summu (EUR 300 miljoni) un šīs atsaucē summas samazinājums ietekmētu UNRWA paredzēto summu; uzskata — ir ļoti svarīgi nodrošināt, ka Palestīnai un UNRWA ir pieejami lielāki līdzekļi, lai nodrošinātu līdzekļus, kas UNRWA ir nepieciešami pamatpakalpojumu sniegšanai ANO Ģenerālās asamblejas uzdevumā un drošības un iztikas nodrošināšanai bēgļiem, ņemot vērā nestabilitāti reģionā;

56. turklāt uzskata, ka jāpalielina apropriācijas Kipras turku kopienas ekonomiskās attīstības atbalstam, lai nodrošinātu nepārtrauktu ES finansiālu atbalstu darbam, ko veic Bezvēsts pazudušo personu komiteja Kīprā un Kultūras mantojuma tehniskā komiteja;

57. izveido atsevišķas budžeta pozīcijas visām KĀDP misijām un ES īpašajiem pārstāvjiem dažādos ģeogrāfiskos apgabalos, kā ierosināts Finanšu regulas reformā, jo tas sniegs labāku un pilnīgu pārskatu par misijām, ko veic šajā politikas jomā;

5. izdevumu kategorija

58. pieņem zināšanai Padomes nostāju, kurā tā Komisijas priekšlikumu par 5. izdevumu kategoriju (visas iedaļas) ir samazinājusi kopumā par EUR 146 miljoniem, neskatoties uz iestāžu centieniem, kas atspoguļojas to tāmēs un BP, veikt administratīvo izdevumu budžeta konsolidāciju, ņemot vērā ekonomiskās un budžeta grūtības;

59. īpaši uzsver, ka vairākums iestāžu, tostarp Parlaments un Komisija, ir izpildījušas — un pat vairāk nekā solīts — apņemšanos administratīvo budžetu palielināt ne vairāk kā sagaidāmās inflācijas apmērā; atzinīgi vērtē šos centienus un nosaka 5. izdevumu kategorijas kopējo apropriāciju līmeni EUR 8 506,87 miljonu apmērā, no kuriem EUR 4 967,37 miljonus paredz Komisijai;

60. īpaši norāda, ka Padomes veiktie samazinājumi rodas no tā, ka budžetā nav iekļauts algu pielāgojums par 2011. gadu 1,7 % apmērā, ir palielināta standarta samazinājuma likme dažādām iestādēm un pakalpojumiem un ir veikti citi specifiski samazinājumi atsevišķās administratīvo izdevumu pozīcijās, tomēr uzskata, ka šādi samazinājumi ir nepamatoti un ka to mērķis ir vienkārši maksīgi iesaldēt administratīvos izdevumus nominālā izteiksmē, neskatoties uz juridiskajām saistībām un līgumsaistībām, kā arī ES jaunajām kompetencēm un uzdevumiem;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

61. jo īpaši uzskata, ka standarta samazinājuma likmju palielinājumi, kuru mērķis ir palielināt neapmaksātu štata vietu skaitu iestādēs, atspoguļo konservatīvu pieeju, kas tieši ietekmēs iespēju uzlabot amata vietu aizpildīšanas rādītājus saskaņā ar štatu sarakstiem, kurus budžeta lēmējinstītūcija pati ir apstiprinājusi; uzsver, ka šāda pieeja ir vēl jo vairāk kaitējoša štatu sarakstu samazināšanas gadījumā, jo mehāniski tiek uzlaboti štata vietu aizpildīšanas rādītāji, un ka šo amata vietu finansēšana nebūtu jāuzskata par pielāgojamu mainīgo, ar ko panākt administratīvā budžeta vai jebkuras citas iepriekš noteiktas mērķa summas nominālu iesaldēšanu;

62. nolemj visām iestādēm, izņemot Padomi, un Eiropas skolām 2013. gadam atjaunot (vai Tiesas gadījumā — palielināt) rezervē summas, kas saistītas ar 2011. gada algu pielāgojumu 1,7 % apmērā, līdz tiks pasludināts Tiesas spriedums; uzsver, ka tā ir pareiza budžeta līdzekļu plānošana, ņemot vērā to, ka spriedums, visticamāk, būs Komisijai labvēlīgs, un brīdina Padomi, ka šādā gadījumā budžeta lēmējinstītūcijai būs jāietver šāda sprieduma atpakaļejošais spēks arī 2011. un 2012. gadā, tostarp nokavējuma procenti;

63. atceļ arī citus samazinājumus, ko Padome veikusi specifiskās administratīvo izdevumu pozīcijās, proti, Komisijas sadaļā par IKT aprīkojumu un pakalpojumiem, kā arī dažiem birojiem;

64. pieņem zināšanai, ka Padome ir pieņēmusi ierosināto darbinieku skaita samazinājumu Komisijas štatu sarakstā par 1 %, konkrētāk, administratīvā atbalsta, budžeta pārvaldības un krāpšanas novēršanas jomā;

65. atjauno vai saglabā Komisijas un daļēji citu iestāžu štata vietu pieprasījumus, katru gadījumu izskatot atsevišķi, bet vienlaikus prasa veikt padziļinātu ietekmes novērtējumu par plānoto darbinieku skaita samazināšanu līdz 2018. gadam, cita starpā pilnībā ņemot vērā Savienības juridiskās saistības un iestāžu jaunās kompetences un uzdevumu paplašināšanos, kas izriet no Līgumiem;

66. atzinīgi vērtē BP sniegto informāciju par jomām, kurās darbinieku skaits ir palielināts, piemēram, Eiropas ekonomiskā pārvaldība, vienotais tirgus, kā arī drošība un tainsīgums, bet ar bažām konstatē, ka ir samazināts darbinieku skaits dažos citos ģenerāldirektorātos, piemēram, Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorātā, Konkurences ģenerāldirektorātā, Mobilitātes un transporta ģenerāldirektorātā, Pētniecības un inovācijas ģenerāldirektorātā un Eurostat, kuriem tomēr ir liela nozīme ES prioritāšu sasniegšanā; pauž bažas par negatīvajām sekām, ko mazāks skaits štata vietu administratīvā atbalsta, budžeta pārvaldības un krāpšanas novēršanas jomā var radīt attiecībā uz ES darbību un programmu ātru, regulāru un efektīvu īstenošanu, sevišķi laikā, kad ES kompetences turpina pieaugt un Savienībai pievienojas jauna dalībvalsts;

67. tādēļ prasa, lai Komisija savā ikgadējā darbinieku pārbaudes ziņojumā iekļauj apvienotu novērtējumu, ko veic katrs ģenerāldirektorātu un dienests, jo īpaši ņemot vērā to lielumu un darba apjomu, un ko strukturē pēc štata vietu veidiem, kas minēti šajā pārbaudes ziņojumā (politikas veidošana, programmu pārvaldība, administratīvais atbalsts, budžeta pārvaldība un krāpšanas novēršana, valodu dienesti u. c.);

68. pauž nožēlu par samazinājumiem, ko Padome ir veikusi administratīvā un pētniecības atbalsta pozīcijās, ieskaitot izpildaģentūras, kopumā par 6,6 % SA un MA (-EUR 71,8 miljoni) salīdzinājumā ar BP, turklāt lielākie samazinājumi attiecas uz 1.b kategoriju (- 23,7 %) un 4. kategoriju (- 13,2 %); uzsver, ka tas nozīmē 5,5 % lielu samazinājumu salīdzinājumā ar līdzīgām 2012. gada apropriācijām un šis papildu samazinājums tiek ieviests, neraugoties uz BP jau ierosinātajiem ietaupījumiem, un tādēļ tas varētu ietekmēt ar tiem saistīto daudzgažu programmu budžeta izpildes savlaicību un kvalitāti; turklāt uzsver, ka administratīvās pozīcijas samazināšana noteiktai programmai bez tās darbības izdevumu palielināšanas radītu izmaiņas šīs programmas finansējumā, par kuru vienošanās panākta koplēmuma procedūrā; tādēļ nolemj šīm pozīcijām atjaunot BP paredzētās summas;

69. nosaka arī vairākas rezerves dažām budžeta pozīcijām, lai iegūtu konkrētāku informāciju;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Aģentūras

70. kopumā atbalsta Komisijas aplēses par aģentūru budžeta un personāla vajadzībām un norāda, ka Komisija jau bija ievērojami samazinājusi aģentūru sākotnējos pieprasījumus un BP arī tām ir piemērojuši darbinieku skaita samazināšanu 1 % apmērā;

71. tādēļ uzskata, ka jebkādi turpmāki Padomes ierosinātie samazinājumi apdraudētu aģentūru pienācīgu darbību un tās nevarētu pildīt uzdevumus, ko tām uzticējusi likumdevēja institūcija; noraida Padomes horizontālo pieeju apropriāciju samazināšanā aģentūrām, jo to vajadzības ir jāvērtē katrā gadījumā atsevišķi; aicina arī Komisiju nākamajam DFS periodam noskaidrot iespējamās jomas, kurās saistībā ar aģentūrām ir iespējama darba dublēšanās vai mazāka pievienotā vērtība, lai racionalizētu to darbību;

72. nolemj palielināt 2013. gada budžeta apropriācijas trijām finanšu uzraudzības aģentūrām; uzskata, ka apropriācijām būtu jāatspoguļo nepieciešamība pildīt vajadzīgos uzdevumus, jo tiek pieņemts vairāk regulu, lēmumu un direktīvu, lai pārvarētu pašreizējo finanšu un ekonomikas krīzi, kas ir cieši saistīta ar finanšu nozares stabilitāti;

73. nevar pieņemt Padomes samazinājumus aģentūrām 3.a izdevumu kategorijā, proti, par EUR 2,8 miljoniem saistību un maksājumu apropriācijās, jo uz aģentūrām attiecas 18 % no 3.a kategorijas kopējām apropriācijām un Padomes samazinājumiem būtu nesamērīga ietekme uz šo kategoriju; tādēļ ir iecerējis atjaunot ierosināto BP, kas, šķiet, ir līdzsvarots līmenis;

74. saprot, ka atsevišķām aģentūrām (piemēram, Eiropolam, EASA, ACER) 2013. gadā ir jāveic papildu uzdevumi, kas, iespējams, nav atspoguļoti 2013. gadam piešķirtajā budžetā vai štatu sarakstā; prasa, lai Komisija vajadzības gadījumā laicīgi ierosina budžeta grozījumu attiecībā uz attiecīgo aģentūru; turklāt sagaida, ka Komisija arī iesniegs jaunu finanšu pārskatu, kad Parlaments un Padome būs pabeiguši likumdošanas procedūru, paplašinot aģentūras mandātu; apzinās, ka šādi mandāta paplašināšanai var būt nepieciešami papildu resursi, par kuriem budžeta lēmējstādei būtu jāvienojas;

Izmēģinājuma projekti un sagatavošanas darbības

75. pēc iesniegto izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību rūpīgas analīzes, ņemot vērā notiekošo projektu un darbību veiksmīguma pakāpi un izslēdzot iniciatīvas, uz kurām jau attiecas spēkā esošie juridiskie pamati, kā arī pilnībā ņemot vērā Komisijas novērtējumu par projektu īstenošanas iespējamību, nolemj pieņemt kompromisa paketi, kurā ir neliels skaits izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību, ievērojot arī to, ka ir pieejamas ierobežotas rezerves, sevišķi 1.a un 3.b izdevumu kategorijā;

Pārējās iedaļas

76. pauž bažas par Padomes nostāju attiecībā uz nominālu iesaldēšanu visām ES iestādēm; uzskata, ka katra iestāde būtu jāskata atsevišķi, ņemot vērā tās vajadzības un specifisko situāciju;

77. atzinīgi vērtē iestāžu centienus rast papildu ietaupījumus un ierobežot savus budžetus; norāda, ka to 2013. gada budžetos būs arī izmaksas, kas saistītas ar Horvātijas pievienošanu, un 1,7 % algas pielāgojums par 2013. gadu; tomēr uzsver, ka izmaksas, kas saistītas ar Horvātijas pievienošanu, nebūtu jāuzskata par budžeta palielinājumu, bet pamatotu finansējumu saistībā ar jaunas dalībvalsts pievienošanu ES;

78. uzsver — saistībā ar to, ka iestādes no 2012. gada pavasara līdz rudenim veica papildu ietaupījumus, apropriāciju līmenis šobrīd ir ļoti zems; pauž bažas par to, ka gandrīz vairs nav palikusi rezerve jauniem izdevumiem, no kuriem nevar izvairīties un kuri var rasties saistībā ar juridiskajiem pienākumiem;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

79. uzskata, ka budžeta lēmējinstīcijai būtu jānodrošina tāds apropriāciju līmenis, kas nodrošinās iestāžu netraucētu darbību, juridisko saistību ievērošanu un augsta līmeņa pārvaldi ES pilsoņu vajadzībām;

I iedaļa — Eiropas Parlaments

Vispārējais satvars

80. atgādina, ka, pieņemot 2013. gada tāmi ⁽¹⁾, Parlaments uzstāja, ka ir vajadzīga stingra budžeta kontrole un ka šajā budžeta procedūrā ir jānosaka, kur var veikt papildu ietaupījumus;

81. atzinīgi vērtē Prezidija un Budžeta komitejas vienošanos, kas tika panākta 2012. gada 26. septembra samierināšanas sanāksmē; norāda, ka tā 2013. gada budžeta kopējais apjoms ir EUR 1 750 463 939 un šī summa tādējādi nozīmē neto samazinājumu par EUR 18,3 miljoniem salīdzinājumā ar 2012. gada februāra provizorisko tāmes projektu;

82. norāda, ka tā 2013. gada budžeta palielinājums salīdzinājumā ar 2012. gada budžetu ir 1,9 %, ieskaitot Horvātijas pievienošanās izmaksas; uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējo inflāciju 1,9 % apmērā, ir panākts patiens darbības budžeta samazinājums, neskatoties uz nesen piešķirtajām jaunajām pilnvarām, jaunām štata vietām un jauniem darbības veidiem, Horvātijas pievienošanās finansēšanu un izmaksām par gatavošanos 2014. gada vēlēšanām;

83. apstiprina šādas tāmes korekcijas:

- samazināt apropriācijas, kas iekļautas rezervē neparedzētiem izdevumiem;
- pārveidot drošības dienestu par iekšēju dienestu tā, lai neietekmētu budžetu;
- IKT darbību veikšanu arī turpmāk uzticēt štata darbiniekiem un līdz ar to štatu sarakstā izveidot 30 jaunas štata vietas tā, lai neietekmētu budžetu (kompensējot to ar ietaupījumiem);
- koriģēt Eiropas Parlamentu asociācijai paredzētās apropriācijas;

84. samazina arī Eiropas vēstures namam paredzētās apropriācijas par EUR 5,3 miljoniem;

85. turklāt, saprotot grūto ekonomisko situāciju visā ES, atgādina pieņemto lēmumu neindeksēt deputātu personīgās piemaksas līdz sasaukuma beigām, norāda, ka darbinieku komandējuma piemaksas nav indeksētas kopš 2007. gada, un vēlreiz apstiprina 2012. gada budžeta rezolūcijā ⁽²⁾ iekļauto lēmumu samazināt visas budžeta pozīcijas, kas saistītas ar ceļošanu;

86. atzinīgi vērtē informāciju un analīzi, kas ietverta Parlamenta 2011. gada pārskatā par budžeta un finanšu pārvaldību un ģenerāldirektorātu gada darbības pārskatos, par budžeta pozīcijām, kuras 2011. gadā netika pilnībā īstenotas, un prasa veikt objektīvu analīzi arī par 2012. gada budžetu, lai ātrāk noteiktu iespējamus turpmākos ietaupījumus, ko var kompensēt ar investīcijām, ja tas ir nepieciešams un noderīgs pienācīgai un netraucētai Parlamenta darbībai;

Parlamenta darba aspekti

87. uzskata, ka, tāpat kā ikvienam tieši ievēlētām parlamentam, Eiropas Parlamentam vajadzētu būt tiesīgam lemt par savu atrašanās vietu un noteikumiem par darba vietu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0109.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0461.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

88. tādēļ paziņo, ka Parlamentam pašam būtu jālemj par Parlamenta atrašanās vietu un darba vietām deputātiem un ierēdņiem;

89. mudina abas budžeta lēmējinstiucijas iestādes (Padomi un Parlamentu), lai panāktu finansiālus ietaupījumus un veicinātu ilgtspējīgāku klimatu un videi draudzīgāku risinājumu, gaidāmajās sarunās par jauno 2014.–2020. gada DFS skatīt jautājumu par vienu Parlamenta atrašanās vietu un darba vietām deputātiem un ierēdņiem;

90. mudina dalībvalstis pārskatīt jautājumu par Parlamenta atrašanās vietu un darba vietām, kad nākamo reizi tiks pārskatīts Līgums, un grozīt 6. protokolu;

91. līdz tam laikam aicina Padomi kopā ar Parlamentu sākt izstrādāt ceļvedi pārejai uz vienu Parlamenta atrašanās vietu un darba vietu efektīvāku izmantošanu, ņemot vērā konkrētās atjauninātās summas, kas parāda katras darba vietas izmaksas, un darbinieku darba apstākļus, kā arī ekonomiskos, sabiedriskos un vides faktorus, kas tiks iesniegti ziņojumā līdz 2013. gada 30. jūnijam;

92. ierosina, ka būtu jāpārskata Luksemburgas varas iestāžu un Parlamenta vienošanās par to ierēdņu skaitu, kuri atrodas Luksemburgā, ņemot vērā Parlamenta vajadzību pārskatīšanu;

Kopīgā darba grupa

93. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota Budžeta komitejas un Prezidija kopīgā darba grupa par Parlamenta budžetu; sevišķi stingri atbalsta tās iesākto darbu par pētījumu, kurā Parlamenta budžets tiks salīdzināts ar ASV Kongresa budžetu un reprezentatīva dalībvalstu parlamentu parauga budžetiem; atgādina, ka šo pētījumu paredzēts pabeigt līdz 2012. gada beigām; sagaida, ka šis pētījums radīs ilgtermiņa ietaupījumus Parlamenta budžetā un sniegs idejas par to, kā 2013. gadā un turpmākajos gadus uzlabot tā efektivitāti;

94. uzskata, ka kopīgajai darba grupai būtu jāatspoguļo demokrātiskais līdzsvars Parlamentā; uzskata, ka darba grupai cita starpā būtu jāizskata turpmākas alternatīvas saistībā ar Deputātu reģistra darba laikiem un pasākumi, lai mudinātu izmantot lētākus un zaļākus transporta veidus; turklāt aicina darba grupu ziņot Budžeta komitejai un Prezidijam, lai Parlamenta budžetā panāktu vidēja termiņa un ilgtermiņa strukturālus un organizatoriskus ietaupījumus;

95. atzinīgi vērtē kopīgās darba grupas priekšlikumu darbam ar vēlētajiem paredzētajās (tirkīza) nedēļās Deputātu reģistru piektdienās slēgt;

96. aicina Prezidiju bez kavēšanās īstenot priekšlikumus par ietaupījumiem, par ko kopīgā darba grupā vienojās;

Ceļošana

97. atzinīgi vērtē centienus rast turpmākus ietaupījumus saistībā ar deputātu un darbinieku ceļa izdevumiem; norāda uz ietaupījumiem saistībā ar darbinieku komandējumu izdevumiem; norāda, ka atbilstošā budžeta pozīcija 2012. gadā samazinājās un ka šie ietaupījumi bija iespējami, jo tika īstenota labāka pārvaldība, izmantotas videokonferences un samazināts komandējumu skaits;

98. aicina administrāciju novērtēt attīstību zemo cenu ceļojumu tirgū, būt informētai par jaunumiem tirgū un izmantot visas iespējas ietaupīt; turklāt aicina administrāciju atļaut un mudināt izmantot zemo cenu lidmašīnu biļetes un iegādāties ekonomiskās fleksiblās klases biļetes; uzskata, ka būtu jāapsver turpmāki pasākumi, lai panāktu, ka deputāti mazāk pērk biznesa klases lidojumus;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

IT/ceļošana

99. norāda, ka ceļa izdevumu ietaupījumi 2011. gadā, pateicoties tam, ka vairāk (+ 56,6 %) tika izmantotas videokonferences, tiek lēsti EUR 1,4 miljonu apmērā; uzskata, ka turpmākus komandējuma izdevumu ietaupījumus var panākt, pakāpeniski aizstājot komandējumus ar videokonferencēm, kas arī samazinātu Parlamenta oglekļa emisijas ietekmi; tādēļ prasa ne vēlāk kā līdz 2013. gada februārim iesniegt rezultātus analīzei, ko Parlamenta administrācija veica par vajadzīgo papildu videokonferenču aprīkojumu;

Nekustamais īpašums

100. prasa pārredzamu lēmumu pieņemšanas procesu ēku politikas jomā, cieši un atklāti sadarbojoties ar Budžeta komiteju, un tic, ka tas ir iespējams;

101. prasa savlaicīgu informāciju par ģenerālsekretāra secinājumiem par remontdarbiem un biroju pārvietošanu turpmākajos gados un šo darbu grafiku; uzsver, ka ir svarīgi veikt pienācīgu plānošanu un apropriācijas budžetā iekļaut atbilstošajā posmā;

Rakstiskā tulkošana

102. atkārtoti, ka ietaupījumiem saistībā ar rakstisko tulkošanu nevajadzētu apdraudēt daudzvalodību; vērš uzmanību uz to, ka ir jānodrošina tulkojumu kvalitāte un kvalitatīvi darba apstākļi attiecīgajiem dienestiem;

IV iedaļa — Tiesa

103. norāda, ka, neskatoties uz lielām strukturālām pārmaiņām un arvien pieaugošu lietu skaitu, Tiesa darbības budžeta palielinājumu ir ierobežojusi līdz 1,56 % (papildus 1,49 % saistībā ar Horvātijas pievienošanu);

104. tādēļ atjauno rakstiskajai tulkošanai paredzētās apropriācijas, lai novērstu tiesvedības kavēšanos, un IT resursiem paredzētās apropriācijas, kā to ieteica revidenti;

105. daļēji atjauno atalgojumam paredzētās apropriācijas un standarta samazinājuma likmi nosaka 4,5 % apmērā, lai ļautu Tiesai pienācīgi pildīt savas funkcijas; turklāt daļēji atjauno uzturēšanai un enerģijai paredzētās apropriācijas;

106. atbalsta notiekošo Tiesas statūtu pārskatīšanu un aņņemas nekavējoties izskatīt budžeta grozījumu saistībā ar šo jautājumu;

V iedaļa — Revīzijas palāta

107. norāda, ka Revīzijas palāta 2013. gada štatu sarakstu ir samazinājusi par 9 štata vietām; tādēļ atjauno sākotnējo standarta samazinājumu 1,8 % apmērā, lai mazinātu risku, ka Revīzijas palāta neīstenos tās stratēģiju, un nodrošinātu, ka tā sagatavos plānotos revīzijas ziņojumus; atjauno arī apropriācijas, kas paredzētas darbinieku pieņemšanai darbā saistībā ar Horvātijas pievienošanu, BP līmenī;

VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

108. daļēji atjauno atalgojumam un pabalstiem paredzētās apropriācijas, piemērojot 5,5 % standarta samazinājuma likmi, kas joprojām nozīmē pašreizējā štata vietu aizpildījuma līmeņa samazināšanu; daļēji atjauno citus Padomes veiktos patvaļīgos samazinājumus, piemēram, izdevumiem, kas saistīti ar „Oficiālo Vēstnesi”, un darbības izdevumiem, tostarp mutiskajai tulkošanai, kuri 2012. gadā jau tika samazināti līdz 2009. gada izpildes līmenim;

109. pilnībā atjauno apropriācijas gada nomas maksājumiem, kuri ir saistīti ar spēkā esošajos līgumos paredzētajām juridiskajām saistībām un kuriem piemēro ikgadējo indeksāciju atkarībā no inflācijas Beļģijā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

VII iedaļa — Reģionu komiteja

110. daļēji atjauno Reģionu komitejai paredzētās apropriācijas, lai tā varētu pildīt savas tiesību aktos noteiktās un juridiskās saistības attiecībā uz gada nomas maksājumiem un darbinieku algām; konstatē, ka Padomes krasais samazinājums atalgojumam un pabalstiem nozīmētu, ka šai iestādei tiek piemērots dubults darbinieku skaita samazinājums par 1 % (kas jau ir iekļauts BP);

VIII iedaļa — Eiropas Ombuds

111. konstatē, ka Eiropas Ombuda budžets ir palielinājies par 3,49 %; norāda, ka daļa no šī palielinājuma ir saistīta ar īres izmaksām, no kurām nevar izvairīties; atjauno atalgojumam un pabalstiem paredzētās apropriācijas, kas ir nepieciešamas tādēļ, ka tiek aizpildītas iepriekš vakantās štata vietas;

IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

112. pilnībā atjauno EDAU budžetu; norāda, ka tā palielinājums atbilst prognozētajam inflācijas līmenim; jo īpaši atjauno divas jaunās štata vietas un atbilstošās apropriācijas, kas ir paredzētas, lai palīdzētu veikt iestādes pamatdarbību;

X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests

113. norāda, ka EĀDD ir relatīvi jauna iestāde, kas joprojām paplašinās, un tā tīkls joprojām ir jāuzlabo, lai īstenotu Savienības politiskās prioritātes, turklāt ar 141 delegāciju EĀDD ES iestāžu starpā ir nesalīdzināmi vairāk pakļauts inflācijai trešās valstīs un valūtas maiņas kursa svārstībām;

114. atzinīgi vērtē to, ka EĀDD 2013. gadam vairākās budžeta pozīcijās ir iesaldējis apropriācijas nominālā izteiksmē un veicis mērķtiecīgus samazinājumus citās budžeta pozīcijās, līdz ar to ietaupījumi varētu pat būt līdz 1,3 % no tā 2012. gada budžeta;

115. norāda, ka EĀDD ir sevi ierobežojis, jo 2013. gada štatu sarakstā nav izveidotas jaunas štata vietas;

116. norāda, ka ierosinātie palielinājumi EĀDD budžetā ir vajadzīgi, lai segtu likumīgi paredzētās personāla izmaksas un izpildītu citas juridiskas saistības, kā arī reaģētu uz politisko vēlmi, lai EĀDD atrastos prioritārajās valstīs;

117. noraida Padomes lēmumu iesaldēt EĀDD budžetu nominālā izteiksmē 2012. gada līmenī un ierosina atbilstošu palielinājumu, ņemot vērā kopējo finansiālo situāciju;

118. atjauno Padomes veiktos samazinājumus, kas nozīmētu, ka jāsamazina ierēdņu skaits, un tas būtu pretrunā visiem kopš EĀDD izveides īstenotajiem centieniem saistībā ar darbinieku pieņemšanu darbā vai pārceļšanu uz citu amata vietu, lai spētu izpildīt darbības prasības, kas ir palielinājušās;

119. atjauno apropriācijas, kas ir nepieciešamas, lai izpildītu spēkā esošos nomas līgumus un dienesta līmeņa vienošanās ar Komisiju un Padomi, un pakāpeniski aizstāt un integrēt pārņemtās novecojušās IT sistēmas, kuras pārklājas;

*

* *

120. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, pārējām attiecīgajām iestādēm un struktūrām, kā arī valstu parlamentiem.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Tiesības tikt ievēlētām komitejas prezidijā (Reglamenta 191. panta 1. punkta interpretācija)

P7_TA(2012)0363

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra lēmums par tiesībām tikt ievēlētām komitejas prezidijā (Reglamenta 191. panta 1. punkta interpretācija)

(2014/C 68 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Konstitucionālo lietu komitejas priekšsēdētāja 2012. gada 18. septembra vēstuli,

— ņemot vērā Reglamenta 211. pantu,

1. nolemj piemērot šādu 191. panta 1. punkta interpretāciju:

"Tikai pilntiesīgie komitejas locekļi, kas ievēlēti saskaņā ar 186. pantu, var tikt ievēlēti tās prezidijā."

2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai zināšanai.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Pašu resursi, kuru pamatā ir pievienotās vērtības nodoklis *

P7_TA(2012)0361

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus pašu resursus, kuru pamatā ir pievienotās vērtības nodoklis (COM(2011)0737 – C7-0504/2011 – 2011/0333(CNS))

(2014/C 68 E/11)

(Īpašā likumdošanas procedūra – apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2011)0737),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 322. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C7-0504/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantu,
- ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu (Atzinums Nr. 2/2012) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 13. jūnija rezolūciju par daudzgadu finanšu shēmu un pašu resursiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 23. oktobra rezolūciju labvēlīga iznākuma panākšanai 2014.–2020. gada daudzgadu finanšu shēmas apstiprināšanas procedūrā ⁽⁵⁾;
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

⁽¹⁾ OV C 112, 18.4.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 214. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0266.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0245.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0360.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0316/2012),
- A. tā kā Līgumā ir skaidri noteikts, ka Savienības budžets ir pilnībā jāfinansē no pašu resursiem;
- B. tā kā Parlaments iepriekš minētajā 2012. gada 13. jūnija rezolūcijā, ko pieņēma ar pārliecinošu balsu vairākumu, atzinīgi novērtēja Komisijas 2011. gada 29. jūnijā iesniegtos likumdošanas priekšlikumus par pašu resursu sistēmas reformu, tostarp priekšlikumus par finanšu darījumu nodokli (FDN) un jaunu ES PVN kā pašu resursus, kuru mērķis ir līdz 2020. gadam samazināt Savienības budžetā dalībvalstu uz IKP balstīto iemaksu daļu līdz 40 %, tādējādi sekmējot dalībvalstu konsolidācijas centienus;
- C. tā kā Parlaments iepriekš minētajā 2012. gada 23. oktobra rezolūcijā pauda nelokāmu pārliecību par to, ka PVN ir viens no priekšnosacījumiem saistībā ar nepieciešamo politisko vienošanos par pašu resursiem un ka vienlaikus ar nolīgumu par DFS ir jānoslēdz nolīgums par PVN, kā pašu resursu, reformu, kā arī jāpieņem īstenošanas nosacījumi;
- D. tā kā pasākumu īstenošanai attiecībā uz Savienības pašu resursu sistēmu pirmo reizi saskaņā ar Līgumu ir nepieciešama Parlamenta piekrišana un tā kā Parlaments šajā sakarībā ir skaidri paudis vēlēšanos īstenot savu prerogatīvu sarunās par pašu resursu sistēmas reformu;
- E. tā kā Reģionu komiteja un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja savos atzinumos par Komisijas priekšlikumiem par pašu resursu reformu ir atzinīgi novērtējušas priekšlikumu par jauniem PVN pašu resursiem ⁽¹⁾;
- F. tā kā Parlaments ir vairākas reizes atgādinājis savu nostāju par Savienības pašu resursu sistēmas reformas nepieciešamību, jo īpaši attiecībā uz pašreizējiem PVN resursiem, lai no jauna pievērstu uzmanību tā sākotnējai idejai par to, ka minētie resursi ir īsti pašu resursi, nevis tikai statistikas instruments ⁽²⁾;
- G. tā kā Parlaments atzinīgi vērtē centienus vienkāršot PVN aprēķina metodi un to, ka ar Komisijas priekšlikumu tiek uzlabota PVN pašu resursu pārredzamība;
- H. tā kā Parlaments uzskata, ka starp būtiskākajām jaunā PVN priekšlikuma priekšrocībām var minēt tā pārredzamību, taisnīgumu attiecībā uz visu dalībvalstu nodokļu maksātājiem, lielāku vienkāršību un iespējas turpmāk šo resursu noteikt par īstenu pašu resursu, ko tieši ieskaita Savienības budžetā;
- I. tā kā Parlaments uzskata, ka īsteni pašu resursi Savienības budžetā būtu jāieskaita tieši,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;

⁽¹⁾ Reģionu komitejas 2011. gada 14. un 15. decembra 93. plenārsesijā pieņemtais atzinums par jauno daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam.
Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 29. marta plenārsesijā pieņemtais atzinums par pašu resursu sistēmu.

⁽²⁾ Skatīt Parlamenta 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

4. aicina Komisiju iesniegt konkrētu priekšlikumu par to, kā turpmāk īstenojama PVN pašu resursu reforma, lai tos tieši ieskaitītu Savienības budžetā jau 2014.-2020. gada laikposmā vai pašu resursu sistēmas turpmākajā pārskatīšanā;
5. prasa veikt praktiskus turpmākos pasākumus saistībā ar Komisijas Zaļo grāmatu par PVN nākotni un konkrētus pasākumus, kas dalībvalstīs nodrošinās lielāku PVN sistēmu saskaņotību, jo tikai šāda saskaņotība var būt par pamatu tam, lai PVN noteiktu par īstieniem pašu resursiem, ko turpmāk tieši ieskaitīs Savienības budžetā;
6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Gada budžetam piemērojamie finanšu noteikumi *I**

P7_TA(2012)0362

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības gada budžetam (COM(2010)0815 – C7-0016/2011 – 2010/0395(COD))

(2014/C 68 E/12)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0815),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 322. pantu, kā arī Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu, saskaņā ar ko Komisija Parlamentam iesniedza priekšlikumu (C7-0016/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 2011. gada 25. janvārī pārskatītos un atjauninātos Eiropas Revīzijas palātas Atzinumus Nr. 3/2010 ⁽¹⁾ un Nr. 6/2010 ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes pārstāvja 2012. gada 11. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas apvienotās sanāksmes saskaņā ar Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A7-0325/2011),

⁽¹⁾ OV C 145, 3.6.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 334, 10.12.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾;
2. apstiprina kopīgos paziņojumus par jautājumiem saistībā ar DFS un par Finanšu regulas 195. pantu, kā arī Parlamenta paziņojumu par minētās regulas 18. pantu, kas iekļauti šīs rezolūcijas pielikumā;
3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Šī nostāja aizstāj grozījumus, kas pieņemti 2011. gada 26. oktobrī (Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0465).

P7_TC1-COD(2010)0395

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr.../2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES, Euratom) Nr. 966/2012.)

Normatīvās rezolūcijas pielikums

A. Kopīgs paziņojums par jautājumiem saistībā ar DFS

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas, ka Finanšu regula tiks pārskatīta, lai iekļautu grozījumus, kas vajadzīgi saskaņā ar rezultātu sarunās par daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, tostarp par šādiem jautājumiem:

- pārvešanas noteikumi par ārkārtas palīdzības rezervi un projektiem, ko finansē no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta;
- neizmanto to aproprāciju un budžeta bilances pārvešana, kā arī ar to saistītais priekšlikums iekļaut šos līdzekļus rezervē, kas paredzēta maksājumiem un saistībām;
- iespējama Eiropas Attīstības fonda iekļaušana Savienības budžetā;
- rīcība ar līdzekļiem, kas iegūti saskaņā ar nolīgumiem par cīņu pret nelikumīgu tirdzniecību ar tabakas izstrādājumiem.

B. Kopīgs paziņojums par izdevumiem, kas saistīti ar ēkām, ar atsauci uz 195. pantu

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas, ka:

1. agrīnās brīdināšanas procedūra, kas paredzēta 195. panta 4. punktā, un iepriekšējas piekrišanas procedūra, kas paredzēta 195. panta 5. punktā, neattiecas uz zemes iegādi bez maksas vai par simbolisku summu;
2. atsauces uz „ēkām” 195. pantā attiecas tikai uz nedzīvojamām ēkām. Eiropas Parlaments un Padome var pieprasīt jebkādu informāciju, kas saistīta ar dzīvojamo ēku;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

3. ārkārtas vai steidzamos politiskos apstākļos informāciju par nekustamā īpašuma projektiem, kas saistīti ar ES delegācijām un birojiem trešās valstīs, kā paredzēts 195. panta 4. punktā, var iesniegt kopā ar nekustamā īpašuma projektu saskaņā ar 195. panta 5. punktu; šādos gadījumos Eiropas Parlaments, Padome un Komisija apņemas izskatīt nekustamā īpašuma projektu pie pirmās izdevības;
4. iepriekšējas apstiprināšanas procedūru, kas paredzēta 195. panta 5. un 6. punktā, neattiecas uz sagatavošanas līgumiem vai pētījumiem, kas nepieciešami, lai izvērtētu nekustamā īpašuma projekta detalizētas izmaksas un finansējumu;
5. EUR 750 000 vai EUR 3 000 000 robežvērtības, kas minētas 195. panta 7. punkta ii) līdz iv) apakšpunktā, ietver ēkas aprīkošanu; īres līgumiem šīs robežvērtības attiecas uz īres maksu bez uzturēšanas izmaksām, bet ietver izmaksas, kas saistītas ar ēkas aprīkošanu;
6. izdevumi, kas minēti 195. panta 3. punkta a) apakšpunktā, neietver uzturēšanas izmaksas;
7. vienu gadu pēc dienas, kad sāk piemērot Finanšu regulu, Komisija ziņo par 195. pantā paredzēto procedūru piemērošanu.

C) Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgs paziņojums par 195. panta 3. punktu

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija vienojas, ka līdzvērtīgi noteikumi tiks iekļauti Finanšu pamatregulā struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un *Euratom* līgumu.

D) Eiropas Parlamenta paziņojums

Summu EUR 85,9 miljonu apmērā, ko Beļģija Eiropas Parlamentam atmaksāja 2010. gada sākumā un kas tika iezīmēta ēku projektiem, uzskata par ārējiem piešķirtajiem ieņēmumiem saskaņā ar Finanšu regulas 18. pantu.

Budžeta grozījums Nr. 4/2012 — pašu resursi, riska dališanas instrumenti, EuroGlobe

P7_TA(2012)0364

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2012. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektu, III iedaļa – Komisija (14059/2012 – C7-0305/2012 – 2012/2127(BUD))

(2014/C 68 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, it īpaši tā 310. un 314. pantu, un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, it īpaši tā 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu Regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, (Finanšu Regula) un it īpaši tās 37. un 38. pantu,
- ņemot vērā 2011. gada 1. decembrī galīgajā variantā pieņemto Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējo budžetu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 56, 29.2.2012.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2012. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektu, ko Komisija iesniedza 2012. gada 20. jūnijā (COM(2012)0340),
 - ņemot vērā Padomes 2012. gada 24. septembrī pieņemto nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektu (14059/2012 – C7-0305/2012),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulu (ES) Nr. 423/2012, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 attiecībā uz dažiem noteikumiem, kuri skar riska dalīšanas instrumentu dalībvalstīm, kas saskaras ar nopietnām grūtībām vai kam draud šādas grūtības saistībā ar šo valstu finanšu stabilitāti ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 75.b un 75.e pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0308/2012),
- A. tā kā 2012. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektam ir trīs mērķi, proti, četru budžeta pozīciju izveide, lai summu līdz 10 % apmērā no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un Kohēzijas fonda 2007.–2013. gada piešķiruma pārdaļītu riska dalīšanas instrumentiem, pašu resursu prognozētā apjoma pārskatīšana un iekļaušana budžetā, kā rezultātā notikušas izmaiņas Savienības budžetā veicamo pašu resursu iemaksu sadalījumā starp dalībvalstīm, un 16 03 05 01. budžeta pozīcijas „Sagatavošanas darbība – *EuroGlobe*” maksājumu apropriāciju ailē ierakstītās svītņiņas aizstāšana ar atgādinājumu „p.m.”, lai darītu iespējamu pārvietojumu;
- B. tā kā pašu resursu korekcijas pamatā ir tradicionālo pašu resursu, PVN resursa un NKI resursa bāzes prognožu pārskatīšana, budžeta nelīdzsvarotības korekcija par labu Apvienotajai Karalistei (AK korekcija) attiecībā uz 2008., 2010. un 2011. gadu, kā arī ietekme uz Austrijas, Vācijas, Nīderlandes un Zviedrijas daļu AK atlaides finansēšanā, kura ir samazināta līdz vienai ceturtdaļai no to parastās daļas, šo samazinājumu finansējot pārējām dalībvalstīm, izņemot Apvienoto Karalisti;
- C. tā kā budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projekts paredz iespēju, ka summas, kas paliek pāri pēc Savienības atbalsta piešķiršanas riska dalīšanas instrumentiem, kurus finansē kohēzijas politikas ietvaros, pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma pieskaita kohēzijas politikai nākamajā gada paredzētajam līdzekļu piešķirumam;
- D. tā kā budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projekts pilnībā atbilst Finanšu regulas grozījumiem, par ko vienojušies Eiropas Parlaments un Padome, un it īpaši tās 131. pantam,
1. pieņem zināšanai budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektu;
 2. uzskata, ka jebkurš apropriāciju pārvietojums no kohēzijas politikas uz šiem vēl definējamajiem finanšu instrumentiem ir pienācīgi jāpamato un rūpīgi jākontrolē, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 423/2012;
 3. prasa, lai Komisija pirms šāda 2. punktā minētā pārvietojuma veikšanas vienmēr par to informētu budžeta lēmējinstāciju;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 133, 23.5.2012., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

4. prasa, lai Parlamentam tiktu regulāri iesniegta detalizēta informācija par darbības programmām, kurām ierosināts samazināt finansējumu, izmantojamajiem finanšu instrumentiem un atbalstāmajiem projektiem;
5. negrozot apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektu;
6. uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 4/2012 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Meža reproduktīvais materiāls *I**

P7_TA(2012)0367

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Lēmumu 2008/971/EK attiecībā uz tāda meža reproduktīvā materiāla iekļaušanu minētā lēmuma darbības jomā, kas pieskaitāms kategorijai “uzlabots”, un to iestāžu nosaukumu atjaunināšanu, kas atbildīgas par ražošanas apstiprināšanu un kontroli (COM(2012)0355 – C7-0175/2012 – 2012/0172(COD))

(2014/C 68 E/14)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0355),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0175/2012),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 18. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2012. gada 28. septembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. pants 1. punktu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0277/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

⁽¹⁾ *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2012)0172

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr .../2012/ES, ar ko groza Padomes Lēmumu 2008/971/EK, lai iekļautu meža reproduktīvo materiālu kategoriju “uzlabots”, un atjauninātu to iestāžu nosaukumus, kas atbildīgas par apstiprināšanu un ražošanas kontroli

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 1104/2012/ES.)

Eiropas Pilsoņu gads (2013. gads) ***I

P7_TA(2012)0368

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Pilsoņu gadu (2013. gads) (COM(2011)0489 – C7-0217/2011 – 2011/0217(COD))

(2014/C 68 E/15)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0489),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 21. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0217/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 28. marta atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Kultūras un izglītības komitejas, Konstitucionālo jautājumu komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A7-0271/2012),

1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 137. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0217**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23 oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr .../2012/ES par Eiropas Pilsoņu gadu (2013. gads)**

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 1093/2012/ES.)

Revīzijas palātas locekļa Leonard Orban) iecelšanas priekšlikums

P7_TA(2012)0374

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra lēmums par priekšlikumu iecelt Leonard Orban par Revīzijas palātas locekli (C7-0153/2012 – 2012/0805(NLE))

(2014/C 68 E/16)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0153/2012),
 - ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0296/2012),
- A. tā kā Parlamenta Budžeta kontroles komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 1. punktā noteiktās prasības;
 - B. tā kā Budžeta kontroles komiteja 2012. gada 26. septembra sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,
1. noraida Padomes priekšlikumu iecelt *Leonard Orban* par Revīzijas palātas locekli;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2012/001 IE/ Talk Talk

P7_TA(2012)0375

1. Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Īrijas pieteikums EGF/2012/001 IE/Talk Talk) (COM(2012)0423 – C7-0204/2012 – 2012/2157(BUD))

(2014/C 68 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0423 – C7-0204/2012)),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0322/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lēmumu pieņemšanā par EGF izmantošanu pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā Īrija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 592 darbinieku atlaišanu uzņēmumā „Talk Talk Broadband Services (Ireland) Limited” (turpmāk “Talk Talk”) un trijos minētā uzņēmuma piegādes uzņēmumos Īrijā, un no tiem palīdzību paredzēts sniegt 432 darbiniekiem;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Īrija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu atbalstu;
2. norāda, ka Īrijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2012. gada 29. februārī, līdz 2012. gada 15. maijam sniedzot papildu informāciju, un ka Komisija nāca klajā ar tā novērtējumu 2012. gada 27. jūlijā; atzinīgi vērtē to, ka Īrija ātri un precīzi veica novērtēšanu un sniedza papildu informāciju;
3. norāda, ka uzņēmums „Talk Talk” atradās Voterfordas pilsētas nomalē Īrijas NUTS III Dienvidaustrumu reģionā un šajā reģionā bezdarba līmenis pastāvīgi ir bijis lielāks nekā vidējais bezdarba līmenis pārējā valstī; turklāt šo reģionu nesamērīgi smagi skārusi finanšu un ekonomiskās krīzes ietekme, piemēram, kopš 2007. gada bezdarba līmenis minētajā reģionā salīdzinājumā ar vidējo bezdarba līmeni valstī, kas ir 14,3 %, ir strauji pieaudzis no 4,9 % 2007. gadā līdz 18,2 % 2011. gadā;
4. norāda, ka atlaišanas notika dienvidaustrumu reģionā, kurā nodarbinātības līmenis laikposmā no 2007. līdz 2011. gadam samazinājās no 62,7 % līdz 58,1 % un kurā patlaban ir augstāks bezdarba līmenis nekā vidējais rādītājs valstī;
5. pauž nožēlu par uzņēmuma „Talk Talk” lēmumu veidot alianses ar trim lieliem pakalpojumu sniedzējiem ārpus ES un pārvietot uz trešām valstīm lielu darba apjomu, tādējādi īstenojot stratēģiju, kas apdraud nodarbinātību ES rūpniecībā un ir pretrunā stratēģijai „Eiropa 2020”;
6. norāda, ka pirms tam vairāku darbinieku vienlaicīga atlaišana ir notikusi divas reizes (2010. gada aprīlī un 2011. gada aprīlī), katrā reizē atlaižot apmēram 50 cilvēku; tomēr šie atlaišanas gadījumi tika uzskatīti par pārvaldības pārstrukturēšanu, kas ļautu galvenajiem birojiem Apvienotajā Karalistē tieši pārvaldīt Voterfordā veiktās darbības; turklāt uzņēmuma „Talk Talk” Voterfordas centrā saņemto zvanu apjoms bija samazinājies par apmēram 40 %;
7. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; cer, ka koordinēto pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota atlaisto darbinieku iemaņu līmenim un vajadzībām, jo īpaši ņemot vērā to, ka lielākā daļa atlaisto darbinieku strādāja klientu apkalpošanas un tehniskā atbalsta jomā;
8. pauž nožēlu par to, ka uzņēmums „Talk Talk” ļoti strauji pieņēma lēmumu slēgt Voterfordas ražotni un brīdināja darbiniekus par to tikai 30 dienas iepriekš, nerīkojot pienācīgu atlaišanas plāna apspriešanu un neiesaistot sociālos partnerus; pauž nožēlu par to, ka sociālie partneri netika iesaistīti pieteikuma EGF līdzekļu saņemšanai izstrādē, jo uzņēmumā „Talk Talk” nebija arodbiedrību; tomēr norāda, ka ar attiecīgajiem darbiniekiem apspriedās tieši;
9. atzinīgi vērtē to, ka Īrijas iestādes nolēma sākt īstenot saskaņoto pakalpojumu kopumu jau 2011. gada 7. septembrī, t. i., labu laiku pirms budžeta lēmējinstytucijas lēmuma par atbalsta piešķiršanu;
10. norāda, ka Īrijas iestādes sūdzas par laika ierobežojumiem EGF līdzekļu izmantošanā, kuru dēļ apmācību nevar nodrošināt ilgāk kā 24 mēnešu īstenošanas laikposmā; atzinīgi vērtē to, ka atlaisto darba ņēmēju vajadzībām ir izstrādāta paātrināta Bakalaura studiju programma, kurā uzmanība pievērsta konstatētajām trūkstošajām prasmēm un kuru var pabeigt EGF īstenošanas laikposmā;
11. uzsver to, ka, sagatavojot un īstenojot šo un citus pieteikumus darbinieku masveida atlaišanas gadījumos, ir jāmācās no gūtās pieredzes;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

12. pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar EGF regulu EGF atbalsts var aizstāt sociālos maksājumus, kuri jānodrošina saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem; uzsver, ka EGF līdzekļi pirmām kārtām jāpiešķir apmācības, darba meklēšanas un profesionālās orientācijas programmām un uzņēmējdarbības veicināšanai, izmantojot tos papildus valsts iestāžu pasākumiem un nevis aizstājot bezdarbnieka pabalstu vai cita veida sociālos maksājumus, par kuriem ir atbildīgas dalībvalstu iestādes saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem;
13. prasa, lai iesaistītās iestādes veiktu vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūras īstenošanu un ar budžetu saistītos noteikumus nolūkā paātrināt EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, ko Komisija ir ieviesusi pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu, lai novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegtu kopā ar priekšlikumu par EGF līdzekļu izmantošanu; cer, ka jaunajā EGF regulā (2014–2020) tiks iekļauti turpmāki procedūras uzlabojumi un ka tiks palielināts EGF lietderīgums, pārredzamība un pamanāmība;
14. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt liela nozīme atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
15. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu no darba atlaistajiem darbiniekiem atrast ilgtermiņa darbu; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas ilgtermiņā spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu, ka EGF varētu uzņēmumiem radīt stimulu aizstāt līgumdarbiniekus ar elastīgāku un uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
16. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar darbībām, ko finansē no struktūrfondiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai pilnībā tiktu ievēroti spēkā esošie noteikumi un lai Savienības finansētie pakalpojumi netiktu sniegti divreiz;
17. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai novērstu nepieciešamību veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt EGF politikas mērķu sasniegšanu;
18. pauž nožēlu par Padomes lēmumu nepiemērot ar krīzi saistīto izņēmumu (kas ļāva sniegt atbalstu ne tikai tiem darbiniekiem, kuru atlaišana ir saistīta ar lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišanu ietekmējusi pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpatsvaru līdz 65 % no programmas izmaksām) attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo pasākumu;
19. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
20. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Īrijas pieteikums EGF/2012/001 IE/Talk Talk)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/685/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2011/015 SE/AstraZeneca

P7_TA(2012)0376

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Zviedrijas pieteikums EGF/2011/015 SE/AstraZeneca) (COM(2012)0396 – C7-0191/2012 – 2012/2155(BUD))

(2014/C 68 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0396 – C7-0191/2012),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0325/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par EGF līdzekļu izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā Zviedrija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 987 darbinieku atlaišanu (EGF atbalsts pieprasīts 700 darbiniekiem) Zviedrijas farmācijas uzņēmumā „AstraZeneca”;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrt Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta a) punktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Zviedrija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. atzinīgi vērtē to, ka Zviedrijas valdība ir iesniegusi pieteikumu EGF finansējuma saņemšanai, lai gan šī dalībvalsts neatbalstīja EGF izmantošanu pēc 2013. gada;
 3. norāda, ka Zviedrijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2011. gada 23. decembrī, līdz 2012. gada 16. aprīlim sniedzot papildu informāciju, un ka tā novērtējumu Komisija iesniedza 2012. gada 16. jūlijā; atzinīgi vērtē to, ka Zviedrija ātri un precīzi veica novērtēšanu un sniedza papildu informāciju;
 4. norāda, ka attiecīgās ražotnes atrodas četrās no 290 Zviedrijas pašvaldībām un lielākais atlaisto darbinieku skaits ir Zviedrijas dienvidu pilsētā Lundā; uzņēmuma „AstraZeneca” slēgšana ir smags trieciens ne vien Lundai, bet arī visai Zviedrijas farmācijas nozarei; šis pavērsiens izjauc līdzsvaru reģionālajā darba tirgū; laikposmā no 2009. gada janvāra līdz 2011. gada novembrim bezdarbs pieauga visās četrās pašvaldībās, kuras skārusi uzņēmuma slēgšana: Lundā bezdarbnieku skaits palielinājās no 2 467 līdz 3 025, Ūmeo (*Umeå*) — no 3 725 līdz 4 539, Sēderteljē (*Södertälje*) — no 3 100 līdz 5 555 un Mēlndalē (*Mölnadal*) — no 1 458 līdz 1 663;
 5. norāda, ka medicīnas pētniecība Zviedrijā ir spēcīga nozare un kolektīvā atlaišana uzņēmumā „AstraZeneca” bija negaidīts notikums pavērsiens; lai gan, ņemot vērā ģenētisku zāļu aizvien spēcīgāku dominanci un to, ka pētniecības un izstrādes darbību veikšanai tiek piesaistīti ārpakalpojumu sniedzēji no trešām valstīm, situācijas pasliktināšanās farmācijas nozarē tika prognozēta, uzņēmumu „AstraZeneca” tas ir skāris smagāk, nekā bija iespējams paredzēt;
 6. norāda, ka uzņēmums AstraZeneca tās izpētes un attīstības darbības, ko veica Lundas ražotnē, ir pārvietojis uz Mēlndales ražotni; jautā, vai Lundas ražotnes darbiniekiem tika piedāvāta iespēja pāriet darbā uz paplašināto Mēlndales ražotni, nevis tikt atlaistiem;
 7. atzinīgi vērtē to, ka Zviedrijas iestādes, vēloties pēc iespējas ātrāk palīdzēt darba ņēmējiem, nolēma sākt attiecīgo pasākumu īstenošanu 2011. gada 26. oktobrī — labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņoto pasākumu kopumam;
 8. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; cer, ka saskaņoto pasākumu kopumā piedāvātā apmācība būs pielāgota atlaisto darbinieku kompetences līmenim un vajadzībām, jo īpaši tādēļ, ka vairums no viņiem ir kvalificēti zinātņu speciālisti un inženiertehniskie darbinieki;
 9. norāda, ka uzņēmuma AstraZeneca atlaistie darbinieki ir izglītoti un ar augstu kvalifikāciju un tādēļ viņiem ir vajadzīga īpaša pieeja; pauž nožēlu par to, ka Zviedrijas iestādes nesniedz informāciju par jomām, kurās ir plānoti apmācības un profesionālās orientācijas pasākumi, un to, vai un kā šie pasākumi ir pielāgoti vietējiem darba tirgiem, kurus skārusi minētā atlaišana;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

10. atzinīgi vērtē to, ka EGF pieteikums ir apspriests sadarbībā ar sociālajiem partneriem un ka ir sagaidāma sociālo partneru līdzdalība vadības grupā, kura pārraudzīs EGF atbalsta īstenošanas procesu;
11. atzinīgi vērtē to, ka Zviedrijas iestādes plāno organizēt izpratnes veidošanas kampaņas par darbībām, kurām sniedz atbalstu no EGF līdzekļiem;
12. norāda — lai veicinātu dalību attiecīgajos pasākumos, koordinētajā pakalpojumu kopumā ir paredzētas vairākas līdzdalības iniciatīvas: darba meklēšanas pabalsts EUR 7 170 apmērā (aprēķina vidēji sešu mēnešu periodam) un mobilitātes pabalsts EUR 500 apmērā; atgādina, ka atbalsts no EGF pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto bezdarbnieka pabalstu izmaksai, kas ir dalībvalstu iestāžu kompetence;
13. uzsver, ka ir jānācās no pieredzes, kas gūta, sagatavojot un iesniedzot šo un citus pieteikumus, kuru mērķis ir risināt darbinieku masveida atlaišanas problēmu, jo īpaši attiecībā uz darbībām, kas veicamas pirms plānotas darba vietu skaita samazināšanas, un rēķinoties ar to, ka EGF pieteikuma sagatavošana ir laikietilpīgs process;
14. prasa, lai iesaistītās iestādes veiktu vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūras īstenošanu un ar budžetu saistītos noteikumus, nodrošinot iespēju ātrāk izmantot EGF līdzekļus; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstītuicijai iesniegt kopā ar priekšlikumu EGF līdzekļu izmantošanai; cer, ka ar jauno Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (2014–2020) regulu procedūra tiks uzlabota vēl vairāk un būs panākta efektīvāka, pārredzamāka un atpazīstamāka EGF darbība, nodrošinot arī labāku izpildes kontroli;
15. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var ievērojami veicināt atlaisto darbinieku atgriešanos darba tirgū;
16. uzsver, ka atbilstoši EGF regulas 6. pantam ar EGF atbalstu ir jānodrošina iespēja konkrētiem no darba atlaistiem darba ņēmējiem atgriezties darba tirgū, veidojot ilgtermiņa darba attiecības; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas ilgtermiņā spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu, ka EGF atbalsts varētu rosināt uzņēmumus savus līgumdarbiniekus aizstāt ar mainīgāku, uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
17. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar darbībām, ko finansē no struktūrfondiem; vēlreiz aicina Komisiju gada pārskatos iekļaut šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērots spēkā esošais regulējums un ka Savienības finansētie pakalpojumi netiek sniegti divreiz;
18. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nebūtu jāveic pārvietojumi no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt EGF politikas mērķu sasniegšanu;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

19. pauž nožēlu par Padomes lēmumu nepiemērot tā dēvēto krīzes laiku izņēmuma režīmu (kas ļāva sniegt atbalstu ne tikai tiem darbiniekiem, kuru atļaušana ir saistīta ar lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atļaušanu ietekmējusi pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpatsvaru līdz 65 % no programmas izmaksām) attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo izņēmuma režīmu;
20. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
21. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Zviedrijas pieteikums EGF/2011/015 SE/AstraZeneca)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/682/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2011/019 ES/Galicia Metal

P7_TA(2012)0377

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2011/019 ES/Galicia Metal) (COM(2012)0451 – C7-0214/2012 – 2012/2160(BUD))

(2014/C 68 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0451 – C7-0214/2012),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006, 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0323/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par EGF līdzekļu izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā Spānija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 878 darbinieku atlaišanu (EGF atbalsts pieprasīts 450 darbiniekiem) 35 uzņēmumos, kuri darbojas NACE 2. redakcijas 25. nodaļas nozarē ("Gatavo metālizstrādājumu ražošana, izņemot mašīnas un iekārtas")⁽¹⁾ NUTS 2 reģionā — Galisijā (ES11), Spānijā;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrt Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta b) punktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Spānija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. norāda, ka Spānijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2011. gada 28. decembrī, līdz 2012. gada 28. maijam sniedzot papildu informāciju, un ka Komisija nāca klajā ar tā novērtējumu 2012. gada 9. augustā; konstatē, ka pieteikuma novērtēšanas process varēja būt raitāks;
 3. norāda, ka darbinieku atlaišana kuģu būves palīgozarē vēl vairāk pasliktinās Galisijas reģionā jau tā sarežģīto situāciju nodarbinātības jomā; konstatē, ka galvenās tautsaimniecības nozares Galisijā tradicionāli ir bijušas zivsaimniecība, autobūve, tekstilrūpniecība, dabiskā akmens ieguve un kuģu būve; tomēr, ņemot vērā krīzes ietekmi, atlaisto darbinieku izredzes nākotnē atrast darbu šajā teritorijā nav pārāk daudzsoļošas;
 4. norāda, ka apgabalā ir sarežģīta situācija nodarbinātības jomā — bezdarba līmenis 2011. gada beigās bija sasniedzis 18 % sieviešu vidū un 16,32 % — vīriešu vidū; atzinīgi vērtē to, ka EGF tiek uzskatīts par efektīvu instrumentu, lai atbalstītu vietējos darba tirgus, un to, ka apgabals jau iepriekš ir iesniedzis pieteikumus EGF finanšu atbalsta saņemšanai (EGF/2010/003 ES Galisija / tekstilrūpniecība);
 5. norāda — lai gan ES līmenī prognozes par kuģu būves nozares atlabšanu nebija pārspīlēti optimistiskas, jaunu pasūtījumu skaits 2011. gadā tomēr negaidīti samazinājās par 43 %;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

6. atzinīgi vērtē to, ka Spānijas iestādes, vēloties pēc iespējas ātrāk palīdzēt darba ņēmējiem, attiecīgo pasākumu īstenošanu nolēma sākt 2012. gada 23. martā — labu laiku, pirms tika pieņemts galīgais lēmums par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņoto pasākumu kopumam;
7. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; cer, ka saskaņoto pasākumu kopumā piedāvātā apmācība būs pielāgota ne vien atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī faktiskajai uzņēmējdarbības videi;
8. atzinīgi vērtē to, ka reģionālās iestādes ir iesaistījušas dialogā ar sociālajiem partneriem, lai plānotu un īstenotu koordinēto personalizēto pakalpojumu kopumu;
9. atzinīgi vērtē to, ka ar EGF pieteikumu saistītie pasākumi ir plānoti sadarbībā ar sociālajiem partneriem un ka ir sagaidāma sociālo partneru līdzdalība pasākumu īstenošanas uzraudzības procesā;
10. norāda — lai veicinātu dalību attiecīgajos pasākumos, saskaņotajā pakalpojumu kopumā ir paredzētas vairākas līdzdalības iniciatīvas: darba meklēšanas pabalsts EUR 400 apjomā (vienreizējs pabalsts), pārcelšanas pabalsts EUR 200 apjomā, mobilitātes pabalsts EUR 180 apjomā un stažēšanās pabalsts EUR 300 apjomā; atgādina, ka atbalsts no EGF pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto bezdarbnieka pabalstu izmaksai, kas ir dalībvalstu iestāžu kompetence;
11. uzsver, ka ir jāmācās no pieredzes, kas gūta, sagatavojot un iesniedzot šo un citus pieteikumus, kuru mērķis ir risināt darbinieku masveida atlaišanas problēmu, jo īpaši tad, ja tā skārusi daudzus vienas nozares mazos un vidējos uzņēmumus;
12. pauž nožēlu par to, ka informācijā par mācību pasākumiem nav ietvertas ziņas par to, kurās nozarēs darba ņēmējiem ir iespējas atrast darbu, un par to, vai minētais pakalpojumu kopums ir pielāgots turpmākajām ekonomikas perspektīvām šajā reģionā;
13. prasa, lai iesaistītās iestādes veiktu vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūras īstenošanu un ar budžetu saistītos noteikumus, nodrošinot iespēju ātrāk izmantot EGF līdzekļus; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegt kopā ar priekšlikumu EGF līdzekļu izmantošanai; cer, ka jaunajā EGF regulā (2014-2020) tiks iekļauti turpmāki procedūras uzlabojumi un ka tiks palielināts EGF lietderīgums, pārredzamība, pamanāmība un pārraudzība;
14. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt liela nozīme atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
15. uzsver, ka atbilstoši EGF regulas 6. pantam ar EGF atbalstu ir jānodrošina iespēja konkrētiem no darba atlaistiem darba ņēmējiem atgriezties darba tirgū, veidojot stabilas ilgtermiņa darba attiecības; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas ilgtermiņā spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu, ka EGF atbalsts varētu rosināt uzņēmumus savus līgumdarbiniekus aizstāt ar mainīgāku, uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
16. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar darbībām, ko finansē no struktūrfondiem; vēlreiz aicina Komisiju gada pārskatos iekļaut šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērots spēkā esošais regulējums un ka Savienības finansētie pakalpojumi netiek sniegti divreiz;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

17. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nebūtu jāveic pārvietojumi no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt EGF politikas mērķu sasniegšanu;

18. pauž nožēlu par Padomes lēmumu nepiemērot tā dēvēto krīzes laiku izņēmuma režīmu (kas ļāva sniegt atbalstu ne tikai tiem darbiniekiem, kuru atļaušana ir saistīta ar lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atļaušanu ietekmējusi pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpatsvaru līdz 65 % no programmas izmaksām) attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo izņēmuma režīmu;

19. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;

20. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2011/019 ES/Galicia Metal)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/683/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction

P7_TA(2012)0378

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction, 41. nodaļa) (COM(2012)0395 – C7-0190/2012 – 2012/2154(BUD))

(2014/C 68 E/20)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0395 – C7-0190/2012),

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0334/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par EGF līdzekļu izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā Nīderlande ir lūgusi palīdzību saistībā ar 516 darbinieku (atbalsts pieprasīts 435 darbiniekiem) atlaišanu 54 uzņēmumos, kuri darbojas NACE 2. redakcijas 41. nodaļas nozarē („Ēku būvniecība”) ⁽³⁾ NUTS 2 reģionā — Gelderlandē (NL22), Nīderlandē;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrist Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Nīderlande saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. atzinīgi vērtē to, ka Nīderlandes valdība ir iesniegusi pieteikumu EGF finansējuma saņemšanai, lai gan šī dalībvalsts neatbalstīja ar krīzi saistītā uzņēmuma pagarināšanu attiecībā uz pašreizējo EGF un rada kavēkļus EGF izmantošanai pēc 2013. gada;
 3. norāda, ka Nīderlandes iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2011. gada 15. decembrī un tā novērtējumu Komisijai darīja pieejamu 2012. gada 16. jūlijā; konstatē, ka dalībvalsts varēja ātrāk veikt novērtēšanu un sniegt papildu informāciju;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

4. norāda, ka, ņemot vērā būvniecības nozares svarīgumu Gelderlandē, darbinieku atlaišana atstājusi ļoti jūtamu ietekmi; salīdzinājumā ar citām nozarēm, piemēram, ķīmiskās rūpniecības nozari (9 000 darbinieku), pārtikas rūpniecību (15 000 darbinieku) un metāla/ elektrorūpniecības nozari (40 300 darbinieku) būvniecības nozarē ir nodarbināti relatīvi daudz cilvēku (2011. gadā 60 000 darbinieku); 2011. gadā bezdarba līmenis Gelderlandē bija 5,9 %, kas ir mazliet virs Nīderlandes vidēja rādītāja; 2010. gadā būvniecības nozarē tika zaudētas 4 100 darba vietas (kritums par 6,5 %); jauniešu bezdarbs 2011. gadā pieauga par 10 %;
5. norāda, ka Gelderlandes province ir lielākā Nīderlandes province, kurā ir aptuveni 2 miljoni iedzīvotāju; reģionā ir augsts iedzīvotāju izglītības līmenis, un tajā izvietoti aptuveni 146 000 uzņēmumu; lielākajai daļai atlaistajiem darbiniekiem ir pamatprofesijas; tādēļ ir vajadzīga tālākāpmācība un tālākizglītība, lai viņi varētu no jauna iekļauties darba tirgū;
6. tomēr norāda, ka saskaņā ar Eurostat rīcībā esošajiem datiem bezdarba līmenis Nīderlandē 2012. gada jūlijā bija 5,3 %, un tas bija otrs zemākais bezdarba līmenis Eiropas Savienībā;
7. atzinīgi vērtē to, ka nolūkā ātri palīdzēt darba ņēmējiem Nīderlandes iestādes nolēma pasākumu īstenošanu sākt pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu saistībā ar piedāvāto koordinēto pasākumu kopumu;
8. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot darba ņēmēju, jo īpaši pamatprofesijās strādājošo, nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; cer, ka koordinēto pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota atlaisto darbinieku iemaņu līmenim un vajadzībām;
9. atzinīgi vērtē sociālo partneru iesaistīšanu saskaņoto pakalpojumu kopuma izstrādē un īstenošanā, kas ir daļa no sociālā plāna, par kuru ir vienojušies sociālie partneri;
10. atzinīgi vērtē plašākus skaidrojumus par moduļiem, kas iekļauti saskaņoto pakalpojumu kopumā, salīdzinājumā ar iepriekšējiem Nīderlandes pieteikumiem; tomēr norāda uz augstajām apmācības izmaksām EUR 18 000 apmērā vienam cilvēkam (plānota 75 darba ņēmējiem) un pārceļšanas atbalstu EUR 8 500 apmērā vienam cilvēkam (plānots 150 darba ņēmējiem) un lūdz sniegt plašāku informāciju par šiem diviem pasākumiem un to veicējiem;
11. uzsver, ka ir jānācās no pieredzes, kas gūta, sagatavojot un iesniedzot šo un citus pieteikumus darbinieku masveida atlaišanas problēmas risināšanai daudzos vienas nozares MVU, jo īpaši saistībā ar pašnodarbināto un mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) īpašnieku tiesībām uz EGF atbalstu nākamajā regulā un kārtībā, kuru reģioni un dalībvalstis izmanto, lai pēc iespējas ātri iesniegtu sektorālus pieteikumus, kas attiecas uz lielu skaitu uzņēmumu;
12. atzinīgi vērtē to, ka ar EGF finansējumu ir plānots sniegt atbalstu tikai aktīviem darba tirgus pasākumiem (apmācībai un konsultācijām) un ka to neizmantos pabalstu izmaksai;
13. prasa, lai iesaistītās iestādes veiktu vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūras īstenošanu un ar budžetu saistītos noteikumus nolūkā paātrināt EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmējinstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu EGF līdzekļu izmantošanai; cer, ka jaunajā EGF regulā (2014–2020) tiks iekļauti turpmāki procedūras uzlabojumi un tiks palielināts EGF lietderīgums, pārredzamība un pamanāmība;
14. atzinīgi vērtē to, ka nolūkā ātri palīdzēt darba ņēmējiem Nīderlandes iestādes nolēma pasākumu īstenošanu sākt 2012. gada 1. janvārī, t. i., labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņoto pakalpojumu kopumam;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

15. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt liela nozīme atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
16. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu no darba atlaistajiem darbiniekiem atrast ilgtermiņa darbu; uzsver arī to, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt vienīgi aktīvus darba tirgus pasākumus, ar kuriem var panākt ilgtermiņa nodarbinātību; atkārtoti uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu, ka EGF varētu stimulēt uzņēmumus aizstāt līgumdarbiniekus ar elastīgāku un uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
17. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar darbībām, ko finansē no struktūrfondiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai pilnībā tiktu ievēroti spēkā esošie noteikumi un lai Savienības finansētie pakalpojumi netiktu sniegti divreiz;
18. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF ir izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un ka tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai novērstu nepieciešamību veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt EGF politikas mērķu sasniegšanu;
19. pauž nožēlu par Padomes lēmumu nepiemērot ar krīzi saistīto izņēmumu (kas ļāva sniegt atbalstu ne tikai tiem darbiniekiem, kuru atlaišana ir saistīta ar lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišanu ietekmējusi pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpatsvaru līdz 65 % no programmas izmaksām) attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo pasākumu;
20. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
21. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction, 41. nodaļa)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/681/ES.)

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2011/021 NL/Zalco

P7_TA(2012)0379

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2011/021 NL/Zalco) (COM(2012)0450 – C7-0220/2012 – 2012/2164(BUD))

(2014/C 68 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0450 – C7-0220/2012),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) ⁽¹⁾ un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0324/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atļautiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lēmumu pieņemšanā par EGF izmantošanu pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā pieteikumā norādīti pavisam 616 atlaišanas gadījumi (478 — Zalco Aluminium Zeeland Company NV, 18 — tā piegādes uzņēmumā ECL Services Netherlands bv un 120 — tā piegādes uzņēmumā Start) neilgajā pārskata periodā no 2011. gada 1. līdz 27. decembrim;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006, 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

1. piekrīt Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Nīderlande saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
2. atzinīgi vērtē to, ka Nīderlandes valdība ir iesniegusi pieteikumu EGF finansējuma izmantošanai, lai gan šī dalībvalsts neatbalstīja ar krīzi saistītā uzņēmuma paplašināšanu un rada kavēkļus EGF izmantošanai pēc 2013. gada;
3. norāda, ka Nīderlandes iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2011. gada 28. decembrī un ka Komisija nāca klajā ar tā novērtējumu 2012. gada 9. augustā; pauž nožēlu par tik ilgu novērtēšanas periodu;
4. ņem vērā, ka darbinieku skaita samazināšana notikusi NUTS II līmeņa reģiona — Nīderlandes dienvidrietumu provinces — Zēlandes teritorijā; Zēlandi var uzskatīt par mazu darba tirgu; tai ir grūti piekļūt un mobilitāte ir ierobežota, jo tā atrodas Nīderlandes perifērijā, tā ir robežreģions, kurā lielas platības sedz ūdens, un Zēlande, kuru veido salas, ir salīdzinoši plaša; atlaistie darbinieki dzīvo salīdzinoši mazās pilsētās (apmēram līdz 50 000 iedzīvotāju), tādēļ darbinieku skaita samazināšanas ietekme vietējā līmenī būs ievērojama;
5. ņem vērā to, ka 2011. gada 13. decembrī Middelburgas tiesa pasludināja uzņēmuma Zalco Aluminium Zeeland Company NV maksātnespēju; sociālie partneri uzskata, ka uzņēmuma Zalco Aluminium Zeeland Company NV bankrota dēļ varētu tikt atlaisti arī darbinieki no iepriekšējā vai nākamā tirgus posma uzņēmumiem;
6. atzinīgi vērtē to, ka nolūkā ātri palīdzēt darba ņēmējiem Nīderlandes iestādes nolēma pasākumu īstenošanu sākt 2012. gada 2. janvārī, t. i., labu laiku pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņoto pakalpojumu kopumam;
7. norāda, ka darbinieku skaita samazināšana ievērojami ietekmēs vietējās kopienas un brīvo darba vietu skaitu salīdzinājumā ar bezdarbnieku skaitu; pauž nožēlu par to, ka pieteikumā nav sniegti statistikas dati par attiecīgo darba tirgu;
8. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; cer, ka saskaņotajā pakalpojumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības vides vajadzībām;
9. atzinīgi vērtē to, ka par EGF atbalsta pieteikuma iesniegšanu notika apspriešanās ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem un vietējo pašvaldību iestādēm;
10. atzinīgi vērtē sociālo partneru iesaistīšanu saskaņotā pakalpojumu kopuma izstrādē, izmantojot Mobility Center Zalco — Zēlandes darba tirgū iesaistīto ieinteresēto personu kopīgi izveidoto iniciatīvu;
11. atzinīgi vērtē to, ka ar EGF finansējumu ir plānots atbalstīt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus (apmācību un konsultācijas) un ka tas netiks izmantots pabalstu izsniegšanai;
12. uzsver to, ka, sagatavojot un īstenojot šo un citus pieteikumus darbinieku masveida atlaišanas gadījumos, ir jābūt no gūtās pieredzes;
13. pauž nožēlu par to, ka informācijā par mācību pasākumiem nav ietvertas ziņas par to, kurās nozarēs darba ņēmējiem ir iespējas atrast darbu, un par to, vai minētais pakalpojumu kopums ir pielāgots turpmākajām ekonomikas perspektīvām šajā reģionā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

14. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistīto kārtību, lai paātrinātu EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kura paredz Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegt kopā ar priekšlikumu EGF līdzekļu izmantošanai; cer, ka jaunajā EGF regulā (2014–2020) tiks iekļauti turpmāki procedūras uzlabojumi un ka tiks palielināts EGF lietderīgums, pārredzamība un pamanāmība;
15. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt liela nozīme atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
16. uzsver, ka atbilstoši EGF regulas 6. pantam ar EGF atbalstu ir jānodrošina iespēja konkrētiem no darba atlaistiem darba ņēmējiem atgriezties darba tirgū, veidojot ilgtermiņa darba attiecības; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas ilgtermiņā spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību; atkārtoti norāda, ka ar EGF atbalstu nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu, ka EGF atbalsts varētu rosināt uzņēmumus savus līgumdarbiniekus aizstāt ar mainīgāku, uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
17. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kuri jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar darbībām, ko finansē no struktūrfondiem; vēlreiz aicina Komisiju gada pārskatos iekļaut šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērots spēkā esošais regulējums un ka Savienības finansētie pakalpojumi netiek sniegti divreiz;
18. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļauts maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā atsevišķs, specifisks instruments ar konkrētiem mērķiem un termiņiem un ka līdz ar to tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, tādējādi novēršot vajadzību pārvietot līdzekļus no citām budžeta pozīcijām, kā tas noticis iepriekš un kas varētu apgrūtināt EGF politikas mērķu sasniegšanu;
19. pauž nožēlu par Padomes lēmumu nepiemērot tā dēvēto krīzes laiku izņēmuma režīmu (kas ļāva sniegt atbalstu ne tikai tiem darbiniekiem, kuru atlaišana ir saistīta ar lielām strukturālām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišanu ietekmējusi pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpatsvaru līdz 65 % no programmas izmaksām) attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo izņēmuma režīmu;
20. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
21. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2011/021 NL/Zalco)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/684/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2010/015 Peugeot

P7_TA(2012)0380

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Francijas pieteikums EGF/2010/015 FR/Peugeot) (COM(2012)0461 – C7-0222/2012 – 2012/2165(BUD))

(2014/C 68 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0461 – C7-0222/2012),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusēju sarunu procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0333/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par EGF līdzekļu izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā Francija ir lūgusi palīdzību visiem 2 089 darbiniekiem, no kuriem 649 cilvēki tika atlaisti no darba divās PSA Peugeot Citroën grupas filiālēs (*Peugeot Citroën Automobiles* un *Sevelnord*) pārskata periodā no 2009. gada 1. novembra līdz 2010. gada 28. februārim un 1 440 cilvēki tika atlaisti no darba šajos uzņēmumos pirms un pēc minētā pārskata perioda saskaņā ar darbinieku skaita samazināšanas plānu, kas pamatojās uz brīvprātīgu aiziešanu no darba;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrt Komisijai, ka EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Francija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālo atbalstu;
 2. norāda, ka Francijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2010. gada 5. maijā, līdz 2012. gada 13. aprīlim sniedzot papildu informāciju, un ka Komisija nāca klajā ar tā galīgo novērtējumu 2012. gada 21. augustā; norāda, ka novērtēšanas process bija ļoti garš un ilgs;
 3. pauž nožēlu par to, ka kopš pieteikuma iesniegšanas 2010. gada 5. maijā tā izvērtēšanai bija vajadzīgi 27 mēneši, lai 2012. gada 21. augustā tiktu pieņemts priekšlikums budžeta lēmējinstiūcijas lēmumam; norāda, ka kopš EGF izveides 2007. gadā tas ir līdz šim garākais periods, kas bijis vajadzīgs, lai izvērtētu pieteikumu EGF izmantošanai;
 4. ņem vērā, ka šajā pieteikumā minētā darbinieku skaita samazināšana ir skārusi 10 Francijas reģionus, kas lielākoties atrodas Francijas ziemeļos, tomēr brīvprātīga aiziešana no darba galvenokārt bija vērojama Bretaņā (32 % no darbiniekiem, kas aizgāja no darba brīvprātīgi), Ildefransā (25 %) un Franskontē (13 %);
 5. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums, kam tiek piešķirts EGF finansējums, ietilpst plānā par brīvprātīgu aiziešanu no darba, kurš tika izstrādāts, lai palīdzētu 5 100 darbiniekiem aiziet no darba uzņēmumā PSA un kurā arī ir ietverti pasākumi, kas gadījumos, kad darbinieki tiek masveidā atlaisti no darba, jāveic saskaņā ar Francijas tiesību aktiem, piemēram, priekšlaicīgas pensionēšanās shēmas izmantošana;
 6. ņem vērā to, ka PSA Peugeot Citroën grupas filiālei *Peugeot Citroën Automobiles* saskaņā ar Francijas tiesību aktiem ir jāsniedz ieguldījums minēto reģionu aktivitātes atjaunošanā, palīdzot radīt jaunas darbības un jaunas darbavietas, lai samazinātu darbinieku skaita samazināšanas ietekmi šajos reģionos;
 7. norāda, ka ar EGF līdzekļiem tiks atbalstīti tikai tie pasākumi, ar kuriem papildinās valsts tiesību aktos paredzētos pasākumus, kas ietilpst atlaišanas no darba plāna trīs daļās — „profesionāls vai personisks projekts” „pār kvalificēšanās atvaļinājums” un „uzņēmumu veidošana vai uzņēmējdarbības atsākšana”; prasa sniegt vairāk informācijas par to, kādas ir pasākumu iezīmes, kas ļauj ar šiem saskaņotā individualizēto pakalpojumu kopumā iekļautajiem pasākumiem papildināt valsts tiesību aktos vai koplīgumos paredzētos obligātos pasākumus;
 8. atzinīgi vērtē to, ka nolūkā ātri palīdzēt darba ņēmējiem Francijas iestādes nolēma attiecīgo pasākumu īstenošanu sākt, pirms tika pieņemts galīgais lēmums par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātā saskaņotā pakalpojumu kopuma īstenošanai;
 9. ņem vērā to, ka saskaņoto pakalpojumu kopuma kategorijā „pār kvalificēšanās atvaļinājums” ir iekļauts pabalsts EUR 5 105,18 apmērā vienam darbiniekam un ka šis pabalsts ir paredzēts 1 080 darbiniekiem; atgādina, ka atbalsts no EGF pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto bezdarbnieka pabalstu izmaksai, kas ir dalībvalstu iestāžu kompetence;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

10. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetences; cer, ka saskaņotā pakalpojumu kopumā piedāvātā apmācība būs pielāgota ne vien atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī faktiskajai uzņēmējdarbības videi;
11. prasa sniegt vairāk informācijas par paredzētās apmācības veidiem, jo īpaši par apmācību, kas paredzēta darbiniekiem vecumā pēc 55 gadiem jeb 41,55 % darbinieku, kuriem tiks sniegta palīdzība, un uzsver to, ka ir svarīgi iekļaut aktīvos darba tirgus pasākumos pārkvalifikāciju un apmācību, kas atbilst turpmākajām darba tirgus vajadzībām, lai veicinātu ilgtermiņa nodarbinātību;
12. uzsver to, ka ir jānācās no gūtās pieredzes, sagatavojot un īstenojot šo un citus pieteikumus darbinieku masveida atlaišanas problēmas risināšanai;
13. ņem vērā, ka ar pasākumiem netiks aizstāti pasākumi, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir jāveic uzņēmumam, un ka pasākumi paredzēti atsevišķiem darbiniekiem un netiks izmantoti, lai pārstrukturētu uzņēmumu PSA;
14. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu uzlabot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, ko Komisija ir ieviesusi pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu, lai novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegtu kopā ar priekšlikumu par EGF līdzekļu izmantošanu; cer, ka jaunajā EGF regulā (2014–2020) tiks iekļauti turpmāki procedūras uzlabojumi un ka tiks palielināts EGF lietderīgums, pārredzamība un pamanāmība;
15. atgādina, ka Komisija paziņojumā “Reaģējot uz krīzi Eiropas autorūpniecībā” (COM(2009)0104) ir ierosinājusi ieviest integrētu pieeju strukturālu problēmu risināšanai, tādējādi padarot nozari konkurētspējīgāku un piemērotāku turpmākajām vajadzībām, un EGF finansētie pasākumi var sniegt pozitīvu ieguldījumu šā mērķa sasniegšanā, lai arī tas ir iespējams tikai ierobežotā apmērā;
16. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaisana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt liela nozīme atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
17. uzsver, ka atbilstoši EGF regulas 6. pantam ar EGF atbalstu ir jānodrošina iespēja konkrētiem no darba atlaistiem darba ņēmējiem atgriezties darba tirgū, veidojot ilgtermiņa darba attiecības; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību ilgtermiņā; vēlreiz uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauzē nožēlu, ka EGF atbalsts varētu rosināt uzņēmumus savus līgumdarbiniekus aizstāt ar mainīgāku, uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
18. konstatē — informācija par saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kas finansējami no EGF, ir sniegta, norādot, ka tie papildina ar struktūrfondu līdzekļiem finansētās darbības; vēlreiz aicina Komisiju gada pārskatos iekļaut šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērots spēkā esošais regulējums un ka Savienības finansētie pakalpojumi netiek sniegti divreiz;
19. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta pieprasījuma 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā atsevišķs, specifisks instruments ar konkrētiem mērķiem un termiņiem un ka līdz ar to tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, tādējādi novēršot vajadzību pārvietot līdzekļus no citām budžeta pozīcijām, kā tas noticis iepriekš un kas varētu apgrūtināt EGF politikas mērķu sasniegšanu;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

20. pauz nožēlu par to, ka attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, Padome ir nolēmusi nepiemērot t. s. krīzes laiku izņēmuma režīmu (kas ļāva sniegt atbalstu ne vien tiem darbiniekiem, kuri atlaisti sakarā ar pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišana ir pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes rezultāts, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpat-svaru līdz 65 % no programmas izmaksām), un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo izņēmuma režīmu;
21. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
22. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publi-cēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS**

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Francijas pieteikums EGF/2010/015 FR/Peugeot)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/680/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds — Dānijas pieteikums EGF/2012/003 DK/VESTAS

P7_TA(2012)0381

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (ieteikums EGF/2012/003 DK/Vestas no Dānijas) (COM(2012)0502 – C7-0292/2012 – 2012/2228(BUD))

(2014/C 68 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0502 – C7-0292/2012),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusējo sarunu procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0345/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās izmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti kopš 2009. gada 1. maija, tika paplašināta Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) darbības joma, iekļaujot atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, lēmumu pieņemšanā par EGF izmantošanu pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu;
- D. tā kā Dānija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 720 darbinieku atlaišanu (atbalsts pieprasīts visiem darbiniekiem) vēja turbīnu ražošanas uzņēmumā „Vestas Group” Dānijā;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Dānija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālo atbalstu;
 2. norāda, ka Dānijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2012. gada 14. maijā un ka tā novērtējumu Komisija iesniedza 2012. gada 13. septembrī; atzinīgi vērtē ātro novērtēšanas procesu;
 3. norāda, ka tāds novatorisks uzņēmums kā „Vestas” nodrošināja daudz augstas kvalifikācijas un kvalitātes rūpniecības darba vietu attiecīgo pašvaldību darba ņēmējiem un ka šo darba vietu zaudēšana ir radījusi grūtības reģionā; norāda, ka atlaišanas notika laikā, kad bezdarba līmenis strauji auga, piemēram, 2012. gada februārī tas bija 36 426 Vidusjūlandē un 40 000 Dienviddānijā (salīdzinājumā ar attiecīgi 28 402 un 29 751 2011. gada augustā);
 4. atzinīgi vērtē to, ka nolūkā ātri palīdzēt darba ņēmējiem Dānijas iestādes nolēma pasākumu īstenošanu sākt pirms galīgā lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu saistībā ar saskaņoto pakalpojumu kopumu;
 5. atzinīgi vērtē to, ka saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu sāka īstenot 2012. gada 12. augustā, t. i., labu laiku pirms budžeta lēmējinstiūcijas lēmuma piešķirt EGF atbalstu;
 6. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetenci; cer, ka saskaņoto pakalpojumu kopumā piedāvātā apmācība būs pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī faktiskajai uzņēmējdarbības videi, jo īpaši tādēļ, ka daudzi no viņiem ir augstas kvalifikācijas speciālisti un tehniķi;
 7. norāda, ka šis ir trešais pieteikums EGF līdzekļu izmantošanai saistībā ar atlaišanām vēja turbīnu ražošanas nozarē un tos visus ir iesniegusi Dānija (divi pārējie ir EGF/2010/017 DK/Midtjylland Machinery un EGF/2010/022 DK/LM Glasfiber);

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

8. atzinīgi vērtē to, ka saskaņoto pakalpojumu kopuma izstrādes laikā ir notikusi apspriešanās ar sociālajiem partneriem un ka tie tiks informēti par projekta īstenošanu;
9. norāda, ka atlaišanas *Ringkøbing-Skjern* pašvaldībā tieši izriet no „*Vestas Group*” 2011. gada novembrī pieņemtā stratēģiskā lēmuma veikt uzņēmumu pārstrukturēšanu un izvietot tos tuvāk patērētājiem reģionālajos tirgos, jo īpaši Ķīnā; norāda, ka šīs reorganizācijas dēļ visā pasaulē darbu zaudēs 2 335 cilvēki un saskaņā ar aplēsēm tā grupai ļaus par EUR 150 miljoniem samazināt nemainīgās izmaksas;
10. uzsver to, ka, sagatavojot un īstenojot šo un citus pieteikumus darbinieku masveida atlaišanas gadījumos, ir jāmācās no gūtās pieredzes;
11. norāda, ka EGF atbalstu jau saņēma 325 no 825 „*Vestas Group*” darbiniekiem, kurus atlaida pirmajā atlaišanu posmā 2009. gadā; jautā par saskaņotā pakalpojumu kopuma rezultātiem attiecībā uz to, cik daudz no iepriekš atlaistajiem darba ņēmējiem tagad ir iekļāvušies darba tirgū, un par to, vai ir gūtas atziņas, kas varētu noderēt atkārtotajai EGF līdzekļu izmantošanai reģionā;
12. atzinīgi vērtē to, ka saskaņoto pakalpojumu kopumā ir iekļauti būtiski finanšu stimuli savu uzņēmumu izveidei, kas būs stingri saistīti ar dalību uzņēmējdarbībasursos un uzraudzības pasākumos EGF projekta īstenošanas beigās;
13. tomēr norāda, ka vairāk nekā puse no EGF atbalsta summas, iespējams, tiks iztērēta finanšu pabalstiem, — ir informācija, ka 720 darbinieki saņem dienas naudas (ieskaitot mācību pabalstus), kas kopā veido EUR 10 400 vienam darba ņēmējam;
14. atgādina, ka atbalsts no EGF pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto pabalstu izmaksai; uzskata, ka tad, ja EGF atbalstu izmanto saskaņoto pakalpojumu kopuma finansēšanai, tam jābūt papildinošam un nekādā gadījumā nav jāaizstāj pabalsti, par kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild dalībvalstis vai uzņēmumi;
15. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistīto kārtību, lai paātrinātu EGF izmantošanu; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmējinstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu EGF līdzekļu izmantošanai; cer, ka turpmāki procedūras uzlabojumi tiks iekļauti jaunajā regulā par EGF (2014–2020), kā arī tiks palielināta EGF efektivitāte, pārredzamība un pamanāmība;
16. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt nozīmīga loma atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
17. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, lai EGF palīdzētu atgriezties darba tirgū konkrētiem, no darba atlaistiem darbiniekiem; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas ilgtermiņā spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību; vēlreiz uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu par to, ka EGF varētu uzņēmumiem dot stimulu aizstāt savus līgumdarbiniekus ar elastīgāku un uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
18. norāda, ka informācija, kas sniegta par individualizēto pakalpojumu saskaņoto kopumu, kas jāfinansē no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar darbībām, kuras finansē no struktūrfondiem; atkārtoti aicina Komisiju sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu gada pārskatos, lai pilnībā tiktu ievēroti spēkā esošie noteikumi un lai Savienības finansētos pakalpojumus nesniegtu divreiz;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

19. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta pieprasījuma 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā;
20. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
21. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (pieteikums EGF/2012/003 DK/Vestas no Dānijas)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/731/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds — Vācijas pieteikums EGF/2012/002 DE/manroland

P7_TA(2012)0382

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2012/002 DE/manroland) (COM(2012)0493 – C7-0294/2012 – 2012/2230(BUD))

(2014/C 68 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2012)0493 – C7-0294/2012),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 28. punktā paredzēto trīspusējo sarunu procedūru,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0346/2012),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālās pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos, un lai palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par EGF līdzekļu izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolikumu;
- D. tā kā Vācija ir lūgusi palīdzību saistībā ar 2 284 darbinieku atlaišanu (atbalsts pieprasīts 2 103 darbiniekiem) iespiediekārtu ražošanas uzņēmumā *manroland AG* un divos meitasuzņēmumos, kā arī vienā piegādes uzņēmumā Vācijā;
- E. tā kā šis pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka ir ievēroti EGF regulas 2. panta a) apakšpunktā paredzētie nosacījumi un ka līdz ar to Vācija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu;
 2. norāda, ka Vācijas iestādes pieteikumu EGF finansiālā ieguldījuma saņemšanai iesniedza 2012. gada 4. maijā un ka tā novērtējumu Komisija iesniedza 2012. gada 13. septembrī; atzinīgi vērtē ātro novērtēšanas procesu;
 3. konstatē, ka šie atlaišanas gadījumi notikuši trijos atšķirīgos Vācijas reģionos — Augsburgā (Bavārija), Ofenbahā (Hesene) un Plauenē (Saksija) un ka uzņēmuma slēgšana un darbinieku atlaišana skar arī citas lielākās kaimiņpilsētas, tostarp Ašafenburgu, Vīsbādeni, Darmštati un Frankfurti pie Mainas; konstatē, ka vājākais no šiem reģioniem ir Plauene, kas atrodas Vācijas austrumdaļā, tās iedzīvotāju skaits ir neliels, bet tā ir īpaši atkarīga no sociālajiem maksājumiem; konstatē, ka līdz ar *manroland* maksātnespēju reģions zaudē trešo lielāko darba devēju (700 darbinieku pirms slēgšanas), kas ir viens no tikai trim uzņēmumiem, kuri bija pietiekami lieli, lai slēgtu ar darbiniekiem koplīgumu par darba samaksu;
 4. atzinīgi vērtē to, ka sociālie partneri ir apstiprinājuši sociālo plānu saistībā ar uzņēmuma *manroland* darbinieku atlaišanu un ka divi pārejas uzņēmumi sagatavos un pārzinās saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu;
 5. konstatē, ka uzņēmumā *manroland* pirms maksātnespējas strādāja 6500 darbinieku un tas bija moderns iekārtu ražotājs ar mūsdienīgu zinātību un pievilcīgām algām; uzskata, ka šā uzņēmuma sabrukums (zaudējot trešdaļu darbaspēka) būs arī prasmju zaudējums, iespējami skarot citus darba devējus un attiecīgos reģionus; uzskata, ka darbiniekiem, kuri atradīs citu darbu, būs jāsamierinās ar zemāku algu, kas savukārt samazinās viņu pirktspēju un naudas plūsmu vietējā ekonomikā; uzskata, ka šie trīs reģioni turklāt zaudēs vienu no ietekmīgākajiem darba devējiem un ir maz izredzti, ka tuvākajā laikā tā vietā radīsies līdzvērtīgs uzņēmums;
 6. norāda, ka vairāk nekā puse no EGF atbalsta tiks izmantota pabalstiem — 2001. darbinieks, aktīvi piedaloties pasākumos, kā apgalvo, īslaicīgi saņem pabalstu (aprēķinātas izmaksas EUR 2 727,67 uz vienu darbinieku 6–8 mēnešu laikā) papildus iztikas līdzekļiem, ko izmaksā nodarbinātības dienests, pamatojoties uz iepriekš saņemto neto algu; turklāt norāda, ka pieteikumā ir atrunāts vienreizējs pabalsts EUR 4 000–1 000 apmērā, ko izmaksā kā darba atsākšanas prēmiju 430 darbiniekiem, kuri ir ar mieru parakstīt darba līgumu un saņemt zemāku algu nekā iepriekšējā darbā;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

7. atzinīgi vērtē to, ka saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu sāka īstenot 2012. gada 1. augustā, t. i., labu laiku pirms budžeta lēmējinstīcijas lēmuma piešķirt EGF atbalstu; norāda, ka atlaistie darbinieki pirms piedalīšanās EGF pasākumos ir arī izmantojuši ESF atbalstu; norāda, ka Vācijas iestādes ir apstiprinājušas, ka ir veikti piesardzības pasākumi, lai nepieļautu divkāršu līdzekļu saņemšanu no Savienības fondiem;
8. atgādina, ka EGF atbalsts pirmām kārtām jāpiešķir apmācībai un darba meklēšanai, kā arī mācību programmām, nevis tiešā veidā jāizmanto pabalstu izmaksai; uzskata, ka tad, ja EGF atbalstu izmanto saskaņoto pakalpojumu kopuma finansēšanai, tam jābūt papildinošam un tas nekādā gadījumā neaizstāj pabalstus, par kuriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem atbild dalībvalstis vai uzņēmumi;
9. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību viņu vajadzībām un atzīstot profesionālās darbības laikā gūtās prasmes un kompetenci; pauž cerību, ka saskaņotajā pakalpojumu kopumā piedāvātā apmācība būs pielāgota ne vien atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī faktiskajai uzņēmējdarbības videi;
10. atzinīgi vērtē to, ka attiecīgie sociālie partneri un ieinteresētās personas jau no paša sākuma tika iesaistītas EGF pieteikuma sagatavošanā un īstenošanā;
11. atzinīgi vērtē to, ka saskaņotā individualizēto pakalpojumu kopuma mērķis ir veicināt pārrobežu mobilitāti, atbalstot starptautiskus darba meklējumus;
12. uzsver to, ka, sagatavojot un īstenojot šo un citus pieteikumus darbinieku masveida atlaišanas gadījumos, ir jāmācās no gūtās pieredzes;
13. norāda, ka, pēc Vācijas iestāžu ieskatiem, saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums palīdz radīt vērtīgu pievienoto vērtību, veicot pasākumus, kas īstenojami par valsts un ESF līdzekļiem;
14. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu pilnveidot ar procedūru un budžetu saistītos noteikumus, lai varētu ātrāk izmantot EGF līdzekļus; atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, ko pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu Komisija ir ieviesusi, lai novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību budžeta lēmējinstīcijai iesniegtu kopā ar priekšlikumu par EGF līdzekļu izmantošanu; pauž cerību, ka jaunajā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda regulā (2014–2020) tiks iekļauti turpmāki procedūras uzlabojumi un ka tiks palielināts EGF lietderīgums, pārredzamība un pamanāmība;
15. atgādina, ka iestādes ir apņēmušās nodrošināt netraucētu un ātru procedūras norisi, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar globalizāciju un finanšu un ekonomikas krīzi; uzsver, ka EGF var būt liela nozīme atlaisto darbinieku reintegrācijā darba tirgū;
16. uzsver, ka EGF palīdzībai saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina konkrētu, no darba atlaisto darbinieku atgriešanās darba tirgū; turklāt uzsver, ka ar EGF atbalstu drīkst līdzfinansēt tikai aktīvus darba tirgus pasākumus, kas ilgtermiņā spēj nodrošināt stabilu nodarbinātību; vēlreiz uzsver, ka EGF atbalsts nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus; pauž nožēlu, ka EGF varētu uzņēmumiem radīt stimulu aizstāt līgumdarbiniekus ar elastīgāku un uz neilgu laiku nodarbinātu darbaspēku;
17. konstatē — informācija par saskaņoto individualizēto pakalpojumu kopumu, kas finansējami no EGF, ir sniegta, norādot, ka tie papildina ar struktūrfondu līdzekļiem finansētās darbības; vēlreiz aicina Komisiju gada pārskatos iekļaut šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ievērots spēkā esošais regulējums un ka Savienības finansētie pakalpojumi netiek sniegti divreiz;

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

18. atzinīgi vērtē to, ka pēc Parlamenta pieprasījuma 2012. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 50 000 000 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs patstāvīgs instruments ar konkrētiem mērķiem un termiņiem un ka līdz ar to tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, tādējādi novēršot vajadzību pārvietot līdzekļus no citām budžeta pozīcijām, kā tas noticis iepriekš un kas varētu apgrūtināt EGF politikas mērķu sasniegšanu;

19. pauž nožēlu par to, ka attiecībā uz pieteikumiem, kuri iesniegti pēc 2011. gada 31. decembra, Padome ir nolēmusi nepiemērot t. s. krīzes laiku izņēmuma režīmu (kas ļāva sniegt atbalstu ne vien tiem darbiniekiem, kuri atlaisti sakarā ar pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, bet arī tiem, kuru atlaišana ir pašreizējās finanšu un ekonomikas krīzes rezultāts, un kas ļāva palielināt Savienības līdzfinansējuma īpatsvaru līdz 65 % no programmas izmaksām), un aicina Padomi nekavējoties atjaunot šo izņēmuma režīmu;

20. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;

21. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;

22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS**

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2012/002 DE/manroland)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2012/732/ES.)

Kopienas režīms divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei *I**

P7_TA(2012)0383

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (COM(2011)0704 – C7-0395/2011 – 2011/0310(COD))

(2014/C 68 E/25)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0704),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0395/2011),

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0231/2012),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0310

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta nn Padomes Regulu (ES) Nr .../2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 2009. gada 5. maija Regulā (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ⁽²⁾, paredzēts, ka jāveic šādu preču efektīva kontrole, tās eksportējot no Savienības vai veicot to tranzītu caur Savienību, vai piegādājot trešām valstīm, izmantojot starpniecības pakalpojumus, ko sniedz starpnieks, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir Savienībā vai kurš ir tajā reģistrēts.
- (2) Lai dalībvalstīm un Eiropas Savienībai būtu iespējams izpildīt savas starptautiskās saistības, Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikumā ir izveidots kopējais tādu divējāda lietojuma preču saraksts, attiecībā uz kurām jāveic kontrole Savienībā (Savienības saraksts). Lēmumus par kontrolējamajām precēm pieņem Austrālijas grupas, Raķešu tehnoloģiju kontroles režīma, Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupas, Vasenāras Vienošanās un Konvencijas par ķīmiskajiem ieročiem ietvaros.
- (3) Regulas (EK) Nr. 428/2009 15. pantā paredzēts, ka I pielikumu atjaunina atbilstīgi attiecīgajiem pienākumiem un saistībām, un visiem to grozījumiem, kurus katra dalībvalsts ir pieņēmusi būdama starptautisko ieroču neizplatīšanas režīmu un eksporta kontroles pasākumu dalībniece vai ratificēdama attiecīgos starptautiskos nolīgumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra nostāja.

⁽²⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

- (4) Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikums būtu jāatjaunina regulāri, lai pilnībā izpildītu starptautiskās saistības attiecībā uz drošību, nodrošinātu caurredzamību un saglabātu eksportētāju konkurētspēju. Kavējumi attiecībā uz Savienības saraksta atjaunināšanu var negatīvi ietekmēt drošību un starptautiskos ieroču neizplatīšanas centienus, kā arī eksportētāju saimnieciskās darbības īstenošanu Savienībā. Tajā pat laikā, pamatojoties uz grozījumu tehnisko dabu un faktu, ka šādām izmaiņām jābūt saskaņā ar starptautiskajos eksporta kontroles režīmos pieņemtajiem lēmumiem, attiecībā uz vajadzīgo atjauninājumu spēkā stāšanos Savienībā būtu jāpiemēro paātrinātā procedūra.
- (5) Ar Regulas (EK) Nr. 428/2009 9. panta 1. punktu tiek ieviestas Savienības vispārējās eksporta atļaujas, kas ir viens no četriem pieejamajiem eksporta atļauju veidiem saskaņā ar regulu. Šādas atļaujas Savienībā reģistrētiem eksportētājiem ļauj eksportēt noteiktas preces uz noteiktiem galamērķiem saskaņā ar nosacījumiem.
- (6) Regulas (EK) Nr. 428/2009 IIa līdz III pielikumā iekļautas šobrīd Savienībā spēkā esošās Savienības vispārējās eksporta atļaujas. Ņemot vērā minēto Savienības vispārējo eksporta atļauju raksturu, var rasties vajadzība no atļaujas darbības jomas svītrot noteiktus galamērķus vai preces, jo īpaši tad, ja, mainoties apstākļiem, kļūst skaidrs, ka vairs nevajadzētu atļaut atvieglotus eksporta darījumus attiecībā uz attiecīgo galamērķi vai precī. Šādi galamērķu vai preču svītrosānai nevajadzētu liegt eksportētājam pieteikties cita veida eksporta atļaujas saņemšanai saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Regulā (EK) Nr. 428/2009.
- (7) Lai nodrošinātu Savienības saraksta regulāru un laicīgu atjaunināšanu saskaņā ar dalībvalstu pienākumiem un saistībām starptautiskajos eksporta kontroles režīmos, Komisijai attiecībā uz grozījumiem Regulas (EK) Nr. 428/2009 I pielikumā minētās regulas 15. panta darbības jomā būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu. Īpaši būtiski ir, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī.
- (8) Lai Savienība varētu ātri reaģēt uz apstākļu maiņu saistībā ar tāda eksporta jutīguma novērtējumu, kuru veic ar Savienības vispārējo eksporta atļauju, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz grozījumiem Regulas (EK) Nr. 428/2009 IIa līdz III pielikumā saistībā ar galamērķu vai preču svītrosānu no Savienības vispārējo eksporta atļauju darbības jomas. Ņemot vērā to, ka šādi grozījumi būtu jāizdara tikai tad, ja tiek konstatēts, ka attiecīgā eksporta radītais risks pieaug un ka vispārējo eksporta atļauju turpmāka izmantošana šādam eksportam varētu negatīvi ietekmēt Savienības un tās dalībvalstu drošību, Komisija var izmantot steidzamības procedūru.
- (9) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei. **Komisijai būtu jāsniedz pilnīga informācija un dokumentācija par tās sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar deleģēto aktu sagatavošanu un ieviešanu. Šajā sakarībā Komisijai būtu jānodrošina, ka Eiropas Parlaments tiek pienācīgi iesaistīts, izmantojot uz iepriekšēju pieredzi citās politikas jomās balstītu paraugpraksi, lai Eiropas Parlamentam radītu labākos iespējamos apstākļus deleģēto aktu turpmākai uzraudzībai. [Gr. 1]**
- (10) Tādēļ Regula (EK) Nr. 428/2009 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 428/2009 groza šādi:

(-1) regulas 4. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

"3.a Atļauja vajadzīga arī I pielikumā neminētu divējāda lietojuma preču eksportam, ja 1. un 2. punktā minētās iestādes vai Komisija ir informējušas eksportētāju par to, ka konkrētās preces ir vai var tikt pilnībā vai daļēji izmantotas saistībā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartā paredzēto cilvēktiesību, demokrātijas principu un vārda brīvības pārkāpšanu, izmantojot noklausīšanās tehnoloģijas un digitālo datu pārraides ierīces mobilu telefonu sarunu un īsziņu kontrolei, kā arī mērķtiecīgai interneta lietošanas uzraudzībai (piemēram, izmantojot uzraudzības centrus un likumīgas datu pārtveršanas vārtejas).";

[Gr. 11]

(b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Dalībvalstis, kas, piemērojot 1. līdz 5. punktu, izvirza prasību saņemt atļauju I pielikumā neminētu divējāda lietojuma preču eksportam, gadījumos, kad tas nepieciešams, informē pārējās dalībvalstis un Komisiju. Pārējās dalībvalstis pienācīgi ņem vērā šo informāciju, paziņo to savām muitas pārvaldēm un citām attiecīgajām valsts iestādēm, un piemēro to pašu prasību saņemt atļauju.";

[Gr. 12]

(-1.a) regulas 5. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalsts var attiecināt 1. punkta piemērošanu uz sarakstā neuzskaitītām divējāda lietojuma precēm, ko izmanto 4. panta 1. punktā minētajiem mērķiem, un uz divējāda lietojuma precēm, ko izmanto militāriem galamērķiem un ģeogrāfiskās vietās, kā minēts 4. panta 2., 3. vai 3.a punktā.";

[Gr. 13]

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalsts var pieņemt vai saglabāt spēkā valsts tiesību aktus, ar ko izvirza prasību saņemt atļauju divējāda lietojuma preču starpniecības pakalpojumiem gadījumos, kad starpniekam ir pamats uzskatīt, ka šīs preces paredzēts vai var būt paredzēts pilnībā vai daļēji izmantot šā panta 4. panta 1 vai 3.a punktā minētajiem mērķiem.";

[Gr. 14]

(-1b) regulas 6. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

„3. Dalībvalstis var attiecināt 1. punkta piemērošanu uz sarakstā neuzskaitītām divējāda lietojuma precēm, ko izmanto 4. panta 1. punktā minētajiem mērķiem, un uz divējāda lietojuma precēm, ko izmanto militāriem galamērķiem un ģeogrāfiskās vietās, kā minēts 4. panta 2. vai 3.a punktā.”;

[Gr. 15]

(-1c) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Dalībvalstis, pamatojoties uz sabiedriskās drošības vai cilvēktiesību apsvērumiem, aizliedz I pielikumā neminētu divējāda lietojuma preču eksportu vai izvirza prasību saņemt atļauju, lai veiktu šo eksportu.”;

[Gr. 16]

Otrdienā, 2012. gada 23. oktobris

- (1) regulas 9. panta 1. punkta beigās pievieno šādas daļas:

“Lai nodrošinātu, ka IIa līdz IIf pielikumā aprakstītās Savienības vispārējās eksporta atļaujas attiecas tikai uz zema riska darījumiem, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23.a pantu, attiecībā uz galamērķu un preču svītrotānu no II pielikumā iekļauto ES lai no šo Savienības vispārējo eksporta atļauju darbības jomas svītrotu tādus galamērķus, attiecībā uz kuriem ir noteikts 4. panta 2. punktā minētais ieroču embargo. [Gr. 4/rev]

Ja, ievērojami mainoties apstākļiem saistībā ar tāda eksporta jutīguma novērtējumu, kuru veic ar IIa līdz IIf pielikumā minēto Savienības vispārējo eksporta atļauju, nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ no Savienības vispārējās eksporta atļaujas darbības jomas jāsvītrot noteikti galamērķi vai preces, deleģētajiem aktiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, piemēro 23.b pantā noteikto procedūru.”;

- (2) regulas 15. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Divējāda lietojuma preču sarakstu, kas noteikts I pielikumā, atjaunina atbilstīgi tādām attiecīgām saistībām un pienākumiem un jebkādam to izmaiņām, ko dalībvalstis uzņēmušās kā starptautisko kodolieroču neizplatīšanas režīmu un eksporta kontroles pasākumu dalībnieces vai ratificējot atbilstīgus starptautiskos līgumus, kā arī saskaņā ar jebkādiem ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD 215. pantu.”;

[Gr. 18]

- (b) pievieno šādu punktu:

“3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 23.a pantu attiecībā uz I pielikumā iekļautā divējāda lietojuma preču saraksta atjaunināšanu. Minēto sarakstu atjaunina atbilstīgi 1. punkta darbības jomai. Ja saraksta atjaunināšana attiecas uz divējāda lietojuma precēm, kuras uzskaitītas arī IIa līdz IIf vai IV pielikumā, attiecīgi groza minētos pielikumus.”;

[Gr. 2]

- (3) iekļauj šādus pantus:

“23.a pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 9. panta 1. punktā un 15. panta 3. punktā deleģē uz nenoteiktu laiku, sākot ar Regulas (ES) Nr. .../... [šīs regulas] spēkā stāšanās dienu, minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... (*). Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām. [Gr. 3]

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 9. panta 1. punktā vai 15. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 9. panta 1. punktu un 15. panta 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

23.b pants

1. Deleģētie akti, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, stājas spēkā nekavējoties un tos piemēro, kamēr nav izteikti iebildumi atbilstoši 2. punktam. Paziņojot deleģētos aktus Eiropas Parlamentam un Padomei, izklāsta iemeslus, kādēļ izmanto steidzamības procedūru.

2. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu saskaņā ar 23.a panta 5. punktā minēto procedūru. Šādā gadījumā Komisija nekavējoties atceļ aktu, ievērojot Eiropas Parlamenta vai Padomes paziņojumu par lēmumu izteikt iebildumus.

(*) *Grozošās regulas spēkā stāšanās datums.*"

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

Jūrnieku minimālais sagatavotības līmenis ***I

P7_TA(2012)0384

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (COM(2011)0555 – C7-0246/2011 – 2011/0239(COD))

(2014/C 68 E/26)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0555),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 100. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0246/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 7. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā 2012. gada 27. jūnija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0162/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 69. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

P7_TC1-COD(2011)0239

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2012/35/ES.)

Protokols, kas pievienots Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido EK un Izraēlas asociāciju, par rūpniecības izstrādājumu atbilstības novērtēšanu un atzīšanu (CAA) ***

P7_TA(2012)0385

Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, par rūpniecības izstrādājumu atbilstības novērtēšanu un atzīšanu (CAA) (12428/2012 – C7-0205/2012 – 2009/0155(NLE))

(2014/C 68 E/27)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (12428/2012),
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses⁽¹⁾, un kas stājās spēkā 1995. gada 20. novembrī,
- ņemot vērā protokola projektu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, par rūpniecības izstrādājumu atbilstības novērtēšanu un atzīšanu (CAA) (05212/2010),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu un 218. panta 7. punktu (C7-0205/2012),
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Ārlietu komitejas iesniegto jautājumu, uz kuru jāsniedz mutiska atbilde, QO-000129/2012, un kurā komisāram lūdza definēt Izraēlas kompetentās iestādes teritoriālās kompetences darbības jomu,
- ņemot vērā tirdzniecības komisāra Karel De Gucht atbildes uz mutisko jautājumu plenārsēdē 2012. gada 3. jūlijā, kurās Komisija paskaidroja situāciju saistībā ar visām INTA un AFET komitejas paustajām bažām,

- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,

⁽¹⁾ OV L 147, 21.6.2000., 3. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 23. oktobris

— ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0289/2012),

1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
 2. aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par gūtajiem rezultātiem protokola īstenošanā;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Izraēlas Valsts valdībai un parlamentam.
-

2014/C 68 E/12	Gada budžetam piemērojamie finanšu noteikumi ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības gada budžetam (COM(2010)0815 – C7-0016/2011 – 2010/0395(COD))	80
	P7_TC1-COD(2010)0395 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr.../2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu	81
	Normatīvās rezolūcijas pielikums	81
2014/C 68 E/13	Budžeta grozījums Nr. 4/2012 — pašu resursi, riska dalīšanas instrumenti, EuroGlobe Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2012. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 4/2012 projektu, III iedaļa – Komisija (14059/2012 – C7-0305/2012 – 2012/2127(BUD))	82
2014/C 68 E/14	Meža reproduktīvais materiāls ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Lēmumu 2008/971/EK attiecībā uz tāda meža reproduktīvā materiāla iekļaušanu minētā lēmuma darbības jomā, kas pieskaitāms kategorijai “uzlabots”, un to iestāžu nosaukumu atjaunināšanu, kas atbildīgas par ražošanas apstiprināšanu un kontroli (COM(2012)0355 – C7-0175/2012 – 2012/0172(COD))	84
	P7_TC1-COD(2012)0172 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr .../2012/ES, ar ko groza Padomes Lēmumu 2008/971/EK, lai iekļautu meža reproduktīvo materiālu kategoriju “uzlabots”, un atjauninātu to iestāžu nosaukumus, kas atbildīgas par apstiprināšanu un ražošanas kontroli	85
2014/C 68 E/15	Eiropas Pilsoņu gads (2013. gads) ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Pilsoņu gadu (2013. gads) (COM(2011)0489 – C7-0217/2011 – 2011/0217(COD))	85
	P7_TC1-COD(2011)0217 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr .../2012/ES par Eiropas Pilsoņu gadu (2013. gads)	86
2014/C 68 E/16	Revīzijas palātas locekļa Leonard Orban) iecelšanas priekšlikums Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra lēmums par priekšlikumu iecelt Leonard Orban par Revīzijas palātas locekli (C7-0153/2012 – 2012/0805(NLE))	86
2014/C 68 E/17	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2012/001 IE/ Talk Talk 1. Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (īrijas pieteikums EGF/2012/001 IE/Talk Talk) (COM(2012)0423 – C7-0204/2012 – 2012/2157(BUD))	87
	PIELIKUMS	90



2014/C 68 E/18	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2011/015 SE/AstraZeneca Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Zviedrijas pieteikums EGF/2011/015 SE/AstraZeneca) (COM(2012)0396 – C7-0191/2012 – 2012/2155(BUD))	90
	PIELIKUMS	93
2014/C 68 E/19	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2011/019 ES/Galicia Metal Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Spānijas pieteikums EGF/2011/019 ES/Galicia Metal) (COM(2012)0451 – C7-0214/2012 – 2012/2160(BUD))	93
	PIELIKUMS	96
2014/C 68 E/20	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — pieteikums EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2011/009 NL/Gelderland Construction, 41. nodaļa) (COM(2012)0395 – C7-0190/2012 – 2012/2154(BUD))	96
	PIELIKUMS	99
2014/C 68 E/21	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2011/021 NL/Zalco Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Nīderlandes pieteikums EGF/2011/021 NL/Zalco) (COM(2012)0450 – C7-0220/2012 – 2012/2164(BUD))	100
	PIELIKUMS	103
2014/C 68 E/22	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds: pieteikums EGF/2010/015 Peugeot Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Francijas pieteikums EGF/2010/015 FR/Peugeot) (COM(2012)0461 – C7-0222/2012 – 2012/2165(BUD))	103
	PIELIKUMS	106
2014/C 68 E/23	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds — Dānijas pieteikums EGF/2012/003 DK/VESTAS Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (pieteikums EGF/2012/003 DK/Vestas no Dānijas) (COM(2012)0502 – C7-0292/2012 – 2012/2228(BUD))	106



	PIELIKUMS	109
2014/C 68 E/24	Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds — Vācijas pieteikums EGF/2012/002 DE/manroland Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Vācijas pieteikums EGF/2012/002 DE/manroland) (COM(2012)0493 – C7-0294/2012 – 2012/2230(BUD))	109
	PIELIKUMS	112
2014/C 68 E/25	Kopienas režīms divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei (COM(2011)0704 – C7-0395/2011 – 2011/0310(COD))	112
	P7_TC1-COD(2011)0310 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2012, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei	113
2014/C 68 E/26	Jūrnieku minimālais sagatavotības līmenis ***I Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (COM(2011)0555 – C7-0246/2011 – 2011/0239(COD))	118
	P7_TC1-COD(2011)0239 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2012. gada 23. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni	119
2014/C 68 E/27	Protokols, kas pievienots Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido EK un Izraēlas asociāciju, par rūpniecības izstrādājumu atbilstības novērtēšanu un atzīšanu (CAA) *** Eiropas Parlamenta 2012. gada 23. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, par rūpniecības izstrādājumu atbilstības novērtēšanu un atzīšanu (CAA) (12428/2012 – C7-0205/2012 – 2009/0155(NLE))	119



Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV